

Giới thiệu Hệ Thống Thánh Lười

Thể loại: dị năng, xuyên không, trọng sinh

Nội dung câu chuyện xoay quanh về một anh chàng thanh niên có tính tình siêng năng. Nhưng bỗng nhiên một ngày lại gặp tai nạn chết đi một cách vô duyên. Cũng may vì thần siêng năng thấy thế lại ban cho anh một cuộc sống mới với ký ức xuyên qua đầu la đại lục + Một tinh thần lực gần bằng với thần và một ý chí cũng như thế

Cùng song song với thời gian ấy, thì Vị thần lười biếng lại được nghe thông báo tin tức ấy. Lập tức bay qua và ban cho thanh niên kia một hệ thống thánh lười + với vũ hồn là giường ngủ). Vị thần ấy làm như vậy muốn đổi đầu với vị thần siêng năng với việc thanh niên đó rất chỉ là siêng năng làm cho vị thần ấy ức chế. Muốn thanh niên đó ở thế giới kia thành thần lười biếng để cho cái tính siêng năng 70% là lười biếng. Các bác thấy được không tại ta mới lớp 9 với trình viết văn cỡ trung bình

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Thanh niên siêng năng và cái chết lãng xẹt

Tại một khu chợ, có một thanh niên trong tuần tú cao to, khoẻ mạnh chạy đi chạy lại trong khu chợ. Anh thanh niên được mọi người trong khu chợ yêu mến. Bởi vì anh ta hay giúp đỡ mọi người. Một phút không giúp anh ta lại thấy khó chịu. Mỗi lần anh ta giúp đều miễn phí. Thanh niên đó tên là Trương Tiểu Minh.

Vào một ngày đẹp trời như bao ngày. Một tin nhắn:

" Anh à hôm nay chúng mình đi đâu chơi nhá ☐☐"

" Ting "

Nghe tiếng ấy anh ta vội vàng lấy điện thoại và xem tin nhắn. Một hồi lại đáp:

Ok em ☐ đi ra công viên chơi nhá ☐☐

Một hồi sau, bạn gái anh ta trả lời:

Ok anh, 6h tối nhá anh

Đọc xong tin nhắn anh ta há hức, mong chờ. Anh ta nhìn đồng hồ thấy chưa trễ giờ

Tranh thủ đi giúp người ở chợ công việc.

Lúc này phòng anh ta rất gọn gàng ngăn nắp. Căn phòng nhỏ với những tấm bảng khen " thanh niên tốt "" Thanh niên hoà đồng" v.v....

Bước ra khỏi phòng, đi khoảng 2 mét ra tới cửa. Anh ta vội vàng chạy ra chợ với tâm trạng phấn khởi. Khi tới chợ, mọi người đều kêu Tiểu Minh qua đây giúp bác, gi, chị....

Anh ta tới từng nơi giúp đỡ không bỏ sót khu nào. Mọi người thấy anh ta giúp đỡ mọi người và thương cho anh ta nghèo khó liền quyết định mỗi người cho anh ta 100 ngàn(tiền cả năm trời giúp đỡ)

Ở đây có 10 nhà bán đồ vậy anh ta được 1000 vừa đúng lúc có hẹn với bạn gái

Anh ta nhận số tiền đó không ngại và anh ta liên tục nói cảm ơn với kiểu gà mổ thóc

Khi trời chuyển tối anh ta vội vàng hỏi giờ những người ở trong khu giờ

Một bác bán thịt heo trong cao tao khoẻ mạnh trả lời:

"17h20p đó chú e à"

Anh ta hốt hoảng cấp tốc chạy về nhà" khi về nhà anh ta chạy vào nhà tắm vì từ trưa tới giờ anh ta giúp nhiều người mồ hôi cũng nhiều. Vào nhà tắm anh ta cởi hết đồ và vệ sinh cơ thể. Thân hình anh ta trong vạm vỡ săn chắc, anh ta cao 1m74 với khuôn mặt khá đẹp trai với tính cách năng động hoà đồng, siêng năng.

Chuẩn bị mọi thứ xong, anh ta cùng với chiếc xe honda cũ chạy ra công viên....

Thấy trước mắt một cô gái với bộ áo dài chuẩn Việt Nam bộ áo ấy ôm sát cơ thể cô cho anh ta thấy được một đường cong thật quyến rũ với cặp bánh bao và mông to tròn mà nhìn trong rất căng.

Tiểu Minh liền gọi với một âm thanh lớn làm mọi người chú ý tới anh ta:

"Tiểu Mẫn " x3

Tiểu Mẫn liền quay lại và chạy đến anh ta

Khi 2 người gần chạm nhau anh ta liền một bó hoa hồng giấu sao lưng cho Tiểu Mẫn.

Tiểu Mẫn nhận lấy và nói có chúc giận, mạnh mẽ

" anh kỳ quá à, là đàn ông sao anh không tới trước. Em giận "

Nói xong Tiểu Mẫn quay ra chỗ khác.

Anh thanh niên thấy vậy liền xin lỗi và hôn lên bờ má Tiểu Mẫn và nói:

"Tại anh giúp mấy người kia nên anh đến trễ cho anh xin lỗi nha"

Nói xong anh ta gỡ đầu và có chúc xấu hổ

Tiểu Mẫn giận nói:

" Cái tính không bao giờ thay đổi siêng năng quá!!"

Tiểu Minh nói:

"Anh siêng năng sau này cưới em làm vợ anh giúp em làm mọi việc được không nà.Kể cả việc ấy"

Nói xong anh ta cười to.

Tiểu Mẫn đỏ mặt và nói:

" được không đó sau này mà cưới không giúp em mọi việc anh đền gì cho em"

Tiểu Minh:

"Ồ..ờ vậy đi sau này anh không giúp em làm mọi việc em yêu cầu anh sẽ làm cho e"

Tiểu Mẫn đỏ mặt nói:

" nhớ đó nha "

Cả 2 người tâm sự xong Tiểu Minh dẫn đi ăn uống, ca hát và quay lại công viên để chào tạm biệt nhau.

Tiểu Minh chủ động nói:

" hôm vào buổi tối rất lãng mạn đó em à"

Tiểu Mẫn biết ý nói:

" đúng rồi anh ạ"

Nói xong Tiểu Mẫn nhắm mắt lại và chờ hạnh phúc tới.

Tiểu Minh tiến tới, hai bờ môi chạm nhau lưỡi bắt đầu đụng đưa, hoà huyệt vào nhau.

"Chụt... chụt"

Tiếng kêu của sự va chạm bờ môi

Khoảng 5p sau cả hai đã thoát khỏi cái thăng hoa và chào tạm biệt nhau ra về.

Tiểu Minh lấy xe và chạy về

"ĐỪNG!!!"

Tiếng sấm vang dữ dội

"Đùng"

bỗng nhiên ở giữa đường có một anh thanh niên đang chạy xe bị sấm sét đánh trúng.

Lúc này phong cảnh toàn lửa cái xe và xác không còn nguyên. Các nội tạng trong thân xác anh thanh niên đầy có thể cho người ta nhìn thấy. Các tứ chi gần như nát. Vì vụ nổ do sấm sét đánh xuống xe qua lớn.

Anh thanh niên trong vụ nổ đấy không ai khác chính là Tiểu Minh!

Truyện văn hơi tệ do trình viết văn của mình mức trung bình và mình năm nay lớp 10

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Gặp vị thần và chuyển sinh

Tiểu Minh mơ mất tỉnh dậy, hoảng hốt kêu lên:

"AAAAA! Không "

Tiểu Minh tự hỏi mình: đây chỉ là giấc mơ?

Tiểu Minh liền nhéo má mình và khẳng định đây là mơ. Nhưng một hồi Tiểu Minh lấy lại tinh thần và nhìn xung quanh trong thấy rất lạ bước ra ngoài cổng kia Tiểu Minh thấy một cậu bé đang bay lơ lửng chân không chạm đất thầm nghĩ " mình chết rồi sao ". Tiểu Minh thấy cậu bé tiến lại mình. Tiểu Minh lo lắng vì anh ấy nghĩ " oan hồn này sao lại tới tìm mình ". Một âm thanh trong trẻ em vang lên:

" này tiểu tử dám nghĩ ta đây là oan hồn ta là thần chứ xàm ngôn "

Tiểu Minh bất ngờ và khẳng định là mình đã chết! Lúc này trên đôi mắt Tiểu Minh tuôn ra những giọt nước mắt và nhiều suy nghĩ trong đầu " ta chưa báo hiếu cho cha mẹ mà đã chết sao". " Ta chưa hưởng thụ được hạnh phúc với Tiểu Mẫn hết mà". " Ta..ta không thể nào chết được".

Một âm thanh trẻ vang lên:

" những truyện đó đã qua rồi đừng nhớ nữa. Ta sẽ ban cho ngươi cuộc sống mới tại một thế giới mới để ngươi hạnh phúc và mạnh khỏe"

Nghe được lời nói đó Tiểu Minh liền nói với những cảm xúc buồn sâu thẳm

"Vậy thần có thể ban cho ta cuộc sống mới tại thế giới của ta được không, cho ta làm con của Tiểu Mẫn hay làm gì để được bên gia đình và Tiểu Mẫn "

" Không được"

Một âm thanh trẻ con dứt khoát.

Tiểu Mẫn trả lời:

"Nhưng ta không can tâm".

Vị thần nói:

" Ta mặc kệ ngươi"

Tiểu Minh hỏi với giọng bức bối ức chế:

"Vậy tại sao ta lại chết một cách đau đớn và lãng xẹt như vậy"

Vị thần trả lời:

" khụ..khụ...ờ do một phần kiếp trước của ngươi gây một ít tội ác (vị thần giả bộ) với ông thiên lôi ông uống say đánh bừa. Ahihi"

Tiểu Minh ức chế nói:

"Vây ông hồi sinh cho ta đi "

Vị thần trả lời:

" nếu được ta hồi sinh cho ngươi lâu rồi. Bởi vậy ta mới mời ngươi lên đây gặp ta nè chứ không ngươi đi đầu thai rồi"

Vị thần ngưng ngưng quay đi chỗ khác chỉ tay vào nhau làm bộ đáng uất ức.

Sau một hồi yên lặng, vị thần lại nói tiếp: "để tạ lỗi ta ban cho ngươi một ý chí và tinh thần lực gần bằng ta. Yên tâm ta là thần siêng năng tinh thần ta rất mạnh. Khuyến mãi nữa nà, ta sẽ cho người ký ức và thân thể khỏe mạnh bằng thần ở thế giới đó và dĩ nhiên trên đời đâu có dễ như vậy. Thể chất đó khi tặng lên mỗi 10 cấp nó sẽ tăng lên cấp độ như:

Người phàm(bình thường) -> võ sư thể (vũ khí thường và độc hạ phẩm ko tác dụng được) -> Siêu phàm thể (thần khí trở xuống không đánh được và các loại độc không xâm nhập được) -> tiên nhân thể (thánh khí trở xuống không đánh được) -> thánh thể (bất khả xâm phạm).

Nghe xong Tiểu Minh đã nắm chắc mấy phần và Vị thần bắt đầu chuyển sinh anh ta qua thế giới đầu la đại lục.

Mới bắt đầu chuyển sinh một âm thanh nữ trẻ con vang lên

" khoan"

Vị thần ngưng lại và nhìn đến cánh cửa kia thấy một bé gái loli với quần áo bừa bộn hở hang đầy chỗ khiến người ta muống hiếp

" thần lười sao ngươi tới đây"

Vị thần siêng năng hỏi.

" ta tới thăm ai kia tặng động thôi mà"

Vị thần lười biến cố tình nhấn mạnh chữ tặng động nói.

Vị thần siêng năng đáp:

" Vây ai kia ở dơ không có ít nhất 2 quả cam sao lại tới đây"

Vị thần sn nhấn mạnh chữ ở dơ và 2 quả cam"

Vị thần lười biến tức tối muốn lao lên cắn đột nhiên Tiểu Minh hỏi với giọng kính trọng:

" Thần lười biến tới đây làm gì "

Ta tới đây để biến ngươi thành thần lười biến trọng thế giới kia. Hahahaha"

Tiểu Minh nghe vậy thờ dài và bất lực vì một khi thần đã quyết có ai dám can chi có các vị thần mới dám mà thôi!

Vị thần siêng năng nói với giọng tức:

" ngươi cút đi"

Vị thần lười biến nói với giọng tự tin và mạnh bạo:

" ta có 2 quyền ban cho tiểu tử đó không thể cút được. Người cút mới là ngươi. Ngươi tự hiểu.

Sau đây ta sẽ ban cho ngươi một cái vũ hồn giường ngủ và một hệ thống tên là thánh lười"

Tiểu Minh nói với giọng yếu xiu:

" Đúng là thần lười mà. Thần đưa ta vũ hồn giường ngủ sao ta đánh nhau?"

Vị thần lười biến nói:

" người yên tâm vũ hồn giường ngủ Là hệ phụ trợ và người cũng sẽ có một vũ hồn của người tại thế giới đó"

Nói xong Vị thần siêng năng bắt đầu làm phép.

Sau hơn 30p Tiểu Minh đã xuất hiện tại một nơi ẩm ướt, xung quanh toàn là nước và không tài nào mở mắt được cảm giác bụng có một cảm giác như có gì đó ăn sâu vào bụng. Tiểu Minh ra sức đập. Sau một hồi Tiểu Minh hết sức đắm chìm vào giấc ngủ say.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Bắt đầu cuộc sống mới

Đứa bé chợt tỉnh dậy cảm nhận được hơi ấm một vật gì đó đang cầm đầu của mình. Đứa bé thầm nghĩ mình là ai và mình ngủ bao lâu rồi?

"Oe oe"

Tiếng khóc của một đứa trẻ khi ra đời.

Đứa trẻ ấy sau một tiếng, liền ngủ đi trong ngon lành. Đứa bé ấy chính là Tiểu Minh

Tiểu Minh ngủ ngon chợt nghe được một giọng đàn bà vui vẻ:

"Ngọc Nhi à, nhà có phúc rồi. Con trai nha.

Ngọc Nhi nói:

"Mau.. mau cho ta xem con của ta "

Người đàn bà đưa đứa bé cho vị tiểu thư kia.

Ngọc Nhi nhìn đứa bé với đôi mắt hạnh phúc và nói với người đàn bà kêu lão công ta vào.

Người đàn bà chạy một mạch ra kêu. Sau một hồi một người đàn ông cao 1m8 với khuôn mặt tuấn tú.

Người đàn ông tuấn tú h tiến tới đứa bé với khuôn mặt tươi vui, trong lòng cảm thấy háo hức. Người đàn ông bế đứa con trên tay nói với giọng điệu uy nghiêm và hạnh phúc:

" Hào háng tử. Sau này người chắc chắn sẽ giống ta "

Ngọc Nhi nói với giọng giận:

" Không giống người thì giống ai. Giống con nhà hàng xóm chắc."

Tiểu Long liền xin lỗi liền an ủi Ngọc Nhi.

Ngọc nhi liền nói:

" Vậy chúng ta đặt tên gì cho hài tử đây?"

Tiểu Long trả lời:

" Vậy đặt tên là Tiểu Minh đi. Minh là một hạt mầm mới bắt đầu. Để ta giành nhiều tình yêu thương cho hài tử của chúng ta"

Ngọc Nhi Nói:

" Được vậy từ nay con của chúng ta tên tiểu Minh"

4 Năm sau, Tiểu Minh giờ đây trong mạnh hơn và Tuấn tú một tí khí chất nam nhi. Lúc này Tiểu Minh đã nhớ được kiếp trước mình là ai và tại sao đã chết và được gặp các vị thần. Tiểu Minh được mọi người gọi là thánh làm biển, thánh lười, thẳng phá làng phá xóm và bị điên.

Phụ mẫu và phụ thân của Tiểu Minh rất buồn vì đứa con của mình ngày nào cũng ngủ, hết ngủ lại ăn cứ mỗi chủ nhật là lúc nào cũng chạy tới chạy lui

khắp làng la lối ôm sùng i như khủng. Cứ mỗi tối Tiểu Minh liền nói chuyện một mình. Cả hai người thấy vậy rất lo sợ rằng con mình bị ma ám.

Một năm sau đó Tiểu Minh cứ làm đi làm lại những hành động kia. Mọi người thấy vậy liền khẳng định Tiểu Minh nào có vấn đề gì. Ngọc Nhi và Tiểu Long thấy vậy rất phiền não. Cả hai người khi thăm Tiểu Minh đều thấy Tiểu Minh ngủ rất ngon không hề đánh thức. Cứ như thế lần nào cũng vậy.

5 năm đó mọi người truyền tin rằng ở một làng... có đứa bé có vấn đề về não. Bởi vì đứa bé 5 năm đó hành động rất kì quái không ai hiểu nổi chẳng biết làm gì chỉ biết ăn biết ngủ.

Vì vật tin tức Tiểu Minh là một đứa vô tích sự chỉ biết ăn với ngủ được đồn ra ngoài làng. Ai ai ở trong quốc gia, gần làng đó đều biết cả.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Nguyên nhân tin đồn và mở gói tân thủ

Này hệ thống đừng có giao mấy cái nhiệm vụ xàm mà điên này nữa ta không chịu được nữa rồi.

Tiểu Minh tức giận nói.

"Ting"

"hệ thống được lập trình khiến cho ký chủ trở thành thần lười. Nên ký chủ vẫn sẽ làm nhiệm vụ ăn và ngủ còn mấy cái nhiệm vụ chạy qua chạy lại là hết gì đó chỉ là nhiệm vụ phụ mà thôi. Ký chủ tự nguyện làm nhiệm vụ phụ, hệ thống không bắt ép."

"Ting"

"Nhiệm vụ loan tin rằng ký chủ bị ngu không bình thường đạt được 99%/100%. Nhiệm vụ cưỡng chế."

Hoàn thành được gói tân thủ.

Không hoàn thành: Ký chủ sẽ bị ngu cả đời.

Thời gian còn lại 2 ngày.

Tiểu Minh liền xin tiền ba mẹ 10 bạc.

Mua cái trống và đeo nó trên thân.

Đi ra chợ Tiểu Minh cầm trống gõ từng từng từng và một âm thanh trong tự tin:

"ta bị điên nè mọi người ơi"

Với tiếng trống ấy và giọng nói đó mọi người chú ý và bàn tán.

Một trong những lời bàn tán đó lời được nói nhiều nhất là:

"Tên kia bị điên"

"Ting"

"nhiệm vụ tiến triển 99,5%"

"Mong ký chủ hoàn thành nhiệm vụ sớm"

Một ngày sau, nhiệm vụ hoàn thành và tin đồn cậu bé bị điên đã đồn đến người quản lý khu vực đó.

"Ting"

"Ký chủ có mở hộp quà tân thủ?"

"Tất nhiên là mở, Không mở công sức của ta đổ sông à"

Tiểu Minh ức chế trả lời.

"Ting"

"Mong ký chủ nói ít. Hệ thống đào tạo thần lười"

Tiểu Minh"..."

"Ting"

"Mong ký chủ trả lời"

"Mở"

Tiểu Minh xúc tích trả lời.

"Ting"

"Chúc mừng ký chủ đã nhận được một võ hồn Thánh Long, một chiếc mặt nạ, 1000 tích phân, 10000 vàng và danh hiệu "điên thánh"

Đọc xong quà tân thủ Tiểu Minh cảm thấy rất vui.

Liên kiểm tra thông tin

" cho ta hỏi thông tin võ hồn thánh Long"

"Ting"

" Võ hồn thánh Long là võ hồn đạt đến mức Thánh siêu bá. Cần 99999 huyết mạch Long tộc mới đạt được trạng thái thánh. Hiện tại đạt mức độ phế long"

"Hệ thống nói cụ thể hơn"

Tiểu Minh nói.

"Ting"

"Khi ký chủ đạt được 10 huyết mạch long tộc võ hồn sẽ thăng cấp thành tiểu long.

Ký chủ đạt 100 huyết mạch sẽ thành đại long. Ký chủ có 10000 huyết mạch long tộc võ hồn thành thần long. 99999 huyết mạch sẽ thành thánh long"

Còn mặt nạ

"Ting"

" có thể biến thân thành bất cứ ai cả giới tính và khí chất. Khi biến thân sẽ không bị lộ. Chỉ có thần mới nhận ra"

Còn cái danh hiệu chết tiệt kia.

"Ting"

"Khi sử dụng ký chủ sẽ làm người khác tránh né khoảng cách 5 cấp bậc. Ví dụ ký chủ cấp 1 người kia cấp 5. Người kia sẽ lập tức tránh né"

Tại sao?

Tiểu Minh hỏi với giọng hiếu kỳ.

"Ting"

" Ký chủ đọc tên danh hiệu biết rồi còn hỏi"

Tiểu Minh cạn lời và đứng lặng. Một hồi sau có thể bỏ danh hiệu không hệ thống?

"Ting"

"Ký chủ xác nhận bỏ? Khi bỏ hệ thống sẽ tịch thu quà tân thủ.

Tiểu Minh bất ngờ hỏi hệ thống:

"Ta bỏ thôi tại sao lại tịch thu quà tân thủ"

"Ting"

"Ký chủ xem lại nhiệm vụ. Ký chủ có muốn bỏ danh hiệu?"

Tiểu Minh nhanh chóng trả lời:

Không .không... đừng bỏx2

"Ting"

"Ting hệ thống giao nhiệm vụ mới ký chủ có tiếp nhận"

Tiểu Minh:

"Có"

"Ting"

" nội dung: ký chủ sắp 6 tuổi đã đến lúc thức tỉnh võ hồn.Hệ thống yêu cầu tìm người thức tỉnh võ hồn cho ký chủ(yêu cầu đạt mức hồn đế)

Gợi ý: xa tận chân trời gần ngay trước mắt

Thành công nhận 10000 tích phân, 100000 vàng,một hồn thú 1 năm(khi thắng một đại cảnh giới hồn thú sẽ tăng theo tỉ lệ x100)

Thất bại mãi mãi không thể thu được hồn thú

Thời hạn khi 6 tuổi còn 20 ngày

Tiểu Minh ngày này qua ngày nọ tìm hiểu gợi ý. Không biết ai là người trong gợi ý.

Tiểu Minh bèn nghĩ đến cha mẹ liền lắc đầu khẳng định rằng không phải.

Nếu cha hoặc mẹ ta là hồn đế sao lại ở cái nông thôn này.

Tiểu Minh mệt mỏi liền ngủ đi dựa theo sắc trời Tiểu Minh biết bây giờ chắc gần 2h sáng(tác mệt quá tác ngủ đây)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Ngày Tròn 6 tuổi đến

" Tiểu Minh dậy chưa con"

Âm thanh phát ra từ phía ngoài phòng

"Cốc cốc"

Một người phụ nữ với thân hình và Khuôn mặt tuyệt đẹp đi vào.

Người phụ nữ ấy chính là Ngọc Nhi mẹ của Tiểu Minh. Ngọc nhi bước vào phòng, ngạc nhiên khi thấy Tiểu Minh đang ngồi suy nghĩ ở trên giường. Ngọc Nhi trầm nghĩ:

"Mọi ngày hải tử này chỉ biết ăn với ngủ thôi còn lo nghĩ gì?. Chắc nó nghĩ hôm nay mình sẽ nấu món gì chẳng?."

Ngọc Nhi không nghĩ nữa, nói:

" Tiểu Minh à con có biết hôm nay là ngày gì không?"

Tiểu Minh:

"....."

Ngọc Nhi kêu nữa:

" Tiểu Minh mẹ hỏi nè"

Tiểu Minh:"....."

Ngọc Nhi tức quá tiến lại gần vỗ vào mông Tiểu Minh khiến Tiểu Minh thoát khỏi suy nghĩ.

Tiểu Minh nói:

" Mẹ sao mẹ lại đánh nhi tử"

Ngọc Nhi:

" Kêu mãi giờ không nghe, mà hôm nay là một ngày rất quan trọng cho những đứa bé vừa tròn 6 tuổi như con trên thế giới đầu la đại lục này."

Tiểu Minh vô ý thức nói:

" Con biết rồi. Hôm nay là ngày thức tỉnh võ hồn"

Ngọc Nhi ngạc nhiên:

" Sao con biết, ai nói với con"

Tiểu Minh bấn loạn:

" ờ ờ... thằng bạn nói với con "

Sở dĩ hỏi vậy vì Ngọc Nhi thấy Tiểu Minh suốt ngày ngủ với đi phá làng với lại tin đồn về Tiểu Minh bị điên đầu ai dám chơi đùa"

Ngọc Nhi nhớ ra hồi nãy Tiểu Minh đang suy nghĩ truyện gì trong rất kiên quyết liền hỏi:

" Tiểu Minh hồi nãy con đang suy nghĩ gì đó. Chắc con đang suy nghĩ hôm nay mẹ sẽ nấu món gì đúng không"

Tiểu Minh ức chế nói:

" dạ không, con đang suy nghĩ làm sao để tìm được hồn để thức tỉnh võ hồn cho con"

Tiểu Minh nói ra để có cơ hội tìm được hồn để thức tỉnh cho mình.

Ngọc Nhi:

" Con bị điên à, hồn để đâu ra ở cái thôn này thức tỉnh vũ hồn cho con.Hồn Vương thôi còn chưa có nói chi hồn đế"

Tiểu Minh:

"Con mặc kệ phải tìm được hồn để thức tỉnh cho con"

Ngọc Nhi:

" haiz, Tiểu Minh à con bớt điên cho mẹ điên ké với"

Tiểu Minh:

"Con không có bị..điên"

Tiểu Minh ngượng nói. Vì cái danh hiệu chết tiệt thánh điên lại nói mình không bị điên.

Ngọc Nhi:

" Hên là con sinh vào gia đình này đó không thôi yêu cầu của con khó có thể chấp nhận".

Tiểu Minh mắt sáng nói:

" Có người hôn để sẽ thức tỉnh cho con? Là ai?".

Ngọc Nhi:

" Xa tận chân trời gần ngay trước mắt"

Tiểu Minh biết ý nói với giọng ngạc nhiên:

"Mẹ á"

Ngọc Nhi:

"Không"

Tiểu Minh thất vọng hỏi:

" chứ ai"

Ngọc Nhi:

" là cha con"

Tiểu Minh ngạc nhiên nói:

" không thể nào, sai lại là ba ".

Ngọc Nhi:

"Đi! ta dẫn người đi gặp ba người thức tỉnh vô hồn".

Tiểu Minh chưa kịp tỉnh lại đã bị Ngọc Nhi kéo tay đi ra chỗ ba.

Một hồi sau, xa xa thấy một bóng dáng của một người đàn ông cao to, siêu mạnh đang cày ruộng.

Ngọc Nhi:

" Chồng ời" x3

Đúng đó chính là Tiểu Long. Tiểu Long quay mặt lại nói:

" hai mẹ con người đến đây làm gì. Sao Tiểu Minh còn không đi thức tỉnh vô hồn".

Ngọc Nhi:

" Điện tử nhà ta đòi hôn để thức tỉnh vô hồn".

Tiểu Long cười to và nói

"Haha... thật chứ "

Tiểu Long thẳng thắn trả lời:

" Thật"

Tiểu Long:

" được ta sẽ làm tròn bốn phận người làm cha này. Trước hết gia đình ta hãy về nhà."

Khi về nhà Tiểu Long liền chạy vào trong kho nhà lấy ra một quả cầu và nói:

" Hãy đặt tay lên quả cầu này. Và truyền tinh thần lực của con vào"

Tiểu Minh liền đặt tay lên và truyền tinh thần lực vào.

Quả cầu sáng chói cả căn nhà.

Tiểu Long nhặc nhiên phấn khích nói:

"Tiên thiên mẫn hồn lực hahaha."

Tiểu Long nói:

"bây giờ ngươi hãy đứng yên đó ta sẽ thức tỉnh võ hồn cho ngươi"

Sau một hồi làm phép Tiểu Minh cảm thấy cơ thể nóng lên từ từ trên tay xuất hiện một khối cầu nhỏ bên trong chứa đựng cái gì đó"

Tiểu Long nhìn vũ hồn"...."

Một lúc sau nói:

"Hài đúng là chủ sao vũ hồn như vậy. Ta chưa bao giờ thấy ai có vũ hồn giường ngủ cả. Ngươi chắc có lẽ làm người đầu tiên có đó. Haiz ăn xong lại ngủ làm gì cho nó ra vũ hồn giường ngủ"

Tiểu Minh nhớ lại một việc và chửi thề:

"dmm thân lười"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Phiên phức lại đến

"Ting"

"Chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ. Các phần quà đã được bỏ vào kho chứa"

"Ting"

"Ký chủ có sử dụng thú võ hồn"

Tiểu Minh:

"Sử dụng"

"Ting"

"Đã sử dụng"

"Ting"

"Chúc mừng ký chủ đạt được võ sư thể"

"Ting"

"Ký chủ có có sử dụng song sinh vũ hồn giường và thánh long thể (phế long)"

"Ting"

"ký chủ sử dụng hồn thú đặc biệt cho vũ hồn nào "

Tiểu Minh suy nghĩ một hồi trả lời:

"Sử dụng cho vũ hồn thánh Long thể"

"Ting"

"Đã sử dụng"

"Ting"

"Ký chủ đạt được siêu phẩm thẻ vì đạt được cấp 20"

(main làm nhiệm vụ trong suốt 4 năm qua Nv ăn ngủ đối với hệ thống rất nhiều kn)

"Ting"

"Mời ký chủ đi tìm võ hồn"

Tiểu Minh:

"Ok"

"Ting"

"Hệ thống không hiểu"

"Ting mời ký chủ trả lời bằng tiếng Việt"

Tiểu Minh ức chế nói:

"Được rồi ta sẽ đi tìm võ hồn cho ta"

"Ting"

"Ký chủ nói quá nhiều hệ thống đào tạo thần lười"

Tiểu Minh như bốc cháy nói:

"Được"

Sau một hồi tiếp thu các tin tức trên. Bỗng on đại sảnh có tiếng kiên lon của nhiều người:

"Mời điện vương ra đây"

Nghe xong Tiểu Minh suy nghĩ mình đâu đắc tội với ai. Một lúc sau Tiểu Minh mới chợt nhớ hôm trước đánh trống kêu la ở

Giữa phố chắc đánh động tới quản lý

Tiểu Minh tốc biến chạy ra ngoài bàn nói:

"Ta ở đây ngại hãy bắt ta người nhà ta không liên lụy"

Tiểu Minh nói xong một luồng uy áp rất mạnh như muốn đè bẹp Tiểu Minh(hên là Tiểu Minh có siêu phẩm thẻ không thui là liền bất tỉnh). Uy áp đó làm tất cả mọi người trong căn nhà phải quỳ xuống riêng tên cầm đầu, Tiểu Minh và Mẹ Tiểu Minh không quỳ. Uy áp này là của một vị hồn đế đã trải qua hơn 10 nghìn trận chiến sinh tử. Uy áp kinh người ấy Là cha của Tiểu Minh.

Tiểu Long nói:

"chẳng hay ngại đến đây làm gì"

Người quản lý nói với giọng sợ hãi:

"Ta tới đây bắt cậu bé kia gây náo loạn cho nhiều gia tộc với người dân"

Tiểu Long nói:

"Có cách nào để miễn tội"

Quản lý nói với một giọng hoảng sợ và vui sướng nói:

"Chỉ cần đánh bại một trong những người lính bán của ta thằng bé được miễn tội".

Tiểu Long lo lắng nói:

" Không được thắng bé chỉ mới ở mức hồn sĩ mà thôi"

Khi nghe tin tên quản lý nắm chắc phần thắng liền nói:

" quy củ là quy củ thắng bé đánh thắng được thuộc hạ của ta, ta sẽ miễn hết tội, ta sẽ thề với thiên đạo nếu thắng bé đánh thắng thuộc hạ của ta ta sẽ miễn tội và làm một giấy giới thiệu nhập học vào học viên hoàng gia"

Người quản lý:

" ngươi dám thề không ta với ngươi cùng thề"

Tiểu Long lưỡng lự và quyết định thề.

Cả 2 người lập lời thề.

Một hồi sau, tên quản lý chọn 1 tên cao to thân hình săn chắc bự con cấp bậc Hồn Tôn và nói:

" Con ngươi chỉ cần làm thuộc hạ của ta lùi lại 1m thì con của ngươi thắng. Ngươi hãy chuẩn bị đi một ngày sau quyết đấu.

Lời nói vừa dứt tên cầm đầu bàn mấy cái thuốc hạ bước ra khỏi cửa.

Lúc này trong nhà toàn bộ im lặng. Tiểu Minh phấn khởi thầm nghĩ" yeah, có trò vui rồi ta có thể chất siêu phẩm thề thì sợ ai ta chỉ sợ từ hồn đế trở lên thôi, chỉ cần ta chạm được vào thân của kẻ địch cơ hội ta chắc thắng 1000000000000000%".

Vote giùm tác nha, tác viết vì sở thích. Trình văn của tác trong lớp học sinh trung bình. Tác lên lớp 10 rùi:)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Trận chiến đầu tiên

Qua ngày sau, tin tức về một tên điên chiến đấu để xóa tội được loan truyền khắp cả nước đặc biệt các giới quý tộc đều chú ý.

Ở một nông thôn một giọng nói đầy tình yêu thương và gấp:

"Tiểu Minh nhanh đi con"

Tiểu Minh:

" Chỉ là đấu với hồn tôn thôi mà cần gì phải gấp"

Ngọc Nhi:

" Chỉ là hồn tôn thôi á. Vậy mà người ta đánh con nằm liệt giường 3 tháng đấy. Lời mẹ nói sẽ thành hiện thật đấy"

Tiểu Minh:

"Mẹ cứ yên tâm, con trai mẹ là thánh mà".

Ngọc nhi:

" ờ thì là thánh, thánh điên ấy. Ở đó mà khinh thường người ta có ngày mà nằm liệt giường ấy".

Tiểu Minh:

" Nếu con thắng mà nằm liệt giường 3 tháng mẹ bảo giặc con làm nấy".

Ngọc Nhi:

" Tiểu tử nhớ lời ngươi nói đó".

Tiểu Minh:

"Chắc chắn nhớ"

Tiểu Minh nói vậy vì đã nắm chắc 100% thắng lợi vì nhờ siêu phàm thể với Tiểu Minh đã cấp 20 cách biệt chỉ có 10 cấp thôi mà:").

Tiểu Minh đi cùng ba mẹ đến đấu trường nổi tiếng nhất ở Nhật Nguyệt Đế Quốc đó là đấu trường Nguyệt Nhật.

Khi ba người tới trước cổng, đập vào mắt là một cái đấu trường vững chắc to như một to như nhà 4 tầng cao.

Bước vào xung quanh mọi người náo nhiệt, trong lòng mọi người cảm thấy vui và phấn khởi gần như Tiểu Long và Ngọc Nhi quên đi cái đau thương xa con khi Tiểu Minh đánh thua trận.

"Mời Tiểu Minh biệt hiệu Thánh điện và Lang Vương biệt hiệu sói vua lên sân"

Nghe xong Tiểu Minh phấn khởi còn Ngọc Nhi và Tiểu Long như rơi xuống vực sâu thẳm trong lòng cảm thấy lo lắng không từ nào diễn tả được sự khó chịu đau đớn trong lòng họ.

Bước lên sân thi đấu mọi người hô to:

"Lang vương quyết thắng"x3

"Lang vương quyết thắng"x3

Ở phía xa xa khán đài có một giọng Nam và Nữ đồng thanh kêu to:

"Tiểu Minh cố lên đừng thua"

"Cố lên"

"Các vị hãy bình tĩnh hãy để võ sĩ giới thiệu"

Vụ trọng tài nói.

Tiểu Minh:

"Ta võ hồn là một cái giường ngủ, cấp 20 một hồn hoàn trắng"

Nói xong mọi người hô lên và cười nói:

"Chỉ là hồn sĩ,có vũ hồn giường ngủ với hồn hoàn dưới 10 năm mà cũng dám thi đấu. Thật là làm trò cười cho thiên hạ. Về nhà mà ngủ đi".

Tiểu Minh im lặng và không phản ứng vì tiểu minh có ý chí gần bằng thần thì những lời nói kia có là gì.

Tiếp đến Lang vương giới thiệu:

"Ta võ hồn lang vương, cấp 35 có 2 hồn hoàn vàng vàng".

Nói xong, trọng tài hô to trận đấu bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Kết thúc trận chiến trong cơn mê

Khi trọng tài nói xong toàn thể hô to:

"Cố lên, đánh đi, hổ hổ"

Cả 2 bắt đầu vào thế thủ tên Lang Vương có nhiều kinh nghiệm chiến đấu dĩ nhiên tên đó đang quang sát Tiểu Minh. Còn Tiểu Minh nhà ta mới đánh nhau thì còn non lao lên tạo ra quá nhiều chỗ hở.

"Bịch"

Tiếng Tiểu Minh ngã xuống sàn.

Tiểu Minh vừa lao đến lang Vương sử dụng võ kỹ thứ 1 đánh cho Tiểu Minh ngã xuống đất. Bỗng vào ý chí của thần 90% Tiểu Minh cố gắng lết lại Lang Vương.

Lang Vương nói:

"Đúng là tiểu tử, mau nhận thua đi hoặc là ta quăng ngươi ra khỏi võ đài".

Nói xong, Tiểu Minh vẫn bò lại và cố gắng chạm vào chân Lang Vương.

Lang Vương thấy Tiểu Minh hết sức lực cho Tiểu Minh chạm vào chân và nói:

"chân nè ngươi chạm đi tiểu tử, dù ngươi chạm cũng đâu được gì".

Ở trên khán đài có tiếng khóc của người phụ nữ. Người phụ nữ vừa nói vừa khóc:

"Tiểu Minh ơi là Tiểu Minh chừa cho cái thối khùng khùng điên điên đi khinh địch"

Người đàn ông bên cạnh tỏ vẻ hối hận nói:

"Chỉ trách ta thân là hồn để lại không dạy Tiểu Minh một chút kỹ năng chiến đấu"

2 người đó Ngọc Nhi và Tiểu Long cha mẹ của Tiểu Minh.

Cả khán đài hô to:

"Đánh cho tiểu tử đó nằm liệt giường cả đời đi".

Tiểu Minh khẽ nụ cười vì đã nắm chân được của Lang Vương.

Lang Vương thấy sát ý và nụ cười đó liền rút chân lại nhưng đã muộn Tiểu Minh nắm chặt chân như rễ bám đất.

"đừng"

Ở phía xa khoảng 10m một thân người nằm trên vách tường bất tỉnh. Đó chính là Lang Vương.

Ngay lúc này cả khán đài ồ lên không tin vào mắt mình, người bất ngờ và vui nhất là Ngọc Nhi và Tiểu Long và tự hỏi trong niềm vui sướng:

"Con ta đã thắng?"

Ngay lúc này Tiểu Minh ở trên lôi đài bất tỉnh. Và vị trọng tài hô to và lấp bắp nói:

"Đây là điều gì. Thật vi diệu một người sắp bất tỉnh lấy sức đâu ra mà ném bay hồn tôn bay xa 10m đây có phải là con người không?".

Vị trọng tài nói tiếp:

"đây là quái vật và quái vật đã chiến thắng và Tiểu Minh nói đúng hơn là cậu bé 6 tuổi đã chiến thắng một hồn tôn".

Khán đài đều đồng thanh kêu to:

"Tiểu Minh thiên tài"x3

"Tiểu Minh vi diệu"

Tin tức cậu bé 6 tuổi hồn sĩ đã đánh thắng một hồn tôn được lan truyền khắp các nước. Các thế lực, gia tộc, học viện đều muốn lôi kéo.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Thực hiện lời hứa

Sau buổi đấu trên lôi đài, gần 3 tháng trôi qua, Tiểu Minh vẫn nằm liệt giường vì những chấn thương do Lang Vương gây ra trong nội thân. Tiểu Minh đáng lẽ nằm liệt đường trong 3 năm nhưng nhờ võ hồn giường ngủ của vị thần lười ban nên anh Tiểu Minh mới nằng liệt đường trong 3 tháng mà thôi.

3 tháng là khoản thời gian khổ nhất của Tiểu Minh và cũng là khoản thời gian tăng kinh nghiệm của tiểu Minh. Ngày Tiểu Minh lành cũng đã đến. Tiểu Minh vươn hai tay lên trời và hít thở không khí.

"Cốc cốc"

Một âm thanh của cửa vang lên.

Tiểu Minh nói:

"Vào đi"

Từ cửa bước vào một người phụ nữ đẹp tuyệt trần. Đó chính là Ngọc Nhi

Tiểu Minh:

"Mẹ sao lại đến đây"

Ngọc Nhi giận và gian ác với một chút phẫn khởi nói:

"Ta đến đây để thăm con không được à. Với lại..."

Tiểu Minh:

"với lại gì hả mẹ"

Ngọc nhi tươi cười với gian ác nói:

"Với lại giúp con nhớ lại lời hứa đó"

Tiểu Minh trầm nghĩ "sao mẹ vẫn chưa quên lần này là chết mình rồi".

Tiểu Minh buồn bã từ từ nói:

"Mẹ muốn con làm gì "

Ngọc Nhi:

"không có gì khó chỉ là nhập học một học viện mà thôi. Yên tâm mẹ đã lo hết rồi".

Tiểu Minh thở phào nhẹ nhõm:

"được con sẽ nhập....".

Chưa nói hết câu Ngọc Nhi nói:

"Con sẽ nhập học với thân phận là nữ nhi"

Tiểu Minh nhanh chóng rút lại lời nói, liền nói:

"Tuyệt đối không được"

Ngọc Nhi nói:

"Ai chà ai hôm nào nói con sẽ thực hiện mọi yêu cầu của mẹ mà".

"Ai vậy ta".

"Người ta nói đàn ông con trai khi nói ra là thực hiện mà ta"

Tiểu Minh vô ý thức nói với giọng nữ tính:

" Con không phải con trai con là con gái vì vậy con sẽ không thực hiện lời hứa đó"

Ngọc Nhi cười nói:

" Con không phải con trai thiệt phải hả"

Tiểu Minh:

" Dạ "

Ngọc Nhi:

" Vậy được rồi từ nay con sẽ nhập học học viện đó"

"Học viện đó có tên là Nữ Tôn Viện"

Tiểu Minh chợt nhận ra mình bị mất bầy:

" Con không muốn"

Ngọc Nhi:

" Con có muốn ta mời cha con đến bàn luận không"

Tiểu Minh:

"Con cạn lời "

" Vậy làm sao để thân trai đẹp trai Tuấn tú

biến thành con gái cả giọng nói đây"

Ngọc Nhi:

"Yên tâm ta sẽ cắt chỗ giữa háng con và làm một ít thuốc và nhiều cái đau đớn để con biến thành con gái"

Tiểu Minh nghe xong che tiểu đệ lại và đành nói:

" thôi thôi con có cách biến thành con gái 100%"

Ngọc Nhi nghe xong ngạc nhiên. Vốn dĩ chỉ đùa cợt cách biến thành thôi. Thực ra Ngọc Nhi có Viên Đan tên biến hình Đan mỗi lần ăn vào sẽ biến thành nữ nhi trong 6 tiếng

Tiểu Minh lấy ra một cái mặt nạ đeo vào và nghĩ biến thân sao cho chọc tức mẹ chơi.

Một hồi sau khi đeo vào Ngọc Nhi nhìn người con gái phía trước trong tức giận, ghen tuông.

Ngọc Nhi nghĩ " trời ơi sao không cho tui bộ ngực quả bưởi đi với cặp mông căng tròn đầy còn nữa cặp chân dài gần 1m cái khuôn mặt nữa đẹp vô cùng. Nói tóm lại về đẹp nghiêng nước nghiêng thành"

Ngọc Nhi tức giận nói:

"Đôi hình dáng khác đi"

Tiểu Minh biết ý:

"Không"

Ngọc Nhi:

" Cần mời ba người ra bàn luận không"

Tiểu Minh sợ hãi liền đổi hình dáng khác thì hệ thống kêu.

"Ting"

" ký chủ không đổi hình dáng nữ hay nam khác được, ký chủ có quay về trạng thái ban đầu. Thời gian chờ kỹ năng hồi lại 1 năm"

Tiểu Minh hỏi mẹ với giọng buồn bã hỏi:

"chúng nào nhập học hả mẹ"

Ngọc nhi:

"Còn 3 tháng nữa nhập học"

Tiểu Minh thất thần như hồn của bác ấy đã bay thẳng xuống địa ngục với tốc độ cực hạn mà bác ấy có

Ngọc nhi thấy vậy liền kêu:

"Tiểu Minh con có sao không"

"Không.....không"

Tiểu Minh la hét.

Ngọc Nhi nói:

"Con sao vậy"

Tiểu Minh nhìn Ngọc Nhi với ánh mắt buồn bã đầy nước mắt:

"Từ bây giờ con sẽ làm nữ nhi cho đến tốt nghiệp"

Ngọc Nhi:

"Sao vậy con"

Tiểu Minh:

"Nếu biếng lại trạng thái cũ thời gian chờ lại là 1 năm"

Ngọc Nhi:

"Cứ vậy đi"

Ngọc Nhi nói vậy vì Ngọc Nhi đã lo hết mà mọi việc nhập học. Đùng một cái bỏ hết người ta có chịu bỏ qua cho gia đình. Ngọc Nhi đành chấp nhận để cho con mình biến thành hình dáng khiến mình ghen tuông.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Cô gái xinh đẹp ngất xỉu và chuẩn bị nhập học

3 tháng trôi qua kể từ khi Tiểu Minh biến thành nữ nhi. Sau bao nhiêu ngày huấn luyện của Ngọc Nhi và cái nhìn chăm chăm của tất cả thằng con trai quanh làng kể cả ba Tiểu Minh. Vì cái biến thành nữ nhi khiến cho ba mẹ của Tiểu Minh ngày nào cũng cãi nhau. Tiểu Minh đã có mấy phần nữ nhi hơn ngay cả bước đi và phản ứng của con gái. Tiểu Minh sẽ không bị ngày đèn đỏ ngay trong hình dáng này.

Ngày hôm nay là một ngày vui nhất của Tiểu Minh vì được nhập học. Không phải Tiểu Minh vui vì được nhập học Tiểu Minh vui có ba lý do:

-Lý do thứ nhất: Ba mẹ sẽ không còn cãi nhau (các bác tự hiểu)

-Lý do thứ 2 Tiểu Minh sẽ không còn cảm thấy ánh mắt của những thằng con trai đang nhìn mình. Ta cũng là con trai nhìn ta làm gì.

-Lý do quan trọng và cuối cùng là Tiểu Minh nhà ta sẽ được ngắm gái đây là lý do mà Tiểu Minh đặt mục tiêu hi vọng lớn nhất (thằng đàn ông nào mà không muốn ngắm gái xinh, gái đẹp).

Tiểu Minh chào tạm biệt ba mẹ và lên đường.

Tiểu Minh thuê một người lái xe đi Nhật Nguyệt Đế Quốc.

Bác lái xe giảm cho Tiểu Minh 50% phí xe là còn 20 vàng.

Ngồi trên xe nhìn thư giới thiệu dòng chữ ghi:

Tên: Trương Tiểu Oa

Cấp: 10

Võ hồn: 1 năm

Hồn lực: Tiên thiên mãn hồn lực

Con gái của Đới Ngọc Nhi.

Tiểu Minh không hiểu tại sao thư giới thiệu lại ghi con trai của Đới Ngọc Nhi.

Sau một hồi đi xe, thấy một cô gái đáng vóc xinh đẹp đang bị lũ cướp vây quanh.

Tiểu Minh kêu bác lái xe ngựa dừng lại.

Xuống xe Tiểu Minh đi nhỏ nhẹ lại gần. Dừng mấy nhân kế tiếp cận. Tiểu Minh nói:

"Các soái ca có thể lại đây với em"

Những tên cướp nghe giọng ngọt như vậy với khuôn mặt gian xảo nói:

"Các anh tới liền"

Các tên cướp gần như quên cô gái xinh đẹp kia.

"Bịch bịch"

Từng tên cướp ngã xuống đất không còn một chút hơi thở.

Còn 2 tên cướp cỡ hồn tôn liền lùi ra xa.

Tiểu Minh giả bộ bị thương nặng ngã xuống đất hai tên cướp thấy vậy liền chạy qua. Vì chúng nghĩ chỉ là một nữ nhi hồn sĩ thôi không có nhiều hồn lực để đánh nhiều tên cùng lúc nên ngã làm phải.

Không ngờ cả 2 tên vừa tiến tới Tiểu Minh nắm 2 chân của 2 tên cướp. Cầm 2 chân của 2 tên cướp Tiểu Minh đứng dậy 2 tên cướp cách mặt đất 2m.

"Keng"

Tiếng kiếm của 2 tên cướp đụng chạm vào da thịt của Tiểu Minh.

Tiểu Minh:

"Gi vậy gãy ngựa à"

"Bịch"x2

2 tên cướp hồn tôn tứ chi bị văng ra 1m thân xác nát báy. Máu chảy khắp thân thể của 2 tên cướp.

Tiểu Minh tiến tới cô gái kia thì phát hiện cô gái ấy bị ngất. Tiểu Minh thầm nghĩ"

Chắc có lẽ do hoảng sợ nên ngất xỉu. Tiểu Minh bế cô gái ấy lên xe và tiếp tục đi đến Nhật Nguyệt Đế Quốc kiểm phòng trọ dù gì ngày nhập học còn 3 ngày nữa.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Sở thích của cô gái kỳ lạ và bắt đầu nhập học

Khi thuê xong phòng cao cấp Tiểu Minh

bế cô gái xinh đẹp vào phòng, đặt cô gái trên giường Tiểu Minh yên tâm và đi đến ghế Sofa đánh một giấc.

Sáng hôm sau, Tiểu Minh thức dậy nhìn ra ngoài cửa sổ. Tiểu Minh phấn khởi vui vẻ vì không khí nơi đây náo nhiệt vui vẻ và các hàng buôn bán ở nơi đây trong rất gọn gàng ngăn nắp. Tiểu Minh hét to:

"Nữ Tôn học viện ta đến đây"

Tiếng hét đó làm cho cô gái kia tỉnh giấc. Cô gái kia bước ra khỏi giường đập vào mắt cô gái xinh đẹp kia làm một mỹ nữ nghiêng nước nghiêng thành. Cô gái xinh đẹp liền lao đến vị tiểu thư kia liền chào hỏi:

"Này, Tiểu thư đây là ân nhân cứu ta. Ta tên là Bạch Nguyệt Nga. Còn vị tiểu thư đây"

Tiểu Minh:

"Tớ tên là Trương Tiểu Oa. Cứ gọi tớ là Tiểu Oa và tớ là ân nhân.

Nguyệt Nga liền lao tới sẵn tiện xoa xoa 2 quả búi kia vừa xoa vừa nói

"Cảm ơn cậu. Tớ sẽ báo đáp cậu nhà tớ là tộc mạnh nhất ở đế quốc này. Cần gì cứ bảo tớ giúp"

"A"

Một tiếng hét trong gọi dục được phát ra từ miệng của Tiểu Minh.

Tiểu Minh đỏ mặt nói:

"Sắc nữ"

Nguyệt Nga:

"điều là phụ nữ với nhau mà ngại gì. Nếu ngại mà là đàn ông ta sẽ thiên ngại. Ta ghét đàn ông"

Tiểu Minh trầm nghĩ "ở thời đại này mà cũng có less nữa chứ"

Tiểu Minh nghĩ ra ý nghĩ liền nói:

"ngại sò ta rồi cho ta sò lại chứ"

Nguyệt Nga:

"Hoá ra là ngại cũng giống ta hí hí"

Tiểu Minh:

"Ta không thể nào giống ngại được vì ta là....."

Nói đến đoạn ấy Tiểu Minh ngừng lại thở phào nhẹ nhõm.

Nguyệt Nga:

"Vì ngại là gì mà không thể nào giống ta"

Tiểu Minh thất vọng nói ra:

"Vì ta là con gái 100%"

"Ta chỉ yêu con trai, không yêu con gái"

Nguyệt Nga:

"Thế ta mới thích"

Tiểu Minh "...."

Sau một hồi nói chuyện Tiểu Minh chia tay Nguyệt Nga và lên đường đi đến nữ tôn học viện.

Sau một ngày đi đường Tiểu Minh cuối cùng đã đến được Tôn Nữ học viện. Nhìn phía trước có một người phụ nữ xinh đẹp đang chờ ai đó. Tiểu Minh bước vào cổng thì đột nhiên một giọng nói phấn khởi vui mừng nói:

"Này Tiểu nữ kia ngươi có phải là Tiểu Oa"

Tiểu Minh gật đầu:

"Vâng, ta là Tiểu Oa"

Ngay khi câu nói xong người phụ nữ kia thay đổi thái độ 180 độ và nói nhỏ nhẹ:

"Ta tên là Hồng Thanh La"

"Ngọc Nhi tỷ của ta có khỏe mạnh không"

Và những câu nói hỏi về mẹ của Tiểu Minh ngày càng nhiều.

Tiểu Minh:

"Con tới đây để nhập học"

"Đi"

Thanh La tức giận vì Tiểu Minh không trả

lời cộng thêm nét đẹp của Tiểu Minh đẹp hơn Thanh La.

Tiểu Minh theo bước chân của Thanh La đến phòng thư viện.

"Cốc cốc"

Tiếng gõ cửa của Thanh La.

"Vào đi"

Một giọng nữ nhi đoán chừng 18,19 tuổi nói.

Khi bước vào Tiểu Minh nuốt một ngụm nước miếng. Liền khen thầm "tuyệt phẩm mỹ nữ".

Người nữ nhi kia nói:

"Ta là Đới Tuyết Nhi là bà ngoại của ngươi, Ngọc Nhi sao rồi".

Tiểu Minh ngạc nhiên:

"mẹ ta vẫn khỏe, thật là bà ngoại ta chứ"

Tuyết Nhi:

"Cháu chai, ta chính là bà ngoại ngươi"

"kể từ nay ngươi sẽ gia nhập học viện này với tư cách là học viên chính thức ngươi là trường học đặc biệt này".

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Thiên đường và gặp lại Bạch Nguyệt Nga

Trong một phòng học, cô giáo nói với cả lớp rằng:

"hôm nay chúng ta sẽ có bạn mới nhập học".

Cô giáo nói tiếp:

"bạn ấy là một nữ nhi rất đẹp khiến cô phải ghen tỵ"

"Mời em vào".

Một cô gái đẹp nghiêng nước nghiêng thành bước vào. Cả lớp xì xào bàn tán.

"Sao bạn đó đẹp quá vậy, mình cũng muốn".

Ở phía cuối bàn 3 giọng nói:

"ma mới kìa, hí hí. Có trò vui để xem rồi"

Cô giáo nói:

"cả lớp yên lặng để cho bạn ấy giới thiệu".

Tiểu Minh:

"Tiểu Oa, Trường hợp đặc biệt"

Cả lớp:

"....."

Bỗng ở góc dưới bên trái kêu:

"Chào Tiểu Oa lại gặp"

Tiểu Minh bất ngờ chào lại:

"lâu quá không gặp "

Tiểu Minh nói nhỏ:

"Tốt nhất là đừng nên gặp sắc nữ"

Cô giáo xếp chỗ ngồi, một lúc sau cũng trong góc đó kêu lên:

"bên em còn chỗ này"

Tiểu Minh nói thầm:

"dmmm éo muốn"

Cô giáo:

"Vậy em qua bên đó ngồi dù gì cũng là người quen mà"

Tiểu Minh đành phải bước lại chỗ đó.

Nguyệt Nga nói:

"Tiểu Oa à muội ở đâu cho ta ở với được không ta sẽ bao nuôi muội"

Tiểu Minh đắc ý nói:

"Nếu ngươi cho ta 100 cái huyết mạch của Long tộc ta sẽ để ngươi bao nuôi"

Nguyệt Nga:

"Ngươi chắc chắn"

Tiểu Minh:

" Ta chắc chắn"

Tiểu Minh chắc chắn như vậy vì được lợi rất nhiều vừa được huyết mạch vừa được miễn phí mọi thứ sinh hoạt.

Nguyệt Nga:

"Cái đó thì dễ ẹt chỉ cần 1 ngày ta có thể có. Nhưng bây giờ thì không được. Đợi ta tốt nghiệp ta đưa nó cho ngươi"

Tiểu Minh nghe câu đầu thấy rất vui. Nhưng nghe câu sau thì muốn chửi. Suy nghĩ một hồi Tiểu Long liền đồng ý.

Một tiếng nói vang cả toàn lớp đã đến giờ tập thể dục các em mau thay đồ và ra ngoài sân.

Tiểu Minh ngậy thơ nói:

" dắt ta phòng thay đồ nhanh"

Nguyệt Nga tỏ vẻ vui vẻ như sắp thấy một thứ hoàn mỹ:

" ta dắt ngươi đi phòng thay đồ hi hi"

Tới phòng thay đồ Tiểu Minh như đang trên thiên đường. Cặp mắt liếc qua liếc lại đôi khi phải nuốt nước bọt. Cảm giác phía dưới nóng lại đau. Tiểu Minh nói thầm " đây là thiên đường.

Nguyệt Nga hỏi:

" Sao ngươi chưa thay đồ"

Tiểu Minh:

" Ta mới nhập học có đồ đâu mà thay

Nguyệt Nga thất vọng trả lời:

"Vậy hả"

Tiểu Minh:

"" Ngươi thay cho ta xem,hí hí, trả thù cho hôm trước, hí hí"

Nguyệt Nga vui vẻ:

" hãy nhìn thân hình của ta mà gọi dục để tối nay bốn cô nương và ngươi ấy ấy"

Tiểu Minh:

" Ngươi bớt xàm, ngươi nhìn ta và ngươi xem ai hơn ai, ngươi nhìn ta mà gọi dục thì có"

Nguyệt Nga tức giận:

" Rồi có một ngày bốn cô nương sẽ hơn ngươi"

Tiểu Minh:

" Cứ đợi ngày đó"

"Ting"

"xin chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ ủa"

"Ting"

" ký chủ nhận được vô hồn mười vạn năm khi tiến nhập thần giới ký chủ sẽ được hồn hoàn vô hạn năm. Ký chủ được nhận thêm 1000 tích phân.

Tiểu Minh:

" cái gì"

" hệ thống tại sao ta lại hoàn thành nhiệm vụ ỉn"

"Ting"

" Mời ký chủ tự coi nội dung nhiệm vụ:

Không đi bắt thú vô hồn 2 năm

Phản thưởng:???

Tính chất: nhiệm vụ ỉn"

"Ting"

" Ký chủ thật xứng đáng với danh hiệu thần lười "

" Hệ thống rất mong chờ ký chủ phát huy"

Tiểu Minh:

" Không ngờ tới, ta chỉ quên việc đi bắt hồn thú thôi mà. Vậy mà cũng có hồn thú VIP để xài"

Tiểu Minh vui sướng thầm cảm ơn vị thần lười biển.

" Ting"

" Ký chủ có sử dụng hồn hoàng không"

Tiểu Minh

"Oke"

"Ting"

"Hệ thống không hiểu mời nói tiếng Việt"

" Sử dụng"

Tiểu Minh nói.

" Ting"

" Đã sử dụng"

"Ting"

"Ký chủ đã lên cấp 30"

"Ting"

" mời ký chủ tìm hồn hoàn"

Lúc này tiểu Minh bộc lộ hồn hoàn của mình là trắng vàng như bao người khác.

Tập trung ra khỏi sân mọi người xếp hàng rất nhanh và rất gọn.

Lúc này một vị giáo đi tới từ phía phòng hiệu trưởng bước ra.

Tiểu Minh bất ngờ và ngạc nhiên và có chút sợ hãi khi người giáo viên đó bước ra.

Mọi người nhớ góp ý và chỉ ra lỗi sai của tác. Để tác hoàn thiện hơn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Tiểu Long và đợt tập huấn khó khăn

Khi người giáo viên bước ra từ phía thư viện Tiểu Minh sợ hãi nói thầm "cha, tại sao lại ở đây".

Khi người đàn ông bước đến lớp. Lớp trưởng hô to:

"Cả lớp chào thầy"

Cả lớp đồng thanh:

"Chúng con chúc thầy mạnh khỏe"

Người đàn ông chúc lại:

"Thầy chào các e"

Người đàn ông nói tiếp:

"Thầy tên là Tiểu Long từ hôm nay thầy sẽ đảm nhiệm lớp này. Còn nữa Tiểu Oa là con gái của thầy. Mặc dù là con gái của thầy nhưng thầy vẫn sẽ đối xử như các em".

Nói xong cả lớp xì xào:

"Ông thầy đẹp trai quá"

"Tiểu Oa là con gái thầy kìa".

"xì nói đối xử như chúng ta không biết có thiệt không".

Nguyệt Nga:

"Sướng nha! Có người cha đẹp trai. Chắc mẹ của Tiểu Oa đẹp lắm hí hí".

Tiểu Minh:

"Ukm đẹp lắm, đẹp mà thấy ghét"

Tiểu Long:

"Các em im lặng"

"Hôm nay chúng ta sẽ chạy 100 vòng. Ai không hoàn thành trước buổi chiều người đó sẽ chạy tiếp 100 vòng vào ngày mai"

"Ting"

"vì ký chủ tương lai sẽ là thần lười nên ký chủ không cần hoạt động nhiều. Bây giờ hãy đi ngủ tới chiều"

Phần thưởng: 10k exp, 100 vàng, sức khỏe tăng.

Nhiệm vụ cưỡng chế vì tương lai làm thần lười cho ký chủ. Nếu ký chủ Không tiếp nhận nhiệm vụ hệ thống sẽ tước đoạt 2 chân của ký chủ"

"Ting"

"Ký chủ có tiếp nhận nhiệm vụ"

Nghe xong Tiểu Minh liền nói:

"Tiếp nhận"

Tiểu Minh liền lấy vũ hồn của mình kiếm một góc xa xa đi ngủ.

Cả lớp từng người từng người một đang đặt tâm vào cuộc chạy đua nên không có chú ý ai khác. Khi Tiểu Minh nói bắt đầu cả lớp cấp tốc chạy mặc xác rất cả mọi người.

Gần buổi chiều từng người từng người lếch về đích, có người bò, có người đi. Trong số đó có 2 người là chạy về đích, 1 người thì đang bay. Người thứ nhất là lớp trưởng, người thứ 2 là Nguyệt Nga, người thứ 3 một người đang bay với đôi cánh màu xanh nước biển pha lẫn màu tím trong rất tuyệt đẹp. Người thứ 3 là người được cả lớp chú ý nhất.

"Quang Minh Nữ Thần Điệp, võ hồn đẹp nhất trong truyền thuyết đầu la đại lục"

Cả lớp hô to:

"Ồ, lớp chúng có võ hồn truyền thuyết kìa oa"

Ngay tại một gốc cây có một cô gái đẹp nghiêng nước nghiêng thành đang nằm trên một chiếc giường với kiểu dáng nằm một chút của đảng ông. Bỗng thức dậy và nói với giọng nữ trong rất ngọt vàn thuần khiết:

"cuối cùng cũng hoàn thành nhiệm vụ, ta cấp 30 rồi có nên kiếm hồn thú không ta, hay là không đi lờ đầu lại hoàn thành nhiệm vụ ần"

Còn 5p hết giờ Tiểu Minh bước lại nơi bắt đầu. Tiểu Long nói:

"Sao nãi giờ con không chạy"

Tiểu Minh:

"Con lười"

Tiểu Long tức giận nói:

"Con mà không hoàn thành ta cho con chạy thêm 200 vòng nữa là 300 vòng"

Sờ dĩ Tiểu Long nói vậy vì đã chứng kiến được thể chất của Tiểu Minh trong trận lôi đài"

"Ting"

"Ký chủ nhận nhiệm vụ mới.

Nội dung: hoàn thành cuộc đua trong 1p một cách nhanh gọn lẹ.

Phần thưởng: tăng trí đan, 3k exp. 100 vàng.

Nhiệm vụ cưỡng chế. Vì sao mà cưỡng chế. Bởi vì thần lười cũng phải thông minh.

Ký chủ có tiếp nhận"

Tiểu Minh:

"Có"

Còn 3p nữa là hết thời gian, Tiểu Minh nhanh chóng suy nghĩ. Khoảng chừng 1p30 giây sau Tiểu Minh liền gọi hệ thống:

"Hệ thống đổi cộng dịch chuyển cần bao nhiêu tích phân"

"Ting"

"20000 tích phân"

Tiểu Minh nhanh chóng nói:

"Đổi"

Tiểu Minh:

"Về đích bằng cách nào cũng được đúng không cha"

Tiểu Long:

"Đúng, bây giờ ngươi định về đích bằng niềm tin"

Tiểu Minh nếu con về đích được thì cha đi bắt hồn thú cho con được không.

Tiểu Long:

"Về đích được đi rồi nói"

Tiểu Minh nghe xong liền lấy công dịch chuyển bàn nói:

"Dịch chuyển cho ta cách đích 50cm"

Tiểu Minh bước vào cổng dịch chuyển không lâu sau bước ra và nhìn thấy đích đến và bước thêm một bước nữa. Tiểu Minh chỉ cần 3 bước là có thể về đích.

Mọi người nhìn Tiểu Minh một cách lạ thường. Khi mọi người chạy về đích hết một lúc sau thấy bóng dáng xa xa của một người đàn ông đang chạy tới.

Không ai khác đó chính là Tiểu Long. Tiểu Long chạy tới có chút mồ hôi và ngạc nhiên khi thấy Tiểu Minh đứng trước đích. Ban đầu Tiểu Long nghĩ rằng thẳng này lười lắm chắc chạy nữa đường tìm chỗ nào đó đi ngủ ai ngờ.

Tiểu Minh vui cười nói:

Cha con tới đích rồi, cha hãy giữ lời hứa.

Tiểu Long:

"Được lắm con gái của ta, không uổng công là con gái của ta".

Mọi người nghĩ:

"Chạy sau mà có gì hay ho mà vui đứng là cha con đùm bọc"

Đâu ai biết rằng Tiểu Minh còn 5p mới bắt đầu chạy. Nếu biết chắc mọi người sẽ ghen tị và tức chết mới thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Sống chung với Nguyệt Nga và

Tiết lộ bí mật

"Ting"

"Chúc mừng ký chủ đạt được tiên nhân thể"

Tiểu Minh vui sướng trầm nghĩ:

"Ha ha, vậy từ nay hồng tông trở xuống ta cóc sợ nữa haha".

"Tiểu Oa ta về nhà thôi"

Nguyệt Nga nói.

Tiểu Minh:

"Về nhà?"

Nguyệt Nga:

"đúng rồi, ta bao nuôi ngươi cơ mà"

Tiểu Minh:

"Ta quên"

Nguyệt Nga:

" đi thôi"

"Ting"

" có nhiệm vụ mới. Nội dung:

Tương lai ký chủ là thần lười vì vậy hãy để người khác công hoặc làm gì khác cũng được miễn ký chủ chân không trạm đất để đi về một nơi gọi là nhà.

Ký chủ có tiếp nhận.

Thời gian vô hạn

Điều kiện: mỗi khi về: phải có người đưa đón cho đến tốt nghiệp"

Phần thưởng: bịch phá đàn(không gây tác dụng phụ, hồi sinh đàn).

Tiểu Minh cạ lờ với hệ thống liền nói với Nguyệt Nga:

" Nguyệt Nga, người có thể kêu xe đưa ta về"

Nguyệt Nga:

" Cần gì xe nhà chúng ta ở trong trường này mà"

Tiểu Minh ngượng ngừng nói:

" Vậy người công ta về đi. Lý do bí mật "

Nguyệt Nga cười tươi nói:

" Vậy ta bế người về"

Tiểu Minh cắn răng nói:

"Đ..được"

Khi về ký túc xá.

Nguyệt Nga và nói:

" Sau này chúng ta làm vợ chồng nhé, người làm vợ ta làm chồng"

Tiểu Minh:

" Được"

Tiểu Minh nói thầm " sau này ta làm chồng người làm vợ haha"

Nguyệt Nga:

" Hứa đấy Sau này hai chúng ta sẽ làm vợ chồng"

Tiểu Minh móc tay với Nguyệt Nga và nói:

" nếu sau này ta là con trai người có lấy ta không"

Nguyệt Nga lưỡng lự nói:

" Cho dù người biến thành gì thì ta vẫn lấy"

Nguyệt Nga nghĩ người con gái này chắc chắn không thể nào làm con trai. Bởi vì ngay khi tiếp xúc Nguyệt Nga đã kiểm tra chỗ ấy bằng thần thức của mình.

Tiểu Minh:

"Ta là con trai 100% thiệt đấy"

Nguyệt Nga:

"ngươi nói dối mà không chớp mắt luôn"

Tiểu Minh nói:

"Sao ngươi biết ta nói dối"

Nguyệt Nga đỏ mặt nói:

"Ta sử dụng thần thức kiểm tra chỗ ấy của ngươi"

Tiểu Minh đỏ mặt với giọng tức giận nói:

"Sắc nữ"

Tiểu Minh lại nói tiếp với giọng chắc chắn:

"Nhưng ta là con trai thật đấy"

Nguyệt Nga lúng túng nói:

"Không thể nào"

Tiểu Minh:

"Ta nói thiệt. Vì mẹ ta bắt ép ta nhập học cho nên ta mới dùng bí thuật của ta biến thành nữ nhi đến đây nè. Thế nào bí thuật của ta ghê không"

Nguyệt Nga tức giận và tò mò hỏi:

"ngươi dùng cái bí thuật gì biến thành nữ nhi 100% và tại sao lại dùng nó để dụ dỗ ta"

Tiểu Minh:

"là ngươi nói yêu ta trước, ngươi cũng nói sau này chúng ta thành vợ chồng mà"

Nguyệt Nga lúng túng nói:

"Ta ta ta không biết lúc đó ngươi là con trai"

Tiểu Minh:

"Ngươi thích ta tâm hồn hay vẻ bề

Ngoài"

Nguyệt Nga lúng túng trả lời

"Ta thích cả hai, nhưng bây giờ ngươi là nam nhân ta không thích"

Tiểu Minh:

"Lời hứa là lời hứa, ta cũng yêu ngươi"

Nghe xong, Nguyệt Nga đỏ mặt nói:

"ngươi thật sự yêu ta"

Tiểu Minh thẳng thắn nói:

"thật! ngươi không tin, ta có thể chứng minh"

Nguyệt Nga:

"Ta tin ngươi yêu ta thật. Nhưng ta không tin ngươi có thể chống lại gia tộc của ta và tư cách để lấy ta"

Tiểu Minh:

"Điều kiện là gì"

Nguyệt Nga

"trước 22 tuổi người phải đạt danh hiệu hôn đế hoặc gia tộc người đứng thứ 2 trên toàn đại lục này"

Tiểu Minh hiểu kỳ hỏi:

"gia tộc đứng thứ 2 ở đại lục này là gia tộc nào"

Nguyệt Nga:

"Đó là gia tộc Đới tộc, một gia tộc gần bằng nhà ta, gia tộc ta và gia tộc đó rất gần gũi. Cho đến khi gia tộc họ Đới có một vị tiểu thư trốn nhà bỏ đi đã hơn 20 năm không quay trở về thì gia tộc ta với gia tộc đó không có thiện cảm mấy"

Tiểu Minh:

"Tại sao bị tiểu thư đó bỏ đi mà khiến cho hai nhà xung đột"

Nguyệt Nga:

"ta nghe nói là cha ta và vị tiểu thư đó đính hôn theo quy định của hai gia tộc"

Tiểu Minh:

"Ta có thể thực hiện điều kiện đó của gia tộc người chỉ cần người cho ta thời gian bàn đợi chờ ta"

"Ta sẽ xin nghỉ học một năm để đi tìm hôn thú thích hợp nhất cho ta"

"Điều kiện trước 22 tuổi đạt cấp bậc hôn đế sẽ sớm thôi. Ta bây giờ cấp 30. Người có bằng lòng chờ đợi ta"

Nguyệt Nga:

"Ta bằng lòng, dù có chờ đợi người 1 vạn năm ta cũng chờ. Chỉ cần người đừng phụ ta"

Nghe lời này Tiểu Minh yên tâm, Tiểu Minh báo cáo với Tuyết Nhi(bà ngoại của Tiểu Minh) xin 1 năm nghỉ học đi bắt hôn thú".

Tiểu Minh và Tiểu Long rời trường. Tiểu Minh nhìn thẳng phía trước hít thật sâu và nói:

"Tình la đầu sâm ta tới đây".

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Tiến vào tinh la đầu sâm và gặp lang thần

Trước mắt một khu rừng tỏa ra những khí tức làm người ta sợ hãi và khó chịu. Phía trong có những con thú nhìn thôi cũng thấy lạnh người.

Tiểu Minh:

"Tới rồi, haha ta có thể trở lại hình thái củ"

"Hệ thống hãy biến lại như củ"

"Ting"

"Đã thành công"

Ngay lúc này xuất hiện một cậu bé tầm 7 tới 8 tuổi trong rất dễ thương và đẹp trai. Cậu bé ấy đó chính là Tiểu Minh.

Tiểu Long nói với giọng thất vọng

"Người biến lại làm gì"

Tiểu Minh:

"Ta thích, thất vọng à"

Tiểu Long:

"Thôi, người bắt hồn thú loại nào, chịu được bao nhiêu"

Tiểu Minh:

"hệ thống nên bắt hồn thú loại nào và giới hạn chịu đựng của ta là bao nhiêu năm".

"Ting"

"kỳ chủ có thể bắt hồn thú có skill ru ngủ hoặc hồi thể lực tốt nhất có skill ru ngủ"

"Giới hạn chịu đựng của kỳ chủ 30 vạn năm"

Tiểu Minh:

"30 vạn năm, con có thể chịu đựng và bắt hồn thú có skill ru ngủ"

Tiểu Long:

"Con bị điên à mới chỉ hồn tôn mà đòi 30 vạn năm hồn thú. Trung bình thì hồn tôn chỉ chịu đựng được 1000- 5000 năm mà thôi"

Tiểu Minh trả lời với giọng chắc chắn:

"Con có thể chịu đựng được"

Tiểu Long nghi ngờ hỏi:

"Con chắc chắn"

Tiểu Minh:

"vâng, cha cứ tin con"

Tiểu Long:

"Vậy ta và con hãy tiến vào trung tâm tinh la đầu sâm"

Tiểu Minh đi đằng sau Tiểu Long vì là võ hồn phụ trợ và cấp bậc của Tiểu Long là hồn thánh (đã 1 năm trôi qua hiện tại Tiểu Long có lv 80).

Khi tiến vào khu ngoại tinh la đầu sâm không có hồn thú nào dám nhìn chằm chằm vào cha con bọn họ. Những con hồn thú 5000 năm - 10000 nghìn năm chỉ dám liếc một cái không tỏ ra sát khí.

Tiến vào trung tâm tất cả các hồn thú đều nhìn chằm chằm và tỏ ra sát khí khiến cho Tiểu Long thấy khó chịu (Tự hiểu vì sao Tiểu Long không sợ hãi). Đột nhiên một con Lang Thần bay ra. Đoán chừng trên 10 vạn năm. Lang Thần bay lao vào Tiểu Minh vì thấy Tiểu Minh nhỏ bé. Lang Vương là một loài sát thủ giết người mà người chết không kịp xác định. Lang Thần ẩn sát khí rất giỏi khiến cho cả phong hào đầu la không phát hiện được. Và tất nhiên Lang Thần tấn công Tiểu Minh thành công.

Những giọt máu tuông ra cùng với đó thứ bay ra trắng trắng nhìn giống như xương nhon.

"Hú.....hú"

Tiếng kêu của một con sói trong đầu đón vô cùng.

Tiếng kêu ấy là tiếng của Lang Thần vì 2 chiếc răng nanh bị vỡ vụn.

Lang thần biết mình đã sai lầm liền nói:

"Nhân loại ngươi hãy tha cho ta một mạng ta sẽ làm tất cả những gì ngươi yêu cầu trừ cái chết. Ta đã tu luyện hơn 30 vạn năm không thể chết được"

Tiểu Long giật mình và ngạc nhiên liên tiếp 2 lần:

"Hôm nay thật là vi diệu, thân thể con trai ta có thể đỡ được cái cắn của hồn thú hơn 30 vạn năm, hồn thú hơn 30 vạn năm biết nói chuyện"

Tiểu Minh:

"Ngươi làm sủng vật cho ta thế nào. Yên tâm ngươi đi theo ta, ta sẽ cho ngươi một địa vị, được mọi người xem như là một tồn tại vô đối mạnh nhất ở thế giới này chỉ dưới ta thế nào"

Nghe xong những lời nói từ đứa nhóc 9 tuổi chắc chắn và đầy uy như thế Lang Thần nói:

"Được, kể từ hôm nay ta sẽ làm tọa kỵ cho ngươi"

"Chủ nhân ngươi hãy đặt tên cho ta"

Tiểu Minh:

"Được kể từ hôm nay ngươi tên là: Tiểu Bạch vì lông ngươi màu trắng và đôi mắt cũng màu trắng"

Tiểu Lang:

"Chủ nhân, kể từ hôm nay ta sẽ tên là Tiểu Bạch, chủ nhân có ký khế ước"

"Ting"

"Ký chủ có chấp nhận khế ước của Tiểu Bạch"

Tiểu Minh:

"Tiếp nhận"

Tiểu Bạch bất ngờ vì xung quanh mình có vòng màu trắng bàn những ký tự lạ. Một lúc sau các ký tự hiện lên trán của Tiểu Bạch dòng chữ nhỏ "Sủng vật của thần".

Tiểu Bạch tò mò và bất ngờ nói:

"Nghĩ thức nhận chủ ở tộc ta do chính chúng ta lập cơ mà. Sao người có thể lập được"

Tiểu Minh:

"Bí mật"

Tiểu Bạch:

"hãy để ta giúp chủ nhân tìm hồn thú"

Tiểu Minh không khách khí trả lời:

"Ngươi có biết ở đây có hồn thú nào 30

Vạn năm mà có skill ru ngủ không"

Tiểu Lang:

"có, đó là một đối thủ cân sức của ta trong suốt 20 vạn năm qua tên là Miêu thần lười"

Tiểu Minh:

"Vậy thì hay quá ngươi hãy dẫn ta gặp người bạn ấy của ngươi"

Tiểu Bạch:

"Gặp thì gặp được. Nhưng có điều phải chờ nửa tháng nữa vì tên đó đang tiến hoá"

Tiểu Minh:

" Không sao thời gian ta còn nhiều mà, ta có thể ở lại trong khu rừng này nghỉ ngơi"

" e hèm, ta còn ở đây"

Tiểu Long tức giận nói.

Cả 2 đều bơ và tìm chỗ để nghỉ ngơi.

" Này này đợi ta với"

Sau một hồi cả ba cũng tìm được chỗ và đánh một giấc thật ngon.

Tặng đậu cho tác để có động lực ick

Chân thành cảm ơn các bác đã ủng hộ tác.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Sự trừng phạt của Thánh

Đã qua nửa tháng, Tiểu Minh, Tiểu Long và Tiểu Bạch đang trên đường đi đến chỗ của Miêu Thần. Phía xa xa cả ba thấy những chú bướm đang đậu trên những bông hoa đang hút linh khí của bông hoa. Những bông hoa đầy màu sắc cùng với thêm cỏ mượt mà khiến người ta chỉ muốn nằm ngủ một cách thoải mái. Tiến tới ba người cảm nhận được linh khí ở nơi đây dày đặc với không khí ở nơi đây thật ấm áp, ngọt ngào. Ở phía trước là một ngọn núi cao 2000m cùng với đó là những cầu vồng 7 sắc do nước chảy từ đỉnh núi xuống một con sông. Nơi đây đúng là tiên cảnh.

" Lang Thần tại sao ngươi lại đến đây cùng với nhân tộc sau kiến kia"

Một âm thanh kiêu ngạo và có chút sợ hãi nói.

"Ta tới đây để giết ngươi, Miêu thần"

" Nếu ngươi có thể một mình đánh bại ta"

Miêu Thần sợ hãi và nhấn mạnh 2 chữ một mình. Vì Miêu Thần không chắc chắn đấu lại cả ba. Miêu Thần dùng thần thức kiểm tra 2 người Tiểu Long và Tiểu Minh và thấy một người gần đạt đến cấp độ hồn thánh một người còn lại không đáng nhắc tới nhưng cảm thấy cái gì đó rất mạnh mẽ còn mạnh hơn Miêu Thần gấp 1000 lần.

Miêu Thần là một chủng tộc kiêu ngạo, dễ thương nhưng rất nhiều thủ đoạn. Sức chiến đấu của Miêu thần là yếu nhất trong các loại yêu thú trên 30 vạn năm. Nhưng bù lại Miêu Thần có một tinh thần lực cường đại ngay cả hồn đấu la cũng phải chào thua, phong hào đấu la có thể nói rất ít người có thể chiến đấu với nó mà toàn mạng trở về. Miêu Thần được rất nhiều cường giả hệ tinh thần lực săn bắt nhưng cũng phải chào thua vì chúng sống theo đảng.

"Được ta sẽ giết ngươi để làm hồn hoàn cho chủ nhân ta "

Tiểu Lang hưng phấn nói.

Miêu thần cười nhạo nói:

" chủ nhân, ai trong hai người đó là chủ nhân của ngươi"

Tiểu Bạch chạy lại Tiểu Minh và nói

"đây là chủ nhân ta"

Miêu thần khinh bỉ và cười:

" Ha ha, ta không ngờ đường đường là Lang thần kiêu ngạo uy vũ một phương mà lại nhận một đứa bé làm chủ nhân"

Tiểu Bạch tức giận nói:

" Ngươi không được cười nhạo chủ nhân của ta"

Miêu thần nhìn Tiểu Minh nói:

"Hào tiểu tử, ngươi có dám đấu với ta bằng tinh thần lực không, ta cảm thấy tinh thần lực của ngươi rất mạnh. Nếu ta thua ta sẽ quy phục ngươi tùy ngươi làm gì, cả đời này ta sẽ trung thành với ngươi, ta sẽ giao hết những đồ quý hiếm cho ngươi."

Miêu thần lại nói tiếp với giọng uy hiếp:

"Nếu ta thắng ngươi và tên Lang thần, cả người cha ngươi đều vào miệng ta thấy thế nào"

Tiểu Minh khẽ cười nói:

"Được ta và ngươi cùng chiến đấu. Nhưng lấy cái nào chứng minh cho lời hứa của 2 ta"

Tiểu Bạch và Tiểu Long không nói gì chỉ có chút lo lắng vì họ đã chứng kiến thực lực cường đại của Tiểu Minh.

Miêu thần lấy ra tấm giấy chứa đầy ký tự nói:

"bây giờ ngươi và ta nhỏ máu vào tấm giấy này"

Quan sát miêu thần nhỏ máu vào trước Tiểu Minh cũng bắt đầu nhỏ máu thì đột nhiên hệ thống vang lên.

"Ting"

"Cảnh báo ký chủ đang bị lừa. Nếu ký chủ tiếp tục, tinh thần lực của ký chủ sẽ giảm xuống 50% trong 1 tiếng."

"hệ thống không thể chấp nhận được một con hồn thú nhỏ nhoi lại dám lừa gạt vị thánh tương lai. Hệ thống quyết định sẽ biến tất cả dòng máu của hồn thú thấp kém có tên là Miêu Thần làm sủng vật nô lệ. Đời đời con cháu của Miêu Thần làm sủng vật nô lệ cho ký chủ và Miêu thần cũng thế."

Tiểu Minh nghe xong thầm cảm ơn vị thần lười và đưa bàn tay thúi thẳng mặt Miêu thần tức giận nói:

"Dm, dám lừa bô à, ngươi hãy quỳ xuống và dập đầu một trăm cái cho ta"

"bịch"

Miêu thần bỗng nhiên quỳ xuống và dập đầu. Cho đến đúng thứ 100 Miêu thần ngừng lại và sợ hãi nói:

"Ngươi làm cái gì ta, tại sao ngươi biết ta lừa ngươi"

Tiểu Minh:

"Đó là sự trừng phạt của thánh, và ta là tồn tại vô địch"

Miêu thần sợ hãi và nghi ngờ hỏi:

"ngươi là thánh"

Tiểu Minh nói với giọng chắc chắn:

"Đúng nhưng là sau này. Còn nữa bây giờ ngươi là nô lệ của ta ngươi hãy kêu ta bằng chủ nhân. Còn ngươi sẽ Tên Tiểu Hắc."

Miêu thần:

"Vâng từ nay sủng nô sẽ tên tiểu Hắc"

"Cái gì thế ta là ta là Tiểu Hắc"

"Chuyện gì thế tại sao ta không nói được ta là Tiểu Hắc. Ta sẽ vâng lời chủ nhân suốt kiếp"

Miêu thần định nói ta là Miêu Thần tại sao phải nghe lời ngươi chứ. Ta sẽ không nghe lời của ngươi đến suốt kiếp.

bỗng hệ thống kêu:

"Ting"

"Xin lỗi ký chủ vì đã đánh mất hồn thú khá quan trọng của ký chủ để tạ tội ta sẽ cho ký chủ một hồn thú 10000vạn năm tồn tại trong truyền thuyết, có"

rất nhiều skill phù hợp với kỹ chủ, hệ thống sẽ loại bỏ tất cả yêu cầu khi hấp thụ hồn hoàn. Vì là tồn tại trong truyền thuyết nên hồn hoàn không còn trọn vẹn nên hồn hoàn này bây giờ chỉ còn 10 vạn năm. Kỹ chủ yên tâm khi kỹ chủ hấp thụ 100 vạn con hồn thú trên 1000 vạn năm hồn hoàn sẽ hoàn thiện. Khi kỹ chủ hấp thụ 10 nghìn con hồn thú 10 vạn năm trở lên hồn hoàn sẽ lên mức 1000vạn năm. Kỹ chủ hấp thụ 10 nghìn hồn thú trên 1 vạn năm hồn hoàn sẽ lên mức 100 vạn năm. Kỹ chủ có tiếp nhận hồn hoàn chăng"

Tiểu Minh nghe xong người rã rời ngay cả ý chí gần bằng thần cũng sập đổ. Tiểu Minh thầm nghĩ: "kiếm đâu ra mấy con hồn thú trên 100 đến 1000 vạn năm đây trời ngay cả mấy con hồn thú 10 vạn năm cũng rất khó tìm như mò kim đáy bể vậy. Huống chi đồ sát hết hồn thú ở đây cũng không lên 1000 vạn năm được huống chi là 10000 vạn năm"

Đột nhiên Tiểu Minh loé ra một suy nghĩ. Rồi cười cười lẩm nhảm và nói:

"100- 1000 vạn năm ư, đối với ta rất dễ hahahaha"

"Tiếp nhận hồn hoàn hahahaaha"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Hồn hoàn kiếm rất dễ dàng

rất dễ chỉ cần có đủ tích phân.

Tác giả: Hiếu0324,tuổi 15, cao 1m75:)

"Ting"

"Chúc mừng kỹ chủ thăng cấp 36, hồn hoàn 1 thăng lên 1 vạn năm"

"Ting"

"Hệ thống mau mau mở cửa hàng"

Tiểu Minh dứt khoát nói.

"Ting"

"Đã mở xin mời kỹ chủ chọn sản phẩm"

"Hồn thú 10 vạn năm"

Tiểu Minh nói.

Những hồn thú 10 vạn năm được này bán trong cửa hàng, bấm qua trang ưu đãi người lần đầu. Tiểu Minh thấy hồn thú 10 vạn năm x 50 với giá 500000 tích phân, được giảm giá 50% mua được 2 lần. X100 mua được 1 lần với giá 50000000 tích phân giảm đã được giảm 50%.

Tiểu Minh nhìn lại tích phân mình hiện có:1000000 tích phân.

Tiểu Minh mua 2 gói thứ 1 và thăng cấp cho hồn thú thành 100 vạn năm. Lúc này Tiểu Minh có hồn hoàn theo thứ tự vàng, vàng, tím, đỏ.

Tiểu Minh còn thời gian khoảng nửa tháng, nhân cơ hội này Tiểu Minh học tập cách chiến đấu với hồn thú qua trận thực chiến với Tiểu Long và sinh tử của các hồn thú.

Nửa tháng sau, một cậu bé khoảng chừng 8 tuổi cả người tràn đầy sát khí, xung quanh toàn máu, quần áo của cậu bé ấy rách hết, vài chỗ hơi bị sưng mề. Cậu bé ấy chính là Tiểu Minh.

Bây giờ khuôn mặt của Tiểu Minh lạnh như băng không còn biểu cảm. Do việc đồ sát quá nhiều hồn thú nên như vậy. Bây giờ Tiểu Minh có lv 37.

Tiểu Minh và Tiểu Long cùng Tiểu Bạch tiến đến Tôn Nữ học viện. Trước khi đi Tiểu Minh nói với hai con thần thú:

"Hai người có thể biến nhỏ lại không, các người tới học viện của ta rất phiền"

Tiểu Bạch phân vân:

" Cũng được"

Tiểu Hắc không kháng cự được lệnh liền thẳng thẳng trả lời và biến nhỏ lại:

" Vâng, chủ nhân"

Cả hai biến nhỏ lại trong rất dễ thương và đẹp mắt. Nhìn thấy liền muốn ôm và sở hữu.

Tiểu Minh và Tiểu Long đồng loạt khen:

" Oa, trông được đấy"

Tiểu Minh thăm nghĩ tặng cho Nguyệt Nga chắc chắn rất thích.

Tại một ngôi trường có một nữ nhân đang buồn bã và như đang nhớ nhưng một người bỗng nói:

" ngươi ở đâu, tại sao ngươi lại chưa về"

Nói xong nữ nhân ấy liền khóc như đang bỏ đi nỗi nhớ nhưng hét vào tiếng khóc. Nữ nhân ấy là Nguyệt Nga. Sau khi Tiểu Minh đi ngày nào cũng điều buồn bã khiến cho nhan sắc trở nên phai nhòa.

Quay lại với Tiểu Minh, lại một lần nữa biến hình thành nữ nhi và tiến về học viện. Mang hai con pet mạnh mẽ cộng với ngoại hình xinh đẹp của nữ nhân là đủ để độ mạnh mẽ gần đạt cấp thần.

Tiểu Minh liền tưởng đến cảnh khi đem 2 con pet về sẽ được vây quanh bởi các nữ nhi. Vừa hạnh phúc vừa sung sướng lại vừa có cảm giác thăng tiên. Đến lúc đó chắc chắn như là thiên đường, ước mơ của bao chàng đàn ông.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Nụ hôn ngày gặp lại

Sau những ngày đi bắt hồn hoàn toàn gian khổ cũng có thể nói là hết sức thông dong, dễ dàng. Cuối cùng không tự mình bắt được con nào mà ba Tiểu Minh cũng thế. Tiểu Minh rất thất vọng và cũng rất vui vẻ. Thất vọng vì không được đánh nhau với hồn thú trên 10 vạn năm mặc dù Tiểu Minh nhà ta mới chỉ là hồn tôn. Vui vẻ vì thấy mình đã học tập rất nhiều kỹ năng chiến đấu và bình tĩnh hơn khi giết người. Vì ở thế giới này lơ là một giây là sẽ chết! Tha cho kẻ thù cũng vậy.

Đã 3 ngày đi đường, cuối cùng gia đình của Tiểu Minh cũng đã đến Tôn Nữ học viện.

Phía xa xa có một vị tiểu thư trông nét xinh đẹp có gì đó xấu liên tục gọi với giọng đầy tình cảm có một chút nhớ thương:

" Tiểu Oa x2 cuối cùng ngươi đã về"

Tiểu Minh nhìn về hướng giọng kia và vui mừng, bùng nổ cảm xúc nói:

" Nguyệt Nga, ta về rồi"

Nói xong cả hai người chạy lại ôm nhau còn Nguyệt Nga thì khóc như gặp người thân 10 năm chưa gặp lại. Tiểu Minh vỗ về với giọng yêu thương nói:

" Được rồi x2, đừng khóc ta đau lòng lắm"

" Ta có món quà tặng cho ngươi"

Nguyệt Nga lau nước mắt nói với giọng nũng nịu:

" Ta không cần, ta chỉ cần ngươi ở bên ta"

Tiểu Minh:

" Được rồi lần sau ta sẽ không bỏ ngươi"

Nguyệt Nga tức giận:

" Còn có lần sau?"

Tiểu Minh:

" ta xin lỗi, nếu có lần sau ta sẽ đem người đi theo cùng, dù có đi tới chân trời góc biển hay là thẳng thắn ta cũng mang người theo"

Nguyệt Nga ngạc nhiên

" Thật chứ"

Tiểu Minh thẳng thắn trả lời:

" Ta nói là ta làm được"

Nguyệt Nga bỗng nhào tới Tiểu Minh hôn vào bờ môi của Tiểu Minh. Cứ như thể hai bờ môi chạm nhau. Tiểu Minh chủ động giữ chặt Nguyệt Nga lại đặt bờ môi lên Nguyệt Nga hai đầu lưỡi chạm vào nhau tạo ra âm thanh:

" Chụt..... chụt.... chụt"

Đầu lưỡi đã qua đã lại hai cánh tay của 2 người sờ sờ nhau đằng sau lưng, 2 cặp ngực đụng vào nhau, khiến cả hai thăng hoa trong lúc hôn kêu nhiều tiếng:

" uhm....A....uhm....A....."

Cùng với tiếng thở dốc với nhịp tim đập nhanh khiến cho hai người không thoát được tình yêu đó.

Khoảng 15p sau sự thăng hoa dần dần tàn lụi cả hai người mới lấy lại ý thức, trong lúc này mọi người xì xào bàn tán:

"Oa, mạnh mẽ quá"

"Oa, lãng mạn quá"

"Là nữ nhi với nhau sao lại có cảm tình?"

" Họ đang hôn, họ mới chỉ 9 tuổi"

Các cô giáo đặc biệt là bà ngoại của Tiểu Minh thấy thất vọng về Tiểu Minh và về ngôi trường của mình. Cùng là nữ nhi tại sao lại yêu nhau cũng tại ngôi trường của ta không có một học sinh nam chẳng.

Tiểu Long sát tại Tiểu Minh:

" hảo tiểu tử, đúng là tuổi trẻ tài cao"

Tiểu Minh nghe xong cười hì hì.

Tiểu Minh chợt nhớ ra về món quà dành cho Nguyệt Nga liền nói:

" Người thích nuôi con gì"

Nguyệt Nga:

"ta thích nuôi con mèo"

Tiểu Minh lấy Tiểu Hắc trong ngực ra và nói tặng cho người.

Nguyệt Nga thấy con mèo rất mạnh mẽ liền nói:

" Ta lấy, người không được đòi lại"

Tiểu Minh:

" Ta tặng người, ta sẽ không bao giờ đòi lại người yên tâm"

Nguyệt Nga:

" Cảm ơn người, ta sẽ tha thứ cho người"

Nói đến đây Nguyệt Nga lại tuôn trào nước mắt vì nhớ đến những ngày xa rời Tiểu Minh.

Tiểu Minh cảm thấy thất vọng về mình vì ngày đó không manh Nguyệt Nga đi cùng.

Tiểu Minh cùng Nguyệt Nga tay nắm chặt tay nhau cùng tiến vào trường trong bao sự ngưỡng mộ của mọi người và không khí náo nhiệt. Và kể từ đó phong trào nữ nhi yêu nhau cũng bắt đầu lan truyền đến thiên hạ:).

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Điều kiện để gia nhập học viện với tư cách là nam nhi

Sau khi tiến vào trường, Tiểu Minh cùng Nguyệt Nga tiến về khu kiến túc xá với bao ánh mắt nhìn chăm chăm với đó là những tiếng xì xào:

" Họ là cặp đôi đó"

" Vừa mới ở trước cổng hôn nhau đó"

" Nữ nhi sao lại yêu nha"

" bla"

Vì ở học viện nữ chúng nữ nói rất nhiều khi có chuyện,

Tiểu Minh nghe vậy cũng không phản ứng gì ngược lại Nguyệt Nga cảm tạ Tiểu Minh chạy thật nhanh vào phòng. Khi vào phòng Tiểu Minh biết ý nói:

" Có ta ở đây không ai dám đụng tới người đâu"

Nghe xong, Nguyệt Nga tựa vào bầu ngực to tròn êm ái của Tiểu Minh và đỏ mặt nói:

" Người sẽ cho ta dựa vào người mãi không"

Tiểu Minh hiểu sai ý nói:

" Được người cứ dựa vào ta, ta sẽ bảo vệ người"

Nguyệt Nga vui vẻ nói:

" Thật chứ"

Tiểu Minh khẳng định:

" Là thật"

Nguyệt Nga:

" Vậy người ngồi ở đó đi cho ta dựa vào ngực người"

Tiểu Minh có chút ngại nhưng cũng vui:

" Người được lắm"

Nguyệt Nga nở nụ cười hồn nhiên khiến cho Tiểu Minh ngay người và trong lòng thấy hạnh phúc:

" Hi hi"

Nằm trên cặp ngực êm, ấm, đàn hồi, căng một lúc Nguyệt Nga hỏi:

" à đúng rồi tên thật của người là gì"

Tiểu Minh:

"Tên thật của ta là Tiểu Minh nhưng người cứ gọi Tiểu Oa ở trường"

Nguyệt Nga:

"Sao mẹ người bắt người học trường này"

Tiểu Minh:

"Chắc là mẹ ta từng học ở trường này và một điều nữa là để cho ta gặp người"

Nguyệt Nga e thẹn:

"Miệng lưỡi thật dẻo"

Bỗng có một giọng nói vang lên toàn trường:

"Tiểu Oa và Nguyệt Nga mau đến phòng hiệu trưởng gấp"

Nghe xong hai người tiến về phòng hiệu trưởng dĩ nhiên mấy người nhiều chuyện cũng đi theo tới phòng.

"Cốc cốc"

Tiếng gõ cửa của Tiểu Minh.

Một giọng nữ nhi nói:

"Mời hai người các người vào, những người còn lại không có gì thì nhà ai nấy về đừng trách ta độc ác"

Nghe xong chúng nữ chạy loạn về nha. Còn 2 người Tiểu Minh và Nguyệt Nga tiến vào. Nhìn thấy phía trước là một người trong trẻ con và một người phụ nữ đang đứng bên cạnh người trẻ con đó.

Người trẻ con đó là Tuyết Nhi bà ngoại của Tiểu Minh người phụ nữ kia là Thanh La.

Tuyết Nhi:

"Này Tiểu Oa con là nữ nhi có sao lại yêu nhau với nữ nhi khác"

Tiểu Minh:

"Mời cô Thanh La được không bà ngoại"

Tuyết Nhi:

"Không cần Thanh La là người mẹ người và ta tin tưởng nhất"

Nghe xong thanh la vui mừng và cảm thấy hạnh phúc.

Tiểu Minh nói:

"Ta là con trai có sao không yêu được nữ nhân"

Tuyết Nhi nghi ngờ và cười nói:

"Ha Ha người là con trai á, nhìn người đi chỗ nào chỗ đấy cũng trắng nõn nà lại căng nữa cơ chứ không thể nào là con trai được"

Tuyết Minh:

"Ta nói thiệt"

Tuyết Nhi:

"Đừng nói nữa ta biết người là nữ nhi thích làm nam nhi đúng không "

Tuyết Minh:

"Ta là Nam nhi tại sao lại phải thích làm Nam nhi"

Tuyết Nhi:

"Ta đã dùng thần thức rồi cả khí tức từng bộ phận tất cả đều là nữ nhi. Ngươi còn ngại biện"

Tiểu Minh:

"Ta nói thiệt, ta có thể chứng minh nhưng Ta yêu cầu một điều"

Tuyết Nhi:

"Ngươi nói"

Tiểu Minh:

"Cho ta được nhập học với tư cách làm nam nhi"

Tuyết Nhi:

"Được, nhưng có điều ngươi phải đạt cấp độ hồn tôn ở tuổi 15 thì được với một điều kiện vì ngươi đâm dẫu đi ta thân phận: ngươi sẽ phải gia nhập Thất Nữ Tiên Tôn và đi Đại Lục học viện đấu trường và giành Top 10 trở lên"

Tiểu Minh:

"Ta bây giờ là hồn tôn còn thiếu cái top 10 kia thôi"

Chúng nữ ngạc nhiên đồng thanh nói:

"Ngươi là hồn tôn"

Tiểu Minh:

"Đúng"

Tuyết Nhi:

"mới 2 năm trước bắt đầu nhập học ngươi mới là hồn sĩ cơ mà"

Tiểu Minh:

"hai năm trước ta là đại hồn sư"

Chúng nữ đồng thanh nói:

"Ngươi là quái vật"

Tuyết Nhi:

"Ngươi có thể kể rõ quy trình tu luyện"

Tiểu Minh:

"Năm ta 6 tuổi ta ăn ngủ tự nhiên lên hồn sĩ, ở không được hồn hoàn mạnh. Năm ta 7 tuổi ta cũng như vậy ở không được hồn hoàn cực mạnh lên được đại hồn sư, gần đây nhất ta có vận động một chút, ở không được 2 con pet hồn hoàn 30 vạn năm, tự nhiên trên trời rơi xuống hồn hoang mạnh cho ta. Số ta thật khổ không làm gì cũng có"

Chúng nữ:"....."

Một lúc sau mới đồng thanh hét lên:

"Thánh lười phụ hộ cho ngươi"

Tiểu Minh cũng rất cảm ơn thần lười.

Tuyết Nhi:

"Người mau đi tăng cấp để mạnh mẽ lọt vào top 3 đi còn 6 tháng nữa cổ lên"

Nguyệt Nga bỗng nói:

"Cô ơi, cần cấp bao nhiêu mới gia nhập được Thất Nữ học viện"

Tuyết Nhi:

"Hồn tôn trở lên"

Nguyệt Nga lo lắng và buồn bã vì bây giờ nàng mới cấp 23 còn 6 tháng nữa đã bắt đầu.

Tiểu Minh nhìn nguyệt Nga có chút buồn liền nói không sao ta có cách giúp người tiến nhập hồn tôn trong 6 tháng.

Nguyệt Nga:

"Cách gì"

Tiểu Minh:

"Về phòng rồi biết hi hi"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Tăng cấp và luyện chiến cho Nguyệt Nga

Trong 1 căn phòng có 1 tiếng nghe rất lạ và trong gọi dục.

"H... Á...A.... Ú..... Ú..... lần sau đừng như vậy nữa được không Á..... Á"

Trên một cái giường xung quanh là ánh sáng có một cô gái đang nằm trên giường giật rung người cố gắng la hét trong gọi dục. Cô gái ấy là Nguyệt Nga đang nằm trên võ hồn giường ngủ của Tiểu Minh. Lý do mà Nguyệt Nga bị vậy vì tác dụng của Đan dược của Tiểu Minh. viên Đan này có tên Là đại tăng ệp người ăn vào sẽ tăng lên hai lv tác dụng phụ là khiến người đó cảm thấy nóng khó chịu khắp các bộ phận cứ như đang bị nhòem ngó. Cứ cách 1 tháng lại có thể sử dụng được.

Tiểu Minh thấy vậy đỏ mặt nói:

"Người rần đi, cứ rên đi đừng kiềm nén, sau này ta là lang quân người mà"

Nguyệt Nga cứ rên rồi lại là khắp phòng âm thanh có thể lan đến các căn phòng khác. Nhưng Tiểu Minh đã dùng kính cách âm từ hệ thống kêu hệ thống lắp đặt tổng chi phí là: 5000 tích phân

Ngồi nghe Tiểu Minh muốn lao vào Nguyệt Nga nhưng vì là thân nữ nhi nên đành nhịn. Với 1 phần tính cách của nữ nhi với suy nghĩ tới việc sau này nàng là nương tử của mình.

Sau 5 tháng Nguyệt Nga áp dụng Đan của Tiểu Minh và tràn đầy trong dục vọng. Thì Nguyệt Nga đã bước vào cấp bậc hồn tôn. Do Nguyệt Nga nằm trên giường của Tiểu Minh nên đan tăng exp lại tăng 3 cấp cho 1 lần sử dụng với việc hằng ngày nỗ lực tu luyện Nguyệt Nga đã bước gần cảnh giới hồn tôn.

Tiểu Minh thấy Nguyệt Nga cấp 29 liền không còn lo lắng và nói:

"Chúng ta hãy tập kỹ năng chiến đấu"

Nguyệt Nga:

"nhưng ta cần phải tìm hồn hoàn"

Tiểu Minh:

"Ta có một hồn hoàn cho người đợi tập xong đi "

Tiểu Minh thật ra có rất nhiều hồn hoàn mạnh có tích phân thì mới được.

Nguyệt Nga:

"Vây tốt quá rồi, chúng ta cùng tập thôi"

Nói xong, cả hai người cùng tiến vào giữa sân. Liền thủ thế, không như lần trước Tiểu Minh liền lao vào lần này Tiểu Minh quan sát và ra chiêu tầm xa. Tiểu Minh sử dụng võ hồn Thánh Long dùng kỹ năng

"Tiếng hồng của rồng" skill tấn công tầm xa.

Nguyệt Nga tránh né, nhưng cơ hội này Tiểu Minh lao vào xiết chặt vào Nguyệt Nga. Nguyệt Nga sử dụng võ hồn xuất hiện một con rồng màu trắng trên đầu có vương miện.

"Xà.... xà"

Lúc này Nguyệt Nga đã dung hợp với con rắn hình dáng lúc này Nguyệt Nga vẫn như cũ chỉ khác cái đầu có đeo vương miện với con mắt rắn hết như nữ vương của tộc xà nhân giáng thế. Lúc này Nguyệt Nga thoát khỏi sự xiết chặt của Tiểu Minh một cách dễ dàng, Nguyệt Nga cầm con dao lần nào lần này điều đâm chính xác vào chỗ tử của con người điều này khiến Tiểu Minh bất ngờ. Mọi đòn đánh của Nguyệt Nga hầu như đều tránh được.

"Keng"

Tiếng con dao bị nứt.

Lúc này Nguyệt Nga bừng tỉnh lại và nhận ra việc mình đã làm liền khóc và nói:

"Ta Xin lỗi. hic... ta không có cố ý.... huhuhu"

"Tộc ta cảm nhận mối đe dọa lớn liền như vậy hic hic"

"Ta Ta xin lỗi"

"Từ nhỏ ta đã được huấn luyện"

"Ta xin lỗi"

Tiểu Minh:

"Không sao đâu, người làm vậy là đúng,

nếu ta yếu hơn người thì làm sao ta có thể bảo vệ người được chỉ bằng ta chết đi"

Nguyệt Nga hạnh phúc có chút nũng nịu:

"Người nói đó, vậy ta không có lỗi gì nha"

Tiểu Minh:

"chiến đến đây được rồi 1 tuần nữa là đấu

rồi cố mà dưỡng sức"

Nói xong Tiểu Minh lấy ra từ trong túi mình một cái hồn hoàn toả ra uy áp cực mạnh và nói:

"Đây la Xà thần người dung hợp đi hồn thú trên 10 vạn năm đây. Người yên tâm vì được tôi luyện trên giường của ta bây giờ người có thể chịu đựng được hồn thú từ 35 vạn năm trở xuống"

Nguyệt Nga nuốt nước miếng và nhanh chóng lấy hồn hoàn dung hợp. Cứ như thế Nguyệt Nga tiến nhập vào dung hợp và không biết khi nào dung hợp xong. Tiểu Minh ngồi canh chừng cho đến khi dung hợp hoàn thành.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Hệ thống kết hôn và lý do Nguyệt Nga thích con gái

Ngày Tuyển chọn thành viên đã đến. Các nữ học viện điều háo hức, nôn nao suy nghĩ ai sẽ được chọn vào. Chúng nữ điều tập chung tại sảnh chờ khảo nghiệm. Còn 1 tiếng nữa là khảo nghiệm chính thức bắt đầu.

Tại một khu ngoài ký túc xá, có hai nữ nhi xinh đẹp đang ngồi ở đó. Một người đang ngồi một cách đau đớn thỉnh thoảng còn la lên: uhm...uhm...ưực. Một người ngồi ở bên có vẻ lo lắng luôn quan sát xung quanh chặt chẽ.

"Nguyệt Nga ơi nữa tháng rồi đó người còn chưa dung hợp xong. Mau tỉnh dậy đi khảo nghiệm bắt đầu rồi kìa. Người muốn ta mang thân nữ nhi đến trường hả"

Người con gái như tiên đang thờ dài và mệt mỏi.

"Ta tỉnh rồi nè, Tiểu Minh người đợi ta không được à, hứ"

Nguyệt Nga tức giận nói.

Tiểu Minh:

"Mau mau đi khảo nghiệm"

Nguyệt Nga:

"Ta có tin buồn và tin vui người muốn nghe tin nào trước"

Tiểu Minh:

"Nghe tin vui trước đi"

Nguyệt Nga:

"Sau khi dung hợp ta thăng tận 3 cấp. Đó là nửa năm ta tu luyện đó"

Tiểu Minh:

"Sao người lâu quá vậy, bị phản phệ à"

Tiểu Minh nghi ngờ hỏi, vì từ hệ thống đâu có bị cái gì mà phản phệ hay cái gì đâu.

Nguyệt Nga nói với giọng tức giận:

"Hồn hoàn người đưa cho ta đúng là một tiểu xà lười biếng. Đó là tin buồn của ta"

"Ta cực khổ lắm nó mới chịu dung hợp cho ta"

"Ta bảo nó dung hợp cho ta, nó cứ ngủ, ta cho nó ăn miếng tinh thần lực của ta nó dậy ăn rồi lại ngủ. Ta dùng một đồng tinh thần lực bỏ vào miệng nó nó mới chịu dung hợp với ta, rồi dung hợp xong nó nói:

"Tiểu nha đầu ta ngủ đây" từ đó ta không sử dụng được hồn kỹ thứ 3. Người nói coi người lấy ở đâu mà con tiểu xà lười biếng lại không quan tâm mình có bị dung hợp hay không mà chỉ lo ăn với ngủ"

Tiểu Minh gãi đầu hỏi hệ thống trong đầu:

"Này sao hồn hoàn đó lại lười biếng thế kia"

"Ting"

"Vì hệ thống là dành cho ký chủ, phục vụ ký chủ thăng thành thần lười. Nếu muốn người ngoài sử dụng đồ của hệ thống không tác dụng phụ hay lỗi thì người đó phải là ruột thịt với ký chủ hay ký chủ phải sử dụng hệ thống kết hôn lên người đó mới sử dụng được"

"Ký chủ có sử dụng hệ thống kết hôn"

Tiểu Minh:

"Hệ thống kết hôn là gì"

"Ting"

" Là thành hôn cho hai người bất kể là giới tính, chỉ khi nào kí chủ quan hệ với xữ nữ, trai tân liền biến người đó thành vợ.

Tác dụng: giúp hai người khi ngủ và " ngủ" sẽ tăng exp. Khi ngủ và " ngủ" độ hảo cảm dần dần tăng khiến không bao giờ tách rời"

Đọc xong Tiểu Minh nuốt nước bọt, liền nói:

" Không sử dụng"

Vì Tiểu Minh và Nguyệt Nga mới 8 tuổi nên không quan hệ được. Ở thế giới này quan hệ hay không ở mọi độ tuổi không hề cấm. Tiểu Minh nhà ta là một thanh niên nghiêm túc và là một thanh niên xuyên không và cũng là main chính không thể mất hình tượng được mặc dù anh ấy đã cùng bạn gái của mình làm nhiều việc ấy ấy 52 sắc thái).

Tiểu Minh nói với Nguyệt Nga bằng giọng đầy tình cảm:

" Skill của võ hồn đấy sau này ngươi thất tiết với ta thì mới sử dụng được"

Nói xong Tiểu Minh đỏ mặt. Nguyệt Nga tức giận có chút nhõng nhẽo nói:

" Ngươi ngươi lừa ta nhưng ngươi nhớ đó sau này hai ta sẽ kết hôn và ấy ấy "

Tiểu Minh:

" Đầu óc của ngươi đều đen tối như ta"

Nguyệt Nga:

" Bỏ cô nương biết từ 3, 4 tuổi rồi"

Tiểu Minh ngạc nhiên nói tiếng thường hay dùng khi ngạc nhiên ở thế giới cũ:

" Nani?"

Tiểu Minh không ngờ mình biết chuyện đó lúc 14 tuổi ai ngờ Nguyệt Nga lại biết từ 3-4 tuổi thật là bá phúc.

Nguyệt Nga ghen hỏi:

" Na, Ni là nữ nhi nào"

Tiểu Minh muốn phụt nước miếng ra cười cười rồi nói:

" Ha ha ha, Nani là ngạc nhiên trong tiếng nhật"

Nguyệt Nga nghiêng đầu và hỏi

" Na ni nước nhật?"

Tiểu Minh:

" Không có gì, haha"

" Tại sao ngươi biết chuyện đó"

Nguyệt Nga lúng túng e thẹn nói:

" Ta ta a uhm từ lúc ta 3, 4 tuổi ấy à ừm cha ta thường cái trang ta làm nam nhi, dầy dồ ta là nam nhi còn chỉ ta cái ấy ấy rồi dắt ta đến kí viện ngắm những cô gái hồ hang mộng to, ngực bự"

" Cha ta từ lúc ta sinh ra lúc nào cũng khiến ta thành đàn ông, nhưng ta không thích cha ta liền dùng biện pháp trên để lại bây giờ cái sở thích nữ nhi. Mẹ ta thấy thế cho ta đi học viện Nữ tôn học viện để cải thiện tính cách nữ nhi với bỏ cái sở thích ấy. Cha ta là một người thích ta là nam nhi không thích ta nữ nhi"

Nói xong Nguyệt Nga rơi những giọt nước mắt liền nhảy vào ngực to tròn của Tiểu Minh khiến cho cặp ngực ấy lộ ra ngoài do dính nước.

Tiểu Minh:

" Chết rồi còn 5p nữa mau mau lên chúng ta phải đến kiếp"

Nói xong Tiểu Minh bế Nguyệt Nga kiêu bệ

công chúa bức tốc chạy thật nhanh đến chỗ khảo nghiệm

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Bắt đầu khảo nghiệm

" Các ngươi hãy chuẩn bị tâm lý, tinh thần bằng tất cả những gì các ngươi có".

Tiểu Long hô to nói.

Tiểu Long lại nói tiếp:

" Luật là như sau:

Chia thành 3 thử thách:

Thử thách1:

- Những ai khảo nghiệm trên hồn tôn sẽ được qua.

Thử thách 2:

- Kiểm tra đối kháng ai chiến thắng được qua

Bổng có vài học sinh kêu lên:

" Thừa thầy, chúng e là hệ phụ trợ sao chiến thắng"

Tiểu Long:

" Các em tư lo, một hồn s ư phải mạnh về cả thể chất lẫn tinh thần và hồn lực thì mới sinh tồn được"

Nghe xong có vài người hệ phụ trợ rời đi.

Tiểu Long lại nói:

" Thử thách thứ 3:

- Những ai vượt qua vòng 2 các ngươi hãy Lập đội mỗi đội phải có 7 người. Những Ai không có đội liền bị loại".

" Các ngươi đã hiểu luật chưa"

Chúng nữ học sinh:

" Vâng hiểu rõ"

Tiểu Long:

" Nếu không ai nói gì thì trận đấu bắt đ.."

"Khoan"

Một âm thanh nữ có chút đàn ông nói.

Mọi người trong phòng nhìn ra hướng phía giọng nói. Lúc này mọi người đều thấy. Một vị tiểu thư như tiên nữ đang bế một vị tiểu thư kém hơn toàn phần của vị tiểu thư đang bế.

Vài nữ:

"Đó có phải là trong lời đồn "

"Oa thật ngưỡng mộ "

"Mau mau lấy cho ta khăn giấy"

Tiểu Long:

"2 người các người sao giờ này mới tới"

Tiểu Minh bế Nguyệt Nga:

"con xin lỗi, con có chút việc"

Tiểu Long:

"Người tới thì tốt"

"bây giờ ta xin tuyên bố cuộc khảo nghiệm chính thức bắt đầu".

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Thử Thách thứ nhất

Ở phòng khảo nghiệm tức cả mọi người đứng xếp hàng thành một hàng dài từ phòng tới ở ngoài sân. Nếu những hôn sư hệ phụ trợ không về thì chắc chắn toàn trường đầy người. ở phòng khảo nghiệm có 4 người kiểm tra năng lực hôn sư. Bốn người lần lượt là Tiểu Long, Thanh La, Thiên Nữ, Uyển Như.

"Đại hôn sư không được vào"

Thanh La nói với giọng kiên nghị uy nghiêm.

"Tốt hôn tôn cấp 30 được vào"

Tiểu Long cười hì hì và nói với một nữ tầm 20 tuổi

"Tu chất quá kém, 20 năm kể từ lúc người vào học viện vẫn chưa lên đỉnh phong hôn tôn!"

Thiên Nữ nói với giọng kiêu ngạo và thất vọng.

"Thôi! người không đạt rồi lần sau hãy cố lên "

Uyển Như ôn nhu động viên nói.

Sau một hồi kiểm tra cuối cùng cũng đến Tiểu Minh sau đó là Nguyệt Nga sau nữa là một nữ xinh đẹp mang võ hồn đẹp nhất trong truyền thuyết đầu la đại lục đó là "Quang Minh Nữ Thần Điện" đằng sau nữa là lớp trưởng.

Đến Tiểu Minh, Tiểu Minh trạm tay vào quả cầu quả cầu sáng chói hết cả căn phòng.

"Cấp 39 gần đạt đến hôn tông! Không thể nào cấp 39 ở 8 tuổi "

Thiên Nữ ngạc nhiên không thể nào tin được nói.

Khi đó nàng 8 tuổi mới chỉ đạt được lv21 đại hôn sư mà thôi. Tiểu Minh như vậy max mức nghịch thiên rồi. Trong lịch sử đầu la không ai 8 tuổi đạt được đỉnh phong của hôn tôn được. Chỉ có mấy người ở 8 tuổi đạt được hôn tôn cấp 21 mà thôi những người đấy được gọi là thiên tài vậy Tiểu Minh gọi là gì? Thiên tài trong vạn thiên tài hay quái vật trong hàng vạn quái vật?. Tiểu Minh thật là quá mức nghịch thiên (Tác phải buff ít cho Tiểu Minh thôi không là Tiểu Minh mạnh đến mức cả 10 vị thần không địch lại nổi quá).

Thiên Nữ nói với giọng nể phục nhưng cũng có chút kiêu ngạo:

"ngươi được thông qua, ta cho ngươi qua thử thách 2 ngươi qua không dù sao trong cái học viện này không ai có thể đánh bại ngươi"

Tiểu Minh:

"Ta chỉ ăn vói ngủ thôi không có tu luyện. Còn chiến đấu có một chút nên ta không qua đâu, ta muốn học tập chiến đấu "

Thiên Nữ thờ dài:

"thôi được rồi ngươi có thể thử thách với điều kiện ngươi qua khu học sinh cấp 2"

Tiểu Minh:

"Khu cấp 2 á, ta tưởng chỉ có khu ta là tuyển chọn vào Thất Nữ Tôn Tiên"

Thiên nữ:

"Ồ học viện này chia làm 3 khu:

- Khu cấp 1: có các đại hồn sư, hồn tôn

- Khu cấp 2: có các hồn tông

- Khu cấp 3: là hồn tông, hồn vương

Mỗi khu tuyển chọn 3 người riêng khu 1 là được tuyển 2 người"

"Ta sẽ đặc cách cho ngươi vào khu 2 vì ngươi sắp đặt được hồn tông"

"xong rồi ngươi về nhà nghỉ đi mai lại kiểm tra "

Tiểu Minh bước ra khỏi cửa tiến về phòng, tiếp theo là Nguyệt Nga, Nguyệt Nga đưa tay lên quả cầu. Quả cầu hơi phát sáng

Thiên nữ:

"lại thêm một thiên tài, cấp 32 hồn tôn. Ngươi được qua"

Nguyệt Nga vui vẻ bước ra khỏi cửa tiến về phòng.

Tiếp theo là người có vũ hồn Quang Minh Nữ Thần Điện, người đó đưa tay vào quả cầu, quả cầu gần sáng bằng Tiểu Minh.

Thiên Nữ ngạc nhiên và vui vẻ:

"Lại thêm một cái quái vật hồn tôn cấp 37"

"Ngươi được đặt cách qua học viện cấp 2 "

Tiếp theo là lớp trưởng, lớp trưởng chạm vào quả cầu, quả cầu hơi phát sáng.

Thiên Nữ:

"Không đạt hồn đại hồn sư cấp 23"

vị lớp trưởng buồn bã bước ra khỏi cửa.

Sau một hồi kiểm tra tất cả học viên lát đất có mấy người đậu. Không khí bắt đầu náo nhiệt và hồi hộp. Tất cả mọi người đều về phòng và mong chờ thử thách thứ 2 tới. Mong được đầu các chị lớp trên.

Tại một căn phòng có 2 nữ đang ngồi trên giường và nói:

"Ta không gặp được ngươi nữa rồi, huhu"

"Ngươi hãy cố gắng thăng lớp và gặp ta, ta sẽ đợi ngươi"

"Ngươi hãy đợi ta, ta sẽ nhất định vào Thất Nữ Tôn Tiên"

"Ta cũng thế, tới lúc đó ta có thể khôi phục thành thân nam nhi, ta sẽ dùng vẻ đẹp soái ca, tuấn tú của ta đánh chết ngươi"

"ta chờ ngươi, ta cũng muốn thấy nó"

"Vậy ngươi hãy cố gắng, ta cho ngươi 10 viên đan đại tăng exp".

"Ngươi có đan khác không, ta không muốn"

"Đan ta chế đấy, ở thế giới này chỉ có ta là có thôi"

"ta ta, thôi được rồi ta dùng là được, nhưng ta không kiểmm chế được dục vọng"

"ngươi cứ xả đi không cần kiểmm chế, sau này ta sẽ cho ngươi thăng hoa"

"ngươi ngươi ngươi được lắm ta sẽ cho ngươi thăng hoa trước ta hahaha"

"ngủ sớm và dưỡng sức đi ngày mai là ngày chiến đấu rất khó khăn"

"Được vậy chúng ta cùng ngủ chung một giường. Dù sao đây cũng là ngày cuối cùng"

Đó là giọng của Tiểu Minh và Nguyệt Nga. Nói xong cả hai người đều thoát y và đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Thử Thách 2 (1)

Thứ 2 ngày bắt đầu, ở trên giường có 2 nữ nhi thoát y đang nằm cùng một giường. Một người đẹp như công chúa một nước mặt sát cặp ngực bự căng tròn mềm mại. Một người đẹp như tiên nữ tay đang nắm cặp mong nhỏ nhắn xinh xắn. Cả hai đều ngủ ngon lành. Tả hữu một thời gian trôi qua hai người nữ nhi vẫn còn ngủ. Bỗng một tiếng gõ cửa cộng với một tiếng nói gấp của một người nữ nhân:

"Cốc cốc"

"Các ngươi đã dậy chưa còn 15p nữa là khảo nghiệm rồi"

Một hồi sau, tiếng không đáp người nữ nhân mở cửa bước vào. Đập vào mắt là hai nữ nhi thoát y ngủ trên giường. Người nữ nhân tức giận lấy 2 bàn tay đánh vào hai cái mông trắng nõn. Một cái mông to bự căng, trắng nõn, đàn hồi. Một cái mông hơi nhỏ nhưng tròn, mềm mại, trong non non.

"A"

Một tiếng kêu mạnh mẽ có chút đau, khiến người ta muốn đánh tiếp hoặc động thủ.

"Thanh La tại sao ngươi lại đánh ta"

Nữ nhi đẹp như tiên nói.

Thanh La:

"Tiểu Oa tại giờ này ngươi chưa dậy, còn 10p thôi"

Nói xong Thanh La chỉ tay vào cô gái đẹp như công chúa:

"Nguyệt Nga ngươi cũng thế"

Nguyệt Nga nói tiếp:

"Các ngươi mau đi đi khảo nghiệm còn 7p thôi đấy"

Nói xong Nguyệt Nga bước ra khỏi cửa rồi tiến về phía khu khảo nghiệm một.

Tiểu Minh và Nguyệt Nga thay đồ rồi tiến về khu của mình.

Theo sự chỉ dẫn của mọi người cuối cùng Tiểu Minh cũng tới khu 2. Bước vào phòng, mọi người đều nhìn chăm chăm vào Tiểu Minh với dáng vẻ ngưỡng mộ, kính nể, ghen tị. Ngưỡng mộ vì mới 9t mà đạt đến đỉnh phong hồn tôn. Đây gọi là quái vật về tu luyện trong lịch sử đấu la đại lục. Kính nể vì Tiểu Minh vừa có sắc đẹp, tài năng, thiên phú. Ghen tị vì sắc đẹp như tiên nữ của Tiểu Minh.

Bỗng có một nữ nhân tiến đến trước mặt Tiểu Minh:

"Người có phải là người được đặc cách?"

Tiểu Minh:

"Vâng, ta tên là Tiểu Oa người tên gì"

Người nữ nhân nói:

"Ta là Tuyết Anh, người mau mau đi bóc thăm đi"

Nói xong Tiểu Minh đi đến chỗ bóc thăm. Tiểu Minh thò tay vào hộp Tiểu Minh dùng thần thức bóc số 3k. Số 3k là số cuối cùng của khu 2. Vì Tiểu Minh muốn quan sát mọi người chiến đấu từ đó rút kinh nghiệm chiến đấu

Khi mọi người bóc thăm xong. Bỗng có một giọng nữ nhi vang lên khắp khu 2:

"Các người đã bóc thăm xong, các người đã sẵn sàng chưa"

Chúng nữ học viện đồng thanh nói:

"Vâng, chúng nữ đã sẵn sàng vì tương lai của Tôn Nữ Học Viện"

Âm thanh nữ lại vang lên:

"Được rồi, bây giờ từ 0-1000 ở khu A, 1001-2000 ở khu B, 2001-3000 ở khu C"

"Bây giờ các người hãy đi theo các hướng dẫn viên về nhánh của các người"

Khi giọng tắt, tất cả mọi người đi theo các hướng dẫn viên đến nhánh của mình với sự dẫn dắt của Tuyết Anh. Tiểu Minh thầm nói "Nguyệt Nga người nhất định qua ải thử thách thứ 2". Ngay lúc này, tại khu 1 Nguyệt Nga cũng thầm nói: "Tiểu Minh người nhất định qua thử thách thứ hai. Tại một góc ở khu 2 một cô gái xinh đẹp nghĩ trong lòng" Tiểu Oa ta yêu người, ta nhất định qua thử thách hai để được gặp người".

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Thử thách 2(1) và cá cược

Theo sự dẫn dắt của Tuyết Anh chúng nữ học viện khu C cuối cùng cũng đến khu thử thách 2. Nơi đây sàn đấu khoảng 40m sàn đấu hình vuông với lớp gạch làm bằng thượng phẩm gạch. Hòn vương trở xuống sẽ không gây hư hại cho gạch được. Xung quanh là các khán đài có những chiếc ghế dễ thương màu hồng đoan chừng 3000 chỗ.

"Được rồi các người hãy vào chỗ ngồi trên khán đài có số của mình đi"

Tuyết Anh nói.

Các chúng nữ gạt đầu và rất nhanh chóng chỗ ngồi được lấp kín.

Tuyết Anh:

"Bây giờ số 2k - 2k1 lên sàn"

Một hồi sau, Tiểu Minh thấy trước mắt hai nữ nhân tầm 17-18 tuổi cả hai xinh đẹp đều bằng nhau, dáng vóc thì cô gái có mái tóc nâu trong hơi bụi hơn cô gái có tóc tím một tí.

"Các người hãy giới thiệu đi"

Cô gái có tóc đỏ nói:

"Ta tên là Nguyệt Linh Nhi rất hân hạnh được gặp ngươi"

Cô gái tóc tím:

"Ta tên là Kha Kinh La ta cũng rất hân hạnh được gặp ngươi"

Tuyết Anh:

"Màn chào hỏi đã xong như vậy trận đấu bắt đầu"

Khi Tuyết Anh hô bắt đầu cả hai nữ nhân đều nhảy lui về sau và bắt đầu xuất hồn hoàn.

- Linh Nhi là hồn vương võ hồn đoán chừng là Bạch Vương Khuyển

- Kinh La cũng là hồn vương võ hồn chắc là Linh Miêu

Khi xuất võ hồn xong cả hai đều đứng quan sát đối phương. Một hồi sau, đối thủ không động thủ cả hai hết sức kiên nhẫn liền lao vào.

- Linh Nhi dùng tay quào tới cánh tay của Kinh La

- Kinh La cũng dùng móng vuốt miêu quào tới cánh tay của Linh Nhi

"Xẹt"

"Xẹt"

Hai tiếng da với áo của hai nữ nhân bị xuyên qua.

Hai nữ tiếp tục lùi về sau một hồi đánh nhau có vẻ Kinh La đã sắp kiệt sức.

Kinh La cố gắng đỡ tất cả đòn đánh bởi Linh Nhi. Kinh la cuối cùng cũng sắp hết sức. Thấy cơ hội này:

- Linh Nhi dùng hết sức mình lao vào Kinh La để dùng sát chiêu mạnh nhất.

- Đột nhiên khi Linh Nhi gần tiến tới Kinh La, Kinh La nhảy lên và luồng ra đằng sau đập Linh Nhi hết sức bình sinh. Linh Nhi giăng ra ngoài mọi người ăn mừng và chúc mừng trong sự náo nhiệt.

Tuyết Anh:

"Kinh La chiến thắng"

Các trận đấu cứ tiếp tục diễn ra. Sau hơn 2 tiếng. Cuối cùng cũng đến lượt Tiểu Minh. Tiểu Minh được gọi lên sàn cùng với số 2999. Bước lên sàn Tiểu Minh trong thấy một cô gái lớn hơn mình 9 tuổi. Trên người cô gái đeo toàn những trang sức quý hiếm.

Ở dưới khán đài có và tiếng xì xào:

"Đại tiểu thư của Diệp gia kìa"

"Ta nghe nói tiểu thư ấy mỗi lần đi đâu cũng cá cược"

"Cá cược điều gì"

"Cái này ta cũng không biết rõ, lát trận đấu bắt đầu sẽ biết rõ thôi"

Tuyết Anh:

"Các ngươi hãy giới thiệu "

Tiểu Minh đưa tay ra cho vị tiểu thư kia nắm tay và nói:

"Ta là Tiểu Oa rất hân hạnh được gặp ngươi"

Vị tiểu thư không nắm tay kiều ngạo nói:

"Dân đen ngươi mau quỳ xuống thay vì bắt tay ta đi"

Tiểu Minh:

" Dân đen? Ta á"

Vị tiểu thư kiều ngạo nói tiếp

" Đứng, mau quỳ xuống thỉnh an ta"

Tiểu Minh:

" Ngươi quỳ xuống trước thỉnh an ta ta liền quỳ ngươi"

Vị tiểu thư tức giận nói:

" quá quách, ngươi có biết ta là ai không"

Tiểu Minh:

" Ngươi là một kẻ kiêu ngạo quá mức bị ảo tưởng"

Vị tiểu thư kia:

" Ngươi được ta sẽ phế ngươi"

Tuyết Anh:

" Số 2999 hãy nói tên của mình"

Vị tiểu thư tự cao, kiêu ngạo nói:

" Dân đen nghe cho kỹ tên của ta, ta là Diệp Kiều Linh"

Tuyết Anh:

" Đã giới thiệu xong trận đấu bắt đầu"

Khi trận đấu bắt đầu cả hai đều lui về sau. Bổng Kiều Linh nói:

" Ngươi có dám cá cược với ta không. Nếu ngươi thua ngươi sẽ là nô lệ của ta và tất cả những gì của ngươi đều là của ta"

Tiểu Minh giả bộ sợ hãi:

" Cá thì thì cá"

Nói xong cả hai lui lại xuất võ hồn của mình ra. Khi mọi người thấy Tiểu Minh xuất võ hồn ra thì im lặng như là cạ lời để nói. Bổng Kiều Linh:

" Ha ha chỉ là võ hồn giường ngủ hệ phụ trợ mà còn dám cá với ta. Nhận thua đi và chịu làm cái nô lệ của ta đi hahaa"

Tiểu Minh:

" Chưa phân thắng bại đã dám kiêu ngạo. Ai nói võ hồn ta là giường ngủ"

Nói xong Tiểu Minh dùng 20% sức mạnh của thân ném võ hồn của mình về phía Kiều Linh.

- Kiều Linh xem thường võ hồn của Tiểu Minh. Khi võ hồn của Tiểu Minh tới Kiều Linh thì nữ nhân ấy đã biết mình sai lầm. Kiều Linh lấy hết sức chống đỡ nhưng vẫn bị võ hồn của Tiểu Minh đẩy lùi.

Một phút sau, Kiều Linh đã bị rút xuống sàn trong sự mệt mỏi.

Tuyết Anh:

" Tiểu Oa thắng cuộc"

Tiểu Minh:

" Ta thắng rồi nhá, ngươi thực hiện lời hứa đi"

Kiều Linh:

"Tuỳ người"

Tiểu Minh:

"Kê từ bây giờ người là....."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: WTF phòng của Kiều Linh và cô gái gốc tội nghiệp

Sáng tác: Hiếu đẹp trai)

Chương 26: WTF phòng của Kiều Linh và cô gái gốc tội nghiệp

"Từ nay người sẽ là cái nô tỳ của ta và tất cả những gì của người sẽ là của ta như người đã nói"

Tiểu Minh nói giọng thông thả nói.

Kiều Linh tức giận nói:

"Người dám ta hủy cá cược đó người làm gì ta"

Tất cả mọi người đều ức chế nói:

"Làm một cái nô tỳ đi hahaha"

"Này thì kiểu ngạo người cũng có ngày này"

"Em ta làm nô cho người đã 10 năm rồi. Đây là quả báo hãhahah"

"Người mau thực hiện đi ai trong khu 2 cũng biết rồi"

Tiểu Minh:

"Người không thực hiện, người không xấu hổ à"

Kiều Linh:

"Ta thà xấu hổ còn hơn là làm nô cho người, bọn họ dám nói ta nhưng không dám nói với gia tộc ta thì người làm gì được ta. Ta hủy đó hãhahaha"

"Ting"

"Có người hủy lời cá cược với ký chủ, dám uy hiếp ký chủ cho nên hệ thống sẽ trừng phạt người đó làm nô lệ cho ký chủ. Ký chủ có chấp nhận"

Tiểu Minh nghe trong đầu xong liền nhìn Kiều Linh cười cười rồi nói đồng ý và tạm thời bỏ ràng buộc trong đầu.

Mới nói xong, đột nhiên có luồng sáng quay quanh bên người của Kiều Linh cùng với đó là những lý tự. Sau một phút đột nhiên những ký tự và luồng sáng bay vào lớp áo ẩn chứa cô bé phía trên.

Kiều Linh cảm thấy lúc này ở trên cô bé nóng và đau.

Kiều Linh bỏ tay che phía trên cô bé nhìn Tiểu Minh:

"Ng người người làm gì ta"

Tiểu Minh thanh thản nói:

"Chỉ là khế ước chủ - nô"

Kiều Linh:

"Ta chưa đồng ý cơ mà"

Tiểu Minh:

"Ngươi đã cá và thua nên như vậy"

Kiều Linh tức giận tới cùng:

"ngươi được lắm! chờ ta tốt nghiệp ta sẽ báo với gia tộc ta"

Kiều Linh có thể nói là gửi thư về gia tộc nhưng Tôn Nữ Học Viện không cho đánh phải về phòng gửi thi.

Tiểu Minh:

"Ta chờ"

Tuyết Anh giận nói:

"Các ngươi đã xong chưa? Nếu xong là phòng ai nấy về"

Các chúng nữ học viện lao nhao chạy nhanh về phòng.

Tuyết Anh:

"Ngươi đi theo ta, ta sắp xếp chỗ cho ngươi vào ký túc xá"

Tiểu Minh:

"Ta có phòng rồi"

Tuyết Anh:

"Phòng? Không phải ở khu 1 chứ. Không được"

Tiểu Minh:

"Ta ở chung phòng với một người"

Tuyết Anh:

"Ai? "

Tiểu Minh chỉ tay về hướng cô gái cao quý đang tiến về phía trước và hô to:

"Kiêu Linh"

Kiều Linh nghe thấy có người gọi một cách hỗn xược như vậy quay lại và nhìn.

Tuyết Anh:

"Cũng được"

Kiều Linh thấy Tiểu Minh gọi như vậy quay lại nói với Tiểu Minh:

"Dân đen ai cho ngươi gọi như vậy, phải gọi là đại tiểu thư Kiêu Linh"

Tiểu Minh:

"Ngươi gọi ta một tiếng chủ nhân đi ở đó mà đại tiểu thư"

Kiều Linh:

"Bỏ tiểu thư đã hủy rồi ngươi có gì lên gia tộc ta mà giải quyết"

Tiểu Minh:

"Hiện"

Bỗng trên cổ Kiều Linh có một cái vòng cổ. Ở giữa vòng cổ có một cái vòng tròn nhỏ liền kết với sợi dây dài.

Kiều Linh:

"Ngươi ngươi ngươi hãy đợi đó"

Tiểu Minh:

"Mau đưa ta về phòng ngươi nói đúng hơn là phòng ta"

Kiều Linh:

"Ngươi là ai, thân phận là gì mà đòi vào phòng của bốn tiểu thư"

Tiểu Minh:

"Là gì mới vào phòng ngươi được"

Kiều Linh đặc ý tưởng Tiểu Minh đã biết thân phận nói:

"Chỉ có người gia tộc nằm trong top 10 gia tộc, hiệu trưởng trường này và đặc biệt là nô lệ của ta"

Tiểu Minh:

"Ngươi vào được đó"

Kiều Linh:

"Chưa sao"

Tiểu Minh:

"Ngươi là nô lệ tất nhiên sẽ được vào"

Kiều Linh:

"Ngươi ngươi được lắm"

Tiểu Minh:

"Ta mệt rồi mau đưa ta về phòng"

Kiều Linh:

"Không dân đen ngươi cứ ở đây"

Tiểu Minh:

"Mau kêu ta một tiếng chủ nhân và mau đưa ta về phòng không lát nữa ta mệt quá ngươi sẽ bị nhục trước mặt mọi người đấy"

Kiều Linh:

"Ng. Chủ nhân ta đưa ngươi về phòng"

Tiểu Minh:

"Như vậy có phải ngoan hơn không, tốt lắm"

Kiều Linh nghĩ trong lòng ngươi được lắm thù này ta sẽ trả. Ta sẽ lấy hết tất cả thuộc về ngươi và bắt ngươi làm nô cho ta.

Sau một hồi đi đường, cuối cùng cũng đến một căn biệt thự ở nhau trong trường. Mở cửa bước vào Tiểu Minh ngạc nhiên và thốt lên:

"Wtf cái gì thế"

Phía trước Tiểu Minh là những nữ nhân hở ngực còn che lại cô bé nhưng hở mông. Xen kẽ ở đó là những người đàn ông hở ngực mặc một tấm vải mỏng ở cậu bé cũng lại hở mông. Tất cả người ở đây đều mang một chiếc vòng cổ. Tất cả người ở đây đều quỳ xuống sát đất và hô to:

"Nô lệ xin chào chủ nhân trở về"

Tiểu Minh cảm thấy những người ở đây toàn là hồn tông - hồn vương chừng 15-30 tuổi. Tất cả họ đều là thiên tài tuổi trẻ từng lừng danh một thời.

Những người ở đây đều nhìn Tiểu Minh với đôi mắt thương xót và tiếc nuối cho cô bé 9 tuổi như Tiểu Minh. Họ nghĩ Tiểu Minh sẽ là nô lệ như bọn họ.

Tiểu Minh nhìn Kiều Nga:

"Ta cho ngươi giống họ nhá"

Kiều Nga nhìn Tiểu Minh và nói với giọng sợ hãi:

"Ta không muốn"

Tất cả người ở đây đều nhìn nhau.

Tiểu Minh:

"Ta quyết rồi ta sẽ cho ngươi hiểu cảm giác của họ"

Kiều Nga:

"K Không không"

Tiểu Minh nói với tất cả mọi người ở đây:

"Từ giờ những thứ ở đây sẽ thuộc về ta kể cả các ngươi và Kiều Linh. Kiều Linh nàng ta sẽ như các ngươi đều là nô lệ"

"Bây giờ các ngươi hãy hành hạ nàng, huấn luyện nàng như nàng đã hành hạ, huấn luyện các ngươi. Nhưng nhớ các ngươi không được phá đòi xử nữ của nàng làm gì cũng được không được đụng đến cô bé"

"Các ngươi hãy làm đi, ngay bây giờ"

Tất cả người ở đây đều nhìn nhau và không dám cử động

"Haha haha cái bọn dân đen thấp hèn sao dám làm gì ta, ta thách các ngươi làm đấy"

Kiều Linh cười khoái chí nói.

Tiểu Minh:

"nàng đã làm gì các ngươi"

Một tên trong mọi người vừa mở miệng Kiều Linh quát to:

"ngươi không được nói"

Tiểu Minh:

"Những người đó không nói ngươi nói đi"

Kiều Linh:

"Ta không nói đấy hahaha ngươi làm gì ta"

Tiểu Minh:

"Ngươi chắc"

Kiều Linh:

"Ta chắc chắn"

Tiểu Minh nói trong đầu tạm thời ràng buộc.

Tiểu Minh:

" Bây giờ ngươi hãy nói đi, ngươi làm gì họ "

Kiều Linh:

" Vâng chủ nhân, nô tỳ đã lập khế ước của gia tộc ta cho họ. Chỉ có ta là được quyền sai khiến họ. Không có cách nào xoá ràng buộc. Chỉ có thể truyền cho người khác được "

Tiểu Minh:

" Vậy ngươi truyền cho ta "

Kiều Linh:

" Vâng chủ nhân "

Đột nhiên từ trên lòng bàn tay của Kiều Linh hiện lên một dấu ấn của một chiếc lá màu xanh dần dần chuyển qua Tiểu Minh.

Tiểu Minh nói trong đầu:

" Tạm thời xoá bỏ ràng buộc "

Kiều Linh cảm nhận được Dấu ấn chủ nhân của mình đã mất liền nói:

" Tiểu Oa ngươi làm gì ta "

Tiểu Minh:

" Ta chỉ lấy dấu ấn của ngươi "

" Được rồi các ngươi hãy thật hành. Các ngươi làm gì cũng được. Tuyệt đối không được đụng đến cô bé ta nhắc rất kỹ "

Kiều Linh tuyệt vọng vì nghĩ tới cảnh bị bọn dân đen hành hạ, sỉ nhục như mình đã làm với tất cả lũ dân đen đó.

Tất cả mọi người ở đây cuối cùng cũng báo thù được những năm tháng thống khổ sống trong địa ngục trần gian chỉ biết vâng vâng dạ dạ.

Tiểu Minh mặc kệ Kiều Linh bước lên tầng trên. Thấy trước cửa là một cô gái không mặc ngoại y lẫn nội y đang nằm ở dưới đất cổ thì bị xích lại. Tiểu Minh nhìn nữ nhân ở dưới chân và phá bỏ sợi dây xích nói:

" ngươi đứng lên đi "

Nữ nhân nhìn Tiểu Minh và sợ hãi nói:

" Ta ta được đứng lên sao "

Tiểu Minh:

" ngươi không đứng liền nằm ở đó "

Nữ nhân đó nói:

" Ta ta xin lỗi ta nằm đây, không đứng lên không đứng lên "

Tiểu Minh thở dài và kéo người cô gái lên lôi vào phòng. Khi vào phòng Tiểu Minh nói:

" Đồ trong tủ ngươi lựa mà mặc "

Nữ nhân:

" Ta ta được mặc sao "

Tiểu Minh thở dài lấy đại một bộ đồ cho nữ nhân kia mặc.

Nữ nhân sợ hãi nói:

" đây đây là quần áo của chủ nhân ta ưa thích nhất "

Tiểu Minh:

"Người cứ mặt, chủ nhân kia của người không còn là chủ nhân người mà ta mới là chủ nhân kia của chủ nhân của người và người là nô tỳ của chủ nhân kia, chủ nhân kia là nô tỳ của ta và người là nô tỳ của ta người hiểu không"

Nữ nhân kia ngay người không chớp mắt nói:

"nô tỳ nô tỳ....."

Tiểu Minh:

"Nô tỳ không hiểu chữ gì!"

Tiểu Minh thở dài nói:

"Ta sẽ giải thích ngắn gọn lại. Tất là bây giờ người là nô tỳ ta, chủ nhân người cũng là nô tỳ người"

Nữ nhân kia mắt sáng tỏ vẻ đã thông não.

Ta mệt rồi ta đi ngủ đây. À người ngủ cùng ta đi.

Nữ nhân kia:

"Vâng nô tỳ biết"

Tiểu Minh:

"Đừng gọi chủ nhân nữa ta tên là Tiểu Oa người tên gì"

Nữ nhân kia:

"nô tỳ tên không có"

Tiểu Minh:

"Người không có tên?"

Nữ nhân kia:

"Ta không có tên ta"

Tiểu Minh:

"Vậy ta người tự chọn đi ta ban tên cho người"

Nữ nhân kia:

"Ta tên không có. Không có tên là ta"

Tiểu Minh:

"Ta biết rồi người không có tên"

Nữ nhân kia lấy tờ giấy ghi tên: không có. Tiểu Minh thấy vậy lắc đầu nói:

"Người tên khác đi"

Nữ nhân kia:

"Hồi nhỏ ta hay lộn trên cái xào vậy liền đặt là lộn cái xào"

Tiểu Minh định nói được nhưng một hồi mới nghĩ ra wtf lộn cái xào(Tác gởi ý cho bạn nào không biết: xạo cái *)

Tiểu Minh:

"Ta sẽ đặt tên cho người"

Nữ nhân kia gà tận đầu kiểu gà mổ thóc.

Tiểu Minh:

" Kể từ nay ngươi sẽ là Trương Manh Manh"

Vì nhìn nàng ấy kiều loli dễ thương nhìn vào chỉ muốn ôm nhéo má. Nói chung max dễ thương. Có điều nàng hơi ngốc không là quá ngốc.

Tiểu Minh:

" Sao ngươi lại bị bắt vào đây"

Manh Manh:

" Ta ta bị dụ"

Tiểu Minh:

" vì cái gì mà ngươi bị dụ"

Manh Manh đỏ mặt nói:

" Ta ta thêm kẹo, bánh ngọt nên bị vị tiểu thư kia dụ"

Tiểu Minh:

" Ngươi trước kia là gì"

Manh Manh:

" Ta là trẻ mồ côi"

Tiểu Minh nhìn Manh Manh đầy thương xót nói:

" Nàng làm gì ngươi"

Manh Manh:

" Nàng không làm gì đâu đón ta chỉ là coi ta như vật nuôi ngày nào cũng chơi với ta, khi mệt nàng nhốt ta ở ngoài này, ta sống một cuộc sống của thú với nàng ta cảm thấy rất vui được nàng yêu thương chăm sóc có điều nàng không cho ta hành động theo con người"

Tiểu Minh:

" Ta hiểu, ngươi là trẻ mồ côi nên ta đồng cảm với ngươi nhưng việc nàng làm với ngươi là không được"

Manh Manh:

" Ngươi có thể đối xử ta như vậy không"

Tiểu Minh:

" Không được nhưng ngươi có thể làm em gái ta"

Manh Manh e thẹn:

" ta làm được sao"

Tiểu Minh:

" Được"

Manh Manh không tin vào tai mình liền khẳng định lại:

" thật chứ"

Tiểu Minh:

" Thật "

Manh Manh bỗng nhiên lao vào ngực Tiểu Minh khóc rất nhiều. Tiểu Minh giỡn nói:

" nín đi không là ta không làm anh nguoi nữa"

Lời nói vừa dứt Mạnh Mạnh bỗng ngừng khóc và nói:

" ta ta không khóc nữa nguoi đừng bỏ ta"

Tiểu Minh nghĩ" đúng là ngốc mà". Một hồi sau:

" Ta có một bí mật"

Mạnh Mạnh:

" Ta muốn biết"

Tiểu Minh thử độ ngốc của cô gái:

" Ta hồi nãy nắm tay nguoi có bầu"

Mạnh Mạnh:

" Ta ta xin lỗi, ta không có cha mẹ dạy nên ta không biết huhu"

Tiểu Minh thở dài:

" Ta lừa nguoi đó"

Mạnh Mạnh nín khóc lau nước mắt max cấp mạnh mạnh phòng má nói:

" Nguoi lừa ta"

Tiểu Minh lại thử tiếp coi Mạnh Mạnh có rút ra bài học gì không. Nói:

" Ta bị bệnh rất nặng"

Mạnh Mạnh:

" Có cách nào trị không"

Tiểu Minh:

" Chỉ cần phụ nữ hôn má ta sẽ khỏi"

Mạnh Mạnh liền hôn lên má của Tiểu Minh liền hỏi:

" Nguoi đã hết bệnh? "

Tiểu Minh thở dài nói:

" Ta lừa nguoi đó"

Mạnh Mạnh lại lấy độ siêu cấp mạnh mạnh:

" nguoi lừa ta, ta không tin lời nguoi nói nữa, hic hic"

Tiểu Minh:

" Lần này ta nói thật"

" Ta là con trai"

Mạnh Mạnh tỏ vẻ biết chống ta ưỡng ngực nhỏ nhắn về Tiểu Minh nói:

" Nguoi lại lừa ta, ta biết rồi"

Tiểu Minh:

" Thật"

Manh Manh:

" Thật chứ? Ta không tin"

Tiểu Minh:

" Ta nói thật không thôi ta lại nói ta lừa ngươi nữa rồi"

Manh Manh:

" oh, ngươi là con trai thật"

Tiểu Minh:

" Ta mệt rồi nói chuyện với ngươi mệt quá mau cùng ta lên giường ngủ"

Manh Manh:

" Ta nghe nói nữ nhân và đàn ông ngủ chung một giường sẽ sinh ra một tiểu bảo bảo"

Tiểu Minh thở dài nói:

" Ngủ chung không có sinh ra tiểu bảo bảo mà nắm tay mới có"

Manh Manh:

" Vậy nãi ta nắm tay ngươi, ta có tiểu bảo bảo sao"

Tiểu Minh cạ lờn liền kéo Manh Manh lên giường và thoát y.

Manh Manh:

" Ngươi lừa ta ngươi không phải là con trai"

Tiểu Minh:

" Cái này là chuyện của ta ngươi không cần quan tâm"

Tiểu Minh thấy Manh Manh không nói gì nhìn mặt có chút đỏ đỏ. Tiểu Minh mặc kệ nằng vì quá mệt liền nằm xuống. Khi nằm xuống Tiểu Minh ngửi thấy mùi máu nhìn xung quanh Tiểu Minh chột nói:

" WTF máu"

Tiểu Minh nghĩ hay là mình đến tháng? Không cái này hệ thống có chắc chắn không có. Không phải mình thì là ai. Tiểu Minh ngồi dậy nhìn Manh Manh đang ngồi yên và đỏ mặt nói:

" Không phải ngươi tới tháng chứ"

Manh Manh nhẹ gạt đầu.

Tiểu Minh muốn thốt lên câu" cái Đm cả ngày nay chưa được nghỉ bây giờ lại gặp nữ nhân này đến tháng trên giường ngủ. Không phải chứ ông trời muốn ta không được thoải mái nghỉ mà phải nằm đất mà nghỉ sao.

Tiểu Minh:

" Ta phạt ngươi lau dọn giường và ra ngoài ngay tại chỗ ngủ"

Nói xong Tiểu Minh lấy gối chừa lại mền cho Manh Manh.

Tiểu Minh nằm xuống nhắm mắt một hồi, không biết bao giờ đã chìm vào giấc ngủ say. Còn Manh Manh vẫn đang dọn dẹp ga giường. Tại một nơi dưới gầm có một tiếng rên to rất gọi dục kèm theo những tiếng rên đó là những tiếng chửi:

" A...Á ngươi A hãy nhớ uhm kỹ Á Tiểu uhm Oa Uhm bọn ử dân đen các á a ử ngươi ư hãy nhớ kỹ Á Á á.....á...Aaaaaaaaaaaaaa một ngày nào đón ư ta sẽ báo áo á á o thù uhm"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Thử thách 2 (kết) và chuẩn bị nhập học cho Manh Manh và lời tỏ tình

Sáng tác: Hiếu đẹp trai)

Chương 27: Thử thách 2 (kết) và chuẩn bị nhập học cho Manh Manh và lời tỏ tình

Trời đã sáng nhưng trong một căn phòng vẫn có một nữ nhi đang nằm dưới đất ngủ trong thoải mái mà khó chịu. Nữ nhi ấy là Tiểu Minh đang ở dạng Tiểu Oa siêu dễ thương cái gì cũng max đẹp

"Cốc cốc"

"Tiếng tay gõ cửa"

Sau một hồi không nghe thấy tiếng của Tiểu Minh. Người ấy mở cửa ra bước vào phòng tiếp đó lấy tay chạm nhẹ và ấn nhẹ vào vai Tiểu Minh và nói:

"Ca mau dậy đi"

Thấy Tiểu Minh không động dậy người ấy lắc nhẹ vai của Tiểu Minh. Một lúc sau không thấy Tiểu Minh động dậy người ấy liền lắc mạnh và gọi nhẹ:

"Ca mau dậy đi"

Lại lần nữa Tiểu Minh không động dậy người ấy liền bật khóc vì tưởng Tiểu Minh vì mình đùng nên bất tỉnh.

Tiểu Minh nghe thấy tiếng khóc lóc liền ngồi dậy nhìn qua nhìn lại thấy một cô bé max cấp manh manh đang khóc. Tiểu Minh hỏi:

"Manh Manh muội sao lại khóc"

Manh Manh vừa khóc vừa nói:

"Hic hic ca không bất tỉnh sao?hic hic"

Tiểu Minh không hiểu hỏi:

"Tại sao muội lại nghĩ rằng ta bất tỉnh"

Manh Manh lau nước mắt một tí hơi khóc nói:

"Ta ta tưởng ta đùng ca trong lúc ngủ khiến ca bất tỉnh"

"Vội ta kêu hoài ca không thức"

Tiểu Minh thở dài và trách mình làm nhiệm vụ của hệ thống hoài riết thành thói quen. Tiểu Minh:

"Muội không cần lo cho ta, ca xin lỗi muội vì phạt muội. Hôm qua ca mệt ca chỉ muốn nằm nghỉ thoải mái ai ngờ..... muội lại như vậy"

Manh Manh đỏ mặt e thẹn nói:

"M muội muội xin lỗi ca, muội không biết mong ca chỉ dậy"

Tiểu Minh thấy thương nói:

"Không sao, ca sẽ chỉ dậy muội"

Manh Manh:

"Muội cảm ơn ca"

Tiểu Minh chợt nghĩ nói:

"À đúng rồi, muội ra ngoài ngoài ca là tỷ biết không"

Manh Manh:

" Vâng "

Tiểu Minh:

" Muội có muốn đi học không"

Manh Manh rực sáng nói:

" Muội muốn"

Tiểu Minh:

" Muội là cấp mấy rồi"

Manh Manh ngây thơ hỏi:

" Cấp?"

Tiểu Minh:

" Để ta giải thích cho muội"

" Lắng nghe kỹ nhá"

Manh Manh:

" Vâng"

Tiểu Minh:

"Danh xưng cấp bậc trong hồn sư: “Hồn sĩ (1->10), Hồn sư(11->19), Đại hồn sư(20->29), Hồn tôn(30->39), Hồn tông(40->49), Hồn vương(50->59), Hồn đế(60->69), Hồn thánh(70->79), Hồn Đấu La(80->89) và Phong hào đấu la(90->99) “

Mỗi danh xưng hồn sư lại chia làm 10 level nhỏ. Sau khi hồn sư train đủ exp thì sẽ lên level. Cứ 10 level như thế sẽ thăng một bậc danh xưng. Khi bước sang level chẵn chục như 10, 20,.....,90 thì Hồn sư cần lập sát Hồn thú để săn lấy hồn hoàn. Có thể họ mới tiếp tục lên cấp.

Hồn thú: ta xem nó như một loại ma thú kiểu mấy trong truyện khác vậy đó. Tuy có khác nó chết đi sẽ sản sinh ra một thứ gọi là hồn hoàn.

Hồn hoàn là thứ mà hồn sư khao khát thêm có. Mỗi hồn hoàn tượng trưng cho skill mà hồn sư sẽ có nếu hấp thụ nó.

Muội train trong các khu rừng như Tinh đấu sâm lâm, các khu vực khác sẽ dễ dàng tìm gặp ma thú.

Cấp bậc ma thú mà hồn sư hấp thụ được theo tùy giai đoạn

Do energy trong mỗi hồn hoàn khác nhau (tùy vào số năm mà hồn thú cho hồn hoàn sinh sống) nên sẽ cần phải phù hợp theo giai đoạn.

Muội k thể lấy trang bị level 50 cho một người level 1 xài được. Đây cũng thế"

Manh Manh ngay người lấp bắp nói:

" M muội muội...."

Manh Manh chưa kịp nói hết câu Tiểu Minh nói:

" Muội không hiểu chứ gì"

" Để ca nói ngắn gọn lại: cấp bậc là tượng trưng cho số hồn hoàn muội có hồn sĩ không có hồn hoàn, đại hồn sư 1 hồn hoàng từ đó muội hãy tính. Khi đạt cấp 10 - 20 v.v muội phải đi giết hồn thú để lấy hồn hoàn. Mỗi hồn hoàn có một kỹ năng để phụ trợ cho muội"

Manh Manh mắt sáng nói:

" Muội đã hiểu"

" Ca muội ở cấp mấy"

Tiểu Minh:

"Để ta kiểm tra muối"

Tiểu Minh nói với hiện thống trong đầu:

"hệ thống mau kiểm tra nàng ta cấp mấy"

"Ting"

"Phí kiểm tra là 10000 tích phân ký chủ có đồng ta"

Tiểu Minh:

"Đồng ý"

"Ting"

"Ký chủ còn 0 tích phân"

"Tĩnh hệ thống bắt đầu kiểm tra"

Đột một lúc hệ thống hiện ra một bảng thông tin về Mạnh Mạnh:

Tên: Không Có

Chủng tộc: thần thú

Cấp 81

Thuộc chủng tộc khổng tước hồng

Mức độ nguy hiểm trước kia với ký chủ: 999 vạn tỷ

Mức độ nguy hiểm hiện tại: 1

Mức độ ngu hiểm tương lai: 0

Tình cảm cảm ca muối: 100

Tình cảm tình nhân: 60

Tiểu Minh ngạc nhiên thốt ra:

"WTF cấp 81 ở mức hồn thánh chỉ mới 6 tuổi"

Mạnh Mạnh:

"Cấp 81 muối có lợi hại không"

Tiểu Minh cười cười:

"Đối với ta thì bình thường"

Tiểu Minh nói thêm câu trong lòng:

"Đối với người khác đó là một tin chấn động thế giới ai ai cũng muốn lôi kéo về"

Mạnh Mạnh:

"Vậy muối có được đi học không"

Tiểu Minh:

"Được được nhưng nhớ kỹ khi người ta bắt muối chạm tay lên quả cầu gì đó muối truyền vào 1 phần hồn lực của muối thôi"

Manh Manh:

" Tại sao vậy ca "

Tiểu Minh:

" Vì người ta lấy hồn lực của muối và có thể bắt cóc muối nếu muối truyền hết toàn bộ hồn lực. Nhớ kỹ đó truyền vào một tí thôi "

Manh Manh như khai sáng:

" Vâng muối đã hiểu "

Tiểu Minh thay đồ và bước xuống nhà. Thì thấy mọi người vẫn như cũ xen kẽ vào đó là Kiều Linh hở ngực, hở mông chỉ che lại được cô bé đang quỳ xuống sát đất và nói:

" Thỉnh an chủ nhân "

Tiểu Minh thở dài và nói:

" Từ nay các người khỏi cần làm vậy "

" Kiều Linh người đi theo ta "

Tiểu Minh nói xong quăng bật tiền xuống đất và dẫn Kiều Linh lên phòng.

Khi đến phòng Tiểu Minh ngồi trên giường nói:

" người thấy thế nào "

" Mau thay đồ đi "

Kiều Linh sau khi thay đồ xong liền nói:

" Người hãy đợi đó thù này ta sẽ trả, ta sẽ cho người nếm thử cảm giác của ta "

Tiểu Minh:

" Ấy trà người còn mạnh miệng "

Kiều Linh:

" Ta mạnh miệng đấy thì sao "

Tiểu Minh:

" Người chắc chắn "

Kiều Linh:

" Ta không bao giờ phục vụ dân đen "

Tiểu Minh:

" Được "

" Hiện "

Lúc này trên cổ của Kiều Linh xuất hiện vòng cổ kèm theo đó là sợi xích.

Tiểu Minh:

" Người còn mạnh miệng và kiêu ngạo nữa không "

Kiều Linh:

" Ta thích thì làm gì ta "

Tiểu Minh:

"Được ta sẽ tự tay mình làm cho ngươi hiểu cảm giác của thế gian này"

Nói xong Tiểu Minh cầm dây xích lôi Kiều Linh xuống lầu. Lúc này mọi người đều ăn mặc kiểu quần gia thời xưa chào:

"Chào thiếu gia "

Tiểu Minh nhìn phía ngoài cửa nói:

"Manh Manh ngươi lại đây"

Manh Manh quay lại Tiểu Minh nói:

"Ca có chuyện gì"

Tiểu Minh đưa cho Manh Manh sợi dây xích liền nói:

"Đây cầm lấy"

Manh Manh liền cầm và nhìn về phía trước mặt sợ hãi nói:

"Chủ nhân ta không biết"

Tiểu Minh:

"Đừng sợ, nàng ta là nô tỳ cho ngươi vì ngươi là muội của ta"

Kiều Linh:

"Được lắm con thú cưng mà ta nuôi lại là chủ nhân ta hahaha"

Manh Manh:

"Có thể tháo vòng cổ cho nàng ta"

Tiểu Minh:

"Được"

"Hệ thống hãy làm cho nàng ta không được rời khỏi Manh Manh trong vòng 6m và không được làm hại đến nàng ấy"

"Ting"

"Hệ thống không xác định được ai là Manh Manh"

Tiểu Minh:

"Không Có đấy"

"Ting"

"Đã xác định"

Tiểu Minh:

"Này hệ thống đổi tên nàng ta Không Có thành Manh Manh"

"Ting"

"Ký chủ không đủ tích phân để đổi tên nàng"

Tiểu Minh nói với hai người:

"Mau đi đến khảo nghiệm của ta"

Khi đi giữa đường đột nhiên Kiều Linh chạy chón chạy đúng 6m Kiều Linh ngã xuống đất.

Tiểu Minh:

"Người hãy an phận phục vụ Mạnh Mạnh đi"

Kiều Linh nuốt cục tức vào bụng. Liền an phận. Khi đến nơi khảo nghiệm ba người. Mọi người đều nhìn chăm chăm ba người Tiểu Minh xì xào:

"tiểu cô nương kia là ai mà mạnh mẽ thế"

"Kiều Linh một đời bắt người làm nô bây giờ đã làm nô cho người khác hahaha"

"Tiểu Oa kia đúng là tài sắc vẹn toàn nha"

Tuyết Anh:

"Các người hãy im lặng, bốc thăm đi"

Từng người lại bốc thăm Tiểu Minh lại dùng thần thức bốc số cuối cùng là số 725

Lần này phân chia thành 2 nhánh A - B. Tiểu Minh đang ở nhánh A. Các trận đấu dần diễn ra rất kịch liệt gây căng thẳng dẫn 2

tiếng trôi qua cuối cùng cũng đến Tiểu Minh.

Bước lên sân phía trước là một nữ nhân có võ hồn thô trong rất xinh đẹp. Nhưng rất tiếc Tiểu Minh lại là khách tinh. Trận đấu bắt đầu nữ có võ hồn thô quan sát Tiểu Minh một hồi sau nữ nhân ấy sử dụng hồn kỹ "mê hoặc" nhưng vì có tinh thần lực của tha nhân Tiểu Minh không một nói chút lay động. Tiểu Minh giả vờ là đang bị mê hoặc. Nữ nhân ấy thấy vậy liền sử dụng hồn kỹ thứ 3 "Đạp bay". Khi chân vừa chạm đến thân Tiểu Minh. Tiểu Minh cảm chân của nữ nhân ấy một phát bay ra khỏi sân đấu.

Mọi người hô to:

"Hay lắm hay lắm"

"Tỷ ấy là thần tượng của ta"

Tuyết Anh:

"Tiểu Minh thắng"

Tiểu Minh bước xuống sân trong sự chúc mừng và không khí náo nhiệt.

Tuyết Anh:

"Người đi theo ta ở khu trung tâm đội người chiến thắng ở khu B"

Tiểu Minh cùng 2 người, Tuyết Anh với các khán giả đi đến khu trung tâm chờ đợi. Khoảng 10p sau ở trước cửa là một tiểu cô nương xinh đẹp đang đi kèm một nữ nhân xinh đẹp trong quyền quý.

Tiểu Minh bất ngờ trầm nghĩ:

"Đó đó là vị đồng học có võ hồn Quang Minh Nữ Thần Điện"

Tiểu cô nương bước tới Tiểu Minh và Tuyết Anh nói:

"Trương Tiểu Oa và Lôi Phong Nữ sẽ chính thức vượt qua khảo nghiệm 2"

Mọi người chúc mừng, lúc này không khí nơi đây rất náo nhiệt. Dột nhiên Phong Nữ hướng Tiểu Minh môi chạm môi một cái và nói một nói giọng đầy yêu thương:

"Tiểu Oa ta yêu người"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Do dự và làm quen với đội hình Thất Nữ Tôn Tiên

Sáng tác: Hiếu

Nơi sáng tác: truyencv.com

Chương 28: Do dự và thử thách 3

"Tiểu Oa ta yêu người"

Đó là giọng ngọt ngào của Phong Nữ"

Tiểu Minh bất ngờ:

"Ta ta....."

Phong Nữ:

"Ta yêu người"

Tiểu Minh lắp bắp nói:

"Người cũng biết ta có Nguyệt Nga rồi"

Phong Nữ:

". Không sao ta yêu người, cho dù người có tam thê bảy thiếp ta vẫn yêu người"

Tiểu Minh:

"Ta...ta...ta"

"Đồng ý đi x7"

Những người xung quanh đồng thanh nói.

Tiểu Minh lúng túng nói:

"Ta ta đồng ý nhưng người phải được Nguyệt Nga đồng ý"

Phong Nữ vui vẻ:

"vậy thì tốt"

Mọi người vỗ tay và có những người ngưỡng mộ.

Nếu Phong Nữ biết Tiểu Minh là con trai chắc chắn nàng đào hố sâu mà chui xuống thôi.

Tuyết Anh:

"Được rồi, các người hãy đi theo ta"

Nhóm của Tiểu Minh và Phong Nữ đi theo Tuyết Anh.

Một hồi sau, nhóm của Tiểu Minh và Phong Nữ đi đến khu trung tâm sân trường. Ở giữa sân là 5 người nữ ai ai đều xinh đẹp.

Tuyết Anh nói với Tiểu Minh và Phong Nữ:

"Các người hãy bước ở giữa 5 người họ"

Tiểu Minh bước tới và vui vẻ nói với người bên cạnh:

"Nguyệt Nga người cũng tới với ta"

Nguyệt Nga:

"Tiểu M..... Tiểu Oa người cũng tới"

Phong Nữ:

" Nguyệt Nga ngơoi có thể cho ta làm thứ 2 lão bà"

Nguyệt Nga bất ngờ lúng túng nói:

" Ta ta.. không được"

Phong Nữ:

" Ta yêu nàng nhiều lắm ngơoi không cho ta liên tục từ"

Nguyệt Nga sợ nói:

" Ngơoi ngơoi dám uy hiếp ta"

Phong Nữ lấy con dao ra đưa lên cổ. Đột nhiên Nguyệt Nga nói:

" Được được ta có thể chia sẽ cho ngơoi, ngơoi đừng tự tử"

Phong Nữ:

" Ngơoi chắc chắn "

Nguyệt Nga cường ép:

" Ta Ta Ta Ta chắc c chắn"

Phong Nữ nói giọng trêu đùa:

" Hồi nải ta lấy dao chỉ là gãi ngứa cổ ta thôi. Ta đâu bị nào tàn mà tự tử. Hi hi"

Nguyệt Nga:

" Ngơoi ngơoi trêu ta ta không đồng ý"

Phong Nữ:

" Mọi người ở đây đều nghe ngơoi nói. Ngơoi có biết xấu hổ không"

Nguyệt Nga:

" Ngơoi được lắm"

Phong Nữ nhỏ nhẹ nói:

" Tỷ tỷ bớt giận"

Nguyệt Nga tức nói:

" Ai là tỷ tỷ của ngơoi"

Phong Nữ:

" tỷ đồng ý rồi cơ mà"

Tuyết Anh tức giận:

" Các ngơoi đã xong?"

Hai người sợ hãi im lặng.

Một hồi sau, Phong Nữ nói với Nguyệt Nga:

" Ngơoi im lặng tức là đồng ý"

Nguyệt Nga:

" Ng ngu nguoi....."

" Các nguoi im lặng cho ta! Một lần nữa các nguoi sẽ bị phạt"

Nguyệt Nga sợ hãi im lặng còn Phong nữ nhìn Nguyệt Nga khẽ cười.

Tuyết Anh:

" Ta cho các nguoi một tuần làm quen với nhau, một tuần sau các nguoi sẽ đấu với đội chính thức"

7 người đều xì xào. Tuyết Anh:

" bây giờ các nguoi hãy tìm hiểu nhau ta đi về"

Đội Tuyết Anh đi xa, Tiểu Minh tự giới thiệu mình trước. Vì Tiểu Minh có ý chí của thần. Truyện Tiểu Minh làm quen trước đó là truyện đương nhiên.

" Ta tên là Trương Tiểu Oa các tỷ muội ở đây tên gì"

Tiểu Minh tự tin nói.

Nguyệt Nga thấy Tiểu Minh nói liền nói:

" Ta là Bạch Nguyệt Nga"

Phong Nữ nói:

" Ta là Lôi Phong Nữ"

Một vị tiểu thư xinh đẹp có mái tóc dài thước tha màu xanh nói:

" Ta là Dương Kiều Diễm"

Một vị tiểu thư tóc đỏ nói:

" ta tên Lữ Huyết Nhi"

Một vị tiểu thư tóc nâu tầm 28 tuổi nói:

" Ta tên là Giang Tuyết Lan"

Một vị tiểu thư tầm 26 tuổi tóc đen:

" Ta là Tiêu La Khiêm"

Tiểu Minh:

" Mọi người đã giới thiệu xong hẹn ngày làm quen và chiến đấu"

Huyết Nhi quyết đoán nói:

" Ngay bây giờ đi"

Nguyệt Nga:

" Ngày mai đi, muộn một lát"

Mọi người cũng nghĩ cho Nguyệt Nga nói:

" Vậy thì để mai, bây giờ về nghỉ ngơi"

Mọi người nói xong liền chăm chú về Mạnh Mạnh liền đồng thanh nói:

" vị cô nương siêu mạnh mạnh kia là ai"

Tiểu Minh:

" Là muội ta"

Mọi người đều đến Mạnh Mạnh, người thì ôm, người thì nhéo má, người thì xoa đầu.

Nguyệt Nga kể sát tai Tiểu Minh:

"ta chưa nghe người nói người có muối muối"

Tiểu Minh nhỏ nói:

"Muối muối nuôi thôi"

Nguyệt Nga nhìn cô gái bên cạnh Mạnh Mạnh nói với Tiểu Minh:

"nữ nhân kia là ai"

Tiểu Minh:

"Là nô tỳ của nàng và của ta cũng là của người"

Nguyệt Nga:

"nô tỳ?"

Tiểu Minh:

"Đội người tốt nghiệp ta sẽ nói"

Nguyệt Nga chưa kịp nói thì Tiểu Minh chạy đi. Mạnh Mạnh thấy thế liền kêu Kiều Linh đi theo. Cứ như thể hiện tại sân trường lặng yên còn Nguyệt Nga ngay người nhìn Tiểu Minh chạy đi

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Làm quen (kết) và thử thách 3 thắng lợi khó khăn

Sáng tác: Hiếu

Sáng tác tại: truyenecv.com

Ngày hôm sau bắt đầu, Tiểu Minh và 5 người kia cũng tập hợp ngay tại phòng tập huấn.

Tất cả mọi người đều bộc lộ hồn hoàn và võ hồn của mình.

- Tiểu Minh có võ hồn giường ngủ và ba hồn hoàn theo thứ tự vàng vàng đỏ
- Nguyệt Nga có võ hồn Xà Vương và ba hồn hoàn vàng tím đỏ
- Phong Nữ có võ hồn Quanh Minh Nữ Thần Điện và ba hồn hoàng vàng vàng tím
- Huyết Nhi có võ hồn Phượng Hoàng và ba hồn hoàn vàng vàng vàng
- Kiều Diễm có võ hồn Tắc kè hồn hoàn là: vàng vàng tím tím
- Tuyết Lan có võ hồn Tuyết Anh Bò Cạp võ hồn là Vàng vàng tím tím
- La Khiêm có võ hồn là Lam Ngân Hoàng có 5 võ hồn trắng vàng vàng tím đỏ

La Khiêm nói với Tiểu Minh:

"Oa muối mới 9 tuổi mà đã chịu đựng quá trình hấp thụ hồn hoàn 100 vạn năm"

Các học tỷ đều đồng thanh nói:

"Ý chí của muối thật lớn"

Tiểu Minh đỏ mặt nói:

"Cảm ơn các tỷ đã quá khen"

"Bây giờ chúng ta hãy tập luyện"

Các vị tỷ tỷ và Nguyệt Nga đều đồng thanh nói:

"Được "

Từng người bộc lộ hồn kỹ của mình.

Tiểu Minh có ba hồn kỹ:

- Trị thương

- Trị độc

- Ru ngủ

Nguyệt Nga cũng có ba hồn kỹ:

"Phung độc"

"xiết chặt"

"tăng 30% thính, thị, khứu giác cho bản thân"

Phong Nữ có ba hồn kỹ:

"Bay tăng tốc"

"Choáng"

"Xung kích"

Huyết Nhi có:

"Phung lửa"

"chối lửa"

"Tạo thành các quả cầu lửa"

Kiều Diễm:

"Ẩn thân"

"Tăng tốc cho bản thân"

"Cẩn"

Tuyết Lan:

- đóng băng

- Tạo băng

- Độc băng

La Khiêm:

- Xiết chặt

- Rải hạt

- Tạo hình

Sau 6 ngày chiến đấu cùng nhau, cuối cùng cũng đến thử thách thứ ba đó là đấu với đội chính thức. Do Tiểu Long đứng trước nhiều gái nên đọc thông báo thử thách 2 và 3 sai.

Lúc này cả khán phòng đều rất đông vì đây là trận chiến của những người hay nhất.

Cả hai đội đều đứng trên sàn và giới thiệu. Đội Tiểu Minh giới thiệu xong tới lượt đội kia giới thiệu.

Cô gái có tóc nâu nói:

"Ta là Kiều Lan Kha"

Hai cô gái sinh đôi tóc xanh nói:

"Ta là Đàm Tô Anh"

"Ta là Đàm Tô Tuyết"

Cô gái có đôi mắt xanh và mái tóc tím nói:

"Ta là Giang Hồ Diệp"

Cô gái tóc cam:

"Ta là Lý Mỹ Ngân"

Cô gái có tóc xanh lá:

"Ta là Đại Hải Linh"

Cô gái tóc đen:

"Ta là Huyền Ngọc Hân"

Tuyết Nhi:

"Các người đã xong. Vậy thì ta tuyên bố trận đấu bắt đầu"

Khi trận đấu bắt đầu hai đội nhìn nhau rất chăm chú. Sau một hồi, Tiểu Minh dùng võ kỹ ru ngủ để kết thúc trận đấu nhanh nhưng ai ngờ bên kia có hệ phụ trợ buff tinh thần và rào chắn tinh thần. La Khiêm sử dụng hồn kỹ rải hạt tiếp đó tiếp lan phát động hồn kỹ đóng băng và độc băng nhưng không tác dụng vì bị Ngọc Hân sử dụng hồng kỹ thiêu rụi hết tất cả băng. Trong lúc đó hai chị em nhà họ Đàm phát động hồn kỹ dung hợp bắn ra những bông tuyết cùng với đó là những ngọn lửa song song về phía đội Tiểu Minh. Tiểu Minh thấy vậy liền kêu mọi người núp phía sau. Mọi người do dự và núp sau Tiểu Minh. Tiểu Minh dùng hồn kỹ chữa trị định chặn hết nguyên đòn nhưng La Khiêm sử dụng hồn kỹ tạo hình tạo ra một lớp khiên bằng lam ngân hoàng cùng với đó là lớp băng do Tuyết Lan tạo hình. Võ kỹ của hai chị em song sinh xuyên qua hết lớp này tới lớp khác.

"Phụt"

Tiếng máu của Tiểu Minh dâng ra. Có thể thấy dưới đất chỉ có vài hạt máu. Nếu La Khiêm, Tuyết Lan thì giờ này sân sẽ đầy máu và Tiểu Minh sẽ ngất xỉu.

Cùng lúc đó Kiều Diễm sử dụng võ kỹ ẩn thân và tăng tốc mọc đằng sau hai chị em song sinh mất khả năng chiến đấu.

Ngay lúc này Đại Hải Linh biến thành người báo, xông tới Kiều Diễm lấy đuôi giữ lại và dùng võ hồn tăng tốc kết hợp cào mạnh làm cho Kiều Diễm la lên và ngất xỉu

Phong Nữ ôm Nguyệt Nga bay tới Đại Hải Linh song chiêu làm mất khả năng chiến đấu.

Nhân cơ hội Huyết Nhi lao tới Lý Mỹ Ngân vì nàng ta là hệ phụ trợ. Nhưng bị Hồ Diệp chặn lại. Lúc này La Khiêm kích hoạt rải hạt và chói cả người Hồ Diệp bị xiết chặt bởi lam ngân hoàng không thể cử động được. Nhân cơ hội Huyết Nhi dùng quả cầu lửa bắn vào Lý Mỹ Ngân làm cho nàng mất khả năng chiến đấu. Kiều Lan Kha dùng tinh thần xung kích vào Huyết Nhi mất khả năng chiến đấu.

Nguyệt Nga sử dụng hồn kỹ phung độc và cắn mạnh làm cho Lý Mỹ Ngân mất khả năng chiến đấu. Lại lần nữa Lan Kha dùng tinh thần xung kích làm cho Tiểu Minh ngất xỉu và mất khả năng chiến đấu. Ngay lúc này Tuyết Lan và La Khiêm cùng Phong Nữ tiến đến Lan Kha nhưng Ngọc Hân sử dụng hồn kỹ khiến cho ba người lùi lại. Ngay lúc này Lan Kha sử dụng hồn kỹ giảm 30% sức mạnh và tinh thần lực của ba người. Một lần nữa Ngọc Hân sử dụng hồn kỹ mạnh nhất "Hoả Cầu Đen" Cả ba người phóng ra hồn kỹ chống lại Ngọc Hân. Hai luồng mạnh chạm vào nhau làm cho cả 4 người rơi xuống đất. Nhân cơ hội này Tiểu Minh dùng ru ngủ nhưng lại không thành công. Lan Kha sử dụng võ kỹ tinh thần xung kích đến Tiểu Minh. Tiểu Minh

ngay người. Lan Kha thầm nghĩ trong lòng" Ta thắng rồi. Lan Kha không khinh địch nhanh chóng lao tới Tiểu Minh mạnh nhất đòn đánh sau gáy mà mình có.

Tiểu Minh thần thờ và hỏi:

" Nãi ngươi làm gì đây ta không cảm nhận được gì cả. Bây giờ ngươi lại gãi ngứa tay ta"

Lan Kha bất ngờ và nhảy lùi lại nhưng không được vì lúc này Tiểu Minh nắm rất chặt tay của nàng.

Tiểu Minh thông dong nói:

" Tạm biệt"

Vừa dứt hai chữ Lan Kha đã ở ngoài sân đấu..

Mọi người hô to:

" Tiểu Oa vô địch"

" Đội dự bị đánh hay lắm"

" cả hai đội đều hay"

Trận đấu kết thúc trong tiếng vỗ tay và không khí ăn mừng

Tuyệt Nhi(bà ngoại Tiểu Minh và là hiệu trưởng Tôn Nữ Viện) tuyên bố:

" Nhóm dự bị chiến thắng đội dự bị sẽ đại diện trường chiến đấu"

Mọi người hô to chúc mừng và nhóm của Tiểu Minh ai nấy đều về nghỉ ngơi.

Tặng bạc hoặc đậu cho tác nha □□□□□□□□

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Đại Lục Đấu Trường Bắt Đầu Và End

Tác giả: Hiếu đẹp trai)

3 tháng sau trôi qua Nhóm Thất Nữ Tôn Tiên đã tập luyện cùng nhau và có thiện cảm rất nhiều. Lúc này Tiểu Minh đã đạt được lv 40. Hôm nay là ngày Thất Nữ Tôn Tiên chắc chắn sẽ có thể đạt được hạng nhất tại Đại Lục Đấu Trường.

Tại nơi Tôn Nữ Viện tất cả chúng nữ học viện đều vui vẻ tự hào chúc cho nhóm Thất Nữ Tôn Tiên chiến thắng giành được top 10. Vì họ biết học viện của mình còn yếu kém so với các học viện khác. Họ không tự cao kiêu ngạo vì ở đây đa số là những nữ nhi thiên tài không dựa vào quyền lực, các món đồ, vũ khí, pháp khí, đan dược của gia tộc mình mà phải tự thân vận động.

Các chúng nữ học viện tiễn nhóm Thất Nữ Tôn Tiên khoảng nửa đường từ học viện ra ngoài thành. Nơi tổ chức là trung tâm của các quốc gia.

Đi hơn nửa ngày đường cuối cùng nhóm Thất Nữ Tôn Tiên cũng đã đến cổng đấu trường. Nhóm Thất Nữ Tôn Tiên đang ở trên một con phượng hoàng khổng lồ. Đuôi của phượng hoàng tỏa ra những luồng quang mang trong rất huyền ảo và cực đẹp. Khi vào đấu trường tất cả ánh mắt đều nhìn vào nhóm Thất Nữ Tôn Tiên. Mọi người nói về Tiểu Minh nhiều nhất:

" Vị tiểu thư kia đẹp quá"

" Ta sẽ lấy nàng làm vợ"

" Ta ghen tỵ với vị muội muội kia quá"

Một vị đại gia nhìn Tiểu Minh với cặp mắt mê mẩn nói:

" Ta sẽ dùng thể lực của gia tộc ta để có được nàng bằng tất cả mà ta có"

Nguyệt Nga nói nhỏ với Tiểu Minh:

"Nếu mọi người biết ngươi là trai 100% chắc học máu quá hí hí"

Tiểu Minh trêu đùa nói nhỏ:

"Tội nghiệp ta quá làm nam nhân quá soái ca, đẹp trai bị cha ta ghét bị các nam nhân khác ghen tị, làm nữ nhi thì quá xinh đẹp khiến mẹ ta ghét khiến mọi người ghen tị khiến mọi thằng đàn ông đều nhìn ta với cặp mắt dê, haiz thật là khổ quá mà"

Tiểu Nga tức và ghen tị nói nhỏ:

"Ông trời cho ngươi quá nhiều rồi. Ngươi có thể chia sẻ cho ta"

Tiểu Minh nói nhỏ nói:

"Ta chia sẻ chúc sữa trong chân thứ ba cho ngươi được không"

Nguyệt Nga đỏ mặt lớn tiếng nói:

"Ng ngu nguo ngươi ngươi đồ dâ..."

Chưa kịp nói xong Tiểu Minh lấy tay bịt miệng Nguyệt Nga.

"Được rồi các thí sinh tham gia hãy chuẩn bị ta sẽ chia thành hai bảng:

Bảng A: gồm 100 đội

Bảng B: gồm 100 đội

Bảng C: gồm 100 đội

Bảng D: gồm 100 đội

Bảng A và Bảng B hai đội thắng sẽ chiến đấu với nhau

Bảng C và Bảng D hai đội thắng sẽ chiến đấu với nhau

Hai đội thua sẽ chiến đấu với nhau tranh hạng 3

Hai đội thắng sẽ chiến đấu với nhau giành hạng 1 và 3

Các ngươi đã hiểu

Các đội đều đồng thanh nói:

"Vâng"

Cuộc đấu cứ liên tiếp diễn ra, khoảng 1 tiếng sau cuối cùng cũng đến Thất Nữ Tôn Tiên.

Bảy người hai đội đều giới thiệu tên của nhau. Sau một hồi đánh nhau nhóm Thất Nữ Tôn Tiên Lại Thắng.

Cuối cùng Thất Nữ Tôn Tiên cũng đã giành thắng lợi ở bảng A.

Sau hơn 15p nghỉ ngơi trận đấu giữa bảng A và bảng B chiến thắng.

Khi cả hai bước lên sân mọi người đều hô:

"Thất Nữ Tôn Tiên chiến thắng x3"

"Sư Lai Khắc Thất Quái chiến thắng x3"

Tiểu Minh nhìn thấy 4 người đàn ông đang dùng cặp mắt dâm dê đang nhìn mình. Thì đột nhiên Tiểu Minh cảm thấy một ngọn lửa cháy thực mạnh khiến Tiểu Minh khó chịu từ 3 người nữ bên kia. Đúng như những gì Tiểu Minh cảm nhận được cả ba người nữ đều nhéo tay ba người nam và nhìn chăm chăm vào Tiểu Minh như xem Tiểu Minh là hồ ly tinh. Còn một người mập mạp bên kia liền sử dụng hồn hoàn hoá thành một nam nhân trong tuần tú, đẹp trai và soái liền cầm một bông hồng nhỏ đến Tiểu Minh mà nói:

"Nàng có thể làm nữ nhân ta"

Tiểu Minh mất ói vì bác ấy là con trai 100%. Ba người nữ nhân kia thấy vậy liền nắm đầu nam nhân ấy lôi về liền làm cho nam nhân ấy hoá thành mập mạp dạng như củ.

"Được rồi các ngươi hãy giới thiệu"

Một giọng người đàn ông tỏ ra uy áp của một vị hôn đầu la"

Bên đội Sứ Lai Khắc Thất Quái đã giới thiệu xong(Đầu La đại Lục 1, tác không kể tên vì đây Là lần 2 tác ghi lần 1 tác bị điện thoại hư nên mất hết)

Đến đội Thất Nữ Tôn Tiên cũng đã giới thiệu xong.

Một giọng của lão:

" Các ngươi đã giới thiệu xong trận đấu bắt đầu"

Khi trận đấu bắt đầu cả hai đội đều quan sát nhau.

- Tiểu Minh sử dụng võ kỹ ru ngủ vào Vinh Vinh vì nàng ta là phụ trợ

- Tuyết Lan dùng đóng băng vào Vinh Vinh nhưng lại bị Mã Hồng Tuấn phong lửa làm cho nàng mất khả năng chiến đấu

Một vị lão giả hô:

" Tuyết Lan loại"

- Theo kế hoạch Phong Nữ ôm Tiểu Minh dùng tốc độ nhanh nhất thả Tiểu Minh ở giữa sân.

- Đường Tam thấy vậy dùng lam ngân thảo xiết chặt Tiểu Minh làm cho Tiểu Minh gần như giăng ra sàn

Trong lúc Tiểu Minh bị Đường Tam gần bay ra sàn

- Tiểu Minh đã nắm tay Vinh Vinh khiến nàng ta bay ra khỏi sàn đấu.

Vị trọng tài nói:

" Trữ Vinh Vinh bị loại"

Lúc này Mã Hồng Tuấn thấy Tiểu Minh gần rơi khỏi đài liền phong lửa hết sức để Tiểu Minh ra khỏi đài.

Ngay lúc này, La Khiêm sử dụng Lam Ngân Hoàng đánh bay Mã Hồng Tuấn ra khỏi đài và giữ Tiểu Minh ở lại.

Huyết Nhi liền Nắm lấy cơ hội phong lửa vào Áo Tư Tật liền làm mất khả năng chiến đấu.

Trọng tài nói:

" Áo Tư Tật loại"

Trong lúc này, Chu Trúc Thanh dùng tốc độ lao tới cào mạnh làm cho Huyết Nhi mất khả năng chiến đấu.

Trọng tài nói:

" Huyết Nhi loại"

Nhân cơ hội Kiều Diễm dùng tăng tốc ẩn thân làm cho Chu Trúc Thanh mất khả năng chiến đấu.

Trọng tài nói:

" Chu Trúc Thanh loại"

Lúc này Tiểu Vũ lao đến Kiều Diễm đập bay ra khỏi sàn đấu.

Trọng tài:

" Kiều Diễm loại"

Lúc này, Đới Mộc Bạch phát ra quang mang cuộn cuộn lao đến Nguyệt Nga khiến nàng bất tỉnh.

Trọng tài nói:

"Nguyệt Nga loại"

Lúc này đội Thất Quái bị loại 4 người, đội Tiểu Minh cũng bị loại 4 người"

Tiểu Minh thấy Nguyệt Nga bị đánh liền tức giận lao đến Đái Mộc Bạch sử dụng võ hồn giường ngủ phang thẳng vào mặt Đái Mộc Bạch khiến bất tỉnh.

Trọng tài nói

"Đái Mộc Bạch loại"

Tiếp đến Tiểu Vũ lao tới sử dụng võ kỹ đá bay kết hợp với chổi có độc của Đường Tam làm cho Phong Nữ rớt đài.

Trọng tài nói:

"Phong Nữ loại"

Tiếp đến La Khiêm sử dụng võ kỹ chổi lại Tiểu Vũ ai ngờ Tiểu Vũ lại dẻo khiến cho cả hai cùng bay ra ngoài.

Trọng tài nói:

"La Khiêm và Tiểu Vũ loại"

Lúc này trên sân chỉ còn Đường Tam và Tiểu Minh. So về cấp bậc Tiểu Minh hơn Đường Tam tận 3 cấp. So về kỹ năng chiến đấu Đường Tam hơn Tiểu Minh hơn một nghìn lần. Sau một hồi đằng co Tiểu Minh tiêu tốn thể lực rất nhiều. Tiểu Minh thân thể yếu đuối tránh né chiêu thức và các loại vũ khí kì lạ của Đường Tam mà hệ thống không xác định được. Cuối cùng Tiểu Minh lại bị Đường Tam xiết chặt và quăng ra khỏi đài.

Trọng tài tuyên bố:

"Sử Lai Khắc Thất Quái học viện chiến thắng"

Mọi người hô to:

"Sử Lai Khắc Thất Quái chiến thắng" x3

Tất cả tại đây đều nhộn nhịp và vui mừng.

Sau gần nửa tiếng nghỉ ngơi. Thất Nữ Tôn Tiên đấu trận tranh giải ba.

Khi lên đài, hai ba phút hai đội đã giới thiệu xong.

Trọng tài hô trận đấu bắt đầu. Bỗng nhiên bên đội kia nhận thua.

Thất Nữ Tôn Tiên ai ai cũng đều vui mừng. Tiểu Minh là người vui nhất vì đã nằm trong top 10.

Sau hơn 1 tiếng đồng hồ cuối cùng đã tìm được đội quán quân đó là: Sử Lai Khắc Thất Quái, Á Quân: Anh Hùng Viện (tác chế). Thứ ba là: Thất Nữ Tôn Tiên.

Sau khi nhận giải xong mọi người ở lại khu này nghỉ vài ngày rồi ra về.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Mua sắm được giảm giá 99% và nhập học với tư cách là nam nhi

Tác giả: Hiếu

Khi giành được hạng 3 và nghỉ ngơi vài ngày Thất Nữ Tôn Tiên đã thấy khoẻ mạnh và đi về học viện. Trong vài ngày ở đây ai nấy đều vui vẻ, sắm đồ cho mình hay bạn bè, người thân. Tiểu Minh cũng vậy, Tiểu Minh mua sắm trang phục nam nhi và một ít trang phục nữ nhi. Những bộ trang phục nam

trong tuần tú, quý phái, một chút mạnh mẽ dành cho Tiểu Minh. Còn những bộ nhỏ nhắn siêu mạnh mẽ trong con nít dành cho Mạnh Mạnh. Tổng cộng tiền mà Tiểu Minh mua hết là 1 vàng đáng lẽ ra Tiểu Minh phải tốn 100 vàng. Vì khi đi mua quần áo, Tiểu Minh lựa quần áo cho Mạnh Mạnh trước ông chủ thấy Tiểu Minh nhà ta xinh đẹp như tiên nữ liền kêu Tiểu Minh thử một bộ do ông chủ cửa hàng tranh phục tự thiết kế. Nếu Tiểu Minh mặc đẹp thì ông chủ cho luôn.

Ông chủ nói:

"Tiểu thư nếu mặc đẹp quần áo của ta sáng chế ta cho tiểu thư luôn"

Tiểu Minh thờ dãi và thẳng thẳng nói:

"Haiz, ta không cần"

Ông chủ năn nỉ:

"Cầu tiểu thư mặc trang phục"

Tiểu Minh:

"Ta không thích, người đừng năn nỉ"

Ông chủ lại cầu xin hết lần này đến lần khác khiến Tiểu Minh bực mình liền nói:

"Được rồi ta mặc"

Ông chủ đưa một chiếc đầm màu đỏ xung quanh chiếc đầm là hình những con đang xòe cái đuôi. Tiểu Minh vào phòng thay đồ và mặc bộ đầm ấy. Bước ra cả mọi người trong tiệm đều nhìn Tiểu Minh một cách đắm đuối không rời mắt được. Tiểu Minh đi đâu những ánh mắt lại theo Tiểu Minh. Mọi người ở ngoài cửa cũng dần dần chú ý Tiểu Minh. 5p sau ngoài cửa trong tiệm đầy ắp khách. Những vị khách lao nhao hỏi ông chủ cửa hàng còn bộ nào không. Nhân cơ hội này ông chủ chém khách một bộ 100 vàng. Tiểu Minh thấy vậy liền nhanh chóng tính tiền quần áo Tiểu Minh cho chủ cửa hàng nói:

"Tất cả 100 vàng ta giảm 99% còn 1 vàng quần áo kia ta cho người hahaha. Ta cảm ơn tiểu thư rất nhiều"

Tiểu Minh nhanh chóng chạy về nơi tạm ở. Khi chạy đi ai nấy đều thất thần nhìn Tiểu Minh như Tiên nữ đang lướt mây. Về đến nơi ở tất cả mọi người ở nơi ọ đều nhìn Tiểu Minh với cặp mắt ghen tị, dè dặt. Bước lên phòng, Tiểu Minh cuối cùng cũng dễ chịu nằm xuống. Một hồi nghỉ thoải mái Tiểu Minh liền đứng dậy thay bộ đồ nam nhân và biến lại hình dáng ban đầu. Đang thay đồ bỗng nhiên Nguyệt Nga chạy vào.

Tiểu Minh nhìn Nguyệt Nga, Nguyệt Nga nhìn Tiểu Minh sau một hồi Nguyệt Nga chỉ tay vào người Tiểu Minh nói:

"Ngươi ngươi là ai, ta sẽ thiên ngươi biến thái Á Á Á"

Tiểu Minh trêu cợt nói:

"Ngươi còn nhìn? không biết xấu hổ sao đồ dâm nữ"

Nguyệt Nga đỏ mặt quay lại. Sau một hồi Tiểu Minh thay đồ xong.

Tiểu Minh:

"Ta thay đồ xong rồi đồ dâm nữ"

Nguyệt Nga đỏ mặt tức giận nói:

"Ai là dâm nữ? Ngươi đồ biến thái ngươi là ai sao lại làm gì ta"

Tiểu Minh nhẹ giọng nói:

"Sau này ta là lão công ngươi, không bây giờ ta đã làm lão công ngươi"

Nguyệt Nga không hiểu liền che thân thể mình lại liền khóc lóc nói:

"Ngươi ngươi hic đồ biến thái ngươi định làm hic gì ta. Tiểu Minh ơi cứu ta huhuhu"

Tiểu Minh che mặt lại nói:

"Ta là Tiểu Minh nè"

Nguyệt Nga nín khóc:

"Ngươi là Tiểu Minh?"

Tiểu Minh:

"Đúng"

Nguyệt Nga:

"Tại sao ngươi lại thỏa thân trong phòng "

Tiểu Minh:

"Tại ngươi, đi vào mà không gõ cửa. Thế nào thân hình ta đẹp không. Nhất là đệ đệ ta đó"

Nguyệt Nga đỏ mặt lúng túng nói:

"Ta ta nhận sai nhưng nhưng "

Tiểu Minh:

"Nhưng gì ngươi sai là ngươi sai không nhưng gì hết"

Nguyệt Nga:

"Ta rất nhớ ngươi"

Tiểu Minh tiến tới ôm Nguyệt Nga một cái liền đưa bờ môi mình tiến tới Nguyệt Nga. Nguyệt Nga bắt nhịp liền đưa lưỡi ra hoà huyệt với lưỡi Tiểu Minh. Lâu lâu lại phát ra tiếng "chụt chụt". Lần này Nguyệt Nga cảm giác hôn khác hẳn lần trước. Nguyệt Nga phát dục vì tích tụ quá lâu với bây giờ Nguyệt Nga biết Tiểu Minh có đệ đệ nên không thể kiềm chế được. Nguyệt Nga bắt đầu sờ sờ vào đệ đệ của Tiểu Minh. Tiểu Minh biết ý liền đè nàng xuống giường xoa xoa hai quả bưởi của nàng bắt đầu sờ nhẹ phía cô bé làm Nguyệt Nga rên lên một cái "A" vừa định cởi quần áo của Tiểu Minh và Nguyệt Nga thì bỗng có tiếng gõ cửa. Nguyệt Nga và Tiểu Minh bán loạn liền cùng nhau tiến đến phía cửa. Cả hai cùng nắm một cánh cửa mở ra phía ngoài là một nữ nhân xinh đẹp với mái tóc đỏ.

"Huyết Nhi ngươi tới đây làm gì"

Huyết Nhi nói:

"Các ngươi đã chuẩn bị xong 1 tiếng nữa là về Tôn Nữ Viện rồi đấy"

Tiểu Minh và Nguyệt Nga bất ngờ liền nhanh chóng chuẩn bị. Một tiếng sau tất cả mọi người đã tập chung trên một con phượng hoàng to lớn.

Các nữ đều thắc mắc nhìn Tiểu Minh đi cạnh Nguyệt Nga liền hỏi Tiểu Minh:

"Ngươi là ai? "

Tiểu Minh:

"Ta là Tiểu Minh ca ca của Tiểu Oa "

"Được Tiểu Oa giới thiệu vào học viện Tôn Nữ gì đó"

"Tiểu Oa em ta mắc bệnh từ bây giờ sẽ không đi học nữa"

Huyết Nhi:

"Ngươi có biết học viện chỉ dành cho nữ"

Tiểu Minh:

"Ta biết nhưng sẽ vào được, cứ cho ta theo"

Các chúng nữ:

"Được ta cho ngươi đi theo, không được ngươi tự về"

Tiểu Minh:

" Cảm ơn mọi người"

Nói xong tất cả mọi người ở đây và Tiểu Minh cùng lên con phượng hoàng to lớn.

Sau một hồi đi bay cuối cùng Thất Nữ Tôn Tiên và Tiểu Minh cũng đã về Tôn Nữ viện. Tất cả mọi người đều chúc mừng và nhìn Tiểu Minh.

Tiểu Minh mặc kệ các nữ học viện liền phi thẳng tới phòng hiệu trưởng.

Tuyết Nhi nhìn Tiểu Minh:

" Người đã hoàn thành?"

Tiểu Minh:

" Vâng"

Tuyết Nhi không nhiều lời:

" Được từ nay người sẽ gia nhập học viện với tư cách là nam nhi!"

Tiểu Minh vui vẻ và mong chờ ngày mai.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Cùng Mạnh Mạnh đăng ký nhập học

Tác giả: Hiếu

Sau khi được sự cho phép của Tuyết Nhi thì Tiểu Minh được phép tiến nhập học viện với tư cách là nam nhi.

Bắt đầu,, Tiểu Minh được Tuyết Anh cho ở một căn biệt thự rất là rộng và thoáng mát nhưng xung quanh không một bóng người và cấm không cho Tiểu Minh rời khỏi căn biệt thự. Từ căn biệt thự đến Tôn Nữ Viện là 500m. Tiểu Minh muốn chửi thật to " Cho ta ở đây khác nào coi ta là người vô hình cái dm". Vốn tưởng mình được ở căn biệt thự kia(căn biệt thự của Kiều Linh), được hằng ngày chơi với Mạnh Mạnh. Tiểu Minh vô cùng buồn bã vì nghĩ tới cảnh ngày nào thức dậy không có ai bên cạnh luôn luôn cô độc. Tiểu Minh phải chờ một tháng sau mới có thể nhập học mà còn nhập học lại nữa cơ. Mỗi tháng Tuyết Nhi vẫn cung cấp tài chính.

Sống trong một căn nhà bự rộng không có một ai khiến Tiểu Minh thấy khó chịu và rơi vào chứng tự kỷ. Ngày này qua ngày nọ cuối cùng cũng đến ngày tự do của Tiểu Minh cũng là ngày nhập học bắt đầu với phần thận nam nhi đối với Tiểu Minh đây là một ngày tất cả những tâm trạng không vui đều được thả ra hết. Tiểu Minh dùng tâm trạng vui nhất đi đến một căn biệt thự ở trong trường. Tiểu Minh tiến vào phía cánh cửa căn biệt thự thì hai tên nam nhân trong cao to mạnh mẽ ở cấp độ hồn vương tới ngăn cản và nói:

" Người là ai tới đây làm gì"

Tiểu Minh dơ ấn ký ở tay cho hai tên nam nhân hồn vương coi.

Hai tên nam nhân lùi lại kính trọng, ngạc nhiên nói:

" Mời chủ nhân vào "

Tiểu Minh vừa đi vừa nói:

" Không được tiết lộ cho người ngoài"

Hai tên nam nhân hồn vương cúi mình nói:

" Vâng thiếu gia"

Bước vào các quán gia nam nữ đều nhìn chăm chăm Tiểu Minh. Tiểu Minh lại một lần nữa đưa ấn ký từ tay của mình cho các quán gia xem. Tất cả mọi người ở đây đều cúi chào nói:

" Chào thiếu chủ đã chờ về"

Tiểu Minh:

" Các ngươi không được tiết lộ cho người ngoài biết"

Các quản gia cúi mình đồng đều và nói đồng thanh:

" Vâng"

Tiểu Minh bước lên lầu đột nhiên tâm trạng Tiểu Minh phấn khởi vui nhộn không từ nào diễn tả được. Tiểu Minh tiến tới cánh cửa và gõ:

" Cốc cốc"

Ba giây sau, cánh cửa mở ra là một người nữ nhân xinh đẹp kiều ngạo nói:

" Dân đen ai cho ngươi vào đây"

Tiểu Minh:

" Kiều Linh ngươi vẫn cái thói kêu ngạo?"

Kiều Linh sợ hãi nói:

"Ngươi ngươi ngươi là ai"

Tiểu Minh:

" Ta là Tiểu Minh một nam nhi tuấn tú soái ca đẹp trai một chút mạnh mẽ ngươi thấy có đúng không"

Kiều Linh vẫn cái thói kêu ngạo:

" Hoá ra ngươi chỉ là một dân đen ngươi có biết ta là ai không"

Tiểu Minh:

" Ngươi là nô tỳ của Tiểu Oa"

Kiều Linh:

" Ta không phải"

Tiểu Minh cười đùa:

" Haha, ngươi không phải? Trước mắt mọi người chứng kiến ngươi cá cược và ngươi thua ngươi nói ngươi không phải"

Kiều Linh:

" Đợi ta tốt nghiệp ngươi sẽ thấy Tiểu Oa kia làm nô tỳ cho ta"

Tiểu Minh nghĩ" phải huấn luyện cô nàng không còn có thói kêu ngạo liền nói:

" Ngươi còn mạnh miệng mấy ngày nay ngươi chưa sợ được ta sẽ huấn luyện ngươi haha"

Kiều Linh đỏ mặt nói:

" Ngươi ngươi là ai"

Tiểu Minh:

" Ta là một người nam nhi tuấn tú soái ca đẹp trai một chút mạnh mẽ như đã nói"

Kiều Linh liền nghĩ" Tại sao tên dân đen này lại vào được đây người vào được đây chỉ có con Tiểu Oa chết tiệt kia" liền hỏi:

" Ngươi là gì với tên nô tỳ Tiểu Oa kia"

Kiều Linh giữ thẻ diện cho mình.

Tiểu Minh ngạc nhiên và trêu chọc nói:

" Từ khi nào muối muối ruột ta thành nô tỳ người nhỉ?"

Kiều Linh lấp bắp nói:

" Từ lúc cá cược"

Tiểu Minh:

" Người có biết ta là ai không"

Kiều Linh kiêu ngạo trả lời:

" Người là tên dân đen ca ca của tên nô tỳ nhà ta"

Tiểu Minh nhấn mạnh:

" Ta Là Chủ Nhân Người"

Kiều Linh:

" ha ha người là chủ nhân ta ha ha người ảo tưởng "

Tiểu Minh:

" Tiểu Oa muối ta truyền ấn ký chủ nhân - nô lệ cho ta"

Kiều Linh sợ hãi nói:

" Người người định làm gì ta"

Tiểu Minh thông thả nói:

" Cho người uống xuân dược nửa tiếng một lần chối chân tay người trên giường cho người không thể cử động còn nữa ta sẽ bít chặt cô bé tốt nhất để cho người ra cũng không ra được"

Kiều Linh sợ hãi quỳ xuống cầu xin:

" Nô tỳ biết lỗi mong chủ nhân tha tội " x3

Tiểu Minh dọa nói:

" Người mà cũng biết sợ"

Niềm kiêu ngạo không sợ gì đã giảm sau khi qua nhiều cuộc huấn luyện. Kiêu Linh:

" Nô tỳ biết lỗi mong chủ nhân tha tội"

Tiểu Minh nói:

" Thôi được rồi ta sẽ tha tội cho người nhưng người vẫn phải chịu phạt"

" Ta sẽ nhốt người vào trong căn phòng nhỏ cách 1 tiếng ta cho người uống xuân dược"

Kiều Linh đành phải chấp nhận vì nàng biết từ chối là hình phạt cứ tăng lên.

Tiểu Minh nói:

" Thôi được rồi người tránh qua một bên"

Kiều Linh liền tránh qua đi theo Tiểu Minh.

Tiểu Minh bước tới phía đường nơi một nữ nhi mạnh mẽ đang nằm ngủ. Tiểu Minh xoa xoa mái tóc rồi đến trán. Bỗng nữ nhi mạnh mẽ tỉnh vì nàng ấy cảm nhận được hơi ấm từ bàn tay đã rất lâu không còn hiện hữu. Tiểu Minh nói:

" Người đã dậy Mạnh Mạnh"

Manh Manh nhìn Tiểu Minh hạnh phúc nói:

"Ca đã trở về"

Tiểu Minh bất ngờ nói:

"Tại sao muội biết ta là ca muội"

Manh Manh:

"vì tình cảm của ca dành cho muội và trực giác thần thú của muội"

Tiểu Minh:

"Nàng ta có đối tốt với muội"

Manh Manh vui vẻ nói:

"Rất tốt ca ạ"

Tiểu Minh cảm thấy vui vẻ nói to với Kiều Linh đứng ở phía cửa:

"Lần phạt này nguoi miễn"

Kiều Linh cảm thấy vui mừng và biết ơn.

Tiểu Minh nói với Manh Manh:

"Trưa nay sẽ nhập học muội đã chuẩn bị xong?"

Manh Manh hồi hộp đáp:

"Vâng"

Nói xong Tiểu Minh nói với hệ thống xóa bỏ khoảng cách mà Kiều Linh có thể đi được.

Cả hai người cùng đợi đến trưa. Buổi trưa cả hai đăng ký nhập học. Khi bước vào phòng tất cả mọi người đều nhìn Manh Manh và Tiểu Minh vì cả hai người họ quá tỏa sáng và mạnh mẽ. Họ đều biết sẽ có một học sinh nam vào học ai ngờ lại đẹp trai một ít mạnh mẽ thế kia. Các chúng nữ đều sau đám Tiểu Minh. Bước vào hàng chờ khoảng 1 tiếng sau cuối cùng cũng đến Tiểu Minh. Tiểu Minh đặt tay lên quả cầu, quả cầu tỏ ra quang mang đặc cả căn phòng. Vị giáo viên kinh hãi:

"Đinh phong hồn tôn ở 9 tuổi"

"Nguoi được thông qua"

Kế tiếp là Manh Manh. Vị giáo viên nói:

"Nguoi hãy truyền hết hồn lực của nguoi vào đây"

Manh Manh nghĩ thầm "nguoi lừa ta à, định hút hết hồn lực của ta sao. Đúng như lời ca nói". Manh Manh nhìn giáo viên như thù địch đặt tay lên quả cầu truyền vào 1 phần hồn lực của mình.

Vị giáo viên nói:

"Đại hồn sư cấp 25 đây là thiên tài. Cấp 25 khoảng 6 tuổi thôi sao"

"Nguoi được thông qua"

Khi xong Tiểu Minh kêu Manh Manh qua ở với Tiểu Minh nàng đều đồng ý. Tiểu Minh về căn biệt thự của mình và mong chờ vào ngày mai còn Manh Manh đi thông báo cho Kiều Linh là mình sẽ qua ở với Tiểu Minh và nàng rất mong chờ vào ngày mai.

Các đồng hữu nhớ để lại vài lời bình luận để tác có thể hoàn thành chương truyện hay hơn và văn chương nữa.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Được học cùng lớp với Nguyệt Nga và Mạnh Mạnh và lừa Mạnh Mạnh

Tác giả: Hiếu

Đề lại vài lời bình luận, ý kiến, lỗi sai của tác và truyện □

Qua ngày sau, Tiểu Minh và Mạnh Mạnh đến phòng hiệu trưởng như đã hẹn. Đứng trước cánh cửa Tiểu Minh vẫn cảm thấy bình thường còn Mạnh Mạnh thì hồi hộp, phần khởi.

"Cốc cốc"

Tiến Tiểu Minh gõ cmn cửa.

"Các người có thể vào"

Thanh La bình thân nói.

Tiểu Minh nắm tay Mạnh Mạnh cảm thấy Mạnh Mạnh tay run mạch đập nhanh liền nói:

"Muội đừng lo có ca đây rồi"

Cả hai bước vào phía trước mắt là Tuyết Nhi vẻ lo lắng nghi ngờ nhìn Mạnh Mạnh.

Tiểu Minh thấy vậy liền nói:

"Có chuyện gì"

Tuyết Nhi nghi ngờ Mạnh Mạnh từ lần đầu gặp mặt nhân cơ hội này nàng hỏi thẳng thẳng Tiểu Minh:

"Nàng có phải ở cấp bậc hồn thánh"

Tiểu Minh bất ngờ liền nói:

"Sao sao bà lại biết"

Tuyết Nhi nói:

"Ta là hồn đầu la chẳng lẽ không cảm nhận được một vị hồn thánh"

Tiểu Minh thấy vậy liền gật đầu bởi vì người cách Mạnh Mạnh một đại cảnh cấp mới nhận ra. Hiện tại Tiểu Minh không nhận ra mà thông qua hệ thống mới nhận ra.

Tuyết Nhi hỏi:

"Nàng là gì của người"

Tiểu Minh không giấu liền nói:

"Muội Muội kết nghĩa"

Tuyết Nhi:

"Các người hãy đi theo Thanh La đến lớp cũ vì các người quá mạnh không thích hợp học lớp mới"

Mạnh Mạnh và Tiểu Minh đồng thanh:

"Vâng"

Nói xong Thanh La liền kêu:

" Các người đi theo ta"

Tiểu Minh và Manh Manh nắm tay đi theo Thanh La. Khoảng năm phút sau Thanh La dừng lại tại một lớp khiến Tiểu Minh trong lòng cảm thấy hạnh phúc vô bờ không lời nào diễn tả được. Thanh La dắt Manh Manh và Tiểu Minh vào trước lớp nói:

" Đây là hai bạn học mới các em hãy chăm sóc tới"

Vị giáo viên nhìn hai người Tiểu Minh và Manh Manh thầm nghĩ" Đây là hai học sinh mới hôm qua kiểm tra mà. Tên nam nhi kia còn vào được lớp này chứ còn cô bé kia mới đại hôn sư mà vào được lớp này. Còn một tháng nữa thi lên lớp cô bé kia liệu có đạt được cấp bậc đại hôn sư cấp 25"...

Vị giáo viên đành phải làm theo vì nàng chỉ là chức giáo viên đầu dăm cái. Vị giáo viên chuẩn bị sắp xếp chỗ cho hai học sinh mới này thì ở phía dưới một vị tiểu thư xinh đẹp như một vị công chúa nói:

" Ở đây nè cô ời phía bên em còn 1 chỗ đằng sau em cũng thế"

Lúc này cả lớp đều nghĩ:

" Đáng ghét đã có Tiểu Oa gì kia rồi mà còn dám bắt cả hai tay đúng là hồ ly"

Vị cô giáo nói:

". Các em tự chọn chỗ ngồi đi"

Tiểu Minh liền phóng nhanh lại bên chỗ vị tiểu thư vừa nãy nói.

Tiểu Minh liền nói nhỏ với vị tiểu thư kia. Tiểu thư kia liền ngạc nhiên mặt đỏ ửng có vài giọt nước mắt chảy xuống.

Vị cô giáo thấy vị tiểu thư kia khóc liền mắng Tiểu Minh. Tiểu Minh muốn khóc nhưng không ra nước mắt vì bị oan. Lúc nói với vị tiểu thư kia Tiểu Minh nói:

" Nguyệt Nga ta là Tiểu Minh nè"

Nguyệt Nga cứ như thế tiếp diễn cảm xúc ấy. Rồi bị vị giáo viên ấy hiểu lầm rằng Tiểu Minh trêu chọc Nguyệt Nga.

Khi tan học Tiểu Minh tay nắm tay dẫn Nguyệt Nga về căn biệt thự của mình. Khi tới căn biệt thự Nguyệt Nga thốt lên câu:

" Oa thật là rộng và thoải mái người có thể cho ta ở chung"

Tiểu Minh liền đồng ý nhưng lại quên cái gì lời hứa của mình...

Dẫn Nguyệt Nga vào trong căn nhà Nguyệt Nga cứ chạy lung tung trong nhà. Nàng chạy vì đã ba năm nay nàng chưa được ở căn biệt thự như thế này. Trước kia nàng ở một, cái căn nhà rộng hơn gấp 2 lần ngôi trường này.

Tiểu Minh:

" Khi nào người dọn qua ta ở "

Nguyệt Nga:

" Ngay bây giờ"

Nói xong Nguyệt Nga tốc biến hướng phía ký túc xá của nàng. Ngay tại lúc này một cô gái siêu mạnh mẽ với những người hầu đang tiến tới phía nhà của Tiểu Minh.

Tiểu Minh vui vẻ nhìn ra ngoài cửa sổ thì nhìn thấy những người hầu đang vớt những đồ dùng còn cô gái siêu mạnh mẽ thì cầm bao đồ của mình. Tiểu Minh liền tốc biến tới phía những người kia.

Khi tới những người hầu liền cúi mình và chào Tiểu Minh. Còn cô gái siêu cấp Manh Manh liền hỏi:

" Ca sao huynh đến đây"

Tiểu Minh giả dối nói:

" Manh Manh à khụ khụ hiện tại nhà ta không thể ở ba người được"

Manh Manh nghi ngờ hỏi:

" Ba người?"

Tiểu Minh:

"Ta với muội và con ma trong nhà ta"

Manh Manh sợ hãi:

"Ta ta sợ ma lắm"

Tiểu Minh:

"Muội về ở lại căn biệt thự kia đi"

Manh Manh liền gật đầu:

"Vâng muội sẽ ở lại chỗ cũ muội không muốn sống với ma hu hu"

Nói xong Manh Manh dùng hết sức bình sinh chạy về phía căn biệt thự của nang. Các người hầu ngơ ngác xong rồi cấp tốc chạy theo..

Tiểu Minh thở phào nhẹ nhõm rồi chạy về nhà đợi Nguyệt Nga dọn qua ở.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Tâm sự và trừng phạt thực hiện nhẹ nhàng và rắc rối

Sáng tác: Hiếu

Khoảng hai tiếng sau Nguyệt Nga đã đem hết tất cả đồ đạc cần thiết đến căn biệt thự của Tiểu Minh. Xong, nàng đi tắm còn Tiểu Minh ngồi ghế uống mấy ngụm trà ngồi đợi. Khoảng mười phút sau Nguyệt Nga tỏa hương thơm bước tới Tiểu Minh. Tiểu Minh hít vào bất chợt nói ra: "ngươi thơm quá". Nguyệt Nga e thẹn đỏ mặt nói:

"Thật sao". Tiểu Minh trêu đùa nói: "ngươi không thơm sao ta sao ta yêu ngươi". Nguyệt Nga đỏ mặt tức giận nói: "Nếu ta hỏi thì ngươi không yêu ta". Tiểu Minh suy ngẫm một lúc nói: "Nếu ngươi hỏi mà đẹp nét đẹp ta cũng sẽ yêu ngươi".. Nguyệt Nga lại hỏi tiếp: "Vậy ta vừa hỏi vừa không xinh nét không đẹp ngươi có yêu ta?". Tiểu Minh nhanh đáp: "đúng vậy! Nếu ngươi như ta kiếp này lần kiếp sau sẽ không yêu ngươi. Nếu ta như ngươi nói liệu ngươi sẽ yêu ta". Nguyệt Nga suy ngẫm một lúc liền lúng túng nói: "Ta Ta dĩ nhiên sẽ không yêu ngươi nếu ngươi như vậy". Tiểu Minh lại nói tiếp: "nếu có một ngày ta vì bị tai nạn, bệnh tật làm cho ta xấu, tàn tật ngươi có còn yêu ta". Nguyệt Nga nhanh đáp: "Ta sẽ yêu ngươi chăm sóc ngươi cả đời". Tiểu Minh nghe xong ấm lòng liền bước tới ôm Nguyệt Nga vào lòng, nói khẽ vào tai của Nguyệt Nga: "Ta cũng sẽ như vậy. Ngươi có muốn thăng thần cùng sống với ta không lão bà của ta". Nguyệt Nga đỏ mặt nói: "Ai ai cũng muốn thăng thành thần ta cũng thế, lão công liệu ngươi có thể khiến ta thành thần cùng ngươi sống cùng nhau". Tiểu Minh: "Ta có cách nhưng liệu ngươi có thể chờ ta cùng ta bước lên đỉnh cao nhất của thế giới này". Nguyệt Nga quyết tâm đáp: "ta có thể". Nói xong Tiểu Minh ôm Nguyệt Nga thật chặt. Cả hai nằm trên chiếc ghế sofa lúc nào chìm vào giấc ngủ không hay.

Cả hai chợt tỉnh giấc vì giọng truyền âm bằng thần thức nói: "Các ngươi làm gì mà giờ chưa chịu đến lớp". Tiểu Minh và Nguyệt Nga liền thay đồ của trường ngay tại phòng của hai người. Do gấp gấp hai người không ai chú ý đến ai liền thay đồ ngay tại chỗ cho đến khi Tiểu Minh thay đồ xong quay người lại thấy Nguyệt Nga vừa kịp mặt áo vào liền biết từ nãy đến giờ mình thay đồ cùng Nguyệt Nga. Nguyệt Nga thấy vậy đỏ mặt im lặng vì biết Tiểu Minh tương lai là lão công của mình. Tiểu Minh lấy cớ dịch chuyển ra Nguyệt Nga ngạc nhiên hỏi: "đây là gì". Tiểu Minh thông dong nhanh nói: "Đây như là cánh cửa thần kỳ của Doraemon đây". Nguyệt Nga không biết hỏi: "Cánh cửa thần kỳ của Doraemon?". Tiểu Minh chợt nhớ ra ở đây thế giới này không có những bộ phim hoạt hình của tuổi thơ liền nói: "Ngươi cứ đi vào đây". Nói xong Nguyệt Nga bước vào phía cánh cổng Tiểu Minh cũng như thế bước vào. Lúc này Nguyệt Nga bất ngờ thốt lên: "Oa". Tiểu Minh bước tới phía cửa thì đột nhiên cánh cửa mở ra từng nữ từng nữ bước ra một lúc sau một vị giáo viên bước ra nhìn hai người với vẻ mặt nói:

"Giờ này các ngươi còn tới". Tiểu Minh và Nguyệt Nga nắm chặt tay nhau liền cúi đầu đồng thanh nói: "chúng em thành thật xin lỗi". Vị giáo viên nói: "biết xin lỗi là tốt nhưng các ngươi phải chịu phạt trong vòng 20 giây chạy 1 vòng quanh sân trường các ngươi có thể sử dụng tùy các ngươi tất nhiên các ngươi hoàn thành dưới 5 giây sẽ có thưởng". Vị giáo viên bước đi với vẻ mặt vui vẻ. Tiểu Minh khuôn mặt tươi tắn liền cười "ha ha ha". Nguyệt Nga thấy vậy liền mắng: "ngươi cười cái gì khổ quá khóc không nổi sao chạy 1 vòng quanh sân trường này mất ít nhất 7p đấy sao mà kịp". Tiểu Minh chắc chắn nói: "ngươi yên tâm ta có cách". Nguyệt Nga nghi ngờ hỏi: "Cách cách gì?". Tiểu Minh thần bí nói: "Cách này ngươi đã từng thử".

Nghe xong Nguyệt Nga cười gian nói: "Lão công ta thật là thông minh quá đi. Chúng ta đi chấp nhận thử thách thôi.

Nói xong cả hai cùng chạy ra ngoài sân trường nơi tập hợp của các chúng nữ lớp Tiểu Minh. Khi đến Tiểu Minh nhìn một nữ nhi siêu mạnh mẽ liền vẫy tay chào và nói: "Chào Manh Manh muội vẫn khỏe chứ". Manh Manh nhìn Tiểu Minh nở nụ cười nói: "muội vẫn khỏe". Nói xong cả lớp và Tiểu Minh

đồng thanh nói: "Oa mạnh mẽ quá". Bỗng một vị giáo viên tới nhìn hai người Tiểu Minh và Nguyệt Nga: "các người đã chuẩn bị tiếp nhận hình phạt". Hai người đồng thanh nói: "vâng". Vị giáo viên lay động cảm xúc vì thấy hai đứa học sinh thật lòng biết nhận lỗi và sửa sai liền nói: "Các người chỉ cần hoàn thành 1 vòng sân trường trong năm phút thôi! Phán thưởng thì như cũ". Cả hai liền nói: "Vâng".

Vị giáo viên: "Các người hãy bắt đầu tiếp nhận hình phạt". Vị giáo viên nói xong cả hai bước đến nói có chữ bắt đầu. Vị giáo viên hô to: "bắt đầu". Tiểu Minh nhanh chóng lấy cánh cửa dịch chuyển ra và đặt xuống rồi cả hai liền lao tới vào tring cánh cổng, một giây sau cả hai đặt chân đến đích. Vị giáo viên há hốc mồm nói: "đây đây là gì". Tiểu Minh một lần nữa lấy cánh cửa dịch chuyển nhưng lần này lấy trong cửa hàng hệ thống. Cả hai một lần nữa lao vào rồi xuất hiện trước mọi người. Các chúng nữ đều hô to: "Đó là cái gì?". Tiểu Minh: "Đây là bảo bối của ta". Vị giáo viên đưa ra 10 giọt huyết mạch long tộc cho Tiểu Minh và nói: "Mỗi người 5 giọt Tiểu Minh nhận lấy và tỏa sáng mắt liền nói: "Cảm ơn cô". Vị giáo viên nói: "Các người vào trong hàng". Bước vào hàng và ngồi xuống Nguyệt Nga nói khẽ với Tiểu Minh:

"5 giọt huyết mạch long tộc ta cho người"

Tiểu Minh mắt sáng nói khẽ với Nguyệt Nga: "Người cho ta không được đòi lại". Nguyệt Nga: "Người thật đáng ghét". Vị giáo viên nhìn hai người xì xào liền nói:

"Các người có muốn bị phạt tiếp không? lần này chỉ chạy bằng sức của mình thôi".

Hai người sợ hãi vừa lắc đầu liên tục vừa nói: "không không em không muốn bị phạt". Vị giáo viên nghiêm khắc nói: "không muốn liền im cho ta nếu còn nữa lập tức nhận trừng phạt". Cả hai người đều im lặng không nhúc nhích. Vị giáo viên liền nói: "chúng ta còn một tháng nữa sẽ tốt nghiệp ta mong các người sẽ sớm đạt được cấp 25 sớm nhất có thể. Sau đây ta sẽ gọi những người không thể nào đạt được cấp độ 25 trong vòng 1 tháng tới và sẽ loại những người không lớn hơn hoặc bằng cấp 20. Những người không thể đạt được cấp 25 trong vòng một tháng tới là Mạnh Mạnh cấp 21, Linh Tuyết cấp 23, Vân Nữ cấp 23, Linh Liên cấp 23, Kinh Ngọc cấp 23, Huyết Diễm cấp 23. Những người bị loại là Hình Hoa cấp 15, Hoa Tuyết cấp 19, Giang Nữ cấp 19. Những người đạt yêu cầu không bằng hoặc trên cấp 25 sẽ phải học lại. Những người không đạt yêu cầu sẽ không được học lại học viện này. Các người chỉ còn 1 tháng lo tu luyện đi bây giờ ta sẽ kiểm tra các người".

Các chúng nữ bị gọi tên đứng xếp hàng chờ kiểm tra hồn lực. Tiểu Minh dùng truyền âm của hệ thống kêu Mạnh Mạnh lần này truyền 2 phần hồn lực. Một hồi sau, sau khi kiểm tra trong các người đạt yêu cầu tốt nghiệp là: "Linh Tuyết, Kinh Ngọc, Vân Ngọc, Mạnh Mạnh". Người được chú ý nhất là Mạnh Mạnh trong hai ngày nhập học từ đại hồn sư nhảy thẳng lên hồn tôn. Khi Mạnh Mạnh được vị giáo viên kia hỏi: "Người làm cách gì để thăng cấp nhanh như vậy". Mạnh Mạnh vừa định nói "ta chỉ có truyền vào 2 phần hồn lực thôi" thì Tiểu Minh dùng truyền âm nói: "người nói gì cũng được đừng có nói người chỉ truyền vào hai phần hồn lực". Nguyệt Nga lúc này khuôn mặt Ngạc nhiên liền truyền âm lại nói: "sao ca biết mọi lại nói như vậy". Tiểu Minh thất vọng liền thở dài và im lặng. Không thấy Tiểu Minh trả lời Mạnh Mạnh liền nói với vị giáo viên kia:

"Do ca ta chỉ".

Vị giáo viên nhìn Tiểu Minh với đôi mắt ngạc nhiên liền nói với cả lớp: "tiết học hôm nay kết thúc". Nói xong vị giáo viên kia bước đi lúc này cả lớp đều nhìn Tiểu Minh với đôi mắt ngưỡng mộ và thèm muốn. Một nữ trong lớp liền ôm Tiểu Minh nói với giọng quyến rũ: "người có thể dạy cho ta cách ta sẽ trao thân này cho người". Bỗng tất cả nữ nhi trong lớp ngoại trừ hai người Mạnh Mạnh và Nguyệt Nga lao đến bắt lấy Tiểu Minh đều nói câu tương tự như vậy. Tiểu Minh phát điên nắm tay Nguyệt Nga lao vào cánh cổng dịch chuyển bỏ chạy. Tất nhiên bỏ chạy thành công liền đóng cánh cửa dịch chuyển.

Tác sẽ đổi phong cách viết truyện:)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 35: Thăng cấp võ hồn thánh long và sử dụng danh hiệu diên thánh đăng ký đấu trường

"Phù phù, một chết ta đi"

Tiểu Minh thở dài tự nói một mình.

Nguyệt Nga nũng nịu cười nói với Tiểu Minh:

"Lão công à hi hi người ta làm lão bà rồi lão công có thể chỉ ta cách mà lão công thăng cấp trong 2-3 ngày cho Mạnh Mạnh không"

Tiểu Minh mắt ối liền nói:

"người mà cũng biết mất bán manh sao?"

Nguyệt Nga nóng giận nói:

"Người không chỉ thì thôi hử"

Nói xong nàng dừng dừng đi lên lầu.

Tiểu Minh thở dài và suy nghĩ:

"haiz, đàn bà con gái thật khó hiểu"

Tiểu Minh lấy 10 giọt huyết Long ra nói sử dụng.

"Ting"

"Chúc mừng ký võ hồn thánh Long ở mức phé Long của ký chủ thăng cấp thành ấu Long "

"Ting"

"Hệ thống đã lâu không được giao nhiệm vụ cho ký chủ vì vậy hệ thống cho ký chủ một nhiệm vụ rất là dễ. Sau đây là nội dung:

- ký chủ hãy đi đấu trường và dành top 1

Điều kiện: làm nhiệm vụ không cho người khác biết thân phận, dùng võ hồn của mình và chiêu thức,, hệ thống sẽ tạm thời tịch thu tất cả những gì mà thân hay hệ thống đã cho ngoại trừ đồ trong rương của ký chủ và võ hồn và hồn hồn của ký chủ"

Thời gian một tháng kể từ ngày hôm nay

Lời khuyên: ký chủ nhanh chóng đăng ký đi vì dành được top 1 phải mất một tháng!

Tiểu Minh thở dài và thông báo cho Nguyệt Nga rằng mình sẽ đi một nơi một tháng sau trở về và chạy thật nhanh đến phòng hiệu trưởng. Tới trước cửa Tiểu Minh gõ cửa.

"Vào đi "

Giọng nói của Tuyết Nhi kêu.

Tiểu Minh bước vào từ từ nhìn Tuyết Nhi nói:

"Bà ngoại cho con xin nghỉ học 1 tháng"

Tuyết Nhi trầm mặt lúc sau nói:

". Người đi đi"

Tiểu Minh bất ngờ hỏi:

"Không hỏi con lý do sao?"

Tuyết Nhi cười to:

"Cháu của ta đã quyết định thì chắc chắn là điều đúng đắn "

Tiểu Minh xúc động:

"Cảm ơn bà"

Nói xong Tiểu Minh lui ra dùng công dịch chuyển vào khu một căn hẻm nhỏ. Tiểu Minh bất ngờ nhìn vị đại tiểu thư kia liền nói:

"Kiêu Linh người dám lên truyền tin"

Kiêu Linh bất ngờ quay lại xong liền ra lệnh cho tên lính kia:

"Người đánh ngực ngã nó cho ta"

Tên Lính lao tới Tiểu Minh.

-Tiểu Minh sử dụng võ hồn ru ngủ

- tên lính ngã xuống đất

- Tiểu Minh cảm chân ném tên lính đi nhưng không đủ sức.

Tiểu Minh chợt nhớ ra hệ thống đã tịch thu rồi. Tên lính tỉnh dậy xuất võ hồn đánh tới Tiểu Minh. Tiểu Minh suy nghĩ "số ta kết thúc tại đây sao". Sát kỹ của tên lính đánh đã tới Tiểu Minh.

"Phụt"

Tiếng máu chảy ra của tên lính. Khi sát kỹ của tên lính tới thì đột nhiên một con thú nhỏ mạnh mẽ bay ra làm sát kỹ của tên lính bắn ngược lại về phía hắn.

Con thú nhỏ mạnh mẽ nói:

"Đáng ghét người dám đánh chủ nhân của ta"

Tiểu Minh mắt sáng vui vẻ nói:

"Tiểu Bạch cảm ơn người"

Tiểu Bạch vui vẻ nói:

"Đó là bổn phận của thần"

Tên lính tắt thở Tiểu Minh nhìn Kiều Linh quỳ xuống nói:

"Người không ngờ chứ gì một hồn thánh đánh không lại ta"

Tiểu Minh nói với hệ thống:

"Mở lệnh"

Tiểu Minh nhìn Kiều Linh nói:

"Bây giờ người hãy nhận lệnh"

Kiều Linh:

"Vâng chủ nhân"

Tiểu Minh:

"bây giờ người hãy quay về bên cạnh. Mạnh Mạnh"

"Không được rời khỏi biệt thự của trường"

"Không được nghĩ tới việc truyền tin"

"Người về hãy nói với các quản gia rằng:" hãy trừng phạt ta lệnh như ngày đầu"

"nói xong người phục hồi ý thức"

Kiều Linh:

"Vâng chủ nhân"

Nói xong Kiều Linh cấp tốc chạy về. Tiểu Minh vui vẻ vuốt ve Tiểu Bạch. Tiểu Bạch vui vẻ nằm im cho Tiểu Minh vuốt ve. Tiểu Minh nói với Tiểu Bạch:

"bây giờ người hãy biến thành một tiểu cô nương trong dễ thương đi"

Tiểu Bạch biến thân, một hồi sau trước mắt Tiểu Minh là một tiểu cô nương nhỏ nhắn mạnh mẽ với mái tóc màu trắng với hai cái tai chó trắng và cái đuôi dài. Tiểu Bạch nói:

"Vâng được chưa chủ nhân"

Tiểu Minh đưa ngón tay cái nói:

" Quá được"

Tiểu Minh nắm tay Tiểu Bạch chạy nhanh ra hẻm nhỏ.. Khi ra hẻm Tiểu Minh đột ngột thắng gấp lại. Liền chột nhó ra không để cho người ta thấy. Tiểu Minh không có gì để che mặt liền lấy cái mặt nạ từ món quà tân thủ đeo vào.

" Ting "

". Ký chủ có muốn đổi "

Tiểu Minh mặt kệ hệ thống liền nhanh chóng chạy tới một cửa hàng bán mặt nạ. Tiểu Minh mua xong liền đeo mặt nạ và một cái áo choàng. Để tránh các cấp hồn tông trở lên nhận ra kêu hệ thống chỉ cách:

" Ting "

" ký chủ có thể sử dụng danh hiệu điện thánh"

Tiểu Minh tức giận nói:

" Ta cóc cần nữa chắc không ai nhận ra ta đâu haha"

Nói xong Tiểu Minh nước ra khỏi cửa hàng thì đột nhiên có ai đó kêu Tiểu Minh từ phía sau. Tiểu Minh quay lại bắt ngờ. Cô nương đó nói:

" Tiểu Minh ngươi ăn mặc như thế làm truyện lên lúc gì"

Tiểu Minh thâm nói" sao linh quá vậy trời"

Nói xong Tiểu Minh cầm tay Tiểu Bạch chạy đi. Vị cô nương đó là Thanh La. Thanh La nhìn Tiểu Minh chạy đi rồi lại nhìn tiểu cô nương mạnh mẽ kia liền???. Thanh La nhanh chóng chạy về trường hỏi cho ra lẽ.

Tại một phía đường, một âm thanh la to giữa đường

" Trời ơi ta phải sử dụng danh hiệu điện thánh sao"

Mọi người nhìn Tiểu Minh liền nghĩ" người này bị điên tốt nhất không nên đụng"

Tiểu Minh sử dụng danh hiệu liền cùng Tiểu Bạch đi tới phía đấu trường. Tiểu Minh đi tới đâu mọi người liền tránh né có những người cấp cao thấy khó chịu muốn đánh nhưng lại không muốn đánh. Tới trước cửa Tiểu Minh nắm tay Tiểu Bạch tiến vào không khí xung quanh lúc này cứ như muốn xa lánh Tiểu Minh xa nhất có thể. Tiểu Minh đứng phía trước quầy đăng ký. Tiểu Minh:

" Ta muốn đăng ký vào đấu trường"

Người phụ trách nhanh chóng làm xong tất cả liền nói:". 5 đồng vàng phí đăng ký mau xong rồi ngươi mau rút nhanh.

Tiểu Minh đưa 5 đồng vàng người phụ trách quăng đến Tiểu Minh một huy hiệu có hình một con kiến và một chiếc chìa khoá nói:

" Vào lúc 8 h có trận đấu của ngươi bên sân A yêu cầu 4 người trở xuống. Chiếc chìa khoá đó ngươi tự đi tìm phòng "

Tiểu Minh không nói gì liền cùng Tiểu Bạch tìm phòng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Thăng cấp danh hiệu

Sau một hồi đi loang quanh Tiểu Minh cũng đã tìm được phòng. Ở ngoài rất là hiện đại và đẹp nhưng khi bước vào chỉ có đúng một cái giường hai cái gối một cái mền ngoài ra không có gì cả. Tiểu Minh định la nhưng nghĩ lại. Cầm trên tay danh hiệu hình con kiến là biết. Lúc tìm phòng Tiểu Minh thấy bảng xếp hạng huy hiệu ghi kiến -> bọ - rắn - chó - gấu - hổ - sư tử - phượng hoàng. Mỗi danh hiệu chia thành 3 cấp tiểu - đại - siêu phẩm. Riêng phượng hoàng có cấp thần. Tiểu Minh nằm nghĩ ngơi đến tối liền thay đồ cùng Tiểu Bạch xuống đăng ký cuộc thi. Đến nơi Tiểu Minh nhìn người quản lý nói:

" Cho ta đăng ký thi"

" Ngươi tên gì, rank gì 50 vàng đăng ký"

Người quản lý nhanh chóng trả lời như nói cho xong để Tiểu Minh ra chỗ khác.

Tiểu Minh cũng bắt trước nói:

" bí mật, rank kiến tiểu, đây 50 vàng"

Người quản lý tức giận nói:

" Ngươi ngươi hừ, chuyện ngươi đi thi không được "

Tiểu Minh chưa kịp hỏi người quản lý nhanh chóng đáp:

" Ngươi mới rank kiến tiểu, ngươi phải ở rank bộ tiểu thì được"

Tiểu Minh hỏi:

" Làm sao để thăng cấp"

Người quản lý:

" Đấu thăng cấp phí 2 vàng"

Tiểu Minh:

" Ngươi đăng ký cho ta"

Người quản lý một lúc sau nói với Tiểu Minh:

" Khu A bây giờ hoặc ngày mai"

Tiểu Minh không còn nhiều thời gian nói:

" bây giờ"

Người quản lý xua tay:

" Ngươi có thể biến"

Tiểu Minh nhanh chóng nắm tay Tiểu Bạch đến khu A. Đến nơi vị trọng tài kêu:

"Xin mời người bí mật lên sân đấu"

Chờ một phút, không thấy ai lên sân vị trọng tài nói tiếp:

" xin mời người bí mật lên sân đấu"

Lại một lần nữa không ai lên. Tiểu Minh chợt nhớ ra" có lẽ nào kêu ta". Tiểu Minh bước lên sân đấu trong tiếng chửi bới của khán giả. Vị trọng tài nói:

" bây giờ người đã tới trận đấu bắt đầu"

Trước mắt của Tiểu Minh là một nữ nhi tầm 8 tuổi đang phát khóc. Tiểu Minh? bước đến nữ nhi kia định hỏi ai ngờ nữ nhi kia vừa chạy vừa nói: "đồ điên ta không chơi với ngươi huhuhu". Tiểu Minh cạ lời liền nhớ ra mình bật danh hiệu điên Thánh. Trận tiếp theo cũng như vậy nhưng là đấu với nam nhi. Nam nhi ấy khi lao vào Tiểu Minh đột nhiên chạy ra sân đấu lại nói:" Ta sợ kẻ điên lắm ta đi đây". Những kết quả lại như vậy cho đến trận thứ 30 Tiểu Minh vẫn thắng mà không dùng sức.

Còn Tiểu Bạch? Một đám là chiến thắng tới 30 trận.

Đây là trận mà Tiểu Minh và Tiểu Bạch thăng lên tiểu bộ. Tiểu Minh đi tới quầy quản lý hỏi nãy móc túi lấy 50 vàng và nói:" Đây ngươi mau cho hai ta đăng ký thi". Người quản lý ngạc nhiên nhìn Tiểu Minh và Tiểu Bạch nói:

" hai người các ngươi liên thắng 30 trận?"

Tiểu Minh:

" Truyện nhỏ mà thôi"

Người quản lý đưa cho Tiểu Minh danh hiệu bộ lấy lại danh hiệu kiến và đưa tiếp một phiếu có ghi đầy đủ nội:

"Đó là huy hiệu của hai người còn cái kia là số báo danh của hai người các người. Trận đấu bắt đầu lúc 9h khu B"

Cả hai người về phòng và chợp mắt một tí liền vào giấc ngủ vì bây giờ là 10h tối

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 37: Tình cảm của Tiểu Bạch và Vòng loại

Sau một giấc ngủ ngon cuối cùng Tiểu Minh tỉnh dậy vì một lý do hết sức là quan trọng là buồn tiểu. Tiểu Minh mở mắt ra thấy bên cạnh mình là một nữ nhi mạnh mẽ một tí loli phản ứng đầu tiên của Tiểu Minh là ngạc nhiên sau đó lại đỏ mặt và cuối cùng là hiện tượng vượt mức lúc chào cờ. Thứ phía dưới Tiểu Minh đụng vào phía dưới nữ nhi ấy hết sức là cọt quẩy khiến nữ nhi ấy tỉnh dậy. Khi tỉnh dậy nữ nhi ấy nhìn Tiểu Minh với khuôn mặt hết sức là Mạnh Mạnh cùng với một chút đỏ mặt và giọng nói đầy quyến rũ. "Chào buổi sáng chủ nhân, chủ nhân nếu ngài muốn thì cứ làm đi ạ". Nói xong nữ nhi ấy càng đỏ mặt cởi áo của mình ra rồi từ từ tới áo yếm. Tiểu Minh đỏ mặt không cưỡng lại được thứ phía dưới Tiểu Minh gần như sắp phun trào thứ nước vàng để mừng ngày mới. Tiểu Minh nhanh chóng thay quần áo. Khi thấy Tiểu Minh thay quần áo nữ nhi ấy liền tưởng Tiểu Minh động thủ liền cởi chiếc áo yếm ra rồi đưa tay liền xuống phía dưới. Tiểu Minh đỏ mặt sắp không kiềm chế thứ phía dưới liền dùng hết sức bình sinh chạy đến vệ sinh công cộng. Nữ nhi ấy cứ chăm hồi ngơ ngác như ngây thơ vô số tội. Khi đến nhà vệ sinh Tiểu Minh liền đi đến bồn tiểu. "róc rách rách rách" tiếng nước màu vàng rơi xuống ống đờ từ đó qua tái chế thành thứ nước sinh hoạt cho con người. "Ah" âm thanh mừng nguyện vì được thái ra thứ nước vàng ấy trong Tiểu Minh lúc này trong thanh thân cứ như đang bay bổng nói chung rất tuyệt. Tiểu Minh nghĩ lại chuyện khi nãy lại một lần nữa một mầm non nhanh chóng biến thành một khúc gỗ nhỏ nhắn xinh xinh dài 15cm. Tiểu Minh vỗ vào má mình liền tự nhủ "không được không được đó là hồn thú" "Không không dù cho là gì cũng không được. Đó lại là trẻ em nữa" "Ta ta bị sao thế này chắc có lẽ đã quá lâu ta chưa thăm du?". Một lúc sau khúc gỗ ấy lại biến thành một mầm non, Tiểu Minh bắt đầu thờ phào nhẹ nhõm liền về phòng. Khi vào phòng lúc này Tiểu Bạch đang nằm trên giường đang suy nghĩ truyện gì đó. Tiểu Minh lại hỏi: "Người đang suy nghĩ cái gì?". Tiểu Bạch khóc lóc ừ ừ nói: "Chủ nhân ta có gì không được?". Tiểu Minh đỏ mặt nói: "Người rất tuyệt vời nhưng người không phải vợ ta". Tiểu Bạch: "Vợ là khi hai người yêu nhau đến kết hôn phải không chủ nhân". Tiểu Minh: "Phải". Tiểu Bạch: "Ta cũng yêu chủ nhân liệu ta có thể trở thành vợ?". "Chủ nhân có yêu ta không". Tiểu Minh nói: "Ta ta chỉ là thích người thôi". Tiểu Bạch không biết gì hỏi: "chủ nhân ta có chỗ nào khiến chủ nhân không yêu ta". Nói xong Tiểu Bạch nude thân thể cho Tiểu Minh xem. Tiểu Minh liếc nhìn mọi thứ cơ thể Tiểu Bạch để tìm ra cái cơ thể từ chối chỉ là cái cơ thể từ chối thôi nha. Tiểu Minh liếc từ trên xuống dưới bắt đầu từ phía sau da trắng hai cặp mông nõn nà nhỏ nhắn. Tới phía trước là một khuôn mặt trong rất mạnh mẽ và đẹp phía dưới là wtf hai hòn bi và một cây súng cái gì thế. Tiểu Minh bắt ngờ và nhanh chóng tịnh tâm liền nghĩ đến cái đó là lời từ chối thích nhất. Tiểu Minh liền nói: "Bởi vì người là nam nhân ta cũng là nam nhân không thể yêu nhau được". Tiểu Bạch nói: "chủ nhân nếu ta là nữ nhi liệu ngài có yêu ta". Tiểu Minh suy nghĩ một lúc liền nói: "Ta sẽ yêu người nếu người là nữ nhi nhưng người không được dùng phép để biến thành nữ nhi". Tiểu Bạch vui vẻ nói: "Vậy là được thần sẽ trở thành nữ nhi ngay bây giờ". Tiểu Minh bắt ngờ liền hỏi: "trở thành nữ nhi ngay bây giờ?". Tiểu Bạch giải thích: "bộ tộc thần có hai lần biến đổi cơ thể đó là lúc 6 vạn tuổi và 18 vạn tuổi nếu lúc 6 vạn tuổi hoặc 18 vạn tuổi vẫn chưa chọn giới tính thì sẽ đợi thêm 18 vạn năm nữa. Bây giờ là lúc thần chọn". Nói xong một làn khói tỏ ra xung quanh Tiểu Bạch khoản chừng năm phút rồi biến mất. Lúc này trước mặt Tiểu Minh là một nữ nhi với bộ ngực quả bưởi cỡ nhỏ vóc dáng mạnh mẽ những đường cong hiện rõ trước mặt cặp mông thì chỉ nhìn là biết đàn hồi mông mạnh mẽ một tí dai. Mái tóc dài màu trắng với đôi tai chó trong rất là mạnh mẽ phía dưới quả thật biến đổi rõ rệt từ súng chuyển qua thành một cái hồ nhỏ hồng hồng trong rất xinh. Tiểu Minh và đệ của bác ấy đã có cảm giác Tiểu Minh thì nuốt nước miếng liên tục còn đệ thì cứ duỗi thẳng gồng cơ bắp của mình lên sao cho cứng nhất để có thể chịu được áp lực từ phía hàng động huyền bí và âm ứ. Tiểu Bạch cảm nhận được mùi vị của dục vọng vì nàng ấy là thú nên cảm nhận rất rõ liền khiêu gọi Tiểu Minh: "Chủ nhân ta bây giờ là nữ nhi chủ nhân hãy tới với ta nào".

Nói xong Tiểu Bạch kéo Tiểu Minh đi xuống đường Tiểu Bạch ở trên còn Tiểu Minh ở dưới. Vì là thú nên Tiểu Bạch khá là nhạy cảm dễ lún sâu vào dục vọng khi cảm nhận được mùi dục vọng nặng nề từ người mình yêu. Tiểu Minh lúc này lúc này lúng túng đầu óc bây giờ chỉ nghĩ tới việc ấy vì bị kích thích tới tận nhiều lần cộng thêm với việc không thăm du từ khi tới thế giới này. Tiểu Minh cứ nằm đấy cho Tiểu Bạch nhúng nhẩy vì hệ thống đã tịch thu thân thể của Tiểu Minh khiến Tiểu Minh giờ đây bất lực. Tiểu Bạch không ngừng nháp nhô trên khúc gỗ dài 15cm của Tiểu Minh. Từng tiếng thất thanh gọi dục cứ vang lên trong phòng. Tiểu Minh ức chế không được chiếm thể chủ động liền kêu hệ thống bán cho viên tăng cường mọi thứ. Mua xong Tiểu Minh liền nói sử dụng. Tiểu Minh liền đẩy Tiểu Bạch xuống liền chơi thể 4 chân (tự hiểu:)). Tiểu Bạch bắt ngờ vì đây là thể mà Tiểu Bạch thường hay thấy các anh các chị hay chơi với nhau lúc ấy liền nghĩ "Loài người cũng chơi thể này". "A" Tiếng Tiểu Bạch rên vì chơi trong thể này quá sướng. Khoảng 1 tiếng sau cả hai đã mệt dần lúc này cả hai đều cảm nhận được hơi ấm mùi tình yêu của nhau. Tiểu Minh nhìn đồng hồ liền nói to "wtf 8h55p" "Tiểu Minh liền kêu Tiểu Bạch: "Mau nhanh chóng đi thôi". Tiểu Bạch còn đang trong dục vọng liền lao tới Tiểu Minh ôm hôn Tiểu Minh bắt ngờ nhưng vững kiềm chế được vì có ý chí gân băng thân. Khi lún vào dục vọng dù cho ý chí có cao cỡ nào cũng không thoát ra được chỉ khi thoả mãn mới thôi. Tiểu Minh nhanh chóng đẩy Tiểu Bạch ra và kêu hệ thống vệ sinh thân thể hai người và phòng lúc này. Trên giường lúc này có những Vết máu nhỏ của Tiểu Bạch vì đây là lần đầu sau hơn 40 vạn năm.

Tiểu Minh nhanh chóng kéo Tiểu Bạch đến sân thi đấu. Khi đến sân vừa kịp lúc, trọng tài hô to: "mời thí sinh 10000 và 10001 ra thi đấu" Khi lên sân cả hai thấy trước mắt là một con hồn thú 1 vạn năm. Con hồn thú này có tên là Long Kim Kê. Sở dĩ được gọi vậy vì thân thể nó giống loài gà cái đuôi của rồng và hai cặp sừng trên đầu con gà, con thú này cao tới 3m với cái đuôi trong khá lớn so với thân thể nó. Vị trọng tài hô to: "Trận đấu bắt đầu". Con hồn thú ấy nhanh chóng lao tới nhưng Tiểu Bạch bộc lộ thần lực của mình con hồn thú đột nhiên thắng gấp và chạy ngược lại thẳng tiến về nơi ở của nó. Các người chăm thi và trọng tài há hốc mồm sau một hồi Tiểu Minh lên tiếng: "e hèm, như vậy chúng ta thắng chưa". Vị trọng tài và các người chăm

thì đều nói:" Ngươi thắng với số điểm tuyệt đối". " Các ngươi đội tên gì". Tiểu Minh:" đội?" " Các vị giám khảo ngạc nhiên nói:" các ngươi chưa đặt tên đội?" Tiểu Minh:" Vâng". Các vị giám khảo nói:" ngươi có muốn hay không đặt tên đội". Tiểu Minh nói:" Ta muốn, vậy đặt tên Thần Minh Bạch, Ta ghép hai tên của chúng ta vào và thêm chữ thần vào để chứng tỏ địa vị của hai ta sau này. Ngươi thấy thế nào Tiểu Bạch. Tiểu Bạch nói:" thần thấy rất tuyệt vời". " Hâahaha đúng là trẻ vọng tưởng nhưng các ngươi hãy cố gắng trở thành thần đi. Đó là tiếng của những người giám khảo. Tiểu Minh nắm tay Tiểu Bạch về nhà nghỉ lại truyện lúc này" Ta bây giờ mới 10 tuổi mặc dù trước kia là 24 tuổi mà đã ấy với hơn 30 vạn tuổi ta là lái tàu vũ trụ ra khỏi trái đất này rồi người ta cùng lắm lái máy bay mà ta lại haiz'. Tiểu Minh u ám đi về phòng. Vào vòng là nhanh chóng lao đến giường ngủ vì ngày hôm nay là quá mệt mỏi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Chỉ Ăn Với Ngủ kết hợp với một ít vận động là có hơn 1 vạn vàng

Tiểu Minh mở mắt nhìn thấy cảnh hôm qua nhanh chóng chạy đến phòng vệ sinh công cộng và thải thứ nước vàng về với trời thiên nhiên. Trên đường đi về phòng Tiểu Minh hơi bất ngờ vì bây giờ là 1h trưa. Đến Phòng Tiểu Minh kêu Tiểu Bạch dậy. Tiểu Bạch nghe thấy tiếng của Tiểu Minh liền mở mắt bật dậy chạy ra khỏi phòng. Tiểu Minh bắt động nhìn hướng của Tiểu Bạch chạy đi. Một lúc sau, Tiểu Bạch quay lại Tiểu Minh hỏi:" ngươi đi đâu đấy". Tiểu Bạch đỏ mặt nói:" Chủ nhân biết rồi mà còn hỏi". Tiểu Minh nhìn phản ứng của Tiểu Bạch khi nói liền gãi đầu" Ah ta ta biết rồi hihi". " Ủng ụt Ủng ụt" tiếng kêu phát ra từ bụng của Tiểu Bạch. Tiểu Minh nhìn Tiểu Bạch mặt đỏ liền nói:" Thôi được rồi chúng ta xuống phố kiếm gì đó bỏ bụng sẵn tiện đi tham quan". Tiểu Bạch nói:" Về chuyện kiếm đồ ăn bỏ bụng Ta ta " chưa nói hết câu Tiểu Minh nắm tay Tiểu Bạch kéo xuống phố. Tiểu Bạch:" Chủ nhân chủ nhân ta ta". Tiểu Minh không để nàng nói hết câu liền nói:" Ngươi đừng ngại ta bao".

Tiểu Minh lại nói:" Đừng gọi ta là chủ nhân nữa gọi ta là Tiểu Minh đi hoặc có thể gọi ta là tướng công dù sao thì chúng ta đã quan hệ". Tiểu Bạch e thẹn gọi:" Tướng Công". Tiểu Minh nghe vậy có chút sượng để chịu nhưng có chút lỗi lầm với Nguyệt Nga và Phong Nữ. Tiểu Minh vác Tiểu Bạch sau một hồi đi tìm quán ăn thì phát hiện ra nơi đây chỉ có một quán ăn duy nhất. Quán ăn ấy nhìn ở ngoài thôi mà đã thấy sáng loáng chói mắt trong rất là đẹp. Cả hai người bước vào mọi người đều nhìn cả hai với con mắt khinh bỉ bởi vì người ở đây ai cũng mặc đồ cao quý còn hai người thì mặc đồ hết sức chỉ là bình thường thử nghĩ nếu một người ăn xin vào quán này họ sẽ đối xử với họ như thế nào?. Nhìn xung quanh ở đây có một tầng xung quanh trang trí rất lồng lẩy bàn ghế thì y như của quý tộc. Tiểu Minh nắm tay nàng tiến tới bàn dành cho hai người, ngồi xuống chưa đầy 10 giây đã có nhân viên tới hỏi món. Nhân viên phục vụ với thái độ hết sức là coi thường không dùng kính ngữ hay gì để hỏi hai người Tiểu Minh chỉ hỏi:" Món gì". Tiểu Minh không để ý đến thái độ của tên nhân viên liền nhìn Tiểu Bạch hỏi ngươi muốn ăn món gì?". Tiểu Bạch nghĩ:" Ở đây chắc không bán thịt hồn thú 5 vạn năm trở lên đâu" liền nói:" cho ta cái bánh bao". Nhân viên nghe xong bật cười liền khinh bỉ nói:" Các ngươi đi đi không có tiền mà cũng vào quán". Tiểu Minh không để ý nói:" Cho ta món Gà hầm nước đào tiên" và cho nàng ấy một cái bánh bao". Người nhân viên nói:" món đấy mắc lắm đấy ta e ngươi không có tiền trả". Không sao các ngươi cứ mang lên". Nhân viên chiều theo làm món ăn.

15p sau món ăn đã ra, trước mắt Tiểu Minh là một con gà nguyên con được bỏ phần đầu, chân và phao câu. Miếng thịt trong miệng nước trắng tinh những giọt nước của đào tiên tinh khiết. Mùi vị toẹt với mùi gà lẫn mùi nước đào khiến người người muốn chảy nước miếng. Tiểu Minh dùng con dao cắt ra miếng gà chắm vào nước đào tiên rồi bỏ vào miệng. Khẩu vị lúc này của bác ấy như đang phê cần miếng gà vừa dai vừa mềm hoà huyệt với nước đào làm cho Tiểu Minh hết miếng này tới miếng khác. Tiểu Minh không cho Tiểu Bạch nếm thử, Tiểu Bạch giống nói Tiểu Minh lần đầu nếm thử như phê cần. Tiểu Minh cảm thấy chưa no cộng thêm Tiểu Bạch tiếng kêu ụt ụt từ bụng kêu thêm món ngon nhất ở tiệm này. Người nhân viên lưỡng lự nhưng cuối cùng cũng làm theo yêu cầu. Món mới lại ra Tiểu Minh lần nữa cùng Tiểu Bạch phê cần. Một lần nữa gọi món lại một lần nữa gọi món cho đến lần thứ mười Tiểu Minh mới no bụng còn Tiểu Bạch? Ủng ụt tiếng kêu từ Tiểu Bạch lại văng lên. Tiểu Minh thấy thế hỏi:" ngươi chưa no?". Tiểu Bạch:" Ta ăn" chưa nói hết câu Tiểu Minh nói:" Đã thế thì ta gọi món tiếp ". Món ra Tiểu Bạch theo yêu cầu của Tiểu Minh liền ăn. Lại một lần nữa tiếng kêu ấy lại phát ra. Tiểu Minh kêu thêm món, bác ấy cứ kêu liên tiếp hơn 100 món lúc này Tiểu Bạch mới nhanh chóng nói ra:" Ta chỉ ăn thịt hồn thua trên 5 vạn năm thì ta mới no ". Tiểu Minh bất ngờ:" Sao ngươi không nói sớm".

" Thần định nói chủ nhân hết lần này đến lần khác ngăn cản thần". Tiểu Minh gãi đầu cười hi hi nói:" Ta xin lỗi, ngươi quên khi ra đường gọi ta bằng gì chứ". Tiểu Bạch:" Chủ là lang quân thiếp nhớ". Tiểu Minh:" gọi ta bằng Tiểu Minh đi nghe ngượng lắm". Tiểu Bạch:" Vâng chủ nhân". Tiểu Minh kêu tên nhân viên đem món thịt hồn thú trên 5 vạn năm lên. Tên nhân viên lo sợ nói:" Xin mời quý khách thanh toán trước". Tiểu Minh:" bao nhiêu". Tên nhân viên nhìn vào tờ giấy nói:" 1000 vàng". Tiểu Minh giả bộ móc túi mình để lấy tiền từ trong rương ra rồi bắn nói:" Đây ngươi đếm đi". Người nhân viên bất ngờ vì nam nhi trước mắt mới 10 tuổi đã có 1000 vàng đây có phải là con của gia đình và quý tộc lớn sao? Bây giờ ta đắc tội với vị ấy ta phải xin lỗi". Người nhân viên thay đổi thái độ 360 độ " vị công tử cho tiểu nhân xin lỗi chuyện lúc này được không ạ". " Về truyện món ăn của vị Tiểu thư đây sẽ có ngay trong 10p ạ". Tên nhân viên vội vã chạy về hướng bếp. 10p sau, tên nhân viên ấy ra cùng với vài tên nhân viên khác cùng với đó là một nữ nhân đầy quyến rũ ăn mặc như quý tộc đi tới Tiểu Minh. Người nữ nhân ấy cầm món ăn nhẹ nhàng từ tốn đặt xuống bàn nói:" mời hai vị dùng ạ". Nữ nhân ấy bắn lại bắn nói tiếp:" Công tử ta tên là Lưu Luyện Trúc có thể hay không biết quý danh công tử". Tiểu Minh định kia tên thật nhưng bắn nghĩ lại nhiệm vụ liền nói:" bí mật ". Luyện Trúc lấy thiệp mời đi đâu giá vốn định đưa cho con trai mình cho Tiểu Minh nói:" Đây là thiệp mời đâu giá phòng giới quý tộc công tử hãy nhận cho, lần sau công tử nhớ quay lại đây ta sẽ chào đón". Trong lúc Tiểu Minh đang nói chuyện với Luyện Trúc thì Tiểu Bạch đã ăn xong. Tiểu Minh:" món này bao nhiêu". Luyện Trúc trả lời:" 5000 vàng". Luyện Trúc trả lời bởi vì đây là thịt hồn thú 5 vạn năm làm sao mà miễn phí được. Tiểu Minh lấy ra 5000 vàng từ trong túi áo đưa cho Luyện Trúc. Tại sao Tiểu Minh lại không dài ngắn phiếu bởi vì trong rương chỉ có vàng chứ không có ngân phiếu. Luyện Trúc hỏi:" Tiền này là gia đình của công tử cho". Tiểu Minh nói:" Không". Luyện Trúc hỏi:" thế tiền này đâu mà ra". Tiểu Minh bình thần như mây trả lời:" chỉ ăn với ngủ kết hợp với một ít vận động là có hơn 1 vạn vàng".

Tất cả mọi người ở đây đều há hốc mồm và "... còn Tiểu Bạch khuôn mặt ngờ ngác ngây thơ hồn nhiên trong sáng suy nghĩ vàng là gì mà nãy giờ người nhân viên, nữ nhân kia và Tiểu Minh nói đến.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Phòng Đấu Giá và muội của Tiêu Bạch

Một lúc sau, các nhân viên và Luyện Trúc lấy lại tinh thần nhìn Tiểu Minh bằng con mắt ngưỡng mộ tôn kính như một vị đại gia. Luyện Trúc liền nói: "đại gia à nhớ tới quan ta thường xuyên nha, ta sẽ phục vụ như khách vip". Tiểu Minh mặc kệ nói: "Ta không biết có thường xuyên được hay không vì một tháng nữa ta phải quay lại trường". Luyện Trúc nói: "Trường nào vậy đại gia có phải trường top 1 hay 2 3 gì đó". Tiểu Minh: "Chỉ là trường bình thường nhưng cũng nổi tiếng tên là Tôn Nữ Viện" đó là lời Tiểu Minh định nói nhưng nghĩ lại nhiệm vụ thì lại nói: "Trường bí mật nhưng nó không được bình thường đối với ta". Luyện Trúc kinh ngạc ngay cả tên hay trường đều không tiết lộ chắc có lẽ đây là con của một đại gia tộc bí ẩn cường đại. Luyện Trúc nhớ lại truyện khi nãy nói: "Tiền kiếm được từ việc ấy là thiệt sao thiếu gia?". Tiểu Minh: "bộ nhìn mặt ta giống nói xạo à?". Luyện Trúc và các nhân viên nói: "không không ta tin". Tiểu Bạch ngây thơ hỏi: "Tiền có thể lấy được thịt hồn thú từ 1 vạn đến 10 vạn năm được sao?". Luyện Trúc: "Đúng vậy". Tiểu Bạch tò mò về nghi ngờ hỏi: "Sao ta không có tiền mà ngày nào cũng được ăn thịt hồn thú 10 vạn năm vậy?". Luyện Trúc và các nhân viên há hốc mồm vì nghĩ lại có thêm một vị tiểu thư con của gia tộc cường đại. Luyện Trúc lấy ra tấm thiệp mời đi đấu giá phòng Vip vốn dành cho mình đưa cho Tiểu Bạch, nàng nhanh chóng nhận lấy và tò mò về tờ mờ. Luyện Trúc nói: "Mong hai vị một lần ghé thăm phòng đấu giá do bạn ta mở". Tiểu Minh vui vẻ đáp: "hai ta sẽ tới vào hôm nay". Nói xong Tiểu Minh nắm tay Tiểu Bạch rồi đi ra khỏi quán. Bước ra khỏi quán Tiểu Minh xoa xoa cái bụng. Tiểu Minh nhìn địa chỉ nơi đấu giá phòng ở mặt sau tấm thẻ liền vui vẻ nghĩ "hay quá tiệm gần đây". Tiểu Minh nhìn Tiểu Bạch hỏi "nàng có đi xem đấu giá phòng không". Tiểu Bạch mắt tỏa sáng ngây thơ hỏi: "đấu giá phòng là gì? Có thể lấy thịt hồn thú 30 vạn năm không". Tiểu Minh không chắc chắn nói: "cái này cái này ta cũng không biết". "hay là người đi cùng ta đến đó xem". Tiểu Bạch giọng mạnh mẽ nói: "uhm". Hai người tay nắm tay tiến đến phòng đấu giá. Một hồi đi bộ, hai người cũng tới đúng địa chỉ trước mắt là một căn biệt thự siêu lớn phong cách mang vẻ một ít hiện đại bước vào trong quang cảnh du dương lãng mạn. Bỗng Tiểu Minh thấy hai người nam nhân từ xa đi tới phía Tiểu Minh khi tiến vào phòng đấu giá. Hai người nam nhân đến gần cản và nói: "Các người con nít mặc đồ bình thường vào phòng đấu giá làm gì?". Tiểu Minh mặc kệ rút tấm thẻ mà Luyện Trúc đưa ra cho hai tên nam nhân nhìn. Hai tên nam nhân liền ngạc nhiên một hồi thái độ kính trọng nói: "mời vị công tử vào". Tiểu Minh nắm tay Tiểu Bạch đi vào hai tên nam nhân cản lại. Tiểu Minh nói với Tiểu Bạch: "Người móc tấm thẻ ra đi". Tiểu Bạch lấy ra hai tên nam nhân vui vẻ kính trọng: "mời hai vị vào, chúng ta xin lỗi vì đắc tội khách quý". Tiểu Minh kéo tay Tiểu Bạch vào trong, nàng nhìn xung quanh tỏ ra thích thú. Bước vào có một người nữ nhân đứng trước xoẹt vé, Tiểu Minh cầm hai tấm thẻ nói: "Ta và nàng ấy". Người nữ nhân kính trọng nói: "Phía tầng trên ghế 2 và 3". Tiểu Minh nắm tay Tiểu Bạch bước lên tầng trên vào ngồi ghế thứ 2 và 3". Ngồi xuống, những người xung quanh nhìn hai người một cách khinh bỉ vì ở đây toàn là con cái hay các bậc trưởng bối của các gia tộc lớn. Tiểu Minh mặc kệ nói với Tiểu Bạch "người thích gì liền cứ kêu ta". Đợi một lúc sau, sân khấu bắt đầu tắt đèn rồi lại mở, một người nữ nhân quyền rũ, ngực trần công mởng phòng thủ từ trong bóng tối ấy không biết khi nào ra. Người nữ nhân vui vẻ nói: "Cảm ơn các vị đã đến đây ngày hôm nay". "hôm nay có năm món hàng món hàng cuối các vị sẽ thêm thưởng ta xin chắc chắn". Bây giờ sẽ là món hàng thứ nhất. Các nhân viên mang ra một bộ áo giáp vàng kim nói "đây là Phù Sa trang bị các đòn đánh có liên tục đánh đến thì áo giáp vẫn sẽ hồi phục lại tốc độ hồi phục là 2p. Giá trị 600 vàng". Một vị ngồi phía dưới nói: "650 vàng". Một vị ở trên tầng nói: "1000 vàng". Cả khán đài im lặng". Người nữ nhân nói: "1" "2" "3" thành giao. "xin mời các vị đến món thứ hai". Người nữ nhân lấy mở nắp chiếc ra quang mạnh tỏa ra khắp nơi một hồi sau liền nhận dạng được đó là chiếc nhẫn. Người nữ nhân nói: "Đây là chiếc nhẫn không gian do một vị hồn đầu la ngao du vào một nơi kỳ lạ khám phá ra được. Vì đây là chiếc nhẫn không gian có lần đầu tiên trên thế giới này giá sẽ là 1000 vàng. Tất cả mọi người ở đây đều trong mắt nhìn." Một vị tầng trên khách vip nói: "5000 vàng". Tất cả mọi người ở đây im lặng vì 5000 vàng là số tiền rất lớn cho các đại gia tộc. Vị nữ nhân hô: "1" "2" "3" thành giao. Tiếp đến là món thứ 3 và thứ 4 sau khi đã đấu giá xong món 3 và thứ 4. Tiếp đến là món thứ 5, vị nữ nhân nói: "sau đây là món hàng với giá tiền rất lớn. Xin mọi người hãy chuẩn bị 15p sau sẽ tiếp tục. Cả khán phòng đều xì xào ai ai đều dùng chím bỏ câu truyền tin để chuẩn bị tiền. 15p sau, 12 vị hồn thánh kéo một cái lồng sắt ra. Cả khán đài đều nhìn cái lồng sắc vì nó quá khổng lồ và dài. Một vị trong ba vị hồn thánh kéo tấm màn lên rồi nói: "đây là Lang Thần hồn thú 10 vạn năm do chính tay 12 người bọn ta bắt nay ta bán với giá 100000 vàng. Tiểu Bạch hốt hoảng nói với Tiểu Minh: "lang quân đó là muội muội ruột ta lang quân nhất định bán phải thành giao. Tất cả mọi người phía dưới lần lượt lần lượt đi về. Sau năm phút, các ghế nguồn ở dưới không còn một ai chỉ còn vài người ngồi ghế khách vip. Một vị hồn thánh nói: "các người có đấu giá không". Một vị trưởng bối ra giá: "100500 vàng". Một vị phu nhân quyền quý hô to: "101000 vàng". Tiểu Minh bình thản như không có gì xảy ra: "200000 vàng". Các vị ở khách vip như muốn học máu vì 200000 vàng là một nửa gia tộc của các gia tộc cường đại. Một vị hồn thánh vui vẻ nói: "1" "2" "3". Thành giao.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 40: Ta chỉ ngồi xem các người bị ăn hành mà thôi chuyện đánh nhau bây giờ ta không thích

Tác: Hiếu đẹp trai (chắc vậy):)

Sau khi đấu giá thành công muội muội của Tiểu Bạch. Tiểu Minh cùng Tiểu Bạch đi đến phòng thanh toán và giao hàng. Bước vào trong và ngồi xuống Tiểu Minh lấy ra 2000000 vàng đặt xuống bàn. Người quản lý nghi ngờ nghĩ:" Tại sao không sử dụng ngân phiếu mà lại sử dụng vàng mà 2000000 vàng lại có thể lấy ra từ trong chiếc túi nhỏ kia ư?. Phải hỏi cho ra lẽ mới được". Người quản lý ngất đầu nói:" Vị công tử chiếc túi kia là báu vật gì?". Tiểu Minh thư thân trả lời chỉ là một chiếc túi bình thường. Người quản lý ngạc nhiên nghĩ" chiếc túi kia đối với vị ấy chỉ là bình thường. Đúng là con nhà quý tộc rồi ". Người quản lý kia hỏi:" vị công tử đây tên là gì?". Tiểu Minh nhanh chóng đáp:" bí mật". Vậy cho ta hỏi: vị công tử đây đang hiện tạm trú ở đâu? Có phải hay trăng là những phòng Vip nhất ở khu này. Tiểu Minh bình thản nói" Không ta tạm trú ở khu đấu trường gần đây". Người quản lý khẳng định" Có phải là Uy Hồ Đấu Hoàng". Tiểu Minh không chắc chắn nói" chắc vậy". Tiểu Minh nhìn hướng phía chuông rồi nói:" Tiền đã giao có thể hay không đưa hồn thú cho ta ". Người quản lý nói:" Chắc chắn giao nhưng vị công tử đây có muốn hấp thụ ngay bây giờ không bọn ta sẽ hộ pháp cho công tử". Tiểu Minh nói:" Ta không hấp thụ mau thả nàng ra". Tiểu Bạch giận dữ nói" đúng mau thả nàng ra". Người quản lý đưa cho Tiểu Minh một ấn ký nói:" đây là ấn ký điều khiển con hồn thú kia nếu công tử muốn thả thì công tử hô thật là to " thả" một chữ và một lần thôi. Người quản lý ra hiệu cho người mở chuông ra. Đột nhiên Lang Thần bay ra gầm gú lao tới Tiểu Minh vốn định giết chủ ấn ký sẽ biến mất nhưng ai ngờ chưa kịp động đã bị ngắt đi do dòng điện dữ dội chảy lên não bộ. Tiểu Minh mặc kệ liền nói:" Bỏ vào không gian rương". Đột nhiên con Lang Thần ấy biến mất sau khi Tiểu Minh nói:" Mọi người như không thể tin vào mắt mình khi thấy cảnh tượng ấy. Tiểu Minh không quan tâm liền nắm tay Tiểu Bạch quay về nơi ở.

Một thời gian sau, Tiểu Minh và nàng đã về tới phòng. Tiểu Minh vào giao diện tương rồi ấn vào vật phẩm có tên là Lang Thần. Ở trong phòng lập tức có một con sói siêu lớn thân to dài chiếm hết không gian phòng và ra tới tận ngoài cửa sổ. Tiểu Minh kêu con Lang Thần ấy biến nhỏ liền biến nhỏ vì con thú biết nếu không làm theo lệnh con đau đớn sẽ chạy khắp người. Con hồn thua nhìn Tiểu Minh hết sức đề phòng và sợ hãi vì khi bị bắt thì chỉ có 3 con đường:

- bị giết để làm hồn hoàn.

- Bị giết để làm thịt.

- Làm sủng vật, tọa kỵ.

Đâu có ai ngu dùng hồn thú 10 vạn năm làm tọa kỵ hay làm thịt. Chỉ có những người siêu cường đại mới làm thế.

Tiểu Bạch chạy tới xoa xoa đầu của hồn thú kia nói:" muội muội ngoan đừng sợ ca à không tỳ và tướng công tỳ sẽ đối tốt với ngươi". Hồn Thú kia cảm nhận được Huyết Mạch của bộ tộc và tình thương ấm áp quen thuộc liền dùng thần thức nói:" Ngươi là ai". Tiểu Bạch thân phận bây giờ ngây thơ nói:" Ta là nương tử của Tiểu Minh". Tiểu Minh thờ dài nói:" Nàng là ca ca ngươi". Hồn Thú khuôn mặt bất ngờ dùng truyền âm nói:" Nàng là ca ca ta à khoan ca ca ta là nàng cái gì thế ta chỉ có một người ca ca siêu mạnh không thể nào là nàng". Tiểu Bạch vừa nói vừa khóc:" Ca ca đây ngươi không nhận ra hu hu". Hồn thú kia dùng truyền âm:" Ngươi có gì để chứng minh". Tiểu Bạch:" Hai lần chuyển đổi giới tính của bộ tộc ta và lời hứa ca sẽ bảo vệ muội suốt đời". Hồn Thú kia khóc liền dùng truyền âm nói:" Uy ca ta rất nhớ ca ". Tiểu Bạch ôm chặt hồn thú kia nói:" Ta cũng rất nhớ muội Ly Ly ". Ly Ly dùng truyền âm nói:" Tại sao ca lại chọn thành nữ nhi". Tiểu Bạch e thẹn mạnh mẽ nói" bởi vì ta yêu một người nam nhân". Ly Ly vẻ mặt ngạc nhiên dùng truyền âm" không thể nào ca là một người kiêu ngạo rất mạnh, là sự ngưỡng mộ của cả tộc. Tại sao ca lại chọn như thế, không phải lúc nhỏ ca chọn thành nam nhân vì được mạnh mẽ, để bảo vệ tộc của chúng ta khỏi tuyệt chủng sao nhờ có ca mà bộ tộc ta mới tồn tại đến bây giờ". Tiểu Bạch vui vẻ hạnh phúc nói:" Ta chọn thành nữ nhi vì ta yêu người ấy và ta đặt cả cuộc đời mình cho người ấy bảo vệ". Ly Ly buồn bã hỏi:" vậy người ấy mà ca yêu là ai". Tiểu Bạch bước tới Tiểu Minh và ôm tay của Tiểu Minh nói" đây là người ấy". Ly Ly mặt khinh bỉ nói:" Đó chỉ là một con người nhỏ bé làm sao bảo vệ được ca". Tiểu Minh chen nghen:" Ta nhỏ bé nhưng ngươi đừng quên ngươi bây giờ là của ta". Ly Ly bất ngờ truyền âm nói:" sao sao ngươi có thể nghe được truyền âm của ta". Tiểu Minh cố tỏ ra là mình thần bí nhưng sâu bên trong là sự rất bình thường nói" bí mật". Sở dĩ Tiểu Minh có thể nghe được vì nhờ hệ thống kết hôn Tiểu Minh có thể nghe hoặc tất nghe hoặc những thông tin nói với vợ mình thành dạng tin nhắn. Và Tiểu Bạch bây giờ là người vợ thứ 1 và cũng bản là người vợ chính thống vì Tiểu Minh đã giao thông với nàng. Công Nguyệt Nga và Phong Nữ xem ai giao Thông trước với Tiểu Minh thì người đó là người vợ thứ 2. Truyện này làm Tiểu Minh hết sức áy náy với Nguyệt Nga. Tiểu Minh hô to " thả". Đột nhiên một viên hình tròn cùng với máu được phun ra từ miệng của Ly ly rồi tan biến. Ly Ly bất ngờ và cũng cảm kích" ngươi thả ta sao". Tiểu Minh:" thế ngươi không muốn ta thả". Ly Ly:" Ta cảm ơn ngươi". Ly Ly lại nói tiếp:" Ta tin nhõ. Ta tin nhõ đã thế trước các vị thần của tộc ta nếu ca ta yêu với một người nữ nhân ta sẽ đi phụng sự hai người đó còn nếu ca ta yêu một người nam nhân ta sẽ cùng ca ta yêu người nam nhân đó vì vậy bây giờ thân thể này là của người ngươi xử lý tùy thích. Tiểu Minh sau khi quan hệ với Tiểu Bạch liền tự nhủ với bản thân " ta sẽ tuyệt đối lái tàu vũ trụ nữa". Thế nhưng ai ngờ người muội muội của nữ nhân mình đề nghị làm nữ nhân của mình. Tiểu Minh thờ dài liền nói:" ngươi là thú ta là người sao yêu nhau được". Ly Ly hồn nhiên:" không sao đợi ta tu luyện thêm 5 vạn năm nữa sẽ có thể biến thành người". Tiểu Minh nói thầm " wtf đợi nói ngươi 5 vạn năm chắc có lẽ lúc đó ta thăng thần mức rồi". Tiểu Minh:" Cái này e là không được". Tiểu Minh nhìn đồng hồ rồi nói:" Mau mau đi thi đấu". Ly Ly chưa kịp nói:" vậy có thể yêu từ hình dạng hiện tại cho đến 5 vạn năm" thì bị Tiểu Minh một lần nữa bỏ vào rương. Tiểu Minh nắm tay của Tiểu Bạch chạy về hướng khu B. Đến nơi lối vào được chia thành hai lối một lối dành cho khán giả còn lối kia thì dành cho những người vượt qua vòng loại. Bước vào trong trên sân hiện tại có 9 đội mỗi đội tầm cỡ 3-5 người. Vị trọng tài nói:" đội Thần Minh Bạch sao vẫn chưa tới". Tiểu Minh bước lên đấu trường và thả Ly Ly ra và nói" chúng ta đã tới". Vị trọng tài nhìn Ly Ly hết mức sợ hãi nói đấu trường cấm mang tọa kỵ lên thi đấu". Tiểu Minh nói:" Đây là thú cưng của ta". Vị trọng tài và các đối thủ và khán giả há hốc mồm vì người nam nhi đứng trước mặt quá sức khủng bố dùng hồn thú hơn 10 vạn năm làm thú nuôi đây có phải con của đại gia tộc siêu cường nói đại không có thể là vượt qua con người chăng. Vị trọng tài nói:" cái này cái này". Tiểu Minh chen ngang nói:" Không có luật nào cấm mang thú cưng lên sang chứ". Vị trọng tài nói:" đúng nhưng nhưng". Tiểu Minh nói:" thôi được rồi ta cho thú cưng nằm một chỗ ai đụng đến nó thì đừng có trách thú cưng ta ra tay". Vị trọng tài nói:" Nếu vậy trận đấu chính thức bắt đầu". Trọng tài vừa hô tất cả mọi người bắt đầu tỏ ra hồn hoàn của mình mọi người ở đây đều trên cấp bậc hồn tồn cao nhất là hồn vương. Tiểu Minh không bộc lộ hồn hoàn liền kêu Ly Ly tới góc cạnh của sân đấu nằm đó. Tiểu Minh cũng theo đó nắm tay Tiểu Bạch mà di chuyển. Tiểu Minh ngồi tại một góc hưởng thụ vì thân hình của Ly Ly rất to. Khán giả thấy thì cũng lăm lăm chửi hay mặc kệ. Vì họ xem những người nói thi đấu họ là tiếng chửi Tiểu Minh chắc chắn sn không nghe thấy. Tiểu Minh ngồi tại góc nghe rất nhiều nói âm thanh " phọt " " xoẹt " " đùng " " Ah Ah Ah ah đừng đừng ta xin ngươi ah Ah ". Khoảng 1 tiếng sau, các âm thanh đã dập tắt một giọng nói vang lên:" này tên hèn nhát ngươi có giỏi thì mau ra đây". Tiểu Minh nói:" Ta chỉ ngồi xem các ngươi bị ăn hành mà thôi chuyện đánh nhau bây giờ ta không thích". Tên kia nói:" tên nhát gan ngươi mau ra đây dung dưng có trốn sau con pet ngươi. Tiểu Minh ra hiệu cho Tiểu Bạch bằng cách lấy tay chặt vào cổ mình nhẹ và giả bộ ngã ra Nga tán xiu. Tiểu

Bạch nhảy lên người Ly Ly cách xa tên kia 10m, Tiểu Bạch chặt nhẹ vào không khí, đột nhiên không khí tạo hình thành một bàn tay chặt nhẹ thẳng vào tên đó khiến hắn bất tỉnh". Tiểu Minh thở dài hỏi thăm "tại sao nàng ta lại óc choá đến như thế". "Nàng ta là choá mà tất nhiên phải có óc choá chứ (tác trả lời). Tiểu Minh nói" người là ai ". Tác:" Ta đi đây". Tiểu Minh:" Người người là aiiiiii". Vị trọng tài nói" Thần Minh Bạch chiến thắng". Mọi người hò hào chúc mừng cũng có những người chửi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Tác ra mặt và buff cho Tiểu Minh

Sau khi dành chiến thắng vị trọng tài nói với Tiểu Minh rằng:" Ngày mai các người sẽ có trận đấu bán kết ở khu B".

Tiểu Minh ghi nhớ và đi về phòng liền suy nghĩ:" Tên kia là ai sao xuất hiện trong ta, ta có ý chí mạnh mẽ làm sao có thể nhảy vào truyền âm cho ta, tên đó mạnh cỡ nào. Làm sao để gọi tên đó đây. Àh đúng rồi mình chửi tên đó chắc chắn sẽ tới".

Tiểu Minh bắt đầu chửi:" Dm tại sao chó lại có não". " Cái lín gì thế tại sao ta lại đẹp trai thế này". " Dm tên đó éo có não à". " Tên kia người bê đê à ". " Tên kia ta trù người éo có khả năng tạo ra giống".

Tác:" Ôi cái Đm nhân vật ta tạo ra mà dám phản chủ người được lắm ta cho người mất cái của quý người". Bùng Tiểu Minh cảm nhận phía dưới của mình mất cảm giác liền sờ tay xuống phía dưới. Tiểu Minh sờ xung quanh thì sợ hãi vì sờ sờ xung quanh không thấy cây súng đâu hết Tiểu Minh liền nghĩ tên đó biến mình thành nữ nhi hay sao liền lấy tay sờ sờ phía dưới một hồi không thấy khe hở liền không tin kéo quần ra nhìn vào Tiểu Minh nói WTF đây là một mặt phẳng éo có gì hết.

Tác:" người thấy sự lợi hại của ta chưa. Người còn dám chửi ha ha". Tác rất hả hê vui sướng.

Tiểu Minh:" Người có thể biến ta trở lại?. Tiểu Minh lo lắng nói.

Tác:" Ta sẽ trừng phạt người vì mới mười tuổi ở thế giới này mà người đã dám quan hệ với người khác. Đợi khi người 16 tuổi đúng với tuổi thế giới này người sẽ được biến trở lại".

Tiểu Minh thấy vậy cũng áy náy nói:" nếu vậy ta xin nhận lỗi, người có thể cho ta biết người là ai?".

Tác:" Ta không thể cho người biết ta là ai bởi vì khi cho người biết thế giới này sẽ biến mất. Người chỉ cần biết ta là người giúp người bởi vì người là nam chính nhưng rất có thể một ngày nào đó người đi sai sự dẫn dắt của ta người sẽ biến thành nhân vật phụ."

Tiểu Minh:" cái gì là nam chính cái gì là phụ?".

Tác:" Cái đó người không cần biết. Người chỉ cần biết ta là người giúp người, người muốn ban sức mạnh gì nào".

Tiểu Minh suy nghĩ tới nhiệm vụ:" Ta chỉ muốn đứng top 1 ở cuộc thi này".

Tác:" Vậy được rồi ta sẽ ban cho người cấp độ hồn thánh gì đó ở thế giới của người cho đến khi người đứng top 1 ở cuộc thi này".

Tiểu Minh ngạc nhiên nói:" người có thể".

Tác:" Đúng ta có thể làm được tất cả trong thế giới của người. Bây giờ ta sẽ bắt đầu".

Tiểu Minh đứng yên một lúc sau hắn cảm nhận được một nguồn sức mạnh cường đại đối với hắn. Tiểu Minh bộc lộ hồn hoàn, trắng vàng tím đỏ ba cái hồn hoàn không màu". Tiểu Minh trợn mắt thấy hồn hoàn nào không có màu". Tiểu Minh hỏi:" hồn hoàn không có màu này là sao".

Tác:" Đó chỉ là tượng trưng nếu người muốn đổi màu thì ta có thể. Người thích hồn hoàn màu nào có thêm hiệu ứng gì không".

Tiểu Minh suy nghĩ liền nói:" màu trắng như tuyết đi khi xuất ra mang cảm giác lạnh thấu xương cho người khác".

Tác:" Ok người chờ một chút".

Tiểu Minh bất ngờ vì hồn hoàn thay đổi rõ rệt màu trắng như tuyết mang đến cho người ta cảm giác lạnh thấu xương.

Tác:" Không có gì thì ta đi đây".

Tiểu Minh:" Làm sao ta có thể gọi người một lần nữa?".

Tác:" Đừng đừng"

Tiểu Minh:" người có truyện gì đây "

Tiểu Minh không nghe thấy người ấy trả lời liền lo lắng. Tên kia bị gì rồi sao? Thật đáng ghét chưa nói hết mà đã bỏ chạy "

Tiểu Minh lo lắng quá trở nên tức tối nói.

Tiểu Minh mặc kệ liền ra ngoài dạo chơi

một mình. Đến tối Tiểu Minh quay về với một vị tiểu thư tầm 10 tuổi bám chân Tiểu Minh như đĩa liền tục nói:" người kết hôn với ta đi, người kết hôn với ta đi, này kết hôn với ta đi". Tiểu Minh thấy phiền phức kéo ra mà nữ nhi ấy cứ bám lấy. Tiểu Minh mặc kệ liền nằm lên giường nghĩ đến truyện khi dạo phố.

Vào lúc gần tối bỗng nhiên có mấy tên mặc đồ màu đen bịt miệng bế một nữ nhi tầm 10 tuổi liền tục nói:" Các người thả ta ra ta không muốn, ai đó cứu ta". Tiểu Minh nhanh chính lao tới đánh bay 3 tên hồn vương ra.

Người nữ nhi ấy mắt sáng đầy ngưỡng mộ nói:" người kết hôn với ta đi".

Ba tên mặc áo đen nhìn Tiểu Minh nói:" Công tử ta chỉ mang tiểu thư nhà ta về do lệnh của phụ thân của nàng mà thôi bọn ta không có ý khác công tử đừng hiểu nhầm".

Tiểu Minh nói: Vậy ta đi đây nàng ta giao lại cho các người".

Nữ nhi ấy khóc lóc ôm chân của Tiểu Minh:" Ta không muốn về hu hu ta muốn kết hôn với người".

Ba tên áo đen liền bỏ đi nói:" Tiểu thư giao lại cho công tử mong công tử chấp nhận nàng".

Tiểu Minh:" ề cái gì thế các người mau quay lại đây".

Ba tên đó đã đi xa, giờ đây còn vị tiểu thư đang bám chặt chân của Tiểu Minh nói:" Người kết hôn với ta nha".

Tiểu Minh:" Không"

Nữ nhi lại nói tiếp:" Kết hôn với ta đi mà".

Tiểu Minh nhanh chóng đáp:" không".

Người nữ nhi ấy nói mấy câu đề nghị kết hôn và Tiểu Minh cứ liên tục từ chối cho đến khi về phòng.

Nghĩ đến đây Tiểu Minh thở dài số ta khổ quá vậy. Tiểu Minh liền nằm xuống úp mặt vào gối nhắm mắt lại ngủ cho quên đi sự đời.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Danh tính nữ nhi kia và WTF đi chơi hôn

" Oa aaaaaaaa hazzzzz"

Tiếng ngáp của Tiểu Minh ngay sau khi thức dậy. Tiểu Minh cảm thấy cơ thể nhức nhối liền chợt nhận ra mình đang nằm dưới sàn.

Sau khi căng não nhớ lại sự việc tối hôm qua lúc ngủ Tiểu Minh chửi lớn:" Ôi cái nữ nhi kia dám đẩy ta xuống giường sao". Tiểu Minh tức tối vì cái nữ nhi kia không quen không biết mình tới cứu vì bị gia tộc kêu về bây giờ lại ngủ tạm ở đây còn lại đẩy mình xuống giường nữa cơ chứ. Tiểu Minh tức tối vỗ vỗ cái bụng của nữ nhi kia nói:" người mau dậy cho ta".

Nữ nhi ấy cảm giác đau cái bụng nhỏ nhăn nhó của mình liền lấy tay che hai bên bụng nhưng vẫn ngủ nướng.

Tiểu Minh cứ liên tục kêu:" người dậy đi ta dẫn người về gia tộc người".

Nữ nhi ấy liền bật dậy khóc lóc nói:" hu hu người đừng dẫn ta về gia tộc ta người kêu ta làm gì cũng được, ta khó khăn lắm mới trốn thoát khỏi gia tộc ta với lại.....". Nói đến đâu nữ nhi ấy e thẹn đỏ mặt.

Tiểu Minh nghi hoặc hỏi:" Ngươi có thể nói tiếp được không".

Nữ nhi ấy đỏ mặt:" Với lại với lại ta muốn được ngươi kết hôn với ta".

Tiểu Minh bất ngờ hỏi:" Tại sao ngươi lại đòi kết hôn với ta?".

Nữ nhi ấy trả lời:" Tại vì lời hứa lúc ta 6 tuổi".

Tiểu Minh tò mò hỏi:" lời hứa 6 tuổi"

Nữ nhi ấy nói:" lúc 6 tuổi ta hay nghịch ngợm và ta muốn có sức mạnh vì thế ta vào một khu rừng có là sức mạnh của việc quy đổi lời thề độc. Những lời thề phải ở mức độ cao cả phải xứng đáng với việc đòi sức mạnh mà người thường không thể làm được, ta đã lập lời thề:" lúc ta 16 tuổi sẽ kết hôn với một vị hôn tống dưới 16 tuổi". Khi ta lập xong một giọng nói như của một vị lão giả chứa một sức mạnh cường đại nói với ta rằng:" ngươi hãy cố gắng mà giữ lời đi nếu ngươi không thực hiện được ta sẽ lấy đi 30 năm tuổi thọ của ngươi và nếu ngươi thành công ta sẽ cho ngươi thăng cấp cho ngươi một hôn hoàn 10 vạn năm hahaha"." Ta nghĩ hôn tống 16 tuổi chắc chắn sẽ có nhiều nhưng mà gia tộc ta tìm mãi không thấy ta bắt đầu lo lắng sợ hãi ngày qua ngày rồi một ngày ta quyết định trốn ra khỏi để đi tìm người ấy ai ngờ ta đã tìm được người ấy khi ta ngày đầu trốn đi vì vậy ngươi có thể giúp ta chứ". Nữ nhi ấy khuôn mặt chảy nước mắt nhìn Tiểu Minh một cách đáng thương.

Tiểu Minh nói:" Việc này ta có thể giúp nhưng ta mới hôn tôn à".

Nữ nhi ấy nói:" Không thể nào ngươi đánh bại ba tên hộ vệ hôn vương cơ mà".

Tiểu Minh:" ta bây giờ là hôn thánh nhưng ngay sau khi ta giành được top 1 lại trở về là hôn tôn thôi. Vì vậy ngươi hãy chờ ta thêm 5 năm nữa".

Nữ nhi ấy:" Ngươi tên gì, hiện tại sống ở đâu năm năm nữa ta sẽ tới tìm ngươi".

Tiểu Minh:" Muốn hỏi người khác tên tuổi hay thứ gì khác thì ngươi hãy giới thiệu mình trước chứ".

Nữ nhi ấy nói:" Ta tên là Nhu Vũ Mi là nhị tiểu thư của gia tộc đứng thứ ba".

Tiểu Minh:"ta hiện tại chưa cho ngươi biết tên được nhưng ta hiện học ở Tôn Nữ Viện."

Vũ Mi đỏ mặt:" Không phải đó là trường cho nữ sao?? Không lẽ không lẽ ngươi không phải là nam nhân". Vũ Mi nghĩ người tuấn tú đẹp thế này không phải là nam nhân ta mất tự tin về cuộc đời này quá.

Tiểu Minh liền nói:" Ta là nam nhân ngươi nghe kỹ truyện về tại sao ta học ở trường đó thì là mẹ ta kêu".

Vũ Mi thở phào nhẹ nhõm vì biết Tiểu Minh là nam nhân nhưng liền nói:" Ngươi cải trang thành nữ sao?".

Tiểu Minh mặt sạm lại nói:" cũng có thể coi là vậy ngươi đừng nhắc đến truyện đó nữa.

Tiểu Minh nhìn đồng hồ liền hấp tấp vệ sinh cá nhân cơ thể và kêu Tiểu Bạch cũng vậy.

Vũ Mi ngơ ngác nhìn Tiểu Minh hỏi:" các ngươi làm gì thế?. Tại sao lại gấp như vậy".

Tiểu Minh không nhìn lo chuẩn bị đi mà đáp:" ngươi cũng nhanh chóng đi".

Vũ Mi cứ vậy mà chuẩn bị. Sau 5p tất cả mọi người đã chuẩn bị xong. Tiểu Minh liền nhanh chóng nắm tay của hai nàng chạy đến đấu trường khu B. Khi đến nơi " éc éc éc..... éc éc" tiếng quạ kêu minh quạ cho sự tĩnh lặng tuyệt đối. " rào rào" tiếng lá thổi trong sự yên lặng. Mọi vật xung quanh trở nên bình yên vô tận. Hai nàng nhìn nhau không biết người nam nhân kêu chuẩn bị nhanh chóng đến đây làm gì. Tiểu Minh như cảm lạnh khi thấy những chiếc ghế không có bóng người sàn đấu cũng không có, Tiểu Minh dùng 100 tích phân kêu hệ thống giải đáp.

"Ting"

" bởi vì hôm nay không có trận đấu".

Tiểu Minh hỏi tiếp:" vậy chừng nào mới có"

" Ting"

" mời ký chủ trả 100 tích phân".

Tôi đây Tiểu Minh rất là ức chế nói:"

Trả thì trả"

" Ting"

" vào lúc 10h sáng hai tuần nữa vào ngày thứ 4".

Tiểu Minh nhìn hai nàng tầm 10 tuổi 7,8 tuổi và hét lên với giọng vui vẻ:" E hèm, đi chơi thôi".

Hai nữ nhi ngơ ngác cũng đồng thanh hô to:" đi chơi thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Tận hưởng cuộc sống trong hai tuần và trận bán kết giữa 4 khu

Tác: Hiếu

Link Facebook cho ai tò mò về tác:): https://m.facebook.com/home.php?_rdr#~/profile.php?lst=100005185907068%3A100005185907068%3A1534345355&viewas=100000686899395

Tuần thứ nhất, như mọi ngày Tiểu Minh cùng các nàng đi chơi ăn và ngủ. Đến tuần thứ hai cũng vậy nhưng vào một ngày một vị gần đạt đến đỉnh phong hôn vương tầm 60 tuổi ngồi trong phòng Tiểu Minh không biết từ bao giờ. Tiểu Minh thấy vậy liền nhìn người nam nhân trưởng thành đang ngồi trên giường với giọng kính trọng hỏi:" vị đây danh tính là gì".

Người nam nhân trưởng thành nói với giọng hào cảm vui vẻ nói:" Lão đây là Nhu Uy Hoá là tộc trưởng của gia tộc đứng thứ ba và cũng là phụ thân của Nhu Vũ Mi". Uy Hoá về mặt râu rí nhìn Tiểu Minh:" Về truyện kết hôn với con gái ta thế nào?".

Tiểu Minh mặt sạm lại:" cái này ta cũng không chắc nhưng nhưng..." nói đến đây Tiểu Minh mặt râu thêm.

Uy Hoá hiểu sai ý của Tiểu Minh thất vọng thầm nghĩ " quả nhiên ai ai cũng muốn chiếm lấy quyền lực và tài sản của gia tộc ta ". Nghĩ đến đây Uy Hoá thờ dài nhưng nghĩ lại cho tiểu nữ nhà mình liền quyết tâm nói vì 10 vạn người." Nếu người kết hôn với tiểu nữ nhà ta, ta sẽ cho người nửa gia tài của gia tộc ta".

Tiểu Minh biết Uy Hoá nghĩ sai nói:" người hiểu sai ý ta rồi ý ta là nàng và ta chưa từng hẹn hò hay trải qua những chuyện tình yêu ta không thể nào kết hôn với nàng khi tình cảm của ta và nàng là thật lòng. Hiện tại nàng chỉ yêu ta vì bây giờ ta là hôn thánh hay yêu ta thật lòng ta cũng không biết. Lúc này, Tiểu Minh dùng truyền âm:" Nếu lão muốn ta kết hôn với nàng hãy để nàng chuyển đến Tôn Nữ Viện tạm thời tước tất cả quyền lực của nàng phế bỏ tu vi của nàng, yên tâm ta có cách hồi phục lại còn tăng tu vi của nàng nữa. Chuyện này mà lão không tin ta tin vào lang quân tương lai của nàng thì hôn nhân này kết thúc. Lão hãy suy nghĩ ngay bây giờ".

Uy Hoá trầm ngâm suy nghĩ 15p sau trả lời:" Ta đồng ý".

Tiểu Minh khuôn mặt nghiêm túc nhìn Vũ Mi đang nằm trên giường chơi với Tiểu Bạch kêu nói:" Vũ Mi ta có chuyện nói với nàng "

Vũ Mi khuôn mặt vui vẻ hỏi:" Có chuyện gì?".

Tiểu Minh:" Người có thật lòng yêu ta?".

Vũ Mi đỏ mặt suy nghĩ nói:" Ta yêu người".

Tiểu Minh:" vậy người có thể bỏ đi quyền lực,tài sản hiện tại sẵn sàng đến trường ta?, phế bỏ tu vi của người vì ta". Truyện này nữ nhân nào mà chấp nhận được, chỉ có những người nữ nhân yêu thật lòng một người thì mới có thể sẵn lòng được.

Vũ Mi đỏ mặt vài giọt nước mắt nói:" Ta yêu người thật lòng, những ngày ta ở bên người ta cảm thấy hạnh phúc và bình yên. Ta có thể sẵn sàng từ bỏ mọi thứ để được bên người, chuyện phế bỏ tu vi của ta ta không thể nào chấp nhận được bởi vì từ nhỏ ta đang rất cố gắng luôn nỗ lực nâng cao cấp độ của ta. Ta có một ước mơ đó là thăng thần để gặp được ông của ta".

Tiểu Minh nghe vậy cảm thấy rung động vì chỉ mới gặp nhau sau hơn hai tuần mà nữ nhân trước mắt mình đã sẵn sàng từ bỏ mọi thứ chỉ để được yêu mình". Tiểu Minh:" chuyện phế bỏ người ta sẽ không nhắc đến nhưng người có thể chịu làm thiếp thứ không".

Vũ Mi quyết tâm nhanh chóng nói to:" TA ĐỒNG CHẤP NHẬN".

Tiểu Minh rung động con tim liền nói: "ngươi hãy cùng ta đến Tôn Nữ Viện bồi đắp tình cảm với ta, ta có thể ngày mai hoặc là ngày kia chừng nào ta thích rất nhanh là sẽ thắng thành hôn Tông".

Vũ Mi khuôn mặt hạnh phúc nói: "Ta đợi ngươi và ta sẽ cùng ngươi vào Tôn Nữ Viện."

Uy Hoà nghi hoặc hỏi: "Ngươi là Hôn Thánh cơ mà sao bây giờ ngươi nói ngày mai ngày kia hoặc chừng nào người thích thì sẽ thắng thành hôn tông".

Tiểu Minh giả thích: "Ta sau khi giành được Top 1 sẽ trở lại thành hôn tông".

Uy Hoà nhớ lại một chuyện nói: "ngươi tên gì".

Tiểu Minh: "Đợi sau khi một năm ta thắng giải đấu ta sẽ tiết lộ danh tính ta cho lão".

Uy Hoà: "Ta tin ngươi sẽ đối xử với con gái ta thật tốt.". Nói xong Uy Hoà bước ra khỏi phòng.

Tiểu Minh thở dài liền nghĩ: "liệu mối duyên tình nào sẽ đến với ta nữa đây?".

Ngày qua ngày nọ cuối cùng cũng đến ngày thi đấu bán kết giữa các khu. Tiểu Minh mang tâm trạng đau khổ buồn bã vì đã làm những chuyện khiến cho Nguyệt Ngan người con gái tỏ tình với Tiểu Minh và là người mà Tiểu Minh lần thứ nhất ở thế giới này mà Tiểu Minh yêu có thể buồn đến với cuộc thi."

Tiểu Minh muốn mang hết tất cả nỗi buồn này lên sân thi đấu. Lần này đối thủ của Tiểu Minh là hai vị lão giả hôn vương và hai vị hôn tông 30- 40 tuổi và một vị hôn tông. Tiểu Minh kêu Tiểu Bạch xử lý ba tên kia còn hai vị hôn vương thì Tiểu Minh xử lý.

Tiểu Minh bộc lộ hồn hoàn của mình khiến cả mọi người cảm lạnh vì quá sợ hãi và cảm thấy lạnh thấu xương một chút tà ác".

Hai vị hôn vương thấy vậy liền kêu ba tên kia hợp sức đánh với Tiểu Minh nhưng ai ngờ ba tên kia đã nằm ngất xỉu ở ngoài sân đấu vì bị Tiểu Bạch hình người là hôn thú 35 vạn năm với tốc độ ánh sáng một cước văng 10 m ra sân đấu.

Tiểu Minh thấy vậy liền kêu: "hai tên này cứ để ta".

Tiểu Minh dùng hồn kỹ thứ 2 cường hoá 30% mọi thứ và hồn kỹ thứ 3 bay. Tiểu Minh bay với tốc độ cao hướng về hai tên đó dùng hồn kỹ thứ 4 nổ long cước đá vào tên bên trái khiến tên ấy hộc máu văng ra ngoài. Tên đó không còn sức mà đứng dậy cứ liên tục phung máu. Các nhân viên chữa trị liền tới và đưa đến trạm y để chữa trị tình trạng. Tên kia thấy vậy liền xin hàng. Vị trọng tài và cả khán đài đều im lặng khi thấy kết quả trước mắt. Một nam nhi tầm 10 tuổi đạt đến hôn thánh?" Lại sử dụng võ hồn liên quan tới rồng mà còn lại bay được?. Nam nhi ấy là nhi tử của thế lực nào mà lại bá đến thế".

Tiểu Minh phá tan sự tĩnh lặng nói: "Ta đã thắng ngươi không còn mau tuyên bố".

Vị trọng tài hô to: "đội Thần Minh Bạch đã chiến thắng áp đảo"

Tất cả khán giả há hốc mồm nhìn hướng phía Tiểu Minh và Tiểu Bạch rồi đi trong sự im lặng vì quá mức cường đại.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Đến Gia Tộc của Nhu Vũ Mi

Sau Khi Tiểu Minh vừa rời đi, trọng tài chợt nhớ ra mình chưa thông báo trận chung kết vào lúc mấy giờ liền chạy đến phòng quản lý để báo tin cho Tiểu Minh đến.

Tiểu Minh và Tiểu Bạch về đến phòng, mở cửa bước vào đột ngột Vũ Mi nhảy tới ôm Tiểu Minh nói: "ngươi đã thắng".

Tiểu Minh nhìn Vũ Mi một chút buồn khuôn mặt lúc này không vui mà cũng không buồn nói với giọng thông thả: "đã thắng".

Vũ Mi ôm Tiểu Minh nũng nịu gần nói: "Sao ngươi không gọi ta dậy để coi trận đấu của ngươi".

Tiểu Minh nói: "Ta thấy ngươi ngủ ngon không nở kêu dậy".

Vũ Mi khuôn mặt có chút lo lắng một chút vui vẻ nói: "ngươi có thể cùng ta đến gia tộc ta không, ta muốn ngươi đi theo ta. Mục đích về lần này ta sẽ soạn đồ và lấy giấy tờ chuyển học viện để chuyển đến Tôn Nữ Viện."

Tiểu Minh nhìn Vũ Mi nói: "nàng đã quyết tâm?. Tiểu Minh hỏi vậy vì nàng mới 10 tuổi mà đã rời xa gia tộc để tới bên mình. Tiểu Minh cũng thấy ấy nãy và cảm thấy yêu nàng hơn. Một nữ nhi 10 tuổi quyết định đi theo Tiểu Minh vì yêu liệu hẳn ta có thể bỏ qua sao.

Vũ Mi quyết tâm nói: "Ta đã sẵn sàng chỉ mong người đừng bỏ ta mà rời đi".

Tiểu Minh: "Ta đồng ý, chừng nào người đi".

Vũ Mi đắn đo nói: "Uhm... ngay bây giờ".

"Cốc cốc". Tiếng người gõ cửa "

Cùng với đó là một giọng nói nữ: "Ta có thông tin muốn nói, ta có thể vào".

Tiểu Minh: "người có thể vào".

Cánh cửa mở ra một nữ nhân cao tầm 1m7 khuôn mặt xinh xinh phong cách thân hình thì chuẩn bước vào người nữ nhân nho nhã nói: "Ta là Linh Trúc Hiên. Ta đến đây để thông báo cho các người thông tin. 1 tuần sau vào thứ 3 lúc 9h tại khu đấu trường ở trung tâm. Nói xong Trúc Hiên nhẹ nhàng bước vào".

Vũ Mi đỏ mặt cầu xin: "người có thể ở lại gia tộc ta trong 1 tuần".

Tiểu Minh: "cũng được".

Vũ Mi nhảy lên vui vẻ tươi cười: "Hay quá".

Tiểu Minh từ trong rương lấy ra một cánh cổng rồi nói: "địa chỉ nhà người ở đâu".

Vũ Mi ngạc nhiên: "người lấy cánh cửa đó ra làm gì? Với lại người hỏi ta địa chỉ làm gì?".

Tiểu Minh chắc chắn nói: "người cứ nói, ta sẽ dẫn người tới gia tộc người trong vòng 3 nốt nhạc".

Vũ Mi kinh ngạc nói: "Không thể nào từ đây về gia tộc ta mất hết 1 ngày đường".

Tiểu Minh: "Ta có thể người cứ nói địa chỉ".

Vũ Mi sau khi nói xong địa chỉ với Tiểu Minh, Tiểu Minh liền dùng hệ thống xác định vị trí và lắp đặt vào cổng dịch chuyển phí là 1000 tích phân.

Sau khi xong, Tiểu Minh nắm tay nàng nói với giọng vui vẻ nói: "Ta đi thôi cùng tới gia tộc nàng".

Vũ Mi thả lỏng người đặt hết niềm tin vào Tiểu Minh, bước theo sức kéo của Tiểu Minh vào phía cánh cổng kia.

Mở mắt ra trước mắt nàng i như là một cái hoàng cung huy nga tráng lệ phía cánh cổng có khắc hình 2 con khổng tước đang tỏa uy. Nàng khẳng định đây là gia tộc của mình. Nàng ngạc nhiên nhìn Tiểu Minh nói: "sao người có thể?".

Tiểu Minh: "đây chỉ là truyện bình thường, người mau dẫn ta vào".

Vũ Mi nắm tay Tiểu Minh bước vào phía cổng Vũ Mi lấy ra một tấm ngọc bội gắn vào con mắt của khổng tước bên phải, tấm ngọc bội như bị hút vào không thấy đầu cửa từ từ mở ra. Cánh cửa mở ra phía trước là những căn phòng siêu lớn hai bên là cây là hoa phía xa xa là một hồ sen cùng với những con cá. Vũ Mi dẫn Tiểu Minh đến phòng khách. Ở phòng khách phía trước mặt vị trí ghế ngồi đó là Uy Hoà cùng với 2 nữ nhân xung quanh là 1 người nữ nhi và một người nữ nhân và 2 người nam nhi. Người nữ nhi không ai khác đó là Vũ Mi còn người nữ nhân kia là đại tiểu thư. Hai người nam nhi kia lần lượt là tam, tứ công tử.

Tiểu Minh nhìn Uy Hoà nói: "Lão có thể sắp xếp cho ta một phòng ở đây vài ngày".

Uy Hoà nói: "Cũng được, ta xin giới thiệu vị phu nhân bên trái ta là Huyền Linh Uyên còn vị phu nhân bên trái ta là Tru Mỹ Đình. Còn vị tiểu thư kia là Nhu Anh Linh là đại tiểu thư cũng là tỷ của Vũ Mi.

Anh Linh tươi cười nhỏ nhẹ kính nể nói: "Xin chào hiền đệ sau này".

Tiểu Minh cũng chào lại, Uy Hoà nói tiếp: "còn hai vị công tử kia lần lượt là Nhu Anh Đài, Nhu Giang Tuấn.

Giới thiệu xong, mọi người đều nói chuyện rất vui vẻ, còn Tiểu Minh càng nghe nói chuyện càng cảm thấy mệt vì họ toàn hỏi mình là ai, tên gì, ở gia tộc nào cuộc trò chuyện hầu như chỉ nói về Tiểu Minh

Vũ Mi nhưng thấy Tiểu Minh có vẻ mệt mỏi nói: "Chào hỏi đã xong nhi nữ có thể cùng lang quân tương lai tạm biệt".

Uy Hoà vui vẻ: "Tạm thời cho lang quân tương lai của người ở chung với người".

Tiểu Minh vui vẻ nói: "Cuộc nói chuyện hôm nay rất vui". Nhưng bên trong thì phiền chết đi được. Sau khi về phòng, Tiểu Minh không để ý xung quanh phòng Vũ Mi liền nhảy lên giường thở phào nhẹ nhõm thoáng thoáng hương thơm dễ chịu của phòng của Vũ Mi làm cho Tiểu Minh cảm thấy dễ chịu không biết từ lúc nào đã chìm vào cõi mộng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Dạo chơi cùng gia đình

Tiểu Minh tỉnh dậy trong giấc ngủ ngon nhìn ở ngoài bầu trời pha lẫn một chút xanh và đen.

Nhu Vũ Mi mở cánh cửa ra bước vào thấy Tiểu Minh liền nói: "Tối nay ngươi có thể đi chơi với gia đình ta?".

Tiểu Minh thăm nghĩ: "bây giờ không có gì làm liền hay đi chơi cho qua thời gian?". Một lúc sau vui vẻ nói: "Oke".

Nhu Vũ Mi ngờ nghệch hỏi: "Ô Ô kê gì đó là gì".

Tiểu Minh nói: "Oke là đồng ý".

Nhu Vũ Mi mắt tỏa sáng: "Ngươi có thể dậy ta thêm vài thứ tiếng đó không. Tiếng ấy là tiếng của đại lục nào?".

Tiểu Minh nói: "Ngươi không biết đâu".

Vũ Mi tức giận một chút mạnh mẽ nói: "không cho ta biết tiếng ấy từ nước nào thì thôi hứ". Nàng một lúc sau nguôi giận tỏ vẻ mạnh mẽ nói: "ngươi có thể dậy ta một số tiếng đó không?".

Tiểu Minh đưa tay cái và trở hình tròn ba ngón còn lại duỗi thẳng.

Vũ Mi lại ngờ nghệch hỏi: "Ngươi làm gì vậy".

Tiểu Minh nói: "đó là ký hiệu đồng ý, ngươi biết chưa".

Nhu Vũ Mi cũng đưa ngón tay trở và ngón cái hình tròn ba ngón còn lại duỗi thẳng khuôn mặt tươi cười nói: "ta làm vậy có đúng không".

Tiểu Minh vui vẻ nói: "ngươi làm rất đúng".

Nhu Vũ Mi bộ mặt tươi cười mặt đỏ ửng nói: "ngươi có thể vừa khen ta vừa xoa đầu ta không".

Tiểu Minh hơi bất ngờ liền nói: "Oke". Nói xong Tiểu Minh vừa nói nhiều lời khen vừa xoa đầu của nhu Vũ Mi.

Nhu Vũ Mi lúc này đang chìm đắm trong cơn hạnh phúc, sững đến khó tả.

"Cốc cốc".

Âm thanh của tiếng cửa phát ra tiếp sau đó là một giọng nói nữ nhân: "Vũ Mi muội chuẩn bị xong chưa, chúng ta đang đợi muội".

Nhu Vũ Mi nghe xong liền thoát ra cơn hạnh phúc liền trả lời: "sắp xong rồi tỷ tỷ".

Anh Ly nghe vậy nhỏ nhẹ đáp: "muội chuẩn bị nhanh gia đình ta chờ".

Nhu Vũ Mi nhỏ nhẹ đáp: "vâng".

Tiểu Minh nắm tay Vũ Mi nói: "ta đi thôi".

Vũ Mi đỏ mặt nhỏ nhẹ nói: "vâng".

Bước ra ngoài cổng, gia đình Nhu Vũ Mi đã tụ họp ở đó. Nhìn qua nhìn lại không thấy kiệu hay người bảo vệ đâu cả. Bởi vì đây là cuộc đi chơi gia đình với lại Uy Hoà là hôn Vương còn hai vị phu nhân cũng vậy còn tỷ của Vũ Mi bây giờ là hôn tôn cấp 32. Còn Vũ Mi nàng chỉ mới ở đại hôn sư cấp 22.

Tiểu Minh bước tới làm mọi người bất ngờ vì tưởng Tiểu Minh nhìn thấy cảnh này sẽ cảm thấy cô đơn. Tiểu Minh nhìn thấy cảnh gia đình nhộn nhịp vui vẻ liền cảm thấy nhớ cha mẹ ở thế giới này và thế giới kia. Tiểu Minh muốn đem cha mẹ ở thế giới này về lại thế giới kia.

Bắt đầu dạo chơi, mọi người đi đến đâu người dân đều bu lại xem một cách kính trọng và ngưỡng mộ. Tiểu Minh nắm tay Vũ Mi dạo bước và nhìn những cảnh đẹp của đêm tối trên đường đi của gia đình. Còn nàng đo mặt vừa đi vừa lăm bằm nói gi đó. Gia đình nhà Uy Hoả ngừng lại tại một cửa tiệm đi khoảng 20p, Tiểu Minh nhận ra đây là quán ăn mình dẫn Tiểu Bạch đi tới.

Uy Hoả nhìn Tiểu Minh ánh mắt vẻ mặt liền nói:" người đã từng tới".

Tiểu Minh tự trách bản thân mình không mang nàng đi theo liền nói:" Ta có thể dẫn nàng đến đây không".

Uy Hoả:" có thể".

Tiểu Minh nói:" Mọi người vào trước đi ta có việc". Đợi cho mọi người vào hết Tiểu Minh lấy cánh cổng dịch chuyển ra rồi bước vào. Bước tới ba bước phía trước là một nữ nhi đang ngủ nước mắt tràn ra liền tục nói:" Lang quân người mau quay lại cho ta". Tiểu Minh thấy vậy liền bước tới ngồi bên cạnh nàng, nàng như cảm nhận được hơi ấm liền ôm lấy đôi tay liền nói mong:" người đây rồi lang quân ta rất nhớ người dù chỉ là một ngày". Nói xong khuôn mặt nàng vẻ hạnh phúc nước mắt hết trào ra. Tiểu Minh thấy vậy không nỡ đánh thức nàng liền từ từ rút tay ra sau đó Tiểu Minh để lại mảnh giấy chứa hình bởi vì nàng không biết chữ. Tiểu Minh quay lại, bước vào trong các nhân viên kính trọng cúi chào, một tên nhân viên nhanh chóng chạy đến phòng quản lý. Tiểu Minh bước đến chỗ gia đình Uy Hoả nhập tiệc.

Uy Hoả thắc mắc nói:" nàng đâu?". Sờ dĩ Uy Hoả hỏi vậy vì hắn biết Tiểu Minh có thể đưa nàng tới. Mặc dù từ nơi đây cách ăn phòng là 30p đi đường.

Tiểu Minh một chút vui một chút buồn nói:" Nàng đang ngủ rất ngon".

Mọi người ở đây đang vui vẻ trò chuyện không để ý đến cuộc nói chuyện giữa Tiểu Minh và Uy Hoả. Một người phụ nữ bước đến bàn Tiểu Minh nó giọng kính trọng:" Vị công tử đây là hài tử nhà các người"

Các chúng nữ đang vui vẻ trò chuyện còn hai vị công tử chỉ lo ăn không màng đến sự đời. Uy Hoả nói:" Không, chỉ là tể tương lai nhà ta sau này, nói đúng hơn là giúp con gái ta thực hiện lời thề trong khu rừng kia".

Luyến Trúc kinh ngạc một chút sợ hãi nói:" khu rừng kia ư".

Uy Hoả nghiêm túc nói:" đúng".

Luyến Trúc suy nghĩ:" nếu đính hôn thì chắc họ sẽ biết tên vị công tử kia". Suy nghĩ xong liền nói với Uy Hoả:" vị công tử kia tên là gì".

Uy Hoả:" Cái này đến ta và cả con gái ta cũng không biết".

Luyến Trúc kinh ngạc, sợ hãi nhìn Tiểu Minh:" vị công tử này đến mức cường đại cỡ nào mà không cho gia tộc đứng thứ ba trên đại nói lục này". Luyến Trúc:" ta lui đây". Luyến Trúc không nhiều chuyện nữa bởi vì nếu hỏi tiếp tục có thể tính mạng sẽ bị mất".

Sau khoản 20p sau mọi người đã no nê, Uy Hoả thuê 6 phòng cao cấp tạm ở lại. Tiểu Minh về phòng nằm ngước mặt lên trời suy nghĩ những truyện cũ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Trận đấu chung kết và phần thưởng nhiệm vụ

4 ngày sau, Tiểu Minh cùng Vũ Mi trở về khu đấu trường để tham gia trận chung kết. Tiểu Minh bây giờ tâm trạng vui vẻ hơn trước và có một chút tình cảm với Vũ Mi.

Đến phòng, Tiểu Bạch khóc lóc chạy thật nhanh đến ôm Tiểu Minh nói:" Lang quân có biết 1 tuần nay đối với thiếp cứ như là 1 năm không, hu hu thiếp rất nhớ người kể cả trong giấc mơ".

Tiểu Minh lấy tay xoa xoa đầu Tiểu Bạch:" Ta biết".

Tiểu Bạch vui vẻ cái đuôi vẫy qua vẫy lại một lúc sau liền tức giận mạnh mạnh nói:"

Tại sao tối đêm đó lang quân không kêu thiếp dậy".

Tiểu Minh nhỏ nhẹ ảm áp giọng nói:" ta thấy người ngủ ngon không nỡ đánh thức".

Tiểu Bạch lấy cái nắm tay liền tục vỗ vào ngực của Tiểu Minh mạnh mạnh nói:" đáng ghét lần sau có chuyện gì liền kêu thiếp dậy nha".

Tiểu Minh giờ đây lúc này muốn học máu vì chịu đựng sức vỗ của hôn thú trên 35 vạn năm, cũng may lúc này hắn ở cấp độ hồn thánh cộng với ý chí gần

bằng thần kia chứ hẳn ở cấp độ hồn tôn thì giờ này hẳn đã ngủ củ tỏi. Tiểu Minh lủi lại ho vài tiếng:" khụ khụ, ta bây giờ tạm thời không còn thân thể như trước kia người đừng vỗ vào ta nữa được không".

Tiểu Bạch lúng túng liên tục nói:" ta xin lỗi" x5, ta không cố ý x3."

Tiểu Minh:" Không sao, chỉ mong lần sau người vỗ nhẹ tí".

Tiểu Minh nhìn đồng hồ xong lại nhìn Tiểu Bạch nói:" đã tới giờ chúng ta đi thôi". Nói xong Tiểu Minh lại nhìn Vũ Mi:" người đi cỗ vũ cho ta không?".

Vũ Mi gật đầu liên tục như kiểu gà mổ thóc và nói:" ta đi ta đi chứ".

Tiểu Minh quay mặt lại phía lối ra cánh cửa phòng rồi ra hiệu nói:" chúng ta đi thôi".

Một lúc sau, Tiểu Minh và Tiểu Bạch đứng trên sàn đấu với đội " Âm Minh Khuyết".

Mọi người đa số đều cổ vũ reo hò cho đội Âm Minh Khuyết bởi vì Tiểu Minh chơi ăn bám, trốn, một số người cổ vũ đội của Tiểu Minh vì độ mạnh mẽ siêu cấp của Tiểu Bạch. Ở một góc trên khán đài Vũ Mi cổ vũ cho đội Tiểu Minh chiến thắng rất chi là nhiệt tình nàng ta la hét hết khả năng chỉ để nói:" Tiểu Minh và Tiểu Bạch chiến thắng". Mọi người bắt đầu chú ý Vũ Mi. Vũ Mi không để ý xung quanh cứ thế mà nhiệt huyết cổ vũ.

Trên khán đài theo quan sát của Tiểu Minh thì mỗi người bọn họ đều trên 20 tuổi. Có 4 người ở độ tuổi khoảng 25-30 cấp bậc hồn tôn. Trong đó có 2 người là sắp đột phá lên hồn tông. 1 người còn lại ở độ tuổi 70 ở cấp bậc hồn vương. Vị trọng tài hô to trận đấu bắt đầu. Cả hai bên cùng bắt đầu vào thế thủ, đột nhiên Tiểu Minh đưa tay lên miệng che đậy sự ngạc nhiên của mình, Tiểu Minh không chịu được cơn ngáp nữa liền lấy từ trong hệ thống cái giường tầng luôn combo liền nằm lên chiếc giường, trước khi nhắm mắt Tiểu Minh nói nhỏ với Tiểu Bạch. Tiểu Bạch hưng phấn dùng hơn nửa phần sức mạnh của mình dùng tốc độ nhanh nhất lao đến cho mỗi tên một cước làm cho mấy tên đó văng ra sàn đấu. Vị trọng tài vừa định hô to tuyên bố thì " suýt!". Tiểu Bạch đưa ngón kế ngón cái lên miệng rồi bảo nói:" nhỏ thôi".tiểu Bạch lại nhìn các khán giả động tác như vậy cũng lời nói như thế. Các khán giả cảm nín, từng người từng người một bước nhẹ nhàng đi về. Bởi vì nàng một mình cân 5 đầu ai dám cãi. Còn vị trọng tài bước tới Tiểu Bạch thì thầm nói nhỏ:" Lúc 5 h chiều sẽ trao giải". Nói xong vị trọng tài cũng đi ra khu đấu trường lúc này cả khu đều yên tĩnh. Tiểu Bạch nhồm nước miếng khi nghĩ tới lời nói Tiểu Minh khi nãy:" Ta sẽ cho người thịt hồn thú 100 vạn năm nếu như người thắng ". Tiểu Minh nói vậy vì tiền thưởng của nhiệm vụ chắc chắn sẽ nhiều. Tiểu Bạch cứ suy nghĩ thịt hồn thú 100 vạn năm sẽ ngon tới mức nào, thịt hồn thú 10 vạn năm thôi Tiểu Bạch đã cảm thấy đó là miếng thịt ngon nhất trên đời.

Lúc này tại một cái giường người nam nhi khuôn mặt cười cười miệng liên tục nói:" các người mặc vậy rất là đẹp". Trong giấc mơ của Tiểu Minh, Tiểu Minh cùng các nữ nhân của mình chơi đùa trên bãi biển ngắm các nữ nhân của mình mặc những bộ bikini, đồ tắm làm cho Tiểu Minh cảm thấy rất hạnh phúc. Tiểu Minh mơ về giấc mơ này bởi vì ba ngày trước Tiểu Minh định đề nghị đi biển cho các nữ nhân của mình mặc áo tắm thời hiện đại. Tiểu Minh nhờ vả hệ thống mua vài bộ áo tắm. Hệ thống báo rằng:" hệ thống không bán những đồ tắm thượng". Tiểu Minh đành tự tay thiết kế áo tắm cho các nàng vậy là hẳn ta đi tới từng nơi các nàng ở đề hỏi số đo ba vòng. Sau khi tập hợp đủ thông tin, Tiểu Minh thức trắng 2 ngày mới may xong được 3 bộ áo tắm nhìn kỹ lại thì Tiểu Minh thốt lên WTF đây là cái vẻ rách rưới nhiều lỗ à. Vậy là kế hoạch cho các nàng mặc áo tắm thời hiện đại đã tan tành mặc dù thức trắng sau hai ngày. Nhưng hẳn ta không từ bỏ vụ tắm biển, hẳn rú các nàng đi tắm biển mà chẳng biết biển nằm ở đâu. Hẳn đành nhờ hệ thống tìm biển có thể tắm được. Hệ thống nói:" hiện giờ chưa có biển để tắm được chỉ có biển để bơi 1km lên bờ". Tiểu Minh đành dẹp cái giấc mộng đi biển với các nàng. Vậy là bao nhiêu công sức, sự nhiệt huyết tan thành mây khói. Hẳn bây giờ tâm trạng chỉ còn mệt mỏi uể oải.

Khoảng 7h40p sau Tiểu Minh bắt đầu tỉnh dậy mở mắt ra các khán giả xung quanh lúc này đều vỗ tay,lúc này chiếc giường của Tiểu Minh được đặt ở chỗ dành cho đội hạng nhất. Tiểu Minh cảm thấy xấu hổ vãi lìn liền cất hết đồ đạc vào rương chính chu lại xong. Vừa chỉnh lại vẻ đẹp của mình tất cả mọi người lần lượt ra về, ban tổ chức cũng lần lượt mà đi.

" Ting"

" chúc mừng ký chủ đã hoàn thành nhiệm vụ.

Đánh giá mức độ hoàn thành nhiệm vụ: SSS (vận động khi thi đấu ở mỗi trận đấu ít hơn 3 lần".

Phần thưởng:" 1 trăm triệu vàng, hồn hoàn??? Năm (10 vạn năm->?? Năm), Lười Nhẫn (dùng để chứng nhận thần vị thần lười khi thắng thần).

Vì ký chủ hoàn thành nhiệm vụ mới mức SSS nên hệ thống trao sớm Lười Nhẫn

Ký chủ được khôi phục tất cả.

" Ting"

" ký chủ có quay hồn hoàn"

Tiểu Minh:" có"

Những con số cứ lặp đi lặp lại một lúc sau:" 1 vạn năm". Tiểu Minh thở dài vì rất tiếc không được hồn hoàn??.

Kế bên Tiểu Minh lúc này Tiểu Bạch đang chảy nước miếng tay cứ liên tục lau nước, khuôn mặt tỏ vẻ mạnh mẽ một chút đỏ ửng nhìn Tiểu Minh.

Tiểu Minh biết ý nói:" người đợi ta chút".

Tiểu Bạch hạnh phúc vẫy đuôi.

Tiểu Minh vào cửa hàng nói với hệ thống bán ta nữa con hồn thú 100 vạn năm ta.

Ting:" 9 trăm nghìn vàng".

Tiểu Minh:" giao dịch".

Tiểu Minh lúc này nhìn Tiểu Bạch liền lấy nửa con thịt hồn thú 100 vạn năm ra. Tiểu Minh bắt ngờ vì miếng thịt này chỉ bằng nguyên con voi trưởng thành, Tiểu Minh tưởng hồn thú 100 vạn năm phải to dài lắm chứ ai ngờ nửa miếng thịt chỉ to bằng con voi. Tiểu Minh cầm miếng thịt trên tay quơ qua quơ lại trước mặt Tiểu Bạch nói:" ngươi muốn ăn không?".

Tiểu Bạch nhìn qua nhìn lại miếng thịt bị hấn điều khiển nghe nói câu:" ngươi muốn ăn không" Tiểu Bạch gật đầu lia lịa đáp:" ta muốn, ta muốn mau cho ta ăn đi".

Tiểu Minh:" ngươi muốn ăn thì liền theo ta về phòng. Tiểu Minh dùng ý niệm lấy cánh cổng dịch chuyển ra và dùng tay chẻ đôi miếng thịt làm bốn. Tiểu Minh đưa hai miếng thịt cho Tiểu Bạch liền đẩy nạng vào cánh cổng tiếp đó là Tiểu Minh bước theo.

End.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Quay về những ngày bình thường

Bước về phòng, Tiểu Bạch nhìn Tiểu Minh với đôi mắt mạnh mẽ miệng thì chảy nước miếng nói:" lang quân thiếp có thể ăn được chưa".

Tiểu Minh nói:" nằng được ăn". Nói xong, Tiểu Bạch bắt đầu ăn, nhìn Tiểu Bạch cứ như đói lâu năm, Tiểu Bạch khuôn mặt lúc này sung sướng hạnh phúc, mặt đỏ ửng liên tục nói:" ngon quá "" oa".

Tiểu Minh lấy miếng thịt trên tay trái đưa cho Ly Ly vừa thà ra biến nhỏ lại, nói:" Thịt hồn thú 100 vạn năm ngươi ăn không?".

Ly Ly vừa nghe được thịt hồn thú 100 vạn năm liền nước miếng chảy như suối sợ hãi nhìn Tiểu Minh vì nghĩ:" người này giết hồn thú 100 vạn năm không hấp thụ mà cho ta ăn, người nam nhân trước mắt này cường đại cỡ nào".

Tiểu Minh khuôn miệng cười tươi mở mắt nhìn Ly Ly rồi đưa tới miếng thịt bên tay trái trước mặt Ly Ly bình thần trêu đùa nói:" ngươi mà không ăn ta bán ngươi cho người khác".

Ly Ly hồn vía sắp thăng thiên vì người nam nhân nói sẽ bán nằng cho người khác, nằng chạy? Không có cửa thoát vì nằng nghĩ người nam nhân giết hồn thú 100 vạn năm chỉ để ăn còn nằng một hồn thú 10 vạn năm so với 100 vạn năm còn thua rất là xa. Nằng liền gật đầu một chút sung sướng nói:" Ta ăn ngươi đừng bán ta".

Tiểu Minh lại đùa:" ngươi ngoan nghe lời ta, ta sẽ không bán ngươi".

Tiểu Bạch sợ hãi liền trong hình hài nhỏ thú cắn một miếng thịt, nằng sướng đến phát điên liên tục liếm miếng thịt, lâu lâu lại ngửi một cái mùi thơm miếng thịt lan tỏa qua mũi nằng, nằng cắn một cái nằng cứ như đang trên siêu thiên đường.

Lúc này Tiểu Bạch đã xử lý xong miếng thịt, nằng nhìn miếng thịt trên tay phải của Tiểu Minh khuôn mặt cố tỏ gắng hết sức tỏa ra siêu cấp độ mạnh mẽ. Tiểu Minh nhìn thấy cảnh này liền thất vọng nghĩ:" nếu sau này có người dụ nằng làm việc gì đó phần thưởng là miếng thịt trên 10 vạn năm thì chắc nằng sẽ làm quá haiz". Nghĩ xong Tiểu Minh nói:" không được miếng thịt này ta dành cho ta và các nằng nữa.

Tiểu Bạch thất vọng buồn bã nằm xuống giường úp mặt vào gối.

Tiểu Minh:" Đến ngày chúng ta phải quay về rồi". Nói đến đây Tiểu Minh chợt nhớ ra một chuyện đó là lúc về cùng Tiểu Bạch không đón Vũ Mi về. Lúc này từ ngoài phòng đột nhiên một tiểu nữ tầm 10 tuổi xông vào tức giận nói:" đáng ghét các ngươi về mà không đón ta".

Tiểu Minh áy náy liền nói:" ta xin lỗi".

Vũ Mi tay ôm vào ngực xoay người về phía sau nói:" hừ".

Tiểu Minh:" ngươi đừng giận mà, ta cho ngươi ăn thịt hồn thú 100 vạn năm thấy thế nào".

Vũ Mi ngạc nhiên pha lẫn sợ hãi vì hồn thú 10 vạn năm đã siêu cực hiếm rồi nói chỉ 100 vạn năm. Còn nữa hồn thú 100 năm không lấy làm hồn hoàn mà lại đi làm thịt. Lại nữa, Tiểu Minh giết chết hồn thú 100 vạn năm á.

Vũ Mi không suy nghĩ đến chuyện Tiểu Minh mua hồn thú 100 vạn năm hay được cho bởi vì:

- Ở đâu la đại lục này đâu có ai bán hồn thú 100 vạn năm

- Đâu ai ngu mà cho hồn thú 100 vạn năm

=> Tiểu Minh giết hồn thú.

Vũ Mi nghĩ đến đây liền nhận lời xin lỗi của Tiểu Minh cho qua một cách dễ dàng vì nàng yêu thật lòng Tiểu Minh.

Tiểu Minh nói: "Bây giờ chúng ta hãy chuẩn bị về học viện thôi".

Khoảng 10p sau, mọi người đã chuẩn bị xong, Tiểu Minh cùng các nàng bước vào cánh cổng dịch chuyển đến căn biệt thự của Tiểu Minh. Phía trước mặt Tiểu Minh là một nữ nhi xinh đẹp như công chúa đang ủ

rủ buồn bã. Tiểu Minh thấy nàng vậy thấy đau lòng khê lên tiếng: "Ta đã trở về, Nguyệt Nga". Nguyệt Nga quay đầu lại, nhìn thấy hán liền lao tới tựa mặt vào ngực hán khóc lóc, nàng khóc lóc đó là chuyện dễ hiểu thôi bởi vì nàng bây giờ chỉ mới 10 tuổi, nàng không thể nào chịu nổi khi người nàng yêu rời nàng 1 tháng như vậy.

Tiểu Minh vỗ nàng khoảng 1 lúc sau nín khóc. Nàng nhìn các nàng kia liền hỏi các nàng là ai, người mới thu phục con hồn thú kia sao".

"con thú đó là muội muội của nàng kia". Tiểu Minh vừa nói vừa chỉ tay về hướng Tiểu Bạch". Tiểu Minh ủ rủ nói: "còn về hai nàng kia thì thì".

Nguyệt Nga buồn bã nói: "ngươi cứ nói ra đi, ta không buồn đâu, dù sao nam nhân ai ai cũng có tam thê tứ thiếp mà".

Tiểu Minh buồn bã nói: "Ta xin lỗi ngươi". Tiểu Minh mặt buồn nhìn Nguyệt Nga nói: "nàng kia là Nhu Vũ Mi nương tử của ta, ta chỉ giúp đỡ nàng ban đầu, dần dần ta có tình cảm với nàng. Còn nàng kia ngươi cũng biết đó là Tiểu Bạch hình dạng người là nương tử chính thức của ta, ta đã với nàng ấy quan hệ cho nên ta phải chịu trách nhiệm".

Bạch Nguyệt Nga giọng có vẻ buồn cố cười: "không sao đâu nam nhân nào cũng có Tam Thê Tứ Thiếp". Nàng buồn vì nàng chỉ muốn là người thứ nhất làm chuyện đó với Tiểu Minh. Tiếp đó là Tiểu Minh trong một tháng lại có thêm một nữ nhân đi theo khi rời xa mình.

Tiểu Minh: "Ta thật lòng xin lỗi ngươi".

Nguyệt Nga đã chuẩn bị tâm lý từ lúc bắt đầu yêu Tiểu Minh rằng nam nhân nào cũng có Tam thê tứ thiếp.

Tiểu Minh nói: "À phải rồi ta có thịt hồn thú 100 vạn năm này cũng rủ mọi người ăn thôi!"

Tiểu Minh bước vào cánh cổng dịch chuyển đến phòng Mạnh Mạnh. Mạnh Mạnh thấy Tiểu Minh liền lao tới ôm thật chặt khóc lóc: "ca mấy tháng nay muội rất nhớ ca". Tiểu Minh xoa xoa đầu Mạnh Mạnh nói: "ta có đãi tiệc muội có đến tham dự".

Mạnh Mạnh: "Ta sẽ tham dự".

Tiểu Minh nhìn người đứng bên cạnh Mạnh Mạnh nói: "Còn ngươi, Kiều Linh ngươi có muốn tham gia".

Kiều Linh nhìn Tiểu Minh với con mắt sợ hãi nói: "nô nô tỳ...".

Tiểu Minh: "không cần xưng hô như vậy cứ như bình thường. Ngươi sẽ đi chứ".

Kiều Linh: "Vâng"

Tiểu Minh: "các ngươi mau đi chuẩn bị một lúc sau ta sẽ quay lại đón".

Tiểu Minh bước vào cổng không gian đến một nơi. Bước ra, trước mắt là một người nữ nhi 10 tuổi trưởng thành, tao nhã và xinh đẹp. Tiểu Minh bước tới nàng nói: "Phong Nữ nàng đến dự tiệc chứ, ở đó có các nàng mà nàng quen biết.

Phong Nữ thần thò trơ mắt ra nhìn Tiểu Minh trong đầu nghĩ: "hắn ta là ai?". Phong Nữ một lúc sau: "ngươi là ai?". Tiểu Minh quên rằng chưa nói với nàng rằng: "Tiểu Oa là mình". Liền nói: "Ta chính là Tiểu Oa đây".

Phong Nữ bất ngờ ngạc nhiên: "Ngươi có gì dễ chứng minh. Tiểu Minh nói: "ngươi đến dự tiệc của ta, ta sẽ chứng minh. Mau chuẩn bị đi ta đi một bị lúc sẽ quay lại đón ngươi.

Tiểu Minh bước vào cánh cổng dịch chuyển đến phòng Mạnh Mạnh dẫn caccs nàng đến khu nhà mình. Tiểu Minh lại dùng cánh cửa đoạn Phong Nữ

đến nhà mình. Tiểu Minh dùng số tích phần mà từ nhiệm vụ nhận được rồi để tạo ra bữa tiệc.

Tiểu Minh hô to: "Mọi người bị đã đầy nói đủ bữa tiệc chính thức bắt đầu".

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Đồng Hương Xuyên Không Nhỏ

Bữa tiệc bắt đầu trong không khí nhộn nhịp. Tiểu Minh dùng phong cách tiệc BBQ ngoài trời các phụ kiện liên quan hầu như được mua từ hệ thống. Để đại tiệc tất nhiên cần thêm thịt. Tiểu Minh mua 1/2 nửa con lợn thú 100 vạn năm.

Miếng thịt được đặt lên khay nướng tẩm vài chút gia vị cùng với lửa từ than tỏa ra một mùi hương thơm ngon đến dễ chịu, lạ thường, tinh thần như bay bổng, đôi lúc cứ như là đang mơ (tác không nói đến cần sa nha! Đừng hiểu lầm ;)). "xèo xèo" tiếng miếng thịt được lực lên, mọi người ở đây ai nấy đều chảy nước miếng nhìn miếng thịt trên khay không rời mắt. Tiểu Minh đứng nướng thịt mà cứ nuốt nước miếng liên tục, bởi vì không cưỡng lại độ ngon của nó. Một hồi sau, những miếng thịt đỏ hồng không chút dính đen khi ta nướng một cái gì đó. Tiểu Minh đi đến từng chỗ của các nàng. Cho các nàng mỗi người hai miếng thịt, riêng ly ly và Tiểu Bạch chỉ được một miếng.

Các chúng nữ thấy liền thắc mắc hỏi: "Tại sao người lại cho Tiểu Bạch và Ly Ly kia có một miếng thịt?".

Tiểu Minh vừa nói vừa nhìn hai nàng Tiểu Bạch và Ly Ly: "Các nàng nói với ta là các nàng sợ béo".

Các chúng nữ nói: "Ra là vậy".

Tiểu Minh bước tới ghế ngồi mà mình đã chuẩn bị thịt nước trái cây và hô to: "bữa tiệc bắt đầu".

Mọi người ai nấy: "điều cắt một miếng ăn thử riêng Tiểu Bạch và Ly Ly chưa đầy 5 giây mà đã ăn hết. Mọi người sau khi cắt xong miếng thịt bỏ vào miệng, miếng thịt cứ như tan chảy vào trong miệng, có người cảm giác rằng trong như rau cau nhưng đàn hồi, mềm nhưng lớp thịt dày hơn rau cau. Còn có người sau khi ăn một miếng liền muốn ăn từ từ, từng chút, từng chút xiu thịt họ xem như miếng thịt này ở cấp độ thần.

Sau khi mọi người ăn xong ai nấy khuôn mặt đều thoải mái, hạnh phúc. Phong Nữ bỗng nhiên hô to nói: "người có thể giải thích được chứ".

Tiểu Minh nói: "có thể". Tiểu Minh mặt vui cười nói: "ta theo lời hứa mà ta đã cá cược với mẹ ta nếu ta thua ta sẽ gia nhập học viện này với tư cách là nữ nhi, vì thế ta dùng một số phương pháp bí mật để biến thành nữ người đã hiểu. Vậy người có còn yêu ta nữa không?".

Phong Nữ nhất quyết trả lời: "Ta đã hiểu. Ta vẫn còn yêu người nhưng mà ta chỉ thích nữ nhi.

Tiểu Minh nghi ngờ nói: "Tại sao người lại thích nữ nhi?".

Phong Nữ: "vì ta là nam nhân".

Tiểu Minh có chút bất ngờ: "vậy tại sao người lại biến thân thành nữ nhi vào học viện này".

Phong Nữ buồn bã nói: "Định Mệnh và số phận đã đưa ta đến đây"

Tiểu Minh như thấu hiểu nói: "Ta hiểu cảm giác của người đồng hữu".

Phong Nữ thở dài: Để ta giới thiệu lại với mọi người. Ta tên là Nam Phong, nói trắng ra ta là một người xuyên không, gia đình ta rất giàu. Ta đang ngồi chơi đánh liên minh tại nhà trên lầu bỗng nhiên sấm sét lại đánh trúng ta. Ta liền hồn lìa khỏi xác bỗng nhiên có một con lốc xoáy cuốn lấy ta ta từ trong con lốc xoáy mở mắt liền đến một khu di tích cổ. Ở đó có hình một vị nữ thần trong rất xinh đẹp.

Vị nữ thần ấy nói với ta rằng: "Người quả là người nữ nhân đẹp nhất mà ta từng gặp, da trắng khuôn mặt thanh tú, sao người lại để tóc ngắn vậy(tóc tới phía gần thân)". Ta muốn chửi bà ta rằng: "bà bị mù à ta là đàn ông đích thực".

Ta nói với bà ta rằng: "ta là con trai éo phải nữ nhi gì hết, ta khẳng định ta là con trai chỉ thích con gái".

Vị nữ thần trở nên tức giận: "Ta liền quăng người vào một thế giới nào đó".

Ta tức giận nói lại: "bà bắt ta chết chỉ để quăng đại ta vậy sao?".

Vị nữ thần kiềm nén nổi giận nói: "ta xin lỗi được chưa ta sẽ ban cho người tu luyện nhanh gấp 5 lần người ở thế giới đó". Nói đến đây vị nữ thần khề

cười. Người muốn được thăng lên cấp nhanh thì người hãy biến thành hình dạng nữ nhân đi ta sẽ ban cho người cuộc sống mới tại thế giới đó. Bây giờ người hãy vào trong quả địa cầu đó tìm một nơi nào đó mà vô. Người cúi đi. Vị nữ thần nghĩ thầm" số ta chẳng lẽ không có ai tiếp nhận thân vị của ta được hay sao. Tên nam nhân kia thật đáng bị ghét làm ta mừng hụt cho người bài yếu tố để cho người sử dụng hình dạng đó mới được hahaha".

Lúc đầu ta qua thế giới này, eo biết đây là gì, từ khi ta lên 3 tuổi ta liền biết lúc 4 tuổi ta bắt đầu tu luyện. Lúc ta lên 6 tuổi là lúc ta nhận được là một con bướm đầy màu sắc thấy phát ói. Vào một ngày ta quyết định triệu hồi võ hồn của ta nó lại không được. Ta cứ thử triệu hồi nó lại không ra, ta tức giận vì ở thế giới này sinh tồn đều bị phải dựa vào võ hồn mà võ hồn của ta không triệu hồi được. Ta hỏi cha ta, cha ta liền nhìn ta với con mắt kỳ thị liền tấn vào mặt ta nói" đồ phế vật người cúi ra khỏi đây. Kể từ hôm nay người sẽ không có họ hàng với gia tộc ta". Người cha nói vậy nói vậy vì hắn có rất nhiều đứa con tài giỏi, gia tộc này là gia tộc có thể nói là gia tộc đứng thứ 9. Ta liền ôm mặt ta liền khóc chạy về phòng. Tin tức rất nhanh được truyền đi, các người làm thay phiên nhau đến ăn hiếp ta, sỉ nhục ta, đuổi ta ra khỏi gia tộc. Ta đành bị phải ký giấy không còn quan hệ với gia tộc và ta rời đi. Lúc đó ta chỉ mới là một hồn sĩ nhỏ nhoi. Ta đi ra ngoài, liền gặp bọn chuyên bắt cóc trẻ em để đào tạo thành nô lệ, cũng may lúc đó có bà Tuyết Nhi tới cứu ta. Bà ta liền hỏi" người có muốn học trường Tôn Nữ Viện không, nơi đó là thiên đường cho những nữ nhi như con". Ta liền muốn chui vào mặt bà" ta là nam nhân". Nhưng ta đành phải nhận lời vì ta đâu còn nơi nào để đi với một hồn sĩ lúc ấy như ta. Ta đành phải biến thành nữ nhi để tiến vào trường. Cho đến ngày gặp người với hình dáng Tiểu Oa từ lần đầu trái tim ta đã bị người mang đi. Nhưng bây giờ ta mới biết người là nam nhân. Nam nhân với nam nhân cũng được hừm. Nam Phong nói nhỏ nói.

Tiểu Minh nghe hết xong liền nói" người là người xuyên không thật á".

Nam Phong" Đúng vậy".

Tiểu Minh phi tới ôm thật chặt Nam Phong bình dáng Phong Nữ vui vẻ nói" tốt quá rồi ta gặp được đồng hương hứ".

Nam Phong trong hình dạng Phong Nữ thất thanh kêu lên một tiếng gọi dục" A". Bởi vì Nam Phong không mang áo yếm mà Tiểu Minh lấy ngực chà sát hai đầu ti của nàng khiến nàng cứ cứng lên.

Phong Nữ vội vàng đẩy ra rồi nói" đồng hương?".

Tiểu Minh ta cũng là vừa định nói nhưng Tiểu Minh nghĩ ở đây có Kiều Linh liền truyền âm nói" ta cũng là người xuyên không".

Phong Nữ vui vẻ háo hức chạy lại ôm Tiểu Minh, Tiểu Minh cũng thế. Lại một lần nữa tiếng thất thanh gọi dục vang lên" A"

Phong Nữ cũng vội vàng đẩy ra. Tiểu Minh nghi ngờ hỏi. Ta ôm người, người ôm ta lần nào người đều tẩy ta?.

Phong Nữ đỏ mặt nói" Cái này cái này, Ah phải rồi ta ngại ôm lắm".

Tiểu Minh hỏi" hiện tại người cấp mấy rồi".

Phong Nữ" Ta cấp 43 hồn tông rồi nói đó".

Tiểu Minh vừa mới nhớ ra một chuyện liền nói" Ta phải báo cáo lại cho bà ta rằng ta đã về".

Phong Nữ" Bà người nghĩ rồi".

Tiểu Minh" Bà ta từ chức hay về hưu rồi hay sao?".

Phong Nữ người bị điên à" bây giờ đã nghỉ hè rồi".

Tiểu Minh" vậy á"

Tiểu Minh" chuyến này ta sẽ về thăm cha mẹ ta"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Thăm nhà và Niềm tin về nữ nhân của ta đã mất

Tác giả" Trương Minh Hiếu"

- 14 tuổi rưỡi lớp 10

- Học Lực" hơn yêu một chút)

- Rất là rãnh)

Vài ngày sau, Tiểu Minh cùng các chúng nữ đồng ý đi về thăm nhà của Tiểu Minh cùng bước vào cánh cổng dịch chuyển về nhà.

Các chúng nữ khi bước ra liền ngạc nhiên và có cùng tương tự một suy nghĩ: "nhà của nam nhân trước mắt ta là một cái nông dân bình thường mà có thể đào tạo ra một nam nhân đẹp trai, cấp bậc vượt khỏi các đại gia tộc vậy sao?". Riêng Manh Manh, Tiểu Bạch, Ly Ly thì lại không. Vì các nàng biết Tiểu Minh là một người từ một nơi nào đó ngay từ lần đầu gặp mặt. Vì các nàng đều sống trên 10 vạn năm lẽ nào không nhận ra Tiểu Minh?

Tiểu Minh nhìn các nàng khuôn mặt có hơi bị ngạc nhiên: "Các ngươi chê nhà ta nghèo hay không đủ chỗ cho các ngươi".

Các chúng đồng thanh nói: "Ta chỉ là hơi ngạc nhiên nói".

Một giọng hơi khinh bỉ phát ra từ Kiều Linh: "đồ dân đen ngươi không mau hủy bỏ khế ước gì đó cho ta, ta liền kêu mười cái tên hồn tông đến giết sạch nhà bọn nông dân nghèo nàn các ngươi".

Tiểu Minh thông thả chắc chắn nói: "ngươi vẫn còn chưa sợ?. Cho dù ngươi kêu 10 cái hồn tông đến nhà ta thì 10 cái hồn Tông đó bị giết sạch". Tiểu Minh chắc chắn như vậy vì cha mẹ của Tiểu Minh một người là hồn vương, một người chỉ cần 1 cấp nữa là lên hồn vương. Nhưng Tiểu Minh cũng lo sợ liên nghĩ: "từ nay mình sẽ để cái chuông thông báo này ở trong căn nhà này để khi có chuyện ta sẽ nhanh chóng đến".

Kiều Linh vẻ mặt sợ hãi có chút đỏ mặt một chút sượng nói: "Ta bị ngươi làm nhục nhiều lần ta không sợ nữa".

Tiểu Minh nói: "ngươi có chắc?"

Kiều Linh sợ hãi lắp bắp nói: "ta ta chắc"

Tiểu Minh trêu đùa nói: "vậy á? Nếu ta để ngươi đứng ở ngoài thoát ý hết thì sao nhỉ".

Kiều Linh sợ hãi không còn kêu ngạo nói với giọng thân phận nô tỳ: "chủ nhân nô tỳ biết lỗi xin chủ nhân tha tội".

Tiểu Minh: "lần sau ngươi còn dám nói như vậy để ngươi sẽ phải nhận hình phạt đó".

Các chúng nữ nhìn Tiểu Minh với con mắt sợ hãi. Còn Tiểu Bạch, Ly Ly, Manh Manh ngây thơ như không biết gì nhìn Tiểu Minh thăm nghĩ: "chuyện thỏa thân có gì đâu mà lại sợ, hơn 10 vạn năm nay mình cũng thỏa thân đầy thôi có gì đâu nhỉ?".

Tiểu Minh đùa cợt với các chúng nữ: "các ngươi nhìn gì, nếu còn nhìn ta sẽ cho các ngươi nhận hình phạt đó".

Các nàng liền nhắm mắt lại, hai bá lúc này của các nàng đỏ ửng. Trong đầu xuất hiện những hình ảnh không tốt.

Tiểu Minh nói: "các ngươi mau vào nhà ta".

Tiểu Minh dẫn theo các nàng vào nhà, khi vào nhà có một người phụ nữ đang quét dọn nhà liền ngừng lại chạy đến hướng phía Tiểu Minh ôm người một chút nước mắt nói: "nhì từ cửa ta, ta rất hạnh phúc khi gặp lại ngươi".

Tiểu Minh cảm giác lúc này xúc động liền ôm chặt người nữ nhân trước mắt liền khóc: "phụ mẫu ta rất nhớ ngươi".

Sau một hồi, cả hai đều lau nước mắt. Ngọc Nhi nhìn về phía sau Tiểu Minh rồi hỏi: "các nữ nhi kia là ai?".

Manh Manh đứng ra nói: "ta là muội muội của huynh ấy công người bên cạnh ta là nô lệ của huynh ấy ta nghe nói huynh ấy nói thế".

Ngọc Nhi không vui nói: "con có thể tha nàng ta không?".

Tiểu Minh: "vâng, nhưng chờ một thời gian sau để cho nàng bớt cái tính kiêu căng, xem thường người khác".

Ngọc Nhi: "vậy thì được, còn các nữ nhi kia là ai".

Nguyệt Nga khuôn mặt đỏ đứng ra nói: "ta là phu thê của huynh ấy".

Tiếp theo đó là tới Phong Nữ, nàng nói: "ta là phu thê của huynh ấy".

Tiểu Minh nhìn nàng nói: "không phải ngươi". Tiểu Minh chưa kịp nói hết câu Tiểu Bạch chen vào nói: "ta là phu thê của huynh ấy". Tiểu Bạch đâu có biết gì liền giống như Phong Nữ, Nguyệt Nga nói theo sửa đổi vài cái. Ban đầu nàng định nói: "ta là con cái của huynh ấy, ta và huynh ấy đã từng giao phối". Nhưng nàng nghĩ hồn thú với con người nói chuyện khác nhau đành chọn cách bắt trước.

Ly Ly hình dạng nhỏ xíu bằng từ nửa tính từ đầu gối tính xuống chân dùng truyền âm nói: "ta cũng là thiếp của huynh ấy".

đến đây Ngọc Nhi mới dần tỉnh táo lại nói: "đến hồn thú mà ngươi còn không tha".

Tiểu Minh giải thích:" nàng chỉ yêu ta theo tỷ tỷ của nàng mà thôi".

Ngọc Nhi:" Tỷ Tỷ của nàng? Muội muội của nàng là thú? => Tỷ Tỷ của nàng cũng là thú.=> Ngươi đến thú còn không tha".

Tiểu Minh lúc này câm nín vì đó là một sự thật phũ phàng. Ngọc Nhi phụ mẫu của Tiểu Minh giới thiệu:" ta là Đới Ngọc Nhi".

Một người đàn ông trong Tuấn tú, sẵn chắc nói:" Ta là Trương Tiểu Minh là phụ thân của đứa hài tử nghịch phá kia".

Tiểu Minh nói:" Các ngươi đừng quan tâm, phụ thân của ta là một người háo sắc, biến thái".

Tiểu Minh nhìn Tiểu Long, hai ánh mắt tức giận một chút hạnh phúc nhìn vào nhau cứ như đang tạo ra một tia sét, không khí lúc này xung quanh hai người cứ như được bao bọc bởi ngọn lửa bùng cháy rất lớn.

Ngọc Nhi lúc này như đang có ngọn lửa cực lớn mi้ม cười nhìn hài tử của mình và lang quân của mình và nói:" hôm nay chắc có người nhện đối".

Tiểu Minh và Tiểu Long thay đổi 360 độ liên ôm nhau trong rất thân thiết cười cười và nói lớn:" phụ thân ta rất yêu ngươi như cún của ta vậy, hài tử ta cũng yêu ngươi như gạt tàn chùi đít của ta vậy". Hai người lại xuất hiện hiệu ứng một lần nữa đồng thanh nói:" ngươi nói cái gì".

Các chúng nữ khẽ cười nghĩ:" hai người này quá là thân thiết".

Ngọc Nhi bộc lộ hiệu ứng nắm chặt cái tai hai người lôi về phòng rồi mỉm cười nói với các nàng:" các ngươi đến đây cũng mệt rồi nên về phòng nghỉ ngơi, các ngươi cứ ba người ở một phòng đi, bên kia là phòng của Tiểu Minh. Ta cần hai người ngủ với ta. Một người qua ở với hai người kia".

Tất cả về phòng nghỉ ngơi, ngay tại một căn phòng." Này hài tử ta là phụ thân ngươi, người nuôi dạy ngươi ta yêu cầu ngươi biến thành nữ nhi ngay lập tức".

Tiểu Minh lè lưỡi nói:" người nằm mơ à phụ thân, ngay cả nhi tử của mình có ý đồ".

Ngay lúc này, Phong Nữ gõ cửa.. Tiểu Minh kêu vào. Phong Nữ bước vào mặt Tiểu Long lúc này ánh mắt nhìn toàn thể thân hình của Phong Nữ nghĩ:" ha ha có nữ nhi ở đây ta cảm thấy rất vui, ta có thể làm việc đó há há.(Các bác đang suy nghĩ gì đó, việc ấy là chỉ nhìn, ngắm Phong Nữ mà thôi). Tiểu Minh thấy vậy phán một câu dập tắt ảo tưởng của Tiểu Long:" Nàng là nam nhân."

Tiểu Long nghe xong như muốn tan nát cõi lòng liền suy nghĩ tinh táo lại nói:" hài tử ngươi bót lửa ta, với thân hình, mùi thơm khí chất, chỗ đấy không lôi ra khúc thịt dư nào làm sao lại là nam nhân".

Tiểu Minh:" Phong Nữ ngươi biến lại hình dạng nam nhân đi".

Tiểu Long:" để xem ngươi lừa ta được bao lâu?".

Phong Nữ biến lại hình dạng nam nhân thì hai ánh nhìn dâm dề liền nhìn vào nàng. Nàng lúc này trong đẹp hơn, gợi cảm hơn chỉ có đầu ngực lại bằng phẳng như đồng bằng. Tiểu Long cười phán khởi nói:" nàng rõ ràng là nữ nhi ngươi lại bảo nàng lại là nam nhân haha".

Tiểu Minh:" thoát y".

Phong Nữ đỏ mặt nói:" cái này cái này".

Chưa nói hết câu, Tiểu Long chen vào nói:" đều là nam nhân mà ngươi ngại gì. Tiểu Long nghĩ:" ha ha sắp được nhìn thứ tuyệt diệu của nữ nhi đẹp tuyệt này rồi ha ha".

Phong Nữ nghe đến chữ đều là nam nhân những cảm giác ngại đều tan biến. Hắn quay lưng lại cởi bộ áo của nữ nhân ra. Hắn không mặc áo yếm, da lưng của hắn trắng mịn, nhỏ nhắn cứ như phiến bản hoàn hảo của lưng nữ nhân, phía dưới hần mặt khố của nam nhân, hắn từ từ cười ra để lộ cặp mong trắng nõn nà. Lúc này, Tiểu Long đang nuốt liên tục từng ngụm nước miếng. Khi Nam Phong quay lại. " "Phụtttttttt" tiếng nước miếng phung. Khuôn mặt hiện tại đen xỉ bước đi ra ngoài cửa miệng hắn cứ lảm bảm:" Niềm tin về nữ nhân của ta đã mất ".

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Hiểu Lâm và Hiểu Lâm

Cảm ơn các đồng hữu đã xem truyện của tác từ c1 -> này(hoặc bỏ vài c). Thật lòng cảm ơn rất nhiều. Tác sẽ gắng hết sức làm cho cốt truyện hay, chặt chẽ hơn.

Tác viết bằng điện thoại mà điện thoại của tác nó hơi bị liệt ra ít chữ nên thông cảm. Tác tính ra net gần nhà mà net không biết sao nó cảm không cho

vào. Tác đúng là số nhỏ.

Tiểu Long bước ra ngoài phòng với ánh mắt nhìn xuống đất miệng cứ lẩm bẩm:" niềm tin về nữ nhân,ta đã mất".

Ngọc Nhi ở trong nhà đang quét dọn nghe câu đó liền tức giận hỏi:" ngươi không tin gì ở ta".

Tiểu Long đang u ám hết sức miệng cứ lẩm bẩm câu nói đó không để ý Ngọc Nhi hỏi.

Ngọc Nhi tức giận bước tới hét thật to vào tai Tiểu Long:" này ngươi không tin ta ở chỗ nào".

Tiểu Long u ám không để ý giọng của ai trả lời bằng giọng nhỏ như không còn sức để nói:" chính là những nữ nhân có bộ phận sinh dục của nam nhân mà ta không nhận ra".

Ngọc Nhi tức giận vừa đỏ mặt khi nghe câu đó liền nói:" ý ngươi bảo ta không phải là nữ nhi. Ngươi có bị điên ta với ngươi đã từng lên giường sinh ra một nhi tử mà ngươi lại nói như vậy?".

Tiểu Long lại u ám lẩm bẩm nói câu ấy.

" Bốp".

Tiếng tát của Ngọc Nhi tát mạnh vào má của Tiểu Long. Tát xong nàng liền khóc vừa chạy ra ngoài vừa nói:" đúng là nam nhân nào khi có cái gì mới liền bỏ cái cũ".

Lúc này, Tiểu Long chợt thoát ra khỏi cơn u ám, liền thấy Ngọc Nhi vừa chạy vừa khóc lóc, khuôn mặt ngơ ngệt như không biết chuyện gì đã xảy ra. Lúc này, hai bên má có chút tê tê mà hắn không biết từ đâu ra.

Tiểu Long suy nghĩ đó lại hiện ra trong đầu. Lại một lần nữa lại u ám. Hắn liền nghĩ" sao ta không đến gần bên Ngọc Nhi để giải tỏa nỗi u ám đó". Hắn liền chạy thật nhanh đến phòng nàng để ngắm nhìn nương tử xinh đẹp nhất trần đời của mình.

Hắn gõ cửa:" cóc cóc".

Ngọc Nhi một chút giọng nói còn đọng lại khi khóc nói:" ngươi vào đi".

Tiểu Long cảm nhận qua giọng nàng cứ như mới khóc hắn liền nghĩ:" ta bước vào hỏi nàng ai đã ức hiếp nàng ta sẽ giải quyết đến lúc nàng sẽ hí h". Thế là hắn bước vào uy nghiêm nói:" ai đã ức hiếp nàng để ta giải quyết".

" bốp".

Tiếng tát của Ngọc Nhi vào má phải của Tiểu Long rồi nói:" ngươi cút cho ta, tới đây đã chọc tức ta à, ngươi không tin ta thì ta sẽ không bao giờ gặp ngươi".

Tiểu Long ngơ ngệt trong đầu đầy dấu chấm hỏi liền nói:" ta đã làm gì sai với ngươi?".

Ngọc Nhi:" ngươi không tin ta, mặc dù ta đã nói rất nhiều lần với ngươi".

Tiểu Long:" Tin? chuyện gì".

Ngọc Nhi đỏ mặt nói:" thì là chuyện đó".

Tiểu Long không biết gì nói:" chuyện đó?".

Ngọc Nhi nói:" thì là ta hôm bữa làm mất tiền ngươi cứ bảo ta ngốc, ta đã bảo với ngươi nhiều lần rằng ta không có bị ngốc ngếch".

Tiểu Long chắc chắn nói:" ta tin ngươi".

Nghe giọng nói chắc chắn đầy nam tính như thế Ngọc Nhi nhỏ giọng hỏi:" thế sao ngươi lại bảo mất niềm tin vào nữ nhân?".

Tiểu Long ngạc nhiên vì khi nói câu ấy rõ ràng là đâu có ai xung quanh vậy tại sao nàng biết liền hỏi:" tại sao nàng lại biết?".

Ngọc Nhi tức giận nói:" đáng ghét ngươi dám dẫu ta".

Tiểu Long chảy mồ hôi nói:" bình tĩnh bình tĩnh, lúc ta nói câu ấy ta nhớ đâu có nàng".

Ngọc Nhi ngọn lửa bùng cháy nói:" ngươi dám dẫu ta xong mặc kệ đi sự hiện diện của ta. Ngươi tính sao".

Tiểu Long chảy mồ hôi liền tục nói:" ta ta".

Ngọc Nhi tức giận ngày càng lớn:" người làm cái gì"

Nhận thấy mức độ nguy hiểm hiện tại Tiểu Long liền nuốt nước miếng quyết định liều ăn nhiều nói:" ta sẽ làm hết tức cả mọi việc trong 1 ngày".

Lúc này nàng có chút hơi nguôi giận, hần liền nói:" vậy 3 ngày?".

Nàng khuôn mặt vẫn còn dữ, Tiểu Long lại nói:" 4 ngày?"

Nàng vẫn còn giận, Tiểu Long lại nói:" vậy vậy 1 tuần".

Lúc này nàng khuôn mặt tươi tắn mỉm cười nói:" vậy đi".

Nàng lại hỏi:" thế sao chàng lại nói thế".

Tiểu Long bắt đầu đen lại nói:" chỉ là ta nhìn thấy thứ siêu phẩm những lại không hoàn chỉnh".

Nàng lại nói:" chàng có thể nói rõ hơn?".

Tiểu Long:" thì là ta nhìn thấy một nam nhân cải trang thành nữ nhi còn đẹp hơn nàng. Mà người đó có trong nhà này".

Ngọc Nhi mặc dù không thích nhưng cũng phải hỏi:" Tiểu Minh nhi từ nhà ta?".

Tiểu Long:" không, Phong Nữ bạn của nhi từ nhà ta".

Ngọc Nhi ngạc nhiên liền nhớ ra:" Lẽ nào nhi từ nhà mình chỉ thích nam nhân cải trang nữ nhi, thảo nào ta thấy 6 người các nàng hết 4 người đều là ngực bằng phẳng. Là do ta sao, bắt ép Tiểu Minh đi học trường dành cho nữ nên nó thành ra như vậy sao?. Nhưng nghĩ lại cũng may có một người là nữ nhi làm thiếp của Tiểu Minh nhà ta".

Tiểu Long ngạc nhiên kinh ngạc hỏi:" Lẽ nào các nàng đều là thê tử của Tiểu Minh nhà ta. Cha nhi từ của ta ghê thế hơn cha nó năm xưa."

Ngọc Nhi nghe đến đây tức giận mắg:" người bây giờ vẫn còn nghĩ đến các thê tử đã phản bội người vì quá nhiều người truy sát người".

Tiểu Long thở dài:" chuyện năm xưa ta không còn nhớ nữa. Cứ để cho nó trôi vào trốn hư không. Bây giờ người ta chỉ nghĩ duy nhất là ba người".

Ngọc Nhi nghe chữ ba người liền tức giận nghĩ:" ba người?, ngoài mình ra với nhi từ còn ai vào đây nữa?". Nàng liền nói cho ra lẽ:" người còn lại người nói là ai?".

Tiểu Long vui vẻ mỉm cười:" là đứa bé trong bụng người của tương lai sau này".

Ngọc Nhi e the mệnh đỏ mặt nói:" đáng ghét, nhưng ta thích Hi Hi".

Nói đến đây, Tiểu Long chủ động đặt môi mình vào môi nàng. Vì hần đến đây vốn dĩ chỉ muốn được giải nỗi u ám

Bắt đầu là sự mút môi của nhau sau đó là hai chiếc lưỡi hoà huyền vào nhau. Hai cánh tay của hai người ôm vào nhau đôi lúc lại di chuyển.

Từ xa xa, có hai bóng đang nữ nhi đang tiến tới phòng của Ngọc Nhi, đó là Vũ Mi và Nguyệt Nga vừa mới tắm rửa xong về phòng để nghỉ ngơi. Hai người hướng đến phía nhà thấy được cảnh tình cảm liên núp vào một bụi cây nhìn ngắm. Hai các nàng cảm giác cơ thể đang nóng dần lên. Trong đầu cứ nghĩ" sau này ta và Tiểu Minh chắc nồng ấm hơn này nhiều". Nguyệt Nga không kìm nén bản tánh sắc nữ của mình liền đề Vũ Mi xuống dưới thăm cỏ. Liền đặt môi Vũ Mi. Hai bờ môi của hai người nữ nhi đặt vào nhau tạo ra cảm giác mềm mại dễ chịu và tạo ra cảm giác sướng.

-Nguyệt Nga bắt đầu luồn lưỡi mình vào trong Vũ Mi.

- Nguyệt Nga cứ thế đá qua đá lại mặc kệ Vũ Mi không nhúc nhích lưỡi.

- Vũ Mi bắt đầu đá lưỡi nhưng nàng cứ đá lung tung.

- Nguyệt Nga thấy khó chịu liền từ từ đá theo nhịp của Vũ Mi

Lúc này cả hai bên bắt đầu sướng, những đợt thất thanh nhỏ giọng gọi dục của hai nàng bắt đầu phát ra. Hôn được một lúc, Nguyệt Nga đã thấy thỏa mãn liền luồn tay vào phía dưới hạ thể quần lót. Nàng vừa chạm vào một nguồn năng lượng hay gì đó khiến tay nàng bị tê. Nàng hoảng hốt lấy lại ta trí liền nói:" ta xin lỗi Vũ Mi".

Vũ Mi ngưng ngưng đỏ mặt:" không sao đâu, cảm ơn người đã chỉ ta cách hôn nhưng có hơi rất tiếc vì đây là lần đầu của ta".

Nguyệt Nga hỏi:" thứ năng lượng hay gì đó làm tê tay ta là gì?".

Vũ Mi nửa biết nửa không biết nói:" cái này ta không chắc lắm nhưng từ khi ta hứa xong mỗi khi ta thủ dâm hoặc rĩ một tý nó liền làm tê người ta".

Nguyệt Nga:" chắc chắn đó là nguyên nhân".

Vũ Mi:" ta cũng nghĩ vậy".

Hai nàng lúc này nhìn nhau khẽ mỉm cười nhìn về hướng nhà, liền không thấy hai người kia đâu. Liền tiến tới phía phòng Ngọc Nhi. Khi bước tới liền nghe tiếng" nàng mau ngồi lên đây. Để ta còn bít mấy cái lỗ ấy lại nào. Chàng làm ta sợ quá. Bây giờ tư thế như cũ đi. Cái đó mệt lắm. Vậy đổi tư thế khác đi. Chàng làm ta đã quá, nữa đi ah. Sở thích thật là quái dị a.". Hai nữ nhìn nhau liền chung suy nghĩ lời nói:" chúng ta tạm qua phòng tướng công tương lai của ta đi, không làm phiền hai người ấy.

Ngay lúc này trong phòng, Tiểu Long nói:" ta đâm bóp có sướng không".

Ngọc Nhi thỏa mãn nói:" tư thế nằm này kết hợp đâm bóp của chàng rất sướng".

Tiểu Long:" Ta là người lang quân tốt nhất trên thế giới này mà".

Ngọc Nhi:" chúng ta nên mua cái ghế sofa mới, cái ghế này nhiều lỗ quá".

Tiểu long:" Ukm".

Ngọc Nhi:" Vậy còn sở thích của Tiểu Minh nhà ta thì sao?".

Tiểu Long:" ngày mai chúng ta cùng nhau giải quyết".

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Hiểu lầm lại tiếp diễn và giải quyết hiểu lầm

Ngày hôm sau, bầu trời bắt đầu chiếu sáng nơi đâu là đại lục. Tiểu Minh mở mắt thức dậy bắt đầu một ngày mới, Tiểu Minh mở mắt ngồi dậy không thấy Tiểu Long đâu. Vì hắn đã ra đồng làm từ sớm. Đột nhiên giọng Phong Nữ nói:" ta là đàn ông đích thật. Ta không phải nữ nhi không không". Tiểu Minh thờ dãi thẳm nói nhỏ:" ai kêu ngươi chỉ nằm ngòai một chỗ trong nhà làm chi với lại gia đình ngươi có quá nhiều điều kiện. Đến tóc mà không chịu cắt đi. Haiz sao ông thần lười không bắt cái thằng này trở thành thần lười đi mà lại bắt ta trở thành thần lười vì ghét cái ông thần siêng năng. Ta khinh hai cái ông thần này. Đem hai ông thần". Tiểu Minh không đánh thức Nam Phong dậy hắn bắt đầu thay đồ vào

Ngay tại một nơi nào đó, hai tiếng "ách xì" phát ra từ hai hướng. Một người nữ nhi nhìn thì tầm 15-18 tuổi đang nói:" Tên thần siêng năng đáng ghét chửi sau lưng mình. Tại hướng khác, một người nam nhi tầm 15-18 tuổi nói:" Á thần lười chết tiệt lại dám chửi sau lưng ta". Cả hai người từ hai hướng khác nhau đều có chung một suy nghĩ:" lần này ta gây chuyện mới được hứ".

Tại thế giới đâu là đại lục, tại nơi từ ngoài phòng của Tiểu Long có hai người nam nhân và nữ nhân gõ cửa đồng thanh nói:" Tiểu Minh nhi từ ra đây chúng ta cùng giải quyết vấn đề". Tiểu Minh mới mặc cái quần xong liền ra mở cửa. Lúc này trước mặt hai người là Tiểu Minh cời trần. Phong Nữ nói mơ la lớn:" Tiểu Oa ngươi mau mau chia móng vào ta, ta để cây ngậy của ta vào ngươi, ah quá đã".

Hai người nghe thấy vậy kinh ngạc tỏ vẻ khinh thường. Tiểu Long nói:" Không ngờ mới sáng sớm mà hai người các ngươi đã làm rồi. Mà nàng ta là nam nhân nữa haiz. Ta quá thất vọng về ngươi".

Tiểu Minh định giải thích, Ngọc Nhi xen vào giọng có chút buồn bã nói:" ta không ngờ ngươi là thụ. Tại ta sao, bắt ngươi biến thân thành nữ không ngờ ngươi lại như vậy. Đúng là không nên cho trẻ dưới 14 tuổi học theo thói xấu hoặc làm điều dị thường".

Tiểu Long:" Ta vẫn là nên đi cho hai đứa nhỏ kiếm đầu kiếm".

Ngọc Nhi:" ukm".

Hai người hướng tới phía phòng của Ngọc Nhi. Lúc này, Tiểu Minh sa mạc lời, liền đem tất cả nỗi tức giận lên người của Nam Phong thét lên:" Nam Phong ngươi dậy cho taaaaaaaaaa!!!!!!!!!!".

Nam Phong mơ mơ hồ hồ tức giận nói:" Ai dám phá giấc mơ siêu đẹp của lão tử ta liền liều chết với kẻ đó.(các bác cứ thử nghĩ đang mơ làm việc ấy với người mình yêu mà có người đánh thức dậy các bác có tiết và tức không?".

Tiểu Minh hiệu ứng bùng lửa đỏ pha lẫn len ánh mắt đằng đằng sát khí nói:" ngươi đi chết đi cho ta".

Nam Phong cũng đã định liều chết với kẻ đó rồi liền mơ mơ hồ hồ đằng đằng sát khí nói:" ngươi đi chết cho lão tử dám phá hỏng giấc mơ của lão tử, ta liều chết với ngươi". (thằng này đúng là trẻ trâu, thằng này rank đồng suốt 15 năm vào trận chơi tức liền thoát, trình gà mà cứ hay đổ lỗi cho team).

Cả hai cùng lao vào như hai thằng trẻ trâu đánh nhau, không suy nghĩ, không kỹ thuật, không dùng hồn lực, cứ thế mà lao vào. Tiểu Minh đánh hết sức vào Nam Phong liên tục nhưng cứ mỗi lần đánh thì lớp màng bảo vệ cứ hiện lên khiến đòn đánh của Tiểu Minh bị vô hiệu. Còn Nam Phong các đòn đánh vào Tiểu Minh cứ liên tục là gãi ngứa, càng đánh hấn càng thấy tay mình đau. Bây giờ phong nữ bắt đầu tỉnh táo liền phân tích vấn đề. Tên Tiểu Minh kia phá giấc mơ của mình nên mình mới đánh trước hay là hấn đánh mình trước. Ta mặc kệ hấn dám phá giấc mơ của mình liền đánh thẳng trực gặt.

2 tiếng sau, đôi tay hai người bây giờ như là khúc gỗ nhỏ búng một cái nhẹ là di chuyển. Cả hai đều ngừng lại, Tiểu Minh kinh ngạc vì Nam Phong có thể không si nhè gì với các đòn đánh của mình thật. Nam Phong cũng nghĩ vậy. Tiểu Minh hỏi trước: "màng bảo vệ ấy là gì".

Nam Phong: "cái này ta cũng không chắc chắn lắm nhưng có lẽ do sự bảo vệ từ bà ta chưa lấy lại lúc ta triệu hồi tại nơi bà ta".

Tại một nơi trên thần điện, "e hèm, người chờ ta một chút ta lấy lại sự bảo hộ của ta". Đây là tiếng của nữ thần khi triệu hồi Nam Phong.

Quay lại với Tiểu Minh, Tiểu Minh nói: "bây giờ ta thử đấm một phát nhẹ nha coi coi nó còn che chắn nữa không".

Tiểu Minh đấm nhẹ, "phutttt" tiếng máu phun ra từ Nam Phong. Hấn bắt đầu nhát xù.

Một lúc sau, Nam Phong thất dậy hoảng sợ nói: "nó không còn hiệu nghiệm nữa vậy nói sau này ta làm sao sống lâu năm đây".

Lúc này, Tiểu Minh bắt đầu giọng hơi là bị căng: "nói lúc này người mơ cái gì về ta".

Nam Phong e thẹn đỏ mặt nói: "ta chỉ là mơ về một giấc mơ siêu phẩm giao thông ta hình dạng nữ nhân x với nàng hình nữ nhân và ta hình dạng nam nhân x với nàng hình dạng nữ nhân mà thôi".

Tiểu Minh nhấn mạnh: "nàng ở đây nói chính là ta hình dạng Tiểu Oa".

Nam Phong đỏ ửng: "người đền bù giấc mơ đó cho ta đi".

Tiểu Minh trêu đùa: "người nói người chỉ thích nữ nhân mà ta chính là nam nhân biến thân nữ nhân. Vậy người có chịu làm nữ nhi không?".

Nam Phong từ trong giấc mơ ra ngoài hiện thực vẫn còn vương vấn một ít dâm tít liền nói: "trai hoá nữ miễn đẹp là được mà trai hoá nữ đẹp thì được tính là nữ nhân, người mau mau biến thân thành Tiểu Oa đi".

Tiểu Minh: "người thật là nguy hiểm".

Nam Phong: "người nguy hiểm không phải là người sao người ta là lái máy bay bà già còn người là lái tàu vũ trụ hiệu nữ nhân trên 30 vạn tuổi ah thật là có một không hai. Ta nghe nói từ NASA là khoảng chừng 2-10 năm nữa người cũng lái thêm tàu vũ trụ mọi người của nữ nhân trên 30 vạn tuổi ah. Thật là tin tức mang tính chất chứng động thể giới không, phải nói là toàn vũ trụ."

Tiểu Minh lúc này máu dồn lên não liền nói: "người câm cho ta".

Nam Phong nha nhận thấy mức độ nguy hiểm liền nói: "người không biến thân thì thôi ta tự tưởng tượng với cái gối ôm kia là người hình dạng Tiểu Oa. Người cứ ở đó mà tưởng tượng."

Lúc này, Ngọc Nhi và Tiểu Long đến bàn chuyện giải quyết sở thích quái dị. Đi đến phòng, hai người vừa đặt tay lên cửa định gõ thì từ trong phòng phát ra tiếng của Phong Nữ: "Tiểu Oa người kỹ năng thật giỏi nhanh nhanh nào ta sắp ra rồi". Giọng Tiểu Minh phát ra: "người dừng lại đi ta không chịu nổi nữa rồi, ahhhhh"(tiếng la của sự gào thét).

Ngay tại trong phòng, Nam Phong nói nhỏ: "không muốn ta tưởng tượng cái này thì thôi". Nam Phong lại sáng kiến thì thầm nhỏ nói rồi nói: "hay là người lấy cho ta một con hình nộm của Tiểu Oa ta sẽ không nói nữa ta chỉ chơi với nàng thôi".

Tiểu Minh suy nghĩ thấy kinh kinh, nhưng nghĩ tới người khác nghe tên này tưởng tượng lầm với mình hình dạng Tiểu Oa liền sẽ hiểu lầm mình ngay.

Tiểu Minh nói: "được, nhưng với điều kiện không phát ra tiếng".

Nam Phong như tìm ra ánh sáng của mình mắt sáng, bán cái mạnh của mình ra để Tiểu Minh nhanh chóng lấy ra. Hấn bây giờ chỉ mong chờ hình nhân hình dạng Tiểu Oa. Hấn nghĩ đồ trong hệ thống tất nhiên là chuẩn rồi".

Tiểu Minh nói lớn: "chỉ duy nhất lần này thôi, chuyện này là bí mật giữa ta và người không được tiết lộ".

Hai người ngoài nghe thấy liền nghĩ: "vụ này khó giải quyết rồi đây".

Tiểu Minh từ trong hệ thống lấy ra một hình nhân 100% i chang hình dạng Tiểu Oa".

Tiểu Minh nói: "ta khoá rồi, cho dù người có làm gì cũng không coi được lớp áo quần đâu vì vậy chỉ được sờ bên ngoài và ngắm thôi kkk".

Nam Phong một chút thất vọng: " có còn hơn không ".

Lúc này, hai người từ ngoài gõ cửa bước vào. Ngọc Nhi ngại ngùng có chút đỏ mặt nói:" Hai cái nam nhân các ngươi yêu nhau thật lòng. Vậy thì bậc làm phụ mẫu này đành chấp nhận, ta chỉ muốn nhi tử giống ta không bị ép buộc kết hôn. Cuộc đời này chúng ta tìm bạn đời rất khó. Vì vậy, hai người các ngươi cứ thế mà yêu nhau chúng ta không cấm. Mặc dù tình yêu này có chút kỳ quái. Hai các ngươi chuyện gì cũng làm, không xa ngày mai chúng ta làm lễ đính hôn".

Tiểu Minh gần như ngơ ngác, nghĩ:" Ta có làm gì đâu?. Ta yêu tên đó nằm mơ đi. Chuyện gì cũng làm rồi là ý gì đây. Tiểu Minh liền hỏi:" Phụ Mẫu ta có làm gì đâu".

Tiểu Long mặt có chút dâm thẳng thẳng nói:" Hai người các ngươi vừa mới đầu kiếm xong khoảng hai tiếng trước, lúc này còn nói là chuyện bí mật khụ khụ, cái này ta nghe được từ ông bà tổ tiên ta nói không phải là nhìn lên".

Ngọc Nhi vẻ mặt lo lắng:" đúng đúng, chúng ta là nghe ông bà tổ tiên nói".

Tiểu Minh nghi ngờ hỏi:" rốt cuộc các người đã hiểu lầm ta chuyện gì"

Tiểu Long:" ngươi là thụ chỉ thích nam nhân cái trang nữ và các nàng đều là nam nhân"

Tiểu Minh hét thật to:" các người đã hiểu lầm hết rồi!" Các chuyện đó không có, ta chỉ thích nữ nhi, các nàng điên là nữ nhi".

Hai người Ngọc Nhi và Tiểu Long:" vậy từ trước đến giờ hai ta đã hiểu lầm. Làm sao nhi tử của ta có thể như vậy được làm sợ muốn rút tim háhha.

Tiểu Minh tức giận chỉ vào Nam Phong nói:" tất cả cái tên này mà mọi người hiểu lầm ta".

Cả hai người bùng cháy nổ đằng đặng sát khí:" Vậy à, chúng ta cùng nhau giáo huấn tên này thôi".

Nam Phong vừa dùng hết sức vừa chạy vừa la:" không không, đừng bắt ta".

Cả ba người Ngọc Nhi, Tiểu Long và Tiểu Minh cùng đuổi theo Nam Phong đồng thanh nói:" ngươi đứng lại cho ta".

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Nỗi buồn của Nam Phong và Thần Lười

Ngày hôm sau, Nam Phong thức dậy lo sợ bộ dáng nghĩ:" gia đình này đúng là ghê thật".Nam Phong lộ ra vẻ mặt buồn bã rõ rệt:" Ước gì ta cùng có gia đình như vậy".

Nam Phong nói ra lời:" đáng ghét rồi sẽ có một ngày ta trả thù".

Tiểu Minh bên cạnh vẻ mặt nghi ngờ hỏi:" ngươi còn muốn trả thù? Ăn nhiều đòn như vậy mà vẫn chưa rút ra kinh nghiệm à? Ngươi đứng ở đây ta kêu gia đình ta và các nàng đều hội đồng đánh ngươi. Ngươi chạy 1 m liền tăng thêm 1 tiếng đánh a".

Nam Phong sợ hãi nói:" ta không có ý trả thù chuyện hồi nãy, ta nói là trả thù cha ta đã đuổi ta ra khỏi gia tộc".

Tiểu Minh trêu đùa nói:" vốn cứ tưởng ngươi có ý định trả thù. Ta xin lỗi".

Nam Phong mắng thầm:" Ta mà trả thù chuyện đó, mà nếu ta mà trả thù thì ta lãnh trọn hậu quả. Đúng là nhiều người vẫn tốt hơn bình thường". Nam Phong nói:" không có gì". Nam Phong lại hỏi tiếp:" ngươi sau bao nhiêu tháng đã cấp mấy rồi".

Tiểu Minh bình thản nói:" Tăng được một cấp ".

Nam Phong ôm bụng cười như điên nói:" đồ gà con ha ha ha".

Tiểu Minh nói thầm:" Ta đã nói hết đâu, ngươi cứ cười thoải mái đến lúc đó ngươi sẽ nhục nhã buồn tới chết ha ha".

Nam Phong nhìn thấy Tiểu Minh mặt đơ ra như suy nghĩ cái gì đó liền nghĩ:" thẹn quá đứng hình rồi sao".

Tiểu Minh nói:" ngươi cấp mấy".

Nam Phong tự hào vắn vắn bắt đầu bao quanh xung quanh rồi hất mái tóc dài ưỡng ngực nói:" ta cấp 42 rồi".

Tiểu Minh nhìn Nam Phong như vậy liền lăn ra đất cười to nói:" ngươi còn nói mình là nam nhân đích thực, đến khuôn mặt vóc dáng cứ chi đều giống nữ nhân như vậy lại nói mình là nam nhân đích thật ha ha".

Nam Phong tức giận đỏ mặt nói:" ta ta là đàn nam nhân đích thật một trăm phần trăm chỉ qua ta hành động như vậy là vì khi ta ở hình dạng nữ nhân ta đều làm như vậy khi ta tự hào về ta".

Tiểu Minh:" vậy sao ngươi không hành động kiểu nam nhân mà đi hành động kiểu nữ nhi".

Nam Phong:" ngươi cũng phải biết tôn vinh phẩm chất sang chảnh quý phái của nữ nhân khi hoá thành nữ nhân chứ".

Tiểu Minh:" vậy bây giờ không ở hình dạng nữ nhân ngươi vẫn hành động cứ chi đó?".

Nam Phong thẹn đỏ mặt nói:" đó chỉ là thói quen khi ta ở hình dạng nữ nhân mà thôi."

Tiểu Minh trêu đùa về mặt giả bộ nghi ngờ nói:" oh, vậy thế à, ta hiểu ta hiểu".

Nam Phong tức giận nói:" ngươi câm đi ta không muốn nói với ngươi nữa". Nói xong hắn liền tức tối bước ra khỏi phòng một cách nhanh chóng.

Tiểu Minh về ngây thơ vô số tội nói:" ta chỉ là trêu đùa có một chút thôi mà đã giận tới vậy".

Nam Phong lúc này, tại bờ hồ vừa buồn vừa nói:" đồ đáng ghét, ngươi quả đúng là đồ đáng ghét, hắn lúc này lấy hình nhân hình dạng Tiểu Oa lúc chưa biến lớn lấy ra. Hắn lấy ra xong, hình nhân ấy từ từ cao ra bằng với chiều cao của hắn, còn các cái khác thì giờ giống Tiểu Minh hình dạng Tiểu Oa một trăm phần trăm. Hắn liền nhìn vào hình nhân một cách xay đắm nói:" ta yêu nàng Tiểu Oa". Hắn lúc này không mang tới sự đòi chỉ chăm chú vào cái hình nhân. Hắn biết hình nhân này là Tiểu Minh biến thân thành nữ nhân nhưng hắn cứ cố gắng xoá bỏ cái suy nghĩ ấy. Hắn càng cố gắng xoá bỏ cái suy nghĩ ấy liền trách cho số phận, định mệnh và bà nữ thần và trách gia tộc hắn lẫn tự trách bản thân của mình. Nam Phong hết sức bình sinh nói:." Cái gì đó ời tại sao không cho nàng làm nữ nhi" (tại vì tác méo thích:)). " Rầm rầm"" Đùng Đùng" " Bùm" Tiếng của bầu trời lúc này như đang nứt vỡ ra.

Ngay tại một nơi, có hai người đang lơ lửng trên không trung. Một người nữ nhi đang chống cằm nằm tại chiếc giường đang lơ lửng trên không nhìn người còn lại bằng ánh mắt đờ đờ sát khí một chút khiêu khích.

Còn người kia là một người nam nhân đang được bao bọc của ngọn lửa và bay trên không, ngọn lửa này xa lạ hơn bình thường. Ngọn lửa này màu trắng, đen, đỏ. Màu trắng có lẽ tượng trưng cho những người đặt mục tiêu phấn đấu tốt lành và lành mạnh còn màu đen thì ngược lại, màu đỏ là tính đặc trưng của lửa ngọn lửa nào cũng sẽ cái màu đỏ rực mạnh mẽ ấy.

Cả hai bắt đầu miệng cử động tự nhiên đồng thanh nói:" ta và ngươi... ".

Người nam nhân kia tức giận nói:" Lười quả cam ngươi đáng ghét, ngươi lại dám bắt trước ta".

Người nữ nhân kia tức giận nói:" thần lười ngươi bắt trước ta thì có cái đồ tăng động thần kinh đáng ghét chết tiệt

Vị thần siêng năng nói:" ngươi".

Người nữ nhân kia bán manh nói:" Ta thì làm thế nào hả tướng công".

Thần siêng năng đỏ mặt nghĩ:" những lúc như thế này ta càng muốn nàng là thiếp của ta a! Thật là muốn quá đi".

Thấy thần siêng năng đỏ mặt như vậy liền nghĩ" cách như vậy đã thành công". Nàng lại tiếp tục bán cái manh nói:" trận này ta thắng chưa vậy tướng công".

Hắn đỏ ửng mặt lấp bắp nói:" ngươi ngươi đã thắng, ta là vì nhường nữ nhân thôi, ta không muốn dùng vũ lực với nữ nhi".

Nàng nhìn khuôn mặt đỏ ửng kia liền nghĩ:" hắn vẫn còn thích mình sao?". Nàng liền đỏ ửng mặt nói:" ngươi vẫn còn thích ta sao?".

Hắn thay đổi thái độ từ thích nàng thành ghét nàng rồi nói:" Ai thích ngươi chứ, cái đồ lười biếng không chịu vận động cha mẹ ta nói đúng lắm". Hắn khóc thầm, buồn thầm bởi vì nàng đâu biết hắn có nỗi khổ riêng mà cái nỗi khổ riêng sắp hết đó lại bị nàng làm cho nó như ban đầu, hắn còn gì để nói chứ?.

Nàng nhìn hắn với cặp mắt khinh bỉ ghét bỏ:" ngươi cứ nghe lời cha mẹ ngươi đi, yêu người phụ nữ ấy, người phụ nữ phản bội ngươi khi ngươi không còn quyền lực đi theo người khác, từ nay ta và ngươi không còn quan hệ, còn nữa ta sẽ không bao giờ gặp ngươi nữa". Nói xong, nàng quay lưng bay đi về nơi của nàng, những giọt nước mắt của nàng rơi ra bị gió cuốn đi làm cho hắn không nhìn thấy được những giọt nước mắt của nàng.

Thấy nàng bỏ đi, hắn như mất hết sức sống quỳ xuống hét to lên:" Tại sao tại sao thiên mệnh lại không cho ta và nàng yêu nhauuuuu". Hắn hét lên từng ký ức cứ hiện lên trong đầu hắn. " ha ha ha, hí hí". Tiếng cười khi hắn cùng nàng chơi đùa với nhau từ thời thanh mai trúc mã. Lúc này, hắn và nàng đã bắt đầu yêu nhau. Thời gian trôi qua thật nhanh. Vào lúc hắn mười tuổi, hắn lấy hết can đảm ra để tỏ tình với nàng và kết quả là nàng đồng ý ngay sau khi hắn mở lời. Hắn và nàng bắt đầu đính hôn hẹn rằng 8 năm sau chúng ta sẽ kết hôn.

Vào năm hán 18 tuổi, hán lại kết hôn với một người con gái khác mà do cha mẹ hán giới thiệu. Hán không thể từ chối cũng không thể bỏ chạy bởi vì ngay khi hán từ chối hay bỏ chạy cha và mẹ hán sẽ cho người giết nàng. Hán chỉ biết khóc một mình, sống cùng một người mà hán không hề yêu. Tin tức hán kết hôn cũng bắt đầu truyền ra và đến tay nàng. Vài ngày tin tức lan ra, nàng lên tới nhà hán mang theo nỗi cảm hận đến gặp hán. Khi nàng đến trước mặt hán, hán nhìn thấy nước mắt nàng tuôn ra vài giọt đọng lại trên mắt. Nàng vừa khóc vừa nói: "ngươi đồ thất hứa".

Hán định nói cha mẹ hán từ trong nhà bước ra nói: "đây là nữ nhân ngươi nói, ta thấy con nhỏ này vừa xấu còn lép nữa lại còn lười đúng là thứ bỏ đi, thứ bỏ đi này không thể nào so sánh vị hôn thê của con được có đúng không. Nói đến đây người mẹ tỏ ra một ít sát khí.

Hán cảm nhận được, hán do dự nói: "đúng cái thứ bỏ đi này không thể đem ra so sánh với nàng được". Nói xong, ánh mắt hán buồn bã hướng xuống đất, hán như mất hết cảm xúc, hán chìm vào bóng tối".

Nàng vừa khóc vừa sợ hãi nói: "ngươi đã nói như vậy từ nay ta và ngươi không còn quan hệ". Nói xong nàng vừa khóc vừa chạy đi.

Hán muốn khóc, muốn ngục ngã nhưng gần không thể, một khi làm những hành động đó nàng liền chết.

Sau, mười năm chung sống gia đình hán bắt đầu xuống dốc, người mà do cha mẹ hán giới thiệu cũng bỏ hán mà đi. Hán quay lại yêu nàng nhưng không được vì luật trên thần giới ghi: "chỉ được kết hôn ba lần trong đời, kết hôn lần hai phải tìm được người thích hợp để truyền lại thần vị và không được tỏ tình với người ấy, lần ba phải để người mà ngươi chuyển thần vị tìm được người nối ngôi và điều còn lại giống như vậy. Hán ngày này qua tháng nọ, tháng này qua năm nọ cuối cùng vào một ngày hán đã tìm được người khớp hán 90%. Hán liền đợi tên người này chết đi, gắng đợi đợi đợi cho tới một ngày hán không đợi được nữa hán liền qua rú ông thiên lôi nhậu. Hán đưa ra những loại rụ ngon nhất nặng nhất, những mồi ngon nhất cho ông thiên lôi ăn, sau một ba bốn tiếng hán thấy ông thiên lôi không say hán liền rời đi trong tâm trạng ức chế tức giận và tiếc thế là hán liền đợi, hán đợi đợi mãi đợi mãi cho đến một ngày hán không thể đợi được hán liền làm một kế hoạch cả thiên giới không hay biết đó là hán hạ trần giăng nhưng lúc Tiểu Minh ngủ hán liền yểm bùa thu lôi vào Tiểu Minh, tất nhiên bùa thu lôi được yểm bùa cho đến bữa tối hôm nay 3 tháng sau. 3 tháng sau hán chờ đợi kết quả, thời tiết cũng giúp hán, kết quả là Tiểu Minh phải thăng thiên để gặp ông và ông cho Tiểu Minh 100 năm để rèn luyện tại một thế giới khác. Nhưng ai ngờ người mà hán yêu lại phá tan hết kế hoạch hán sau bao nhiêu năm lập kế hoạch. Hán lúc đó không trách nàng, hán là trách thiên mệnh lại một la mán nữa ngăn cách hán. Nghĩ đến đây hán thở dài nằm xuống đất tương tư về nàng những kỷ ức đẹp nhất khi nàng ở bên hán.

Tại một nơi khác, "đến cả Ông trời cũng ghét bỏ ta sao". Nam Phong ủ rú nói.

Lúc này, Nguyệt Nga và Vũ Mi đang ngồi nhìn nhau một cách đỏ mặt. Nguyệt Nga mở lời: "ta và ngươi nhân cơ hội này tu luyện đi. Ta và ngươi thua xa tướng công rồi đó".

Vũ Mi lúc này quyết tâm nói: "Ta nhất định vào một ngày nào đó sẽ đuổi kịp lang quân của chúng ta".

Nguyệt Nga vui vẻ quyết tâm nói: "đúng vậy chúng ta hãy cố gắng hết sức để đuổi kịp lang quân tương lai của chúng ta".

Lúc này tại phòng Ngọc Nhi, "Đồ ăn ngon quá mắt nhắm". Tiếng của Tiểu Bạch vui vẻ hưởng thụ nói.

Ngọc Nhi: "các ngươi ăn bao nhiêu cũng được chỉ cần đối xử với nhi ta thật tốt, muốn ăn bao nhiêu thịt hồn thú 9 ngàn năm cũng được".

Tiểu Bạch vui vẻ sung sướng nói: "tướng công ta tốt lắm, ta muốn ăn thịt hồn thú của tướng công bất cứ khi nào ta làm việc gì có ích hay ta muốn đều được. Có lần tướng công cho ta ăn thịt hồn thú 100 vạn năm ngon lắm luôn".

Ngọc Nhi bất ngờ nói: "100 vạn năm hồn thú đem đi ăn?"

Tiểu Bạch: "đúng đúng, thịt hồn thú rất ngon a". Lúc này, khuôn mặt của Tiểu Bạch thể hiện rõ nét sung sướng vài giọt nước miếng của Tiểu Bạch trên khuôn miệng chảy ra rất nhiều."

Ngọc Nhi lúc này nghĩ: "tên tiểu tử này có đồ ngon không cho người nhà hưởng đồ ngon trước thật là đáng ghét, ta phải phạt nó thôi tiện thể xin vài miếng thịt ăn aaaa".

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 53: Tiểu Minh bị phạt và nhiệm vụ cưỡng bức

Ngày hôm sau vào buổi chiều, có một nam nhi đang quỳ giữa khu chợ đeo tấm bảng "Ta bất hiếu, đại nữ nhi" miệng cứ lầm bầm theo những dòng chữ ấy. Người nam nhi ấy chính là tâm điểm chú ý của mọi người. Mọi người nhìn hán bằng ánh mắt xa lánh, kỳ thị, xem hán như là một tội đồ vì chữ hiếu đặt trên hàng đầu. Người nam nhi ấy đó chính là Tiểu Minh. Tiểu Minh thấy xấu hổ, muốn khóc.

Chuyện là như vậy: vào lúc sáng, một người phụ nữ tầm 28 tuổi mang theo sự tức giận đùng đùng xông vào phòng của Tiểu Long không tiếng gõ cửa. Cả ba người ngơ ngác nhìn người nữ nhân, Tiểu Long hỏi: "có chuyện gì làm thế từ Ngọc Nhi của ta tức giận?".

Ngọc Nhi hiệu ứng nổi lửa tức giận nói thật to: "chàng xem, nhi tử nhà ta cho các thê tử hân ăn thịt hồn thú 100 vạn năm mà chẳng cho chúng ta một miếng thịt, chàng xem có được không".

Tiểu Long nổi lửa nhìn Tiểu Minh cười giận nói: "nhi tử nguoi thật là biết giấu lại còn đại gái chống đối phụ thân, mẩu nha".

Tiểu Minh lúng túng không biết giải thích thế nào nói: "ta ta định cho hai người ăn vào hôm nay cơ mà ai nói cho phụ mẫu biết tin?".

Ngọc Nhi nghe nói hôm nay được ăn thịt hồn thú 100 vạn năm liền nguoi giận nói: "hôm nay thì được hahaha, đúng là hài tử ngoan a, người nói với ta việc đó là Tiểu Bạch".

Tiểu Minh tạo vẻ mặt buồn nói: "ta định làm một bát ngò cho mọi người a vậy mà mọi người lại phát hiện ra mất tiêu rồi, thật là không đúng như kế hoạch ta dự tính". Thiet ra hân có làm bát ngò gì ầu, hân định dấu đi chuyện đó cho đến khi hân có đủ điểm tích phân.

Hai người thân của hân vui vẻ cười khen đứa nhi tử này nhiều lời khen như: "nhi tử nhà ta thật là quá tốt, con nhà người ta khó có thể so sánh bằng nhi tử của chúng ta ha chàng- thiệp". Thái độ của họ thay đổi 360 độ thật là bất cha mẹ thật là thâm sâu a.

Hai người nhìn Tiểu Minh với ánh mắt mong đợi đồng thanh nói: "thịt đâu, chừng nào ăn?".

Tiểu Minh lấp ba lấp bắp nói: "cái này cái này". Lúc này, mồ hôi hân chảy ròng rọc liên tục suy nghĩ lối thoát. Đột nhiên có một âm thanh phát ra.

"Ting"

"ký chủ đối với hệ thống lười biếng cũng tốt nhưng sự lười biếng ấy không có lợi cho ký chủ. Mong ký chủ nhanh chóng tìm hồn thú thăng cấp".

"Ting"

"ký chủ đã quá lâu không tìm hồn thú để thăng cấp, hệ thống sẽ cho nhiệm vụ:

- Ký chủ hãy tìm hồn thú trong 10p ngay từ bây giờ.

Ký chủ còn: 9p58 giây

Phần thưởng: 30k vàng, 30k tích phân, 1 hồn cốt phân não

Không hoàn thành: sẽ chết, đầu thai thành hồn thú năm???

Ghi chú (làm thần lười ăn với ngũ vận động một tí thì sẽ có nhà lầu xe hơi, máy bay).

Nhiệm vụ mức độ: F

Nhiệm vụ cường chế.

"Ting "

"Hệ thống rất vui vì ký chủ đã chấp nhận"

Tiểu Minh ngơ ngác chửi thầm hệ thống: "Dcm hệ thống ta chưa chấp nhận gì mà".

"Ting"

"Hệ thống đã được lập trình khi giao nhiệm vụ này rằng:

- 1 là có người chửi thầm hệ thống(tên này bị tật, khuyết diện, tâm thần bẩm sinh được xét vào danh sách thú xấu nhất vũ trụ cần tránh xa 10m)

- 2 là có người khen hệ thống(người đó thật là đẹp trai soái ca quá đi a, hệ thống yêu chết mất)

- 3 có người không làm nhiệm vụ (Tên này bất cần đời sống chật đất nên chết đi).

Tiểu Minh lúc này khuôn mặt tức giận mặt toàn màu đỏ máu gần như dồn hết lên não.

Ngọc Nhi và Tiểu Long thấy vậy liền thăm nghĩ tương tự nhau: "nhi tử nhà ta mới nhỏ chửi một tí đã như vậy rồi sau này lớn lên biết như thế nào?". Ngọc Nhi nói nhỏ nhẹ: "ta mới vừa bàn luận với nguoi một tí đã như vậy rồi sau này nguoi sẽ thế nào?".

Tiểu Minh lấy cánh cổng dịch chuyển ra vội vàng bước vào. Vì lúc này hệ thống báo cáo:

"Ting "

" ký chủ còn 7p xin mau chóng làm nhiệm vụ".

Tiểu Minh như điên vì sắp cận kề cái chết, liền không bỏ một chút thời gian để hoàn thành nhiệm vụ trước thời gian mà nhiệm vụ giao cho.

Hắn tới trước khu rừng tĩnh la đầu sầm hấn nhận ra một vấn đề công dịch chuyển không kết nối không gian khu rừng được. Hắn thử nhờ hệ thống tìm hồn thú. Hệ thống báo tin.

" Ting".

" Không thể xác định được không gian thời điểm của khu rừng".

Hắn liền chửi ới cái dm ta còn bao nhiêu thời gian?. Hắn liền mở ra bảng nhiệm vụ hiện lên:

"ký chủ đã quá lâu không tìm hồn thú để thăng cấp, hệ thống sẽ cho nhiệm vụ:

- Ký chủ hãy tìm hồn thú trong 10p ngay từ bây giờ.

Phần thưởng: 30k vàng, 30k tích phân, 1 hồn cốt phần não

Không hoàn thành: sẽ chết, đầu thay thành hồn thú năm???

Ghi chú (làm thần lười ăn với ngủ vận động một tí thì sẽ có nhà lầu xe hơi, máy bay).

Nhiệm vụ mức độ: F

Nhiệm vụ cường chế

Ký chủ còn: 5p

Hắn liền dùng hết sức bình sinh chạy vào khu rừng. Hắn đi đến đâu khu rừng vắng tanh đến đó. Không một bóng hồn thú, hồn thực vật cứ như bình chúng đã đánh hơi được hắn từ 100m. Hắn chạy đi chạy lại trong khu rừng tìm hồn thú nhìn thẳng lúc này như một người tìm kho báu giá trị nhất thế giới. Cũng đúng thôi một con hồn thú có thể đổi lấy mạng sống của hắn mà. Đã qua một phút hắn không vẫn không tìm được hắn dùng hết sức bình sinh lao vào khu rừng trung tâm. Đến đây hắn vẫn không thấy một bóng hồn thú vì chắc có lẽ các hồn thú ở đây đã cảm nhận sự hiện diện của hắn ngay khi hắn đặt chân ngay tại đây. Hắn cố gắng tìm tìm hoài tìm mãi và thời gian Còn 1 phút 30 giây,,hắn buồn nghĩ:" chẳng lẽ phải chết sao". Đến 1p bỗng nhiên một con giun trong manh manh bộ dáng nhỏ một tí dài, thân hình con giun này có vài cái vẩy rồng trên đầu có hai cái sừng nhỏ. Tiểu Minh nổi lên ý niệm con giun ấy lại chui vào xuống đất. Tiểu Minh như đập tắt hi vọng chìm trong đen tối thì con sâu lại một lần nữa chồi lên. Tiểu Minh lần này liền dùng hết điểm tích phân mua vài chiếc lá được gọi là ngon nhất trên cái đầu la đại lục này. Tiểu Minh kiềm nén ý niệm. Con sâu không màng đến lá của Tiểu Minh nhưng nó nhìn bộ dạng thèm khát hướng lên trên nhìn Tiểu Minh. Lúc này, Tiểu Minh gãi đầu búa lua xua làm cho tóc rụng văng tung toé. Hệ thống thông báo:

" Ting ký chủ còn 5 giây".

Tiểu Minh nhắm mắt lại và chờ chết. Khoảng 4 giây sau hệ thống thông báo:

" Ting"

" chúc mừng ký chủ đã hoàn thành nhiệm vụ. Ký chủ nhận được 30k vàng, 30k tích phân".

Tiểu Minh bất ngờ về mặt ngờ ngạc, ta vẫn chưa chết sao?. Ta đã hoàn thành nhiệm vụ?". Tiểu Minh một hồi lấy lại tinh thần liền mở bảng thông tin của mình:"

Tên:" Trương Tiểu Minh"

Tuổi: 10 tuổi

Cấp bậc: hồn tôn 40

Võ hồn: Tam Võ Hồn(Thánh Long(tiểu long), Giường Ngủ (thần), Thần Cấp Giun Long(thần).

Thê tử: Tiểu Bạch(cái này là hệ thống tính ai đã cùng với Tiểu Minh quan hệ).

Tương lai:" Trở thành thần siêng năng + lười".

Hết bất ngờ này đến bất ngờ khác cứ hiện ra trước Tiểu Minh.

Điều bất ngờ lớn nhất mà Tiểu Minh nghi vấn là mình vẫn chưa thăng cấp mà hệ thống đã cho hoàn thành nhiệm vụ?. Tiểu Minh đọc lại nhiệm vụ và nhận ra rằng hệ thống ghi rằng tìm hồn thú. Nhưng mà khi đạt đến mốc mới phát động nhiệm vụ này chẳng lẽ ta lách luật?.

Điều thứ hai khiến hắn bất ngờ chính là: Làm sao một con giun có thể trở thành võ hồn của hắn. Hắn nhìn lại xung quanh, hắn vẫn thấy những cái lá ngon nhất từ hệ thống đem gom lại đem bán đầu giá. Còn lại xung quanh đều toàn là đá vôi đất và cây cối.

Điều thứ ba hắn bất ngờ bởi vì tự nhiên lại cho hắn làm hai chất thần. Hắn phải biết làm sao. wtf

Hắn liền mặc kệ hết mọi thứ hắn lúc này như chưa bao giờ được hạnh phúc vui sướng nhất như bây giờ bởi vì hắn đã thoát chết".

Hắn liền dùng cánh công dịch chuyển về nhà nhìn thấy mọi người vui vẻ cười nói:" có thịt hồn thú 100 vạn năm rồi đây".

Mọi người cũng chào đáp cười cười lại hắn. Riêng Ngọc Nhi nữ cười trong kỳ quái thâm sau huyền ảo nói:" người có thể lấy thịt ra cho ta chế biến"..

Tiểu Minh:" có thể hắn nói xong liền miếng thịt to như con voi trưởng thành to bự đột nhiên xuất hiện trên tay hắn.

Ngọc Nhi nhanh chóng cầm lấy miếng thịt đưa cho Tiểu Long, rồi cười nói:" bây giờ người hãy đeo tấm băng kia ra ngoài giữa chợ quỳ hai tiếng cho ta, cho cái tội hồn lảo bỏ đi khi cán bộ giải quyết chuyện".

Tiểu Minh nói:" nhưng ta..."

Chưa kịp nói hết câu Ngọc Nhi nói:" không nhưng gì hết ngay bây giờ thực thi hình phạt, người yên tâm, người ở đây ta quen hết ahahaha".

Ngọc Nhi vui vẻ nói:" nào các nữ và chàng hưởng thụ thịt thôi".

Nam Phong nói:" Ta là Nam mà".

Tiểu Bạch và Manh Manh ham ăn nói:" người là nam vậy người liền không ăn, phần người liền cho các muội nha".

Nam Phong vì miếng thịt từ bỏ hết tất cả đau khổ nói:" À, ta quên ta là nữ nhi hahaaaha".

Tiểu Minh ngoài cuộc nói:" còn phần ta"..

Ngọc Nhi vui vẻ nói:" Tất nhiên phải để dành cho hài tử yêu dấu của ta chứ".

Tiểu Minh nói giọng mạnh mẽ:" hài tử yêu dấu của phụ mẫu có thể xin phụ mẫu được miễn hình phạt không".

Ngọc Nhi mắt sát khí nói:" KHÔNG"

Tiểu Minh:" Vâng". Tiểu Minh đeo cầm cái băng có ghi:" Ta bất hiếu, đại nữ nhi" lộ bộ ra chợ và thực hiện hình phạt như Ngọc Nhi nói.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Bá đạo võ hồn Thần Cấp Giun Long

Tác: BiHieu2k3

Tiểu Minh sau khi thực hiện hình phạt xong liền che mặt lộ bộ về nhà trong tâm trạng tủi nhục. Hắn không thể dùng cánh công dịch chuyển mà về được bởi vì hắn không thể cho mọi biết được mình có cánh công dịch chuyển. Một khi cho mọi người biết tin tức sẽ nhanh chóng truyền ra toàn đại lục, các gia tộc thế lực sẽ hỏi thăm hắn thường ngày có thể sẽ ảnh hưởng người thân của hắn.

Tiểu Minh sau khi đã đặt chân tới nhà, trước mắt hắn là một cái bàn đựng trên đó là khoảng 5 cái đĩa trên đó là đủ loại thịt. Nhìn mọi người khuôn mặt có chút buồn đặc biệt là Tiểu Bạch và Manh Manh.

Ngọc Nhi bước ra sau lưng Tiểu Minh lấy tay đẩy hắn tới ghế nói với giọng vui vẻ yêu mến:" Nào hài tử của ta mau mau ăn thịt không thôi thì nguội".

Tiểu Minh như muốn khóc, hắn không thể ngờ là phụ mẫu hắn lại thương hắn nhiều đến vậy, hắn liền ngồi xuống bắt đầu dùng bữa. Ngọc Nhi nhìn Tiểu Minh ăn liền nói:" Sao nào đồ ăn ta có ngon không "

Tiểu Minh ăn miếng thịt và nghe giọng ấm áp đó nói:" rất ngon".

Từng người từng người nhìn Tiểu Minh ăn đều nuốt liên tục nuốt nước miếng. Tiểu Minh thấy vậy liền hỏi:" sao vậy?".

Ngọc Nhi lờm mọi người rồi nói:" Không có gì đâu, nhi tử ta cứ tiếp tục ăn".

Ngọc Nhi lại lờm mọi người, mọi người bắt đầu sợ hãi nói: "Đúng vậy đúng vậy không có chuyện gì ha ha ha".

Mọi người thầm nghĩ: "đáng ghét cho chúng ta mỗi người một đĩa mà cho nhi từ của mình quá trời. Nếu ta đoán không lầm tổng hợp các miếng thịt của chúng ta và Tiểu Minh được nửa con, vậy nửa còn lại đâu?".

Một hồi sau, tất cả mọi người đều về phòng. Lúc này, Tiểu Minh đã dùng bữa xong vác cái bụng to tròn của mình đi về phòng. Lúc đi, hân thông dong yêu đời yêu cuộc sống rất là nhiều bởi vì hân mới vừa thoát chết, được ấm no, được cảm nhận hạnh phúc khi ở bên gia đình đầy đủ như vậy. Trước kia, hân cô độc tới mỗi bữa cơm hân một mình ngồi sofa xem tivi ăn cơm. Hân ao ước có người cùng mình trải sự đời.

Tới nơi, Vừa bước vào Nam Phong hỏi Tiểu Minh: "này người đi đâu vậy, đang lúc có chuyện ấy". Trong phòng lúc này chỉ có hai người. Còn Tiểu Long đã ra đồng cày cuốc.

Tiểu Minh nói: "Ta đi làm nhiệm vụ".

Nam Phong hỏi: "người làm nhiệm vụ gì mà gấp như vậy?".

Tiểu Minh một chút buồn nói: "Tìm hồn thú vì ta cấp 40 nhưng là trong 10p. Ta không hoàn thành ta liền chết. Ta may mắn là gần 3 giây hoàn thành nhiệm vụ".

Nam Phong nghi ngờ hỏi: "thể người thăng cấp bao nhiêu?".

Tiểu Minh có chút tiếc nói: "không thăng. Cấp mà ta còn được võ hồn cấp bậc thần a".

Nam Phong: "Nani".

Tiểu Minh không thể giải thích được nói: "cái này ta cũng không biết, ta nghe nói bảm sinh mà võ hồn sinh ra mà ta lại tự nhiên nhặt được võ hồn".

Nam Phong kinh ngạc nói: "Thật chứ". Hân nói vậy vì những thông tin ấy vượt mọi thứ hân hiểu biết và trong lịch sử chưa ai giống trường hợp này.

Tiểu Minh vẻ mặt vui vẻ nghiêm nghị nói: "thật, người không tin ta".

Thấy Tiểu Minh như thế Nam Phong vui vẻ nói: "Ta tin chứ, đồng hương của ta, người mau cho ta xem võ hồn của người?".

Tiểu Minh dùng ý niệm cảm giác triệu hồi ra. "ha ha trông cũng mạnh mẽ phết ấy nhỉ. Đây gọi là võ hồn sao? Rõ ràng là hồn thú mà". Nam Phong vui vẻ nói.

Tiểu Minh mở mắt ra nhìn xung quanh, dưới đất và trên trời liền thầm nghĩ: "lẽ nào ta không triệu hồi được, à mà khoan tên kia hân nói võ hồn của ta như hồn thú mạnh mẽ". Tiểu Minh liền hỏi Nam Phong: "võ hồn của ta đâu?".

Nam Phong phụt cười nói: "người không cảm nhận được khi triệu hồi võ hồn à hahaha".

Tiểu Minh then nói: "võ hồn ta ở đâu".

Nam Phong chỉ tay hướng tóc của Tiểu Minh nói: "trên đầu người".

Tiểu Minh sờ sờ cái đầu liền phát hiện ra một vật liền chắc chắn là con giun đó. Tiểu Minh liền lấy tay bóc nó ra. Thì Tiểu Minh: "la lên "A". Con giun đó lúc Tiểu Minh bóc ra nó ngậm chặt một cọng tóc của hân. Mà hân vô ý thức bóc con giun đó ra.

Con giun mạnh mẽ hai cái sừng mọc trên đầu thần có lác đác vài cái vẩy rồng đang lơ lửng trên bàn tay của hân. Con giun ấy mặc kệ Tiểu Minh mà nhắm nhẹ cọng tóc của Tiểu Minh.

Tiểu Minh và Nam Phong thấy lạ liền nói: "chà con sâu này ăn tóc à".

Tiểu Minh liền nghĩ: "này người bức cọng tóc của người cho nó đi".

Nam Phong liền bức cọng tóc của mình, cọng tóc dài 20cm mềm mại mượt mà đưa cho con giun ấy ăn.

Con giun ấy về mặt lúc này giống như đang khinh cọng tóc ấy. Nam Phong liền nói: "hử, người không ăn thì ta bỏ". Nam Phong giả như bỏ cọng tóc nhưng con sâu mặc kệ.

Tiểu Minh cười trêu đùa nói: "há há một cọng tóc người bỏ thì đến cả con sâu còn không tiếc.

Tiểu Minh nói: "đưa đây ta thử cho nó ăn". Nam Phong đưa cọng tóc của hân cho Tiểu Minh. Tiểu Minh cầm cọng tóc đó đưa tới cái miệng con giun nói: "nào Tiểu bảo bối thử một miếng đi nào ta đảm bảo món trắng miệng này ngon lắm".

Như nghe được Tiểu Minh nói con sâu ấy lưỡng lự, một lúc sau nó ngậm vào liền từ từ cho vào bụng.

Nam Phong ra về tự hào nói:" Thấy chưa đâu phải nó tiếc mà là nó chưa quen với ta mà thôi ha ha".

Tiểu Minh nói:" Tóc của người chỉ là món tráng miệng thôi".

Đột nhiên, con giun đó gật đầu. Hai người kinh ngạc nhìn con giun. Tiểu Minh nhìn võ hồn sâu của mình nói:" người hiểu chúng ta nói gì sao?.

Con giun gật gật đầu. Lần này chắc chắn hơn, Nam Phong nói:" nhanh nhanh hỏi nó có biết nói không".

Tiểu Minh nhìn con giun hỏi:" Đây tiểu bảo bối người có biết nó không".

Con giun lắc đầu, hai người có chút thất vọng.

Nam Phong hỏi:" thế con giun này có mấy cái hồn hoàn rồi?. Cái này ta cũng không biết. Tiểu Minh nói.

Tiểu Minh lại nói:" cái này để ta coi trong hệ thống". Tiểu Minh kêu hệ thống hiện ra thông tin và Nam Phong khuôn mặt phấn khởi chờ đợi.

" Ting".

" Tên:?"

Chủng Tộc:" Giun Long(thần cấp)

Xuất thân:" Ở sâu trong Tinh Đấu Sâm Lâm dưới 10km lòng đất "

Độ hiếm:??

Hồn hoàn hiện có: 10 cái(Xanh Lá, Tím, Đen,Đen,Đen, Đen, Đen, Đen, Đỏ. Đỏ"

Cấp:" 93"

Tiểu Minh lúc này đứng hình người chảy mồ hôi trong lòng con tim như sắp bay ra khỏi ngực. Tiểu Minh lúc này la lên ta lấy được kim cương rồi ha ha ha.

Nam Phong liền hỏi với vẻ mặt tò mò hỏi "chuyện gì?. Con sâu đó mạnh lắm sao?"

Tiểu Minh hét lên:" không! Mà là cực cực cực kỳ mạnh!. Có 10 cái hồn hoàn a".

Nam Phong khóc lóc nói:" Ta cũng muốn a, số phận thật bất công".

Tiểu Minh an ủi đùa cợt nói:" người yên tâm đi người sẽ sớm có ngày giống ta. Chỉ là không biết kiếp nào người có a".

Nam Phong nghi ngờ:" người đang an ủi ta hay là người đang làm cho ta cảm thấy ta hết hi vọng?."

Tiểu Minh tươi cười nói:" ta là an ủi người".

Nam Phong nhìn Tiểu Minh nói:" số người thật sướng, số ta thì.." nói xong hất vào một góc ngồi tự kỷ".

Tiểu Minh nói:" ngoài cái này ra ta còn phần thưởng a người muốn biết không".

Nam Phong liền tò mò chạy lại gần Tiểu Minh hỏi:" người người phần thưởng là gì mau mau cho ta xem".

Tiểu Minh từ từ chậm rãi nói:" đó là 30k vàng, 30k tích phân, và hồn cốt phần não a".

Nam Phong liền sáng mắt nói:" A đại gia có thể nào cho tiêu nhân vài vàng được không".

Tiểu Minh:" có thể a nhưng ta đau lưng quá".

Nam Phong liền đẩy Tiểu Minh tới phía giường nói:" đại gia à người ngồi xuống đây ta bấm bóp".

Tiểu Minh cười cười nói:" người thấy tiền là mất sáng a".

Tiểu Minh một hồi hưởng thụ liền đưa cho Nam Phong một tiền vàng. Nam Phong thất vọng nói:" người có một Đồng tiền như vậy cho ta có một đồng vàng ta thật buồn".

Tiểu Minh nói:" ta hỏi người người 1 lần bấm bóp bao nhiêu đồng".

Nam Phong nói: "cao cấp thì 1 bạc, không thì 5 đồng, trung cấp thì 16 đồng". Nam Phong nói đến đây liền hiểu ra mặt ngơ ngạc nhìn Tiểu Minh.

Tiểu Minh vô số tội nói: "vốn dĩ ta định cho người 10 ngàn vàng nhưng người chọn nghề đóng bóp a, thật đáng tiếc quá đáng tiếc."

Nam Phong tự trách mình: "sao ta ngu quá vậy". Lại thầm nghĩ: "à không, hẳn thật là đáng ghét".

Tiểu Minh nói: "Ta chỉ là nói đùa thôi". Nói xong Tiểu Minh đưa cho hắn một tấm thẻ ngân hàng hiệu Hệ Thống Thánh Lười.

Nam Phong tức giận nói: "người đùa ta à, ở thế giới này làm gì có máy rút tiền".

Tiểu Minh chắc chắn nói: "có, máy rút tiền nói từ hệ thống của ta, tấm thẻ đó có 30k vàng nha đồng nghĩa từ nay người thuộc về ta nha".

Nam Phong đỏ mặt nói: "Ta vốn dĩ đã thuộc về người hình dạng Tiểu Oa".

Tiểu Minh rung động nói: "người thật lòng yêu hình dạng đó của ta thật sao?". "Tiểu Minh hơi khó tin vì hắn tới bây giờ vẫn còn yêu hình dạng kia của Tiểu Minh mặc dù đã biết Tiểu Minh là Nam Nhân. Thật khó có thể tin được.

Nam Phong nhìn Tiểu Minh nói: "người có thể biến hình dạng nữ nhân không?".

Tiểu Minh: "đẹp đi người làm ta tổn tình cảm xúc quá a".

Nam Phong lại hỏi: "thế hồn cốt đó là gì?".

Ai đọc c này bình luận phía dưới giùm tác nha, tác rất vui vì những ai đọc tới đây. Xin cảm ơn mọi người. Mọi người nhớ ủng hộ ta nha.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Hồn cốt là gì và Luân Lý

Tác giả: "Trương Minh Hiếu 2k3

Nghe Nam Phong hỏi Tiểu Minh không chắc chắn nói: "cái này ta cũng không rõ hồn cốt là gì. Để ta hỏi thử hệ thống.

Nam Phong về chờ đợi nói: người cứ hỏi, ta chờ".

Tiểu Minh dùng ý niệm hỏi hệ thống: "hệ thống ơi hệ thống à! Hồn cốt là gì".

"Ting".

"mời ký chủ trả 100 tích phân".

Tiểu Minh thở dài nói với hệ thống: "người lấy đi".

"Ting"

"Đã lấy".

"Ting "

"Sau đây là màn trả lời".

Tiểu Minh lúc này phát bực nói: "ôi cái Đm người nhây v!".

Nam Phong kinh ngạc ngơ ngạc nói: "sao người lại bảo ta nhây?".

Tiểu Minh giải thích: "không ta nói với hệ thống không phải nói với người".

Nam Phong: "thế à, ta xin lỗi người".

Tiểu Minh: "không có gì, do ta nhất thời tức giận với hệ thống mà thôi".

"Ting"

"Hồn cốt là một loại vật thể cực kỳ đặc thù. Có thể nói, nó là giấc mộng của những hồn sư, là vật phẩm mà bọn họ hy vọng chiếm được nhất. Cũng cùng loại với hồn hoàn, hồn cốt cũng xuất phát từ hồn thú. Nhưng nó cùng hồn hoàn khác nhau rất lớn. Đầu tiên. Tỷ lệ xuất hiện hồn cốt chỉ trong ngàn phần có một (1/1000), thậm chí còn thấp hơn, nói đại khái, chỉ có khi thực lực cực kì cường đại, hơn nữa trong tình huống tử vong của một vài loại đặc thù hồn thú, hồn cốt mới có thể xuất hiện sau khi chết, khác hẳn các hồn thú sau khi chết đều tồn tại hồn hoàn. Bởi vậy. Hồn cốt là cực kì hi hữu, cực kì trân quý."

"Ngoài ra hồn cốt có các bộ phận khác nhau như: hồn cốt thân, tay, chân não v.v. Hồn cốt được chia thành hai loại:

- Loại cho con người

- Loại cho hồn thú".

"ký chủ đã thông não chưa?"

Tiểu Minh dùng ý niệm chửi hệ thống: "ngươi là hệ thống ta không chấp nhất".

Tiểu Minh sau khi đọc xong thông tin từ hệ thống liền nói lại hết tất cả những gì hệ thống thông báo cho Nam Phong.

Nam Phong mắt sáng, khuôn mặt lúc này thêm thường nói: "hồn cốt này, đại gia có thể cho ta được không a, cho nha cho nha".

Tiểu Minh nói: "ngươi đang nằm mơ giữa ban ngày à?"

Nam Phong thẹn nói: "đáng ghét không cho ta thì thôi ta liền đi ra ngoài". Hắn nói xong liền tức tốc bước ra ngoài.

Tiểu Minh từ trong rương lấy hồn cốt não đẩy ra xem thông tin:

"Tên Vạn lý Trí Tuệ

Độ hiếm: "Chỉ Tôn Vô Thượng".

Xuất thân: Chủng Tộc Giun Long

Tác dụng: "Khai thông trí tuệ có thể vượt xa con người, giúp thông trí tuệ với vạn vật.

Điều kiện dung hợp: Hồn thú của chủng tộc Giun Long đạt đến cấp độ thần mới dung hợp được.

Lưu ý: nhân tộc dung hợp vào, hồn cốt sẽ ăn sâu vào não và điều khiển và lấy hết tất cả của nhân tộc đó cho đến khi chết.

Tiểu Minh thở phào nhẹ nhõm thầm nghĩ: "Hên là ta đọc thông tin của nó không thôi ta chết rồi". (các bác nhớ đọc hướng dẫn sử dụng trước khi dùng nha. Không là bị gì người ta không đền cho các bác đâu đó!)

Tiểu Minh ngẩn đầu lên nhìn ra phía ngoài cửa. Đột nhiên có một người nữ nhân ăn mặc gọi cảm bước đi nhẹ nhàng bước tới cạnh Tiểu Minh rồi môi sát tai Tiểu Minh nói: "Tướng công có thể cho thiếp hồn cốt phần não không?".

Tiểu Minh đỏ mặt (đây chỉ là phản ứng tự nhiên của con người mà thôi). Nghĩ: "tên Nam Phong này hẳn định làm gì đây? Ta xem hắn diễn kịch một tí thôi".

Thấy Tiểu Minh đỏ mặt Nam Phong tiếp tục công kích nói: "chỉ cần tướng công cho ta cái đó, ta liền bán thân này cho tướng công nha".

Tiểu Minh lấy giấy bán thân ra đặt lên bàn rồi nói: "ngươi ký vào tờ giấy bán thân này, hồn cốt phần não kia liền là của ngươi".

Nam Phong mù quáng liền ký vào tờ giấy. Tiểu Minh nhìn Nam Phong như vậy nói: "ngươi đúng là người ham lợi nha".

Nam Phong nói: "Ta mặc kệ ngươi nói cái gì, cái hồn cốt não này từ nay là của ta".

Tiểu Minh: "ngươi cứ xài, ngươi chết ta không chịu trách nhiệm".

Nam Phong: "ngươi dọa ta à, ta không dễ bị dọa đâu". Hắn bước ra khỏi phòng.

Lúc hắn bước ra khỏi phòng Tiểu Minh nói: "nhân tộc dung hợp vào, hồn cốt sẽ ăn sâu vào não và điều khiển và lấy hết tất cả của nhân tộc đó cho đến khi chết. Đó là những gì thông tin ta đọc được từ việc hồn cốt não a. Ta thật tội nghiệp cho người không tin lời ta nói quá đi a".

Hắn thẳng gấp lại, quay người lại bước đến Tiểu Minh nói: "chuyện là thế nào?".

Tiểu Minh thông thả nói: "thì là hồn cốt đó chỉ được dung hợp cho hồn thú thôi có gì to tát đâu"

Nam Phong tức giận nói: "ngươi ngươi ngươi lừa ta".

Tiểu Minh an ủi nói: "ngươi có thể bán đấu giá được mà".

Nam Phong như được khai sáng nói: "ờ ha". Hắn bước ra khỏi phòng.

Ngay lúc bước ra khỏi phòng Tiểu Minh thông thả nói: "hồn cốt chỉ dùng cho thú ai mà mua a, mà có qua mặt được hội bán đấu giá lúc bán thì người ta sử dụng xong chết thì ngươi liền chết a".

Nam Phong thẳng lại bước tới Tiểu Minh tức giận tột cùng nói: "ngươi ngươi dám lừa ta, ta liền liều chết với ngươi". Nàng ta tung ra hồn hoàn lao thẳng vào Tiểu Minh.

Khi nàng ta gần sắp đến nơi Tiểu Minh đang ngồi thì nàng tự nhiên nóng người, cổ bắt đầu thắt lại, phía dưới bắt đầu ngứa ngáy. Nàng ngã xuống mặt đất một giọng thất thanh la lên "A". Nàng nhìn hắn với con mắt hận nói: "ngươi lừa ta còn lại làm như vậy với ta". Nàng như vậy bởi vì nàng đã từng bị bọn buôn trẻ em bắt cóc hèn là có Tuyết Nhi tới cứu.

Tiểu Minh nói: "Ta chỉ dạy ngươi một bài học mà thôi. Ngươi ham lợi quá một ngày nào đó sớm muộn gì ngươi sẽ giống như ngày hôm nay".

Phong Nữ con mắt nhìn Tiểu Minh như một người vĩ đại nói: "thật vật sao".

Tiểu Minh nói: "1 phần là thật phần còn lại cũng gần là thật".

Phong Nữ: "ngươi có thể tha tự do cho ta".

Tiểu Minh: "không! Chừng nào ngươi hết ham lợi, hết quấy rối ta liền tha".

Phong Nữ hai má hồng cuối xuống nói: "vậy sao?".

Tiểu Minh nhìn như vậy trong lòng có chút rung động thật ra là đã rung động từ lâu bởi vì hình dáng nữ và nam nhân của nàng đều thành nữ nhân rất là đẹp.

Tiểu Minh nói: "ngươi đưa hồn cốt ấy cho ta, ta cho ngươi 10k vàng".

Nam Phong bỗng nhiên phía dưới chảy nước hai đầu ti bắt đầu đau nhói thất thanh kêu uhm.

Tiểu Minh nói: "Ngươi thấy thế nào? Mỗi lần ngươi suy nghĩ đến việc hãm tiên, lợi, gái đều là như vậy. Mau đưa hồn cốt cho ta".

Nam Phong muốn khóc đưa cho Tiểu Minh hồn cốt. Tiểu Minh nhận lấy và triệu hồi ra con giun Long kia, một lần nữa nó lại xuất hiện trên đầu ngâm một cọng tóc. Tiểu Minh lúc này cẩn thận hơn lần trước nhẹ nhàng đưa con giun từ trên đầu xuống bang tay. Con giun ấy không chịu buông tha cọng tóc, Tiểu Minh thờ dãi liền bắt cọng tóc ra. Tiểu Minh đưa miếng hồn cốt đến trước mặt con giun. Con giun khuôn mặt vui vẻ liên tục phần đầu lượn lên lượn xuống như đang muốn cầm tạ.

Hồn cốt phần não bắt đầu tỏa sáng và nhỏ dần theo kích thước đầu con giun. Hồn cốt ấy đã khớp với đầu con giun liền lơ lửng tại chỗ đó. Lúc này con giun trong có vẻ như là cực cực cực kỳ đau đớn. Cái thân của nó giữ nguyên, cái đuôi nó di chuyển lung tung. "Rầm" Tiếng của mặt bàn bị nứt 1/5 của cái bàn do chiếc đuôi nhỏ bé xinh xinh kia đập xuống gây". Tiếp theo đó là tiếng nứt của sàn nhà hổ sấu khi sàn nhà bị nứt là 10m". Thật quá bá đạo.

Tiểu Minh và Phong Nữ há hốc mồm vì mức công kích của nó quá mức là thần Thánh quá đi mà.

Cả hai người quan sát quá trình dung hợp hồn cốt của nó. Một lúc sau, ánh sáng biến mất, trên phía đầu của nó có hình vương miện tỏa ra ánh vàng kim. Con giun ấy mở mắt ra và nói: "Chào chủ nhân thứ 2 ta tên là Luân Lý".

Tiểu Minh: "ngươi đã biết nói rồi sao? Vì dung hợp hồn cốt sao".

Luân Lý: "vâng thưa chủ nhân".

Tiểu Minh hỏi: ". Chủ nhân thứ nhất của ngươi là ai?".

Luân Lý phấn khởi một chút buồn nói: " chủ nhân thứ nhất của ta là một người vĩ đại, một người có tinh thần siêu mạnh".

Tiểu Minh hỏi: "ngươi yêu thương chủ nhân ngươi lắm đúng không?".

Luân Lý hạnh phúc nói: ". Ta yêu rất nhiều".

Tiểu Minh lại hỏi: "thế chủ nhân thứ nhất của ngươi tên gì?".

Luân Lý nói: " chủ nhân thứ nhất ta tên là Trương Lý Bích".

Tiểu Minh:" thế chủ nhân ngươi là nam nhân hay nữ nhĩ".

Luân Lý:" là Nữ nhĩ".

Luân Lý hỏi:" chủ nhân tên là gì, ta đã giới thiệu rồi".

Hắn nói:" ta tên là Trương Tiểu Minh, rất vui được gặp ngươi".

Tiểu Minh kiểm trướng độ thông minh của nó bằng cách hỏi:" ngươi có biết định luật hấp dẫn gì không?"

Luân Lý:". Ta biết".

Tiểu Minh:" thế ngươi hãy nói cho ta xem"

Luân Lý:"Một cách vắn tắt, luật hấp dẫn nói rằng “tư tưởng tạo ra sự vật” – nếu ta nghĩ đến điều gì mạnh mẽ và thường xuyên, điều đó sẽ đến với ta. Nghĩa là, tư tưởng của ta “hấp dẫn” điều ta suy nghĩ đến với ta. Ví dụ: “Tôi sẽ có tiền,” nếu cứ nghĩ và tin như thế tự dung ta sẽ có tiền. “Tôi sẽ đẹp,” cứ nghĩ như thế thì ta sẽ thành đẹp ra.- Lực hấp dẫn rất huyền bí rất khó để miêu tả nó và có thể nói đúng về nó."

"Aaaaaaaa" Luân Lý đột nhiên la lên, những tia sáng bắt đầu bao bọc lấy nó".

Tiểu Minh lo lắng hỏi:" ngươi có chuyện gì thế".

Luân Lý im lặng, các ánh sáng bao lấy nguyên thân của nó. Từng đợt ánh sáng lao tới thân của luân lý cứ như đang đâm vào người nó. Ánh sáng đỏ, vàng, xanh. V.v cứ lao vào nó và bị nó hấp thụ. Một lúc sau ánh sáng bắt đầu tản ra hiện trước mắt Tiểu Minh và Phong Nữ là một tiểu xà. Lơ lững trên không chung cái đầu hai cái sừng rồng chưa mọc hết.

Hai người nhìn thấy vậy liền nói:" ngươi thật là mạnh mẽ nha".

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Lý lịch và quá khứ của Luân Lý

Tác: Trương Minh Hiếu (2 k 3)

Luân Lý quay mặt đi giọng trong cổ về lạnh lùng nói:" cảm ơn chủ nhân đã khen ta, chủ nhân trước của ta cũng khen ta dễ thương như vậy".

Tiểu Minh nói:" ngươi dễ thương mà có một chút uy nữa đó “.

Luân Lý vui vẻ quay mặt lại có một chút mạnh mẽ nói:" ta cảm ơn ngươi chủ nhân".

Tiểu Minh chợt nhận ra rồi nói:" ngươi giới tính là gì".

Luân Lý e thẹn nói:" vâng ta là giống cái".

Tiểu Minh hỏi:" tại sao ngươi làm võ hồn của ta mà lại khai thông được trí tuệ và có thể di chuyển tự do như vậy được?".

Luân Lý nói:" đó là vì ta đến từ một thời không khác, khi ta lần đầu xuất hiện tại đây ta đã gặp được chủ nhân ta Trương Lý Bích. Chủ nhân của ta rất là xinh đẹp và dễ thương hơn ta rất rất rất rất là nhiều. Ta nhớ lúc ấy, ta còn rất là nhỏ gặp được chủ nhân ta lúc ấy mới trưởng thành nữ nhân tầm khoảng 16-18 tuổi. Tính khí của chủ nhân ta lạnh lùng một chút vui tính về ngoài rất siêu cấp mạnh mẽ nha, ta và chủ nhân ta vượt qua bao nhiêu sóng gió, cuối cùng chủ nhân ta thăng thành thần còn ta phiêu bạt ở thế giới đầu la đại lục này, Trước khi ta tạo ra chủng tộc của ta tại thế giới đầu la đại lục. Vào một ngày, ta tìm được nửa kia của ta tại một đỉnh núi, ta một lần bị đám nhân tộc người xấu kia truy đuổi ta, giết ta, ta chạy ta chạy mãi ta chạy hết sức bình sinh của ta, nói đúng hơn là ta bỏ hết sức. Ta chạy mãi, cho đến khi đến đường cùng, từ đâu bay ra một anh rồng thật là đẹp trai a, tới cứu ta, anh ấy đánh chết tất cả người đuổi theo ta.

Một lúc sau, anh ấy bỗng nhiên bay siêu nhanh về nơi nào đó. Ta từ lần đó đã trao con tin này cho anh ấy. Ta dựa vào thần niệm của ta cái được gọi là giác quan thứ sáu của phụ nữ, ta dựa vào cái giác quan của phụ nữ ấy tìm đến hang của anh ấy.

Ta dùng truyền âm nói với anh ấy bằng điệu ngữ siêu mạnh mẽ nói:" ca à muội yêu ca, ca yêu muội nha “.

Anh ấy trả lời ta một cách phũ phàng nói:" ngươi đầu óc bị nào tàn không biết suy nghĩ, ngươi và ta có thể yêu nhau sao?, một người là rồng một người là sâu giao phối kiểu nào".

Ta tức giận nói:” người thật đáng ghét để thân phụ nữ như ta tỏ tình với người trước mà người từ chối người thật là đáng ghét”.

Vị ca kia trả lời:” nếu người có thể sinh cho ta một nhi tử ta liền yêu người, nguyện suốt đời yêu người, dù sao ta cũng đã yêu người ngay từ lần ta cứu người”.

Ta vui vẻ nói:” ta có thể, ta yêu người”.

Vị ca kia nói:” người vào đi”.

Ta vui vẻ bò vào, ta hốt hoảng sợ hãi khi nhìn cảnh trước mắt, chàng ta xung quanh toàn là máu, vài vết máy dính lên ria mép của chàng ta, miệng. Ta hỏi:” chàng có chuyện gì vậy”.

Vị ca kêu nói:” Ta chỉ còn hai năm sống nữa thôi”.

Ta buồn bã nhìn chàng:” thật vậy sao?”.

Chàng nói:” sao nào người không còn yêu ta nữa không?”.

Ta nói:” ta còn chứ, nhưng ta có chút buồn cho chàng”.

Chàng nói:” bây giờ người liền với ta sinh con”.

Ta nói:” ta với chàng chưa biết danh tính nhau mà đã tiến tới việc ấy rồi”.

Chàng nói:” ta tên là Nhất Tiểu Long, chủng tộc: rồng tồn tại từ 10000 vạn năm trước. Thế còn nàng”.

Ta nói:” ta tên là Luân Lý, chủng tộc: Giun thần, đến từ thế giới khác”.

Nhất Tiểu Long hơi bất ngờ nói:” nàng đến từ thế giới khác nàng thật chứ?”

Ta nói:” thật”.

Nhất Tiểu Long nói:” ta đã từng nghe các bậc tổ tiên và cha mẹ ta kể chuyện chủng tộc ta từ một nơi nào đó do bị nhân tộc và các vị thần tàn sát nên các bậc của tổ tổ tiên đánh đổi nửa sinh mệnh của mình và thực lực để mở ra thời không đến được đây.”

Ta bất ngờ nói:” gia tộc người từ thế giới khác qua đây á?”.

Nhất Tiểu Long không chắc chắn nói:” cái này ta cũng không chắc chắn lắm bởi vì đó là truyền thuyết của gia tộc ta”.

“ vậy bây giờ người và ta giao phối với nhau như thế nào?”.

Ta có chút buồn nhưng cũng hạnh phúc nói:” ta có bí thuật của gia tộc ta, cái này phải dùng vận mệnh của ta cho người nào đó mà sở thích của ta chọn lựa, đến lúc đó ta sẽ bị phong ấn hết trí não, ngủ sâu đến 100 vạn năm, đến lúc ta thất dậy sở thích của ta theo nào ta liền giao vận mệnh cho người khác và cái này ta đến hai năm nữa ta cũng đến kỳ hạn ngủ say”.

Nhất Tiểu Long khuôn mặt nhăn nhoe buồn bã nói:” người có cần làm vậy sao, người có thể hi sinh tất cả vì ta sao? Nhưng ta không muốn đều đây xảy ra, người nên về đi, người nữ nhân suốt đời của ta.”

Ta nói:” ta vì người có thể làm tất cả mọi chuyện nếu người yêu ta thật lòng và nhiều như nước biển”.

Nhất Tiểu Long:” nhưng an nguy của người “.

Ta nói:” không nhưng nhị gì hết”.

Ta bắt đầu dùng thuật của tộc ta mặc kệ chàng ngăn cản hay làm gì, ta bắt đầu hấp thu những thứ một ít tốt nhất từ chàng, mỗi cái tốt ấy đều hấp thu vào trong bụng ta.

Chàng ta bất ngờ hỏi ta rằng:” cái bụng nàng nhỏ như vậy, liệu sau này con của chúng ta có lớn được như ta “.

Ta chắc chắn nói:” cái này chàng yên tâm, chàng nhìn như vậy thôi, sau một tháng con của chúng ta sẽ dài và to bằng một con chần trưởng thành. Một năm thì sẽ có kích thước bằng chàng mà thôi!”.

Nhất Tiểu Long thở vào nhẹ nhõm bởi vì hắn đã hứa với cha mẹ hắn, tổ tiên hắn sẽ sinh ra một hậu duệ cho tộc của hắn không bị lãng quên và tuyệt chủng”.

9 tháng sau, ta đã sinh ra một tiểu giun mang đặc tính 70 % của chàng. Thân hình ta cũng bắt đầu thay đổi, thay đổi 70% giống chàng nhưng ta nhỏ rất

nhiều so với chàng và mạnh mẽ rất nhiều so với chàng. Tiểu Giun Long đó ta đặt tên là: Nhát Long Lý”. Ta và chàng đợi đến gần một năm nói với con của chúng ta rằng:” chúng ta sẽ đi xa và có thể không bao giờ gặp lại”. Long Lý nước mắt chảy ròng rọc nói:” cha mẹ không ở bên con nữa sao, có phải con hư, con không nghe lời cha mẹ dao”.

Ta buồn bã muốn khóc nhưng phải kiềm nén nói:” không con rất là ngoan, rất là nghe lời nhưng ta và cha con phải thăng thành thần, cho nên con hãy cố gắng mạnh mẽ, con là con đực trong gia đình này nhất định không được khóc, phải ngày càng mạnh mẽ lên”.

Long Lý nước mắt như muốn trào ra nói:” con sẽ không khóc, con đã trưởng thành, cha mẹ hãy đợi con, rồi một ngày nào đó con sẽ thăng thành thần, đoàn tụ với cha mẹ”.

Hai người cố gắng kiềm nén cảm xúc, nhưng nước mắt cứ tuông ra, hai người thấy vậy liền quay mặt hướng tới phía trước hàng động nói:” con hãy mạnh mẽ lên một ngày nào đó hãy tìm bạn đời thích hợp để nối dõi chủng tộc của cha con. Hai người bước đi thật nhanh mặc kệ tiếng đáp của Long Lý. Vì khi nghe thấy hai người lại càng không muốn rời đi. Số phận thật là chó treu cho những cặp tình nhân yêu nhau thật lòng nhưng lại bị số mệnh treu đùa, bị xã hội, gia đình, người thân bạn bè, lời nói, những vật chất làm cây cầu đóng mở, thích thì cho qua, không thích thì không cho qua, thù tuyện mà điều khiển hạnh phúc cho những cặp tình nhân.

Những ngày tháng sau đó ta và chàng tận hưởng những giây phút bên nhau, hai chúng ta trân trọng từng giây phút bên nhau, cùng cười nói, chia sẻ những chuyện buồn, vui, cùng nhau vượt qua khó khăn mọi thử thách. Vào một ngày, ta và chàng đang bay trên không chung đi đến những nơi mà tất cả con người chưa ai đặt chân đến. Bỗng nhiên, ta và chàng đều rớt xuống mặt đất, trước khi ta nhấn mắt ta thấy trên tay mình và xung quanh toàn đầy máu, ta chưa kịp phản ứng thì cơ thể ta, não ta, thần thức ngừng hoạt động”.

Ta không biết ta đã ngủ đến bao lâu vào một ngày, khi ta lấy lại thần thức ta đã được triệu hồi bởi chủ nhân”.

Hai người lúc này nước mắt cứ như suối nói:” câu chuyện thật là cảm động a, hu hu hu”.

Luân Lý cảm nhận được nước mắt của mình rơi xuống không biết từ khi nào nghĩ thầm:” con của ta bây giờ còn sống không?”.

Tiểu Minh về mặt ngây thơ không biết gì nói:” thế câu chuyện vừa rồi của ngươi có liên quan gì đến câu hỏi của ta không?”.

Luân Lý nói:” Có nhưng tại ta nhắc đến chuyện cũ liền buồn muốn được chia sẻ cho chủ nhân nghe”.

Tiểu Minh nói:” Ngươi trả lời câu hỏi của ta ở đâu?”.

Luân Lý nói:” Ta là một động vật đến từ thế giới khác, ta đã từng giết hồn thú lấy hồn hoàn và do cấm thuật của ta nên ta giao vận mệnh này của ta cho chủ nhân “.

Tiểu Minh nói:” thế ngươi không phải là võ kỹ của ta?”.

Luân Lý bất ngờ hỏi:” Võ kỹ? Cái này ta không biết, không có trong trí thức của ta”.

Tiểu Minh nói:” để ta giải thích”.

“ Võ hồn chia thành ba loại:

- Thú võ hồn
- Khí võ hồn
- Thực vật võ hồn

Võ hồn là thứ mà con người thức tỉnh lúc sáu tuổi là thế giới đầu la đại lục này. Tỷ lệ người có một võ hồn chiếm 87%, người song sinh võ hồn là 8%, tam sinh võ hồn là 3%, tứ sinh võ hồn là:1%”, các loại còn lại nằm trong con số 1% hoặc có thể là 0%”.

Luân Lý nói:” Thừa chủ nhân ta đã nhớ”.

Tiểu Minh nói:” ta nhớ ngươi có nói đến con của ngươi thế con của ngươi còn sống hay đã chết”.

Luân Lý nói:” cái này ta cũng không biết”.

Tiểu Minh nói:” ngươi có muốn về lại nhà của ngươi để gặp con của ngươi không”.

Luân Lý nói:” ta muốn”.

Tiểu Minh vui vẻ nói:” thế thì ngày mai chúng ta sẽ xuất phát”.

Tiểu Minh nhìn Phong Nữ nói:” ngươi có đi không, ngươi đi ngươi liền thấy rỗng”.

Phong Nữ mắt sáng nói:” ta đi ta đi, ta từ hồi nhỏ tới bây giờ chưa lần nào thấy rỗng, không biết rỗng sao nhỉ, đặc biệt là giữa giun với rỗng à nha, ngộ

lắm a ghen.

Các bác hãy đón xem chương tiếp theo vào ngày 30/8/2018 nha. Trong khi chờ đợi đọc những chương nào mà mình chưa đọc trong truyện của tác nha!
Xin cảm ơn rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Gặp lại con của Luân Lý sau bao nhiêu năm không gặp và WTF con của người đầu

Ai đọc tới đây đánh giá truyện của tác đi, các bác hãy đánh giá thật lòng và bình luận những lỗi tác cần sửa, góp ý các bác muốn gì để cho tác ngày càng cải thiện hơn. Cảm ơn các đọc giả đọc tới đây!.

Qua ngày sau, Tiểu Minh đến phòng của mình hiện tại các nàng đang ở để rủ Vũ Mi và Nguyệt Nga đi thăm con của luân lý. Bước vào phòng, các nàng đang bàn chuyện gì đó rất vui và rất phấn khởi, khi thấy ta các nàng lung tung nói nói:”Chàng mau đi ra khỏi đây đi hai chúng ta đang bàn chuyện phụ nữ”.

Tiểu Minh ngại nói:”ta chỉ là rủ các nàng đến thăm con của người Luân Lý mà thôi

Tiểu Minh nhìn mặt hai nàng đỏ ửng, khi nói còn lắp bắp liền hỏi:”các nàng có chuyện gì giấu ta sao?”.

Nguyệt Nga hơi giận hờn nói:”đây là chuyện của nữ nhân nam nhân không nên biết nhiều”. Nói xong hai nàng liền tiến tới Tiểu Minh và đẩy Tiểu Minh ra khỏi phòng.

Tiểu Minh trong lòng có chút lo lắng một chút tò mò, hần thầm nghĩ:”các nàng có chuyện gì quan trọng bí mật muốn giấu ta sao hay là tạo cho ta một bất ngờ lớn. Vẫn nên là không nên xía vào chuyện của nữ nhân”.

Tiểu Minh trong lòng còn bất an vì không biết bí mật của hai nàng. Tiểu Minh bỏ suy nghĩ buồn bã tiến tới phòng của Ngọc Nhi. Tiểu Minh bước vào nói:”Tiểu Bạch, Mạnh Mạnh các người có muốn đi chơi không”.

Tiểu Bạch và Mạnh Mạnh như đang che giấu thứ gì đó lung tung nói:”hai hai chúng ta không có chuyện gì giấu đâu”.

Tiểu Minh đe dọa nói:”nói cho ta biết mau”.

Tiểu Bạch và Mạnh Mạnh sợ hãi nói:”ta ta hai chúng ta được được...” nói tới đây đột nhiên Ngọc Nhi bước vào lớn giọng nói:”người mới sáng sủa đã xong vào phòng của nữ nhi người muốn làm gì”.

Tiểu Minh nói:”ta chỉ là muốn rủ các nàng đi chơi thôi”.

Ngọc Nhi như liếc các nàng rồi nói:”các nàng phải thử món của ta chế biến, ta làm nhiều món lắm. Đúng không Tiểu Bạch và Mạnh Mạnh”.

Tiểu Bạch và Mạnh Mạnh nước nước miếng nói:”đúng đúng, hai ta còn phải thử món ngon nên không đi chơi với người được ha ha ha”.

Ngọc Nhi tiến tới hai nàng xoa xoa đầu của hai nàng về mặt vui cười nói:”tôi nay ta cho người một ít thịt ngon “.

Tiểu Minh thấy về giả tạo ở nơi đâu đây liền nói:”các người có chuyện gì giấu ta sao?”.

Ngọc Nhi nói:”người còn không mau đi ra, còn muốn ở đây làm gì?”.

Tiểu Minh nói:”ta ta ta”. Chưa nói xong Tiểu Minh thở dài bước ra khỏi phòng. Hần giờ đây tâm trạng bất an lại còn bất an hơn. Hần bước đi trong suy nghĩ một bước là một câu hỏi bước tiếp theo là câu trả lời. Hần bước chậm rãi với khuôn mặt lo Âu về trường thành mặc dù hần hiện tại 10 tuổi.

Sau nhiều bước chân, thời gian cũng trôi theo những bước chân Tiểu Minh trầm lặng bước vào phòng. Phong Nữ hô to hỏi:”thế nào rồi?”.

Tiểu Minh buồn bã nói:”các nàng như có bí mật gì đó giấu ta, ta rủ các nàng, các nàng không đi”.

Phong Nữ nói:”chắc tại các nàng bận hay bàn chuyện gì đó liên quan đến các nàng, thôi người đứng bận tâm nữa, đợi ta chuẩn bị rồi khỏi hành đi thăm Nhất Long Lý con của Luân Lý”.

Tiểu Minh nói:”được”.

Tiểu Minh chờ đợi, 10p sau, 20p sau, 1 tiếng sau cuối cùng Phong Nữ cũng bước ra. Tiểu Minh thở dài một hơi nói:” người chuẩn bị gì lâu quá vậy, người là con gái à cần trang điểm làm đẹp á”.

Nam Phong nói:” thế nào đẹp troai không, ta vừa mới tỉa tóc ta nha, ta eo có phải là con gái nhá, đàn ông con trai không đẹp lấy đâu ra gái mà yêu, cho nên con trai phải trang điểm nha, chuyện ta chuẩn bị lâu ta tới tháng nha, đúng lúc này luôn thật là trùng hợp quá đi mà a, ta thật là ngại quá cho ta xin lỗi nha”.

Tiểu Minh đỏ mặt nói:” không sao không sao thế bây giờ đi được chưa”.

Nam Phong nói:” a ta đau bụng quá, ta phải đi giải quyết đây”. Nói xong Nam Phong liền tiến ra khỏi phòng Tiểu Minh rồi tiến tới hướng phòng vệ sinh.

Tiểu Minh nói:” thật là một quá đi mà”.

Khoảng một tiếng sau Nam Phong quay lại cười cười nói:” ta giải quyết xong rồi, có hơi lâu một tí hahaha. Do ta bị táo tháo đi quá đi số ta thật là khổ. Nói xong hần cầu thăm” ông tào tháo à đừng tới ám ta nha ta chỉ là làm theo kế hoạch thôi”.

Tiểu Minh nói:” người đã xong hết chưa”.

Nam Phong ôm cái mong liền chạy ra phía ngoài cửa la lớn nói:” ông tào tháo ta chỉ là làm theo thôi mà có sao lại như vậy ông thật là thù dai”.

Tiểu Minh nói:” lại phải chờ”.

Tiểu Minh nhìn Luân Lý nói:” người đợi được không”.

Luân Lý như giả bộ nói:” ta là rất nhớ con ta nhưng bạn của chủ nhân ta ta phải đợi thôi, “.

Tiểu Minh:” vậy thì hai chúng ta đi trước”.

Luân Lý lúng túng nói:” không không vẫn là nên đợi”.

Một lúc sau, Nam Phong quay lại với khuôn mặt như không còn sức sống nói:” ta chuẩn bị xong rồi”.

Tiểu Minh nói:” Vậy thì...”. Chưa nói hết câu Nam Phong lại ôm mong chạy hướng nhà vệ sinh nói:”

Ta chắc không đi được rồi, các người đi đi ta bận phải giải quyết rồi”

“ông tào tháo, ông đi ta thiệt sao, cái lỗ ta đau lắm rồi tha cho ta đi, ta hứa sẽ không như vậy mà hu hu.”

Tiểu Minh muốn chờ xong thở dài. Vì hần đợi hai tiếng mà tên đó lại không đi, hần lo cho Luân Lý vì nỗi niềm nhớ con của Luân Lý chắc rất là lớn.

Tiểu Minh nhìn Luân Lý với ánh mắt buồn nói:” bây giờ người hãy nói địa điểm cho ta, ta liền đưa người đến”.

Luân Lý có hơi lúng túng nói:” ta ta ta không không có nhớ địa chỉ”.

Tiểu Minh nói:” cũng phải thôi, đã nhiều năm rồi mà”.

Luân Lý nói:” nhưng ta còn nhớ đường để ta dẫn chủ nhân đi, khu đó ta nhớ là sâu trong khu rừng tĩnh đầu sâm la ngay ranh giới giữa trung tâm với khu tận cùng. Tiểu Minh lấy ra cánh cổng dịch chuyển ra rồi nói:” ta đi thôi”.

Tiểu Minh cầm lấy Luân Lý đặt trên đầu nói:” ta sẽ dẫn người đi”.

Tiểu Minh bước ra cánh cổng dịch chuyển, hiện ra trước mắt là khu rừng tĩnh đầu sâm lâm, Tiểu Minh nói:” Bây giờ chúng ta đi đâu đây”.

Luân Lý nói:” chủ nhân cứ đi thẳng khi nào ta nói gì thì làm đó”.

Tiểu Minh nói:” ukm chúng ta đi thôi”. Tiểu Minh đi một hồi cuối cùng cũng đến trung tâm tĩnh la đầu sâm. Đến lúc này luân lý nói:” chủ nhân hãy quẹo phải”.

Tiểu Minh cũng đi hướng bên phải tiến mãi tiến mãi cuối cùng hần cũng Luân Lý cũng kêu dừng lại. Hần hỏi:” đã đến nơi?”.

Luân Lý nói:” không đây chỉ là nơi ta kiếm thức ăn khi còn nhỏ mà thôi, ta đói rồi, “.

Tiểu Minh nói:” người không phải thích ăn tóc lắm sao?”.

Luân Lý nói:” ta chỉ ăn tóc người nào có tinh thần mạnh mẽ mà thôi, tóc bình thường ta coi như là rác”.

Tiểu Minh nói:” thế ngươi ăn đi ta chờ”. Nói xong Tiểu Minh đặt Luân Lý xuống đất, còn hần nằm nhìn bầu trời.

Một lúc sau, khoảng hai tiếng Tiểu Minh lúc này đã chìm vào giấc ngủ, Luân Lý cũng không biết đi đâu. Khi hần tỉnh dậy khung cảnh trước mắt của hần là một khung cảnh vui nhộn tại một hang đá, hần nhìn phía ngoài là bao la cây cỏ, hoa lá, thiên nhiên và các hồn thú, hần nhìn phía trong đó là một cái bàn đá chứa đầy đồ ăn, xung quanh là hoa lá có một cái bảng ghi tên:” hần tìm xung quanh coi Luân Lý đang ở đâu. Sau vài giây tìm tòi hần cũng đã nhìn thấy Luân Lý nói:” WTF con của ngươi ở đâu sao ta không thấy?”.

Luân Lý nói:” Con của ta thắng thành thần từ lâu rồi”.

Tiểu Minh bất ngờ nói:” vậy ngươi còn kêu ta tới thăm con ngươi làm gì”.

Mọi người từ đâu xuất hiện tới trước cái bàn đá đặt đầy đủ đồ ăn và đồng thanh nói:” chúc mừng sinh thần của tướng công - nhi tử của ta”.

Tiểu Minh bất ngờ hỏi:” hôm nay là sinh nhật của ta sao”.

Ngọc Nhi nói:” Ngốc tử đến cả sinh nhật của ngươi mà ngươi cũng không muốn, tháng nào cũng tổ chức sinh thần cho ngươi mà ngươi lại quên”.

Tiểu Minh tuông nước mắt khóc nói:” ta hạnh phúc lắm mọi người”. Hần lúc nào cũng vậy, tới ngày sinh thần của hần khi được gia đình tham gia khiến hần rất vui và cảm động.

Ngọc Nhi nói:” Vậy Mọi người cùng chúc mừng sinh thần của Tiểu Minh nhà ta thôi”.

“ Nào ăn thôi!”.

Tiểu Minh nhớ lại chuyện sáng nay nói:” thế chuyện sáng nay các nàng đầu ta là chuyện này?. Lần sau đừng như vậy nữa ta lo lắng lắm có biết không!”.

“ chúng ta chỉ muốn tạo bất ngờ cho tướng công mà thôi, vậy lần sau chính ta không như vậy nữa”. Vũ Mị và Nguyệt Nga buồn nói.

Tiểu Bạch và Manh Manh nói:” tướng công tướng công ta cũng muốn có ngày này, đến ngày này chúng ta liền có đồ ăn ngon, chúng ta muốn ngày nào cũng là ngày sinh nhật”.

Tiểu Minh nói:” các ngươi có biết ngày sinh thần có ta nghĩa gì không?”.

Tiểu Bạch và Manh Manh nói:” chúng ta không biết, tướng công có thể giải thích cho ta”.

Tiểu Minh giải thích:” Sinh thần là ngày tổ chức kỷ niệm ngày sinh của một người, các nàng không thể đòi quà người khác mà là người khác tặng quà cho các nàng. Sinh thần có thể tổ chức như thế nào cũng được miễn là làm cho chính mình vui và cho người khác vui cũng ít”.

Tiểu Bạch và Manh Manh nói:” thế mà hai chúng ta cứ tưởng sinh thần là được vui quà hết tất cả cơ chứ. Giờ thì ta đã hiểu”.

Ngọc Nhi nói:” các ngươi nhập tiệc đi “.

Ba người nói:” vâng”.

Bỗng nhiên một lúc sau từ hư không xuất hiện con mèo màu đen chạy vào nói:” loài người các ngươi thật đáng ghét lần này là lần thứ hai các ngươi không cho ta ăn thịt hồn thú 100 bạn năm nhà”.

Tiểu Minh nói:” ai kêu ngươi không chịu ra, bây giờ ngươi ra thì chúng ta cho ngươi ăn”.

“ thế lần trước ngươi làm gì?”.

Tiểu Hắc lúng túng nhượng nói:” ta đi ngủ”.

Tiểu Minh cười nói:” ngươi đúng là con mèo lười. Ngươi đã xuất hiện rồi thì liền nhập tiệc”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 58: Nhiệm vụ đi tìm hồn hoàn thăng cấp và Tiểu Minh sẽ chết sao?

Tác giả: Trương Minh Hiếu

Ngày hôm sau, như bao ngày Tiểu Minh dậy ăn, chơi đùa với các nàng hết một ngày lại đi ngủ rồi qua ngày sau. Sau nhiều ngày chỉ ăn, chơi, ngủ không làm việc gì cả Tiểu Minh chợt nhận ra rằng từ ngày làm nhiệm vụ tới bây giờ mình chưa bao giờ thẳng cấp cả. Phải trắng tính lười biếng đã ăn sâu vào trong máu Tiểu Minh rồi cho nên mới không chịu vận động đi bắt hồn thú nói đúng hơn là sát sinh hồn thú!.

Tiểu Minh mở mắt thức dậy liền quyết định hôm nay mình nhất định phải đi bắt hồn thú. Tiểu Minh thức dậy trong tâm trạng quyết tâm, phấn khởi và tự nhủ với bản thân rằng:”chấn chấn hôm nay ta sẽ đi bắt hồn thú”.

“Ting”.

“Ký chủ nhiệm vụ còn 5p nữa xin mời ký chủ nhanh chóng làm nhiệm vụ”.

Tiểu Minh bất ngờ hỏi:”Hệ thống người giao cho ta nhiệm vụ gì?”.

“Ting”.

“Hệ thống sẽ dừng thời gian một lúc để không lãng phí thời gian của ký chủ”.

“Ting”.

“nội dung nhiệm vụ:

- đi bắt hồn thú trên 20 vạn năm (phải lên cấp)”.

- thời gian còn:”5 p”.

Phần thưởng:” 20000 kinh nghiệm, 10 ngàn vàng, 10 ngàn tích phân”.

Tiểu Minh buồn bã nói:”Lẽ nào thiên mệnh không cho ta sống sót, lại muốn cho ta chết, cuộc sống thật là chó treo, ta tránh cũng tránh không được. Dù có đi bây giờ ta cũng không bắt được hồn thú. Lúc trước cho mười phút bây giờ cho năm phút. Haiz đúng là không thoát được kiếp nạn. Ta đành dành thời gian còn lại nói cho gia đình và các nàng thôi”.

Tiểu Minh nhanh chóng lấy cánh cửa dịch chuyển ra, hần đi ra đồng trước vì hần đặt chữ hiệu lên hàng đầu. Kiếp trước hần chưa báo hiếu, chưa trả lại hạnh phúc cho gia đình hần, cha mẹ hần. Hần kiếp này cũng không trả hết, lẽ nào hần số định là bất hiếu?.

Đến nơi hần chạy hết sức bình sinh lại hướng hai người Ngọc Nhi và Tiểu Long và nghiêm nghị nói:”ta sắp chết rồi, nhi tử bất hiếu không trả lại tình nghĩa, rất rất rất nhiều, ta thật sự xin lỗi mọi người”.

Tiểu Long cười to nói:”Ha ha hài tử ngươi đùa vui lắm, ta thấy lúc này khí lực ngươi dồi dào, thân thể mạnh mẽ ngươi nói ngươi sắp chết ai tin? Hảhhaaa. Vẫn là nên về chơi với các nàng của ngươi để hai ta còn làm công việc”.

Ngọc Nhi nhỏ nhẹ nói:”đúng đúng vẫn là ngươi nên về để cho hai ta còn làm việc”.

Tiểu Minh liền buồn bã suy nghĩ nói:”ta bây giờ mạnh khỏe, sức lực dồi dào như vậy dùng một cái,ta nói ta sắp chết ai tin? Vẫn là nên một mình ôm cái chết thôi haiz”.

Tiểu Minh dùng cánh cổng dịch chuyển về phòng mình. Lúc này, trong phòng không có ai. Tiểu Minh tiến tới một cái bàn lấy một tờ giấy, ghi đi chút:”Ta chết các ngươi liền thiêu ta lấy hài cốt chôn vào cái bình, phụ mẫu, phụ thân đứa con bất hiếu này vẫn chưa trả hiếu cho phụ mẫu, phụ thân. Ta xin lỗi Vũ Mi vì đã không thực hiện lời hứa của ngươi, Ta xin lỗi ngươi Nam Phong vì đã để ngươi một mình làm người xuyên không ở thế giới này, ta xin lỗi Nguyệt Nga ta không thể bảo vệ nàng ở bên nàng được nữa, Tiểu Bạch và Ly Ly các ngươi hãy sống tốt bảo vệ nhau còn Mạnh Mạnh vì ca ca này không thể ở lại làm ca ca của muội nữa. Ta thật tình xin lỗi mọi người. Ta nói cho mọi người biết một bí mật ta:” thật ra ta là người xuyên không.”

Tiểu Minh viết xong liền thông thả thân thể nhắm mắt chờ đợi cái chết. Vì Tiểu Minh chỉ còn 10 giây nữa hần sẽ chết. Tiểu Minh thầm buồn nghĩ:”lẽ nào câu chuyện cuộc đời của ta liền kết thúc như vậy sao, cuộc đời này thật là trống trải, từ một cái chết lãng xẹt bắt đầu cuộc sống mới của ta lại kết thúc vì cái chết lãng xẹt cũng không hơn không kém cái bắt đầu, thiên mệnh đang trêu đùa ta sao. Vẫn là nên nhắm mắt thông thả mà đi”.

Tiểu Minh nhắm mắt, bỗng nhiên có hai giọng nữ nhân trong giống Tiểu Bạch và Mạnh Mạnh vừa khóc và nói:”chàng ta đã chết rồi hu hu ta thật buồn”.

Một giọng giống Tiểu Bạch nói:”chàng ta đang mạnh khỏe bỗng nhiên vì hồn thú mà chết đi, thật là đáng ghét.”

Một giọng giống Mạnh Mạnh nói:”đúng đúng thật là đáng ghét, ta mong chàng có thể sống trở lại để ta có cơ hội ăn nhiều thịt hồn thú do chính tay chàng chế biến nha”.

Một giọng giống Tiểu Bạch nói:”hu hu ta thật buồn, mong sao cho chàng ta sống trở lại nha”.

Một giọng giống Mạnh Mạnh nói:”đúng vậy, hay là ngươi và ta mau tìm phương thuốc nào đó giúp chàng tỉnh lại nha”.

Một giọng trong giọng Tiểu Bạch phấn khởi nói:” uhm, mau đi kéo còn kịp”.

Hai giọng nói đó bắt đầu yên tĩnh lúc này Tiểu Minh chỉ nghe được tiếng bước chân vội vã của chủ nhân hai giọng nói đó.

Tiểu Minh vui nghĩ” các nàng còn lo lắng cho ta sao?, còn đi tìm thuốc cho ta nữa, ta thật là cảm động quá đi mà

Lại có thêm hai giọng nói khác giống Vũ Mi và Nguyệt Nga nói:” ta và ngươi mau mau đi tìm các nàng kéo các nàng tìm thuốc bị lừa gạt.

Lúc này hắn chỉ nghe tiếng bước chân vội vã của hai nàng. Tiểu Minh lúc này đang nhắm mắt nghĩ” các nàng cũng thương yêu nha nữa chứ, ta an tâm rồi”.

Tiểu Minh cứ nhắm mắt, nhắm mắt một hồi thấy mình không có gì xảy ra liền mở mắt lúc này Nam Phong bước vào tiến tới cái bàn có di chút cảm lên đọc.

“Ting”.

Tiểu Minh tức giận nói bằng thần cảm” Đến lúc chết ngươi vẫn ám ta sao. Ngươi liền câm đi”.

“Ting”

“Văng”.

Tiểu Minh nói:” ta bảo ngươi câm!”.

“Ting”

“Văng”.

Tiểu Minh mở mắt, và di chuyển hắn nghĩ:” đây là trạng thái xuất hồn sau khi chết sao?.”

Tiểu Minh thờ dài hắn thấy Nam Phong đọc tờ di chúc của hắn một chút buồn, một chút cười liền đi tới nói” này ngươi cười cái gì”.

Nam Phong như không để ý sự hiện diện của Tiểu Minh nói:” sao hôm nay thời tiết lạnh quá”.

Tiểu Minh nói:” Ta chết rồi ngươi vui chưa”.

Nam Phong như không để ta sự hiện diện của Tiểu Minh nói:” Ha ha tên Tiểu Minh này đúng là óc chó mà ha ha”.

Tiểu Minh nói:” cười cái gì mà cười, tin ta đập đầu ngươi không”.

Nam Phong nói:” ta chứ ngươi có một tí thôi à nha ngươi đừng có về ám ta, không thôi ta trừ ngươi không được đầu thai luôn đó”.

Tiểu Minh nói:” sổ tiền của mình cất giấu trong cuốn sách có tên: Thế giới Huyền Ảo, không biết sẽ về tay ai đây”.

Nam Phong đột nhiên la lên một giọng điều “ ah”.

Tiểu Minh khinh bỏ nói:” đến bây giờ mà ngươi vẫn còn ham tiền sao?”.

Nam Phong cố gắng lách lại cái tủ liên tục thấy thanh niên” ah ah ah ah ah ah ah”. Cuối cùng hắn cũng lách tới nơi mà Tiểu Minh nói. Tại nơi mà Tiểu Minh nói, lúc này những giọt trắng trắng trong có vẻ sặc sặc dính hết trên đường thẳng từ đường lách của Nam Phong.”

Tiểu Minh nói: ta thật muốn khinh bỉ nặng những người như ngươi, vì tiền mà làm tất cả, mặc kệ nỗi xấu hổ hay man rợ việc gì cũng làm sao, ta biết ngươi từ nhỏ đã sống thiếu thốn, không có gì trong tay lại còn xem bị bắt cóc nữa. Ngươi tham thì tham vừa thôi, nếu mà nói con người không tham thì đó là sai, đến cả tổng thống còn có tham vọng làm rạng danh đất nước, rạng danh mình, giúp đất nước phát triển hơn, giúp kinh tế của mình tăng cao, giúp cho xã hội, dân cư có một đời sống sung túc, giúp cho gia đình mình, con cháu đời sau được ấm no, không phải khổ như mình!. Đó là những ước nguyện hầu như mà ai cũng muốn. Ngươi ham giàu có, vậy thì sao ngươi không chịu phấn đấu, siêng năng nghĩ đến chuyện tích cực mà lại nghĩ đến những con đường tắt, con đường hầu như toàn là ngộ cụt và tỉ lệ thành công là âm vô cực?.

Lúc này, Nam Phong khuôn mặt có vẻ buồn rầu nói:” ta đã hiểu rồi, ta sẽ cố gắng phấn đấu nỗ lực để làm nên cái ham muốn trong ta bằng một con đường dài dẫn đến thành công hay con đường ngắn tốt đẹp không có ngộ cụt, không có hố sâu mà là con đường ngắn mà do ta tạo ra”.

Tiểu Minh nói:” ngươi hiểu vậy là tốt”. Lúc này, Tiểu Minh mới nhận ra một điều, tên này nhìn thấy mình còn nghe thấy mình nói:” à khoan, ngươi nãy giờ đùa ta sao”.

Nam Phong Ngồi đầu nói:” ta ta xin lỗi, ta chỉ là đùa ngươi thôi. Ta hứa từ này ta sẽ tạo ra một con đường tắc do chính tay ta tạo ra hoặc ta sẽ đi đường dài cho chính trái đất này, đất nước này, xã hội, người thân ta, bạn bè ta và cả ta chung tay góp sức tạo nên con đường đó”.

Tiểu Minh ra về rất hài lòng nói:” người hiểu là tốt, ta sẽ tha thứ cho người”.

Nam Phong nói:” chuyện gì mà người tưởng người chết?”.

Tiểu Minh nói:” đó là do ta bị hệ thống cho nhận nhiệm vụ”.

Nam Phong hỏi:” thế người đã hoàn thành”.

Tiểu Minh nói:” người không suy nghĩ à nếu ta hoàn thành thì ta đâu có nằm đây chờ chết”.

Nam Phong nói:” người mới là người không suy nghĩ, nếu người còn sống thì tức là người đã hoàn thành nhiệm vụ”.

Tiểu Minh nói:” ta ta cái này cũng không rõ”.

Nam Phong nói:” thế hệ thống có thông báo gì cho người”.

Tiểu Minh đắn đo suy nghĩ chừng năm phút nói:” à đứng rồi khi nãy hệ thống thông báo ta liền bảo hệ thống cầm”.

Nam Phong nói người mau coi lại lịch sử thông báo đi”.

Tiểu Minh:” ưm “ nói xong Tiểu Minh dùng ý niệm nói:” này hệ thống người hãy bật lại cái này người thông báo”.

“Ting”

“bật lại tốn 10 ngàn tích phân”.

Tiểu Minh dùng ý niệm nói:” người cất cổ à, ta chỉ là bật lại thôi”.

“Ting”

“Hệ thống đang yên đang lành bỗng nhiên ký chủ bảo hệ thống cầm hệ thống buồn là: 3000 tích phân, hệ thống mặc cảm với hệ thống:” 3000 tích phân”. Hệ thống bị cầm ngôn, ký chủ vi phạm quyền tự do ngôn luận của hệ thống nói là: 14000 tích phân. Tổng cộng là: 20 ngàn tích phân. Xét thấy ký chủ bên cạnh hệ thống 10 năm hệ thống giảm cho ký chủ 10 ngàn tích phân còn lại là 10 ngàn tích phân. Hệ thống đã đặt chữ nghĩa lên đầu mà ký chủ còn như vậy hệ thống rất buồn”.

Tiểu Minh nói:” trả thì trả”.

“Ting”

“cảm ơn ký chủ đã bồi thường cho hệ thống”.

“Ting ký chủ còn 0 tích phân”.

Tiểu Minh hỏi:” nãi người thông báo cái gì?”

“Ting”

“Xin mời ký chủ trả 5 ngàn tích phân cho hệ thống”.

Tiểu Minh nói:” người được lắm vậy thì mau mở bảng nhiệm vụ cho ta xem.

“Ting”

“xin mời ký chủ trả 10 tích phân để xem lại nhiệm vụ”.

Tiểu Minh nói:” Mấy lần trước ta mở bảng nói nhiệm vụ đâu có lấy phí”.

“Ting”

“ký chủ bị 1 tuần hỏi câu gì trả tích phân cho câu đó”.

Tiểu Minh dùng ta niệm” thật là dm quá đi”.

Nam Phong nhìn Tiểu Minh về tò mò hỏi:” sao rồi”.

Tiểu Minh nói:” ta bó tay, đợi khi nào ta có tích phân liền có thể hỏi”.

Tiểu Minh nói:” Hôm nay đúng là ngày buồn nhất đối với ta.”

Tiểu Minh bước tới nơi do chút đang nằm trên bàn và đốt nó đi. Di chút ư chỉ là một phần lòng tham của con người!.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Quyết Tâm Lên Đường Săn Hồn Thú

Tác: Trương Minh Hiếu

Tuổi: 14 tuổi rưỡi

Ngày hôm sau, Tiểu Minh quyết tâm đi kiếm hồn hoàn, bởi vì hắn không muốn để việc này lâu sinh ra nguy cơ. Hắn cùng Tiểu Bạch và Mạnh Mạnh tới khu rừng hồn thú sau khi thảo luận và bàn luận xong vấn đề.

Hắn nói với hai nàng rằng: các ngươi có muốn về thăm nhà sẵn tiện săn bắt vài hồn thú không?.

Các nàng trả lời:” về nhà ta rất muốn, săn bắt hồn thú ta càng muốn nữa a, nghĩ tới đó thôi mà chúng ta cảm thấy rất vui sướng!.”

Tiểu Minh nói:” vậy chúng ta cùng đi!.”

Hắn không rủ Vũ Mi, Nguyệt Nga và Nam Phong bởi vì hắn lo cho an nguy của ba người bọn họ với lại nhiều người đi cùng sẽ rất bất lợi cho hắn. Còn hai nàng Mạnh Mạnh và Tiểu Bạch khỏi nói hắn chỉ phán một câu:” quá là cực kỳ bá đạo. Đem hai nàng đi là để hai nàng vui chơi, thăm lại nhà. Còn Ly Ly? Vì hắn muốn nàng rèn luyện tính người dần dần bỏ đi một ít tính thú bởi vì sau này nàng sẽ làm thê tử của hắn.

Tiểu Minh lấy cánh cổng dịch chuyển ra, cầm tay các nàng tiến vào phía cửa, cũng như mọi lần, hắn dịch chuyển đến lối vào khu rừng tinh đầu sâm la.

Hắn nhìn các nàng nói:” sao nào các ngươi về thăm nhà có vui không, có thấy hạnh phúc hay cảm động gì không?.”

Tiểu Bạch nói:” ta cảm thấy rất sáng khoái một chút cảm giác nhớ nhà, mặc dù trong khu rừng này ta tàn sát rất nhiều hồn thú!.”

Mạnh Mạnh nói:” Oa nơi đây thật là đẹp và dày đặc mùi thức ăn nha”.

Tiểu Minh nghe nàng nói như nàng mới đến đây lần đầu liền hỏi:” ngươi mới đến đây lần đầu sao? Nơi này không phải là nhà của ngươi sao?.”

Mạnh Mạnh ngật đầu nói:” vâng, đây là nơi lần đầu ta đặt chân và nơi đây không phải là nhà của ta!.”

Tiểu Minh bất ngờ nói:” vậy muoog đến từ đâu?.”

Tiểu Bạch nói:” muội đến từ một nơi toàn là màu xanh, nơi muội ở hầu như không có con người, xung quanh nơi muội ở có các người tai dài nhọn có cánh, có những con thú còn mạnh hơn ở đây nhiều cũng có, có một làm một con người đeo rất nhiều pháp khí muội đoán là thần khí tự xưng là: ta là Đại Nhất Nhân còn nói với cha ta rằng ta là người mạnh nhất ở thế giới loài người này ngươi hãy mau chịu quy phục làm tọa kỵ cho ta, cha muội như không quan tâm lấy chân trước quào nhẹ hiu à tên đó như thân thể như không còn. Muội nghĩ:” chắc là tên nhân tộc đó ba hoa”. Sau khi giết được tên nhân tộc đó cha muội lấy rất nhiều rất nhiều vũ khí nha! Cha cho muội vài món đồ chơi, muội cảm mấy món đồ chơi đó sẵn mấy con thú kết quả là trong 1 tháng muội chỉ nằm một chỗ mà ăn thôi, giá như muội có thể trở về nhà cùng huynh. Còn nữa sinh vật mạnh nhất ở trong khu rừng đó là cha muội đó nha!”

Tiểu Minh hỏi:” muội có biết nơi đó là nơi nào?.”

Mạnh Mạnh cố gắng suy nghĩ, khoảng chừng 10 phút sau nàng như nhớ ra nhưng có vẻ không chắc chắn nói: “ ta hình như nghe cha ta nói nơi đó là Bát Hoang Ngục Thú”.

Tiểu Minh nói:” vậy à, thế sao muội lại đến được thế giới này?.”

Mạnh Mạnh xấu hổ nói:” ta ta một lần nghịch ngợm, chỉ là ta thấy cha ta và các đồng bọn cứ thay nhau đập quá cái gì đó mà ta không thấy ta tò mò lại hỏi:” các người làm gì đó?.”

Bọn họ nói:”chúng ta đang phá kết giới, ngươi còn nhỏ chưa đủ mạnh nên đứng coi thôi tuyệt đối không lại gần”.

Ta tức giận vì bọn họ bảo ta yếu trong khi đó cha ta là sinh vật mạnh nhất trong khu rừng này ta liền xông tới. Ta đột nhiên không ngừng lại như họ mà lại xông thẳng ra ngoài, ta đi vào nhưng không được, ta cứ đập và đập không được, ta không thấy bọn họ đâu nữa. Đột nhiên một mũi tên đâm vào tim ta, ta chảy máu và nhất xui. Khi ta tỉnh dậy ta liền thành chủng tộc lang thần ta thật không hiểu nổi tại sao nữa?.”

Tiểu Minh bất ngờ nói:” người cũng là xuyên không sao?”.

Manh Manh ngốc nghếch hỏi:” xuyên không là gì?”.

Tiểu Minh nói:” xuyên không là xuyên qua thế giới khác hay chỉ xuyên linh hồn hay trí nhớ, muối vì một lý do nào đó mà tới một thế giới khác thế giới của muối. Xuyên không có tỉ lệ là một phần một trăm ngàn còn tỉ lệ quay về có thể nói là âm vô cùng, bởi vì muối không thể phá quy luật của tự nhiên, thời không, thời gian mà muối phải tuân theo nó, nó muốn cho muối quay về thì muối liền quay về, nó không muốn tức là muối không được quay về, nếu muối cứ cố ý phá vỡ thời không mà quay về muối sẽ phải trả giá một cái giá vô cùng là đặc đánh đổi tức cả gì muối đang có.”

Manh Manh ngồi xuống mặt buồn khóc:” hu hu vậy là muối không thể nào quay về được hu hu”.

Tiểu Minh an ủi nói:” muối đừng khóc, mặc dù bây giờ ta chưa có cách để quay về thế giới của ta nhưng một ngày nào đó ta sẽ có cách đưa muối về và ta hứa nên muối đừng khóc nữa”.

Manh Manh mắt đọng lại nước mắt miệng tươi cười lúc này trong rất mạnh mẽ và xinh nói:” thật chứ ca”.

Tiểu Minh đáp nói:” cái này cái này ta cũng không chắc là tìm ra được nhưng ta chắc chắn ta sẽ luôn tìm kiếm đường về vì vậy muối cùng ca tìm kiếm đường về nhé”.

Manh Manh nói:” vâng”.

Tiểu Bạch giận mạnh mẽ nói:” muối muối và tướng công thật là xấu, mặc kệ sự hiện diện của ta nha”.

Tiểu Minh cười nói:” ta xin lỗi”.

Tiểu Bạch nói:” có cần muối và Tiểu Bạch trợ giúp không?”.

Tiểu Minh nói:” không cần! Ta phải vận động gân cốt, dạo này ta thấy ta lười biếng lắm rồi!.

Tiểu Bạch và Manh Manh nói:” vậy thì đi thôi!”.

Tiến vào trong, Tiểu Minh thấy tất cả hồn thú khu ngoài quỳ lạy như khóc lóc. Tiếng gầm gú từng con hồn thú như đau đớn. Tiểu Minh bất ngờ và có chút áy náy hỏi Tiểu Bạch:” Các hồn thú ở đây đang làm gì vậy?”.

Tiểu Bạch nói:” các hồn thú ở đây nói là xin tha mạng cho chính tôi, người muốn gì chúng tôi đều cho, hôm trước người tàn sát hồn thú trong vòng một tháng chúng ta không còn nhiều nữa hãy tha mạng cho chúng tôi hu hu”.

Tiểu Minh thấy mình có lỗi liền xin Tiểu Bạch nói với các hồn thú rằng: ta xin lỗi các ngươi, hôm nay ta chỉ đến bắt hồn thú nào tà ác dám uy hiếp các ngươi mà thôi”.

Các hồn thú như tìm được lối thoát liền gầm gú như đang vui mừng từng con từng con lấy tay, đuôi của mình nắm tay Tiểu Minh kéo cùng một hướng. Tiểu Minh hỏi Tiểu Bạch: “ các hồn thú đang làm gì thế”.

Tiểu Bạch nói:” bọn họ nói có một con hồn thú 50 vạn năm rất là ác đang nằm sâu trong cái hang động kia hẳn thường dùng cái gì đó bắt hết tất cả con đầu đàn của chúng hồn thú để lấy thân thể của hồn thú đó làm khô lôi cho hẳn điều khiển.

Tiểu Minh liền đi theo sự chỉ dẫn của muôn hồn thú tới hang động đó. Nhìn bề ngoài hang động cao 4 m, tiến trước cửa hang động nhìn vào rất là sâu không thấy ngõ cụt”. Hang động chỉ dành cho 10 người bước vào”.

Tiểu Minh cùng Manh Manh và Tiểu Bạch tiến sâu vào hang động. Đi mãi đi mãi khoảng chừng ba mươi phút thì đột nhiên có hai con hồn thú khuyển lan lao lên hướng Tiểu Minh tấn công, hai con mắt của hai hồn thú này màu đỏ như đèn cù.

“răng rắc” x2Tiếng răng của hai con hồn thú này bị gãy.

“răng rắc” x8

Tiếng của móng vuốt bốn chân bị gãy của hai hồn thú.

Hai hồn thú này không sợ liền dùng hai cái chân trước quất mạnh và Tiểu Minh.

“Răng Rắc” x8 tiếng xương chân bị gãy

Bây giờ hai con hồn thú này vẫn không biết sợ chúng nó lách như con sâu tiếng tới Tiểu Minh. Tiểu Minh thở dài nói:” các nàng muốn ăn hai con hồn thú này không?”.

Manh Manh và Tiểu Bạch nói:” thịt của hai con hồn thú này không ngon vẫn là nên chọn con khác”.

Tiểu Minh nói:” chắc là ta lấy bùa thanh tẩy từ hệ thống quá, à phải rồi ta còn có 0 tích phân lấy bằng niềm tin à?. Vẫn là nên đánh ngất bọn chúng”.

Tiểu Minh và các nàng tiến vào sâu hơn với tốc độ nhanh chóng, cứ gặp hồn thú nào liền 3 giây đánh ngất. Tiến tới sâu trong ngõ cụt, Tiểu Minh thấy ở đây có bốn con hồn thú mười vạn năm và một con hồn thú hai mươi năm đứng tránh giữa 3 con hồn thú 10 vạn năm. Bỗng từ đâu một giọng nói xuất hiện:” nhân tộc nguoi vẫn nên là làm khôì lòi cho ta đi”.

Tiểu Minh hỏi:” nguoi là ai”.

Bỗng nhiên một con bướm nhiều màu sắc xuất bay ra từ hồn thú hai mươi vạn năm nói:” ta được mọi người gọi với cái tên là:” Linh Tâm Nảo”.

Tiểu Minh nói:” nguoi mau đầu hàng làm hồn hoàn của ta đi”.

Linh Tâm Nảo nói:” nguoi mơ à”. Nói xong ba tên hồn thú mười vạn năm xông lên lao tới cắn vào Tiểu Minh, vết cắn của ba con hồn thú cắm vào lớp ngoài da của Tiểu Minh.

Linh Tâm Nảo giọng nói bất ngờ:” hoá ra nguoi mạnh về thể lực nhưng không sao, ta có cách”.

“ Khổng Linh Nảo”.

Tiểu Minh mặc kệ cứ đập ba con hồn thú 10 vạn năm, lúc này ba con hồn thú mười vạn năm đang nằm ở dưới đất như là sắp chết.

Linh Tâm Nảo nói:” không thể nào, nguoi lại kháng được, đến cả Miêu Thần còn bị ta kiểm soát được”.

Tiểu Minh nói:” nguoi đang thi triển chiêu thức gì lên nguoi ta vậy?”.

Linh Tâm Nảo nói:” nguoi không cảm nhận gì hết luôn à?.

Tiểu Minh nói:” không”.

Linh Tâm Nảo nói:” vậy thì “ Linh Tâm Nảo”.

Tiểu Minh nói:” ta đã bảo rồi không có tác dụng đâu”.

Linh Tâm Nảo:” ha ha, ta đã bảo nhắm vào nguoi đầu ha ha”.

Tiểu Minh lo sợ quay mặt nói:” lẽ nào nhắm vào các nàng, không!”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Quyết Tâm Lên Đường Săn Hồn Thú (kết)

Tiểu Minh quay lại nhìn các nàng bằng khuôn mặt lo lắng sợ hãi xem ai bị điều khiển.

Linh Tâm Nảo nói:” ha ha nguoi mau chịu làm khôì lòi của ta đi ha ha”.

Tiểu Minh quan sát hai nàng xem ai có biểu hiện khác thường, hần một hồi quan sát liền nhận ra Tiểu Bạch đôi mắt khác thường, đôi mắt chuyển sang màu trắng xoá, khuôn mặt như vô cảm cả thân, chân, tay, đầu đều bất động.

Linh Tâm Nảo nói:” ta mặc dù có hơi bất ngờ vì con nhóc kia không bị ta điều khiển, nhưng không sao ta điều khiển một con cũng được ha ha. Để coi các nguoi làm gì?”.

“ xông lên giết chết hai kẻ đó cho ta”. Dứt lời! Tiểu Bạch đột nhiên lao lên dùng sức bật lao thẳng tới Tiểu Minh và nàng ta đâm một cú thật mạnh vào Tiểu Minh.

“ rầm”

Lúc này Tiểu Minh dùng một tay chống đỡ lại, trên khuôn miệng của Tiểu Minh dính vài giọt máu từ miệng hần chảy ra. Cũng phải thôi, hần từ đầu tới giờ hần toàn một mình chiến đấu với những hồn thú được gọi là thủ lĩnh (con đầu đàn hồn thú) của hồn thú mà không nhờ sự giúp đỡ của hai nàng. Mặt đất xung quanh tạo ra một cái hố hơi to.

“ Rầm”.

Nàng lại dùng tay còn lại đánh thật là mạnh vào Tiểu Minh.

Tiểu Minh cũng lấy tay còn lại đỡ, Tiểu Minh lúc này máu từ trong miệng đã tuôn ra rất nhiều(thằng này yếu mà bày đặt chứng tỏ.)

Manh Manh thấy vậy khuôn mặt lo sợ nói:” ca có cần muội giúp một tay không “.

Tiểu Minh nói:” không cần, ta không mạnh hơn các nàng thì làm sao bảo vệ các nàng được, ta không muốn là kẻ ăn bám, trừ vài trường hợp ra thì còn lại ta không muốn ăn bám các nàng. Vì vậy muội không cần giúp, cứ đứng ở đây mà xem sức mạnh thật sự của ca.”

Manh Manh nói:” Vâng, nhưng có việc cấp bách muội sẽ vào cứu ca”.

Tiểu Minh bất ngờ nói:” chà hôm nay muội thông minh ghê ta!”.

Manh Manh khuôn mặt hạnh phúc nói:” Huỳnh đang khen muội sao? Muội vui lắm ha ha”.

Tiểu Minh nói với giọng vui nhưng trong lòng thất vọng:” Uhm, muội thông minh lắm thông minh đến dễ sợ”.

Manh Manh nói:” thật chứ? Muội thông minh đến vậy sao, ca hãy khen muội nữa đi muội hạnh phúc lắm hi hi”.

Tiểu Minh nói:” ta.....” chưa kịp nói xong Tiểu Bạch lại lấy cái chân đá thẳng thật mạnh vào vùng trên thân Tiểu Minh.

Lần này hấn dùng hai tay đỡ, hấn bị lùi lại khoảng nửa m

Tiểu Minh suy nghĩ:” ta có nên đánh trả lại nàng, không được như thế sẽ làm nàng bị thương, ta phải làm sao đây?”.

Tiểu Bạch đột nhiên lao mồm tới tai của Tiểu Minh. Tiểu Minh bất ngờ quay người lại.

“xẹt”.

Tiếng bàn tay sắt nhọn đâm thật mạnh về phía sau lưng của Tiểu Minh. Tiểu Minh như ngực ngã tiến tới Manh Manh kề miệng vào tai nàng sau đó liền bất tỉnh đi.

Manh Manh đột nhiên là lên:” không không không không!!! Ca không thể chết được, tất cả là tại ngươi, ngươi hãy chết đi”.

Linh Tâm Nảo cười to nói:” ha ha ha cuối cùng một tên oắt con cũng đã chết, ta sẽ sử dụng thân thể của tên này sau khi đấu xong với ngươi ha ha ha”.

Manh Manh liền lao tới hướng Tiểu Bạch nói:” ngươi đi chết đi”.

Tiểu Bạch né tránh. Manh Manh cứ như thế lao thẳng tới tên đằng sau đó là Linh Tâm Nảo.

Nàng nói:” ngươi đi chết đi”.

“Phọt”.

Tiếng máu của Manh Manh phun ra từ đằng sau lưng. Nàng ngất đi. Linh Tâm Nảo:” cười nói ha ha các ngươi dám đấu với ta tu thêm 1000 kiếp đi ha ha, giờ thì ngươi mau lại đi thú nuôi của ta”.

Tiểu bạch tiến tới Linh Tâm Nảo. Linh Tâm Nảo tiến đến Tiểu Bạch nói:” ngươi tốt lắm tọa kỵ của ta ha ha”.

“ Rầm”.

Tiếng của Linh Tâm Nảo bị văng xuống đất tạo thành một hố hơi to. Linh Tâm Nảo nói:” tại sao tại sao? Ngươi lại thoát khỏi khống chế của ta?”.

Tiểu Bạch nói:” vì ta có liên kết với chàng nên khi ta bị khống chế hay gì đó 10 p sau liền hết”.

Linh Tâm Nảo cười cười nói:” ngươi giết ta đi ha ha, dù sao ngươi cũng mất người thân, mất tận tới hai người, đó là món quà lớn nhất mà ta dành tặng cho ngươi trước khi chết ha ha ha”.

“ Ai nói chúng ta đã chết? “. Tiểu Minh và Manh Manh lần lượt nói.

Linh Tâm Nảo nói:” tại sao các ngươi lại không chết?”.

Tiểu Minh nói:” vì ngươi quá tự cao, tự đại làm việc điều cho mình là đúng”.

Linh Tâm Nảo nói:” nhưng nhưng với lượng máu tuông ra đó các ngươi phải chết “.

Tiểu Minh cười nói:”ngươi nghe nói máu già chưa, máu ta dùng là máu thật nhưng một ít pha lẫn với tương cà nha!”.

Linh Tâm Nảo hỏi:”Tương Cà?”.

Tiểu Minh nói:”để ngươi nguyện làm hồn hoàn cho ta thì ta sẽ giải thích cho ngươi tương và là gì. Mặc dù ngươi không tự nguyện làm hồn hoàn của ta có ý niệm chống trả thì cũng vô dụng, điều đó ngươi cũng biết rõ. Như vậy chỉ còn một lí do là cho ngươi biết được điều đó trước khi chết!”.

“Tương cà là loại nước chấm dùng trong nhiều loại thức ăn được làm từ cà và các nguyên liệu và các thứ khác”.

Linh Tâm Nảo nói:”trước khi ta chết ngươi cho ta nếm thử được không?”.

Tiểu Minh nói:”được”. Tiểu Minh lấy một giọt tương cà ra đưa vào miệng của Linh Tâm Nảo”.

Linh Tâm Nảo tiến tới cắn một cái và nó:” nó rất ngon a, ta cảm thấy hạnh phúc khi được chứng kiến cảnh ngươi chết vì độc của ta hahaha”.

Tiểu Minh nói:”độc? Ta có cảm thấy cái gì đâu!”

Linh Tâm Nảo nhổ ra miếng tương cà và nhắm mắt.

Tiểu Minh nhìn thấy cảnh này liền nói:”ngươi học cũng nhanh đấy”.

“Tạm biệt”.

Nói xong Tiểu Minh lấy dao đâm vào đầu của Linh Tâm Nảo. Tiểu Minh bắt đầu dung hợp. Khoảng 30 phút sau. Tiểu Minh đã dung hợp được, hấn không bị gì cả, kể cả có chống đối đều vô dụng. (thằng này sướng VI).

“Ting”

“chúc mừng ký chủ đã thăng cấp 45 (hồn tông)”.

“Ting chúc mừng ký chủ đạt được tiên nhân thể “.

“Ting”

“ký chủ được 10 ngàn tích phân”.

Tiểu Minh như phấn khởi hô to:”tuyệt vời”. Cuối cùng sau bao nhiêu nỗ lực, trải qua nhiều khó hấn bằng sự quyết tâm đã đạt được mục đích của hấn. (đúng như người ta nói có công mài sắt có ngày nên kim.

Hấn đi về nhà cùng với các nàng. Khi về hấn khoe với Nam Phong và cả gia đình hấn và các nàng. Hấn hôm nay rất vui, hấn bằng chính sức của mình mà bắt được hồn thú. Hấn bây giờ biết quý trọng thời gian hơn, không như trước hấn tốn nhiều thời gian cho những việc vô ích.

Hấn dung hợp vô hồn Linh Tâm Nảo vào vô hồn giường ngủ. Hồn hoàn bây giờ của hấn lần lượt là: vàng, tím tím đỏ đỏ. Hấn xem kỹ năng của Linh Tâm nảo khi dung hợp vào vô hồn giường ngủ.

Kỹ năng Linh Tâm Thảo bổ sung cho vô hồn giường ngủ là:”Tăng thời gian, làm hôn mê, điều khiển, giúp khống chế, tẩy não(Vĩnh cửu), điều khiển một tiếng, khai thác thông tin, tăng 10% ý chí và tinh thần lực”.

Hấn cảm thấy bây giờ mình quá là bá đạo quá đi mà. Hấn tự khen mình:”ngươi thật là tài quá đi ha ha ha”.

Hấn suy nghĩ lại trận chiến trước liền nghĩ tại sao Manh Manh lại không bị ảnh hưởng?”. Hấn liền lộ bộ qua phòng của Ngọc Nhi.

“Cốc Cốc”.

“Manh Manh nói:” vào đi”.

Tiểu Minh bước vào và tiến tới phía ghế ngồi xuống nhấp nhấp một miếng trà và nói với Manh Manh:” tại sao muội lại không bị khống chế?”.

Manh Manh trả lời:” cái này muội cũng không biết, nhưng khi tên đó dùng chiêu thức kia đối với ta, ta liền thấy cha ta hiện ra trước mắt ta và đánh tan luồng quang mang kia đi”.

Tiểu Minh suy nghĩ:” chắc đây là nguyên nhân hay còn có nguyên nhân khác?”. Tiểu Minh nhìn Manh Manh nói:” chắc đó là nguyên nhân”.

Manh Manh đưa tay cầu nguyện.

Tiểu Minh hỏi:” ngươi cầu nguyện cho ai?”.

Manh Manh nói:” muối cầu nguyện cho cha được bình an, luôn luôn mạnh”.

Tiểu Minh cảm động nói:” muối đúng là một đứa trẻ ngoan”.

Manh Manh ngượng ngùng nói:” thật sao?”.

Tiểu Minh nói:” thật”.

Manh Manh nói:” huynh xoa đầu muối đi, muối rất thích huynh xoa đầu muối”.

Tiểu Minh làm theo ý nguyện xoa xoa đầu Manh Manh. Manh Manh lúc này cứ như phê cần, khuôn mặt đỏ ửng tâm hồn thì đang ở trên bảy mươi bảy tầng mây.

Tiểu Minh xoa xoa một lúc liền ngừng lại lúc này Manh Manh nói:” huynh xoa muối tiếp đi”.

Tiểu Minh thờ dài nói:” được”. Tiểu Minh liền xoa đầu Manh Manh. Một lúc sau liền ngừng lại Manh Manh lại nói:” xoa nữa nha”.

Tiểu Minh nói:” không! Bây giờ muối hãy cho ta biết Tiểu Bạch đang ở đâu”.

Manh Manh nói:” huynh xoa đầu muối muối liền nói”.

Tiểu Minh nói:” uhm”. Hắn liền xoa đầu Manh Manh. Một tiếng sau, hắn nói:” muối mà cứ kêu ta xoa đầu muối không nói cho ta Tiểu Bạch đang ở đâu ta liền từ nay không chơi với muối”.

Manh Manh khóc lóc nói:” Muối nói muối nói, ca đừng nghỉ chơi với muối nha, hu hu”.

Tiểu Minh trầm nghĩ:” quả nhiên dễ bị lừa nha!”. Tiểu Minh nói:” vậy muối hãy nói Tiểu Bạch đang ở đâu”.

Manh Manh liền chỉ tay vào căn phòng nhỏ kia nói:” tỷ ấy ở trong đang khóc lóc buồn bã một mình trong chăn kia kia”.

Tiểu Minh nói:” để ta vào an ủi muối ấy! “Tiểu Minh tiến tới hướng cánh cửa gỗ cửa. Một lần rồi lại 2 lần rồi ba lần đến 4 lần hắn không thấy Tiểu Bạch động tĩnh, hắn liền thờ dài nghĩ:” nàng buồn như vậy cũng đúng thôi, bị người khác điều khiển, ép buộc tấn công người nàng yêu thương”. Tiểu Minh đẩy cửa vào liền thấy cửa khoá. Tiểu Minh liền dùng tay đẩy thật mạnh khiến cánh cửa văng ra, Tiểu Minh bước vào nói:” nữ nhi các người cứ nghĩ khoá cửa, luôn giữ kín bí mật không nói cho nam nhân chính ta, cứ buồn một mình. Thật là làm cho các nam nhân chính ta lo lắng”.

Tiểu Minh tiến tới chiếc giường kia ngồi xuống bên cạnh nàng nói:” nàng đừng buồn, đó đâu phải do nàng. Dù là có do nàng đi nữa thì ta cũng có cách quản lý nữ nhân của ta. Nàng là của ta, dù cho nàng có làm gì đi nữa ta không có trách nếu như nàng yêu ta thật lòng không một chút giả dối. Nàng cứ khóc, đặc quyền của nữ nhân là nũng nịu, yếu đuối, vì vậy nàng cứ khóc nhưng nàng đừng nghĩ những chuyện đó là do nàng”.

Tiểu Bạch bây giờ liền khóc lớn hơn nói:” ta ta hic ta xin lỗi, ta sẽ cố gắng rèn luyện hơn để không bị như vậy nữa”.

Tiểu Minh nói:” nàng hiểu thì tốt, nàng bây giờ đừng khóc nữa, bởi dù sao trận chiến đã kết thúc, ta cũng được hồn hoàn và thăng cấp”.

Tiểu Bạch lấy tay lau đi những giọt nước mắt đọng lại trên mắt nhìn Tiểu Minh với khuôn mặt tươi cười nói: “ Vâng”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Kỳ nghỉ hè đã hết và kiểm tra sắp xếp lớp

Tác: Trương Minh Hiếu.

Sau bao nhiêu kỷ niệm vui, buồn và những niềm hạnh phúc khi bên gia đình. Cùng với những phút giây thư giãn thoải mái, không lo Âu. Thi kì nghỉ hạ đã kết thúc!.

Vào buổi sáng sớm, Tiểu Minh cùng các nàng và Nam Phong chào tạm biệt Ngọc Nhi và Tiểu Long. Tiểu Minh cùng các nàng ngồi vào một chiếc xe ngựa cỡ lớn đi tới trường. Hắn không sử dụng cánh cổng dịch

chuyến bởi vì hắn muốn tận hưởng cảm giác ở bên toàn bộ các nàng.

Trong lúc đi đường Tiểu Minh và các nàng, Nam Phong cười nói vui vẻ, trò chuyện những điều vui.

Nguyệt Nga nói:” chuyến đi này ta thật là ngưỡng mộ tướng công nha”.

Các nàng liền nói:” phải phải, thật là ngưỡng mộ”.

Nam Phong nói:” có gì đâu mà ngưỡng với chả mộ”.

Những ánh mắt của các nàng đều liếc vào Nam Phong, không khí bắt đầu nóng lên một chút vị tà ác ở đây. Nam Phong sợ hãi nói:” Ý ta nói là có gì đâu mà ngưỡng mộ ta”.

Các nàng cười cười nói:” ngại lúc nam lúc nữ, chúng ta thật là ngưỡng mộ. Không biết từ đâu ngại là giới tính gì nha!”.

Nam Phong tức giận nói:” tất nhiên bốn đại gia đây là nam nhi một trăm phần trăm nhá. Có cần mốc hàng ra không?”.

“Kaaaa! Ngươi thật là biến thái quá đi “.

Các nàng lần lượt la lên.

Nam Phong then nói:” ta ta chỉ là là muốn chứng minh ta là nam nhi nên ta mới mới nói như vậy thôi”.

Tiểu Minh cười trêu đùa nói: “ ngại suy nghĩ thật là biến thái nha! Các nàng là nữ nhi, muội của ta nha, phải trắng ngại lại muốn cướp?. Ngươi cứ cướp nha! Ta liền đem ngại trần chuồng chói lại ra giữa trung tâm đường phố nha”.

Nam Phong nói:” ta không có ý đó ta chỉ là muốn chứng minh thôi!”.

Tiểu Minh vui vẻ nói:” ta chỉ là trêu đùa ngại thôi”.

Nam Phong nói:” đáng ghét! ngại thật là đáng ghét ta sẽ không bao giờ ở gần ngại nữa”.

Tiểu Minh trêu đùa nói:” ngại không bao giờ ở gần ta nữa thật chứ?”.

Nam Phong nói:” th thật”.

Tiểu Minh nói:” vậy ngại liền xuống xe, ngại không muốn gần ta mà”.

Nam Phong nói:” ngại xuống xe ta sao ở gần ngại được”.

Tiểu Minh nói:” ngại muốn ta xuống xe?”.

Nam Phong nói:” đúng”.

Tiểu Minh nói:” ta xuống đây”. Xe ngựa dừng lại. Tiểu Minh bước xuống.

Tiểu Minh bước xuống. Nam Phong đắc ta nói:” ngại tự lộ bộ mà tới trường đi ha ha”.

Tiểu Minh nói:” uống công ta định trả lại giấy bán thân mà ngại lại đuổi ta xuống xe. Ngươi ta muốn gì đây? Vẫn là đem giấy bán thân này đem phòng đấu giá thôi! Có trách là trách người phụ bạc ta nha,ta thật là buồn quá hic hic”.

Nam Phong nịnh nọt nói:” đại gia à lên xe ngồi đi, để ta đi bộ thay nha, ta đi bộ tới trường đại gia liền trả lại ta giấy bán thân nha “.

Tiểu Minh nói:” vậy cũng được nhưng ngại phụ bạc ta nên ta không trả lại nha!”.

Nam Phong nói:” vậy ta liền không đi”.

Tiểu Minh nói:” ngại không đi. Nhưng ngại không thực hiện lời hứa các nàng làm gì ta cũng không biết nha!”.

Các nàng liền nhìn lườm Nam Phong. Hấn nói:” cha hôm nay thời tiết thật là nóng lạnh nha. Ta đi bộ liền để cơ thể ta ổn định nhiệt độ. Vẫn là đi bộ tốt hơn là ngồi nha”.

Tiểu Minh nói:” vậy chúng ta đi trước nha, bye”.

Nam Phong chờ xe đi xa liền la lên:” Tên đáng ghét, ta trù xe ngựa đi giữa đường bị thùng bánh!!!!”.

Tiểu Minh cùng các nàng và Manh Manh cùng cười đùa trong lúc đi. Khoảng chừng ba mươi phút sau, Tiểu Minh và các nàng cũng đã đến Tôn Nữ Viện, bước vào Tiểu Minh xa xa hấn thấy một người nữ nhân bước tới hấn nói:” kỳ nghỉ hạ này vui chứ”.

Hấn nói:” cô Thanh La chúng ta có nhiều kỷ niệm vui và đẹp lắm “.

Các nàng và Mạnh Mạnh đồng thanh nói:” đúng đúng rất vui, chúng ta còn được ăn thịt hồn thú 100 vạn năm nha!”,

Hồng Thanh Là khuôn mặt bắt ngờ há họng nói:” hà!? Hồn thú 100 vạn năm làm thịt để ăn?”.

Tiểu Minh:” à ăn hồn thú 1 vạn năm mà thôi, ta lừa các nàng thôi”.

Nguyệt Nga tức giận nói:” ngươi dám lừa chúng ta, đáng ghét tới nay ta liền ở ký túc xá cũ của ta ở”.

Vũ Mi nói cũng một chút tức giận liền hòa theo phái nữ nói:” ta cũng giận ngươi, ta liền qua ký túc xá của Nguyệt Nga ở”.

Nói xong Nguyệt Nga nắm tay của Vũ Mi nói:” chúng ta đi thôi”.

Vũ Mi nói:” uhm”.

Cả hai nàng cùng nắm tay chạy về hướng ký túc xá của Nguyệt Nga.

Tiểu Minh thở dài nhìn hai nàng chạy đi, thầm nói:” ta chỉ là không muốn nói thông tin này cho người khác biết thôi mà.

Hồng Thanh Là nói:” ngày mai lúc 7 giờ bắt đầu học và kiểm tra xếp lớp”.

Tiểu Minh hỏi:” kiểm tra xếp lớp là gì?”.

Hồng Thanh Là nói:” các ngươi tốt nghiệp liền lên cấp hai, khi đó các ngươi kiểm tra thực lực để xếp lớp, luật này mới được thành lập tại học kỳ này nha!, riêng ngươi được đưa thẳng vào lớp F vì vậy ngày mai ngươi khỏi cần tới”.

Tiểu Minh nói:” tại sao ta chưa kiểm tra mà phải học lớp F?”.

Hồng Thanh Là nói: “ vì ngươi chưa kiểm tra tốt nghiệp nhưng với thực lực và ngươi là cháu của hiệu trưởng trường này nên ngươi được lên lớp”.

Tiểu Minh nói:” sao ta không được thông báo gì hết vậy?”

Hồng Thanh Là nói:” vì ngươi đã xin nghỉ học một tháng mà trong kỳ nghỉ học của ngươi đã kiểm tra lên lớp”.

Tiểu Minh nói:” ta không biết, sớm biết ta.... Mà thôi có biết ta vẫn phải đi à”.

Hồng Thanh Là nói:” Các ngươi nhanh chóng đi kiểm tra nha”.

Tiểu Minh nói:” chúng ta đã chào hỏi xong, vậy ta với các nàng ai về nhà nấy”.

Một lúc sau, đột nhiên Vũ Mi và Nguyệt Nga quay lại nói: “ chúng ta đã suy nghĩ kỹ rồi, đích thị là tướng công không bao giờ lừa gạt hai ta, cho chúng ta xin lỗi nha!”.

Tiểu Minh nói:” các nàng tin ta liền tốt, ta tha lỗi cho các nàng đoá, lần sau hãy tin ta nha!”.

Tiểu Minh nhìn Kiều Linh nói:” ngươi mau đi về phòng của ngươi trước kia cùng Mạnh Mạnh đi”.

Nói xong, Tiểu Minh nhìn các nàng nói:” các nàng đi theo ta và Nguyệt Nga”.

Các nàng nói:” vâng”.

Tiểu Minh và Nguyệt Nga dẫn các nàng về căn biệt thự của mình.

Đến nơi, Tiểu Minh thả lỏng cơ thể, bỏ hết mọi buồn phiền liền nói to:” đã quá, đúng là không nơi nào bằng nhà!”.

Ly Ly, Tiểu Bạch nói:” nơi đây thật là rộng nha, chắc chắn sẽ có nhiều đồ ăn ngon, nghĩ đến đây thôi chúng ta liền thèm rồi “.

Tiểu Minh nói:” đáng tiếc là giấc mơ đó không thành hiện thực”.

Vũ Mi nói:” Mặc dù nơi đây không to bằng nhà của ta nhưng có tướng công ở đây ta coi như nơi đây to lớn bằng một quốc gia lớn”.

Tiểu Minh nói:” Trí tướng tướng của nàng thật là bá đạo”.

Hắn lại nói tiếp:” chúng ta đã đi đường dài, vậy thì bây giờ liền về phòng nghỉ ngơi đi”.

Vũ Mi nói:” ngươi không dẫn chúng ta tới phòng làm sao chúng ta biết mà tới, chẳng lẽ ngươi định cho chúng ta chơi trò tìm kho báu?”.

Tiểu Minh gãi đầu nói:” ta quên hi hi”.

Hắn dẫn các nàng từng người từng người đến phòng. Dẫn xong hắn về phòng hắn thở phào nhẹ nhõm về phòng nằm lên chiếc giường ngủ và cài báo thức liền chìm vào giấc ngủ. Hắn cài đặt báo thức vì hắn biết các nàng có thói ngủ nướng xong ngủ luôn nha, đích thị là lười dậy nha!.

Ngoài trời lúc này, tối đen, có những vì sao lấp lánh hiện lên trong rất gần mà lại rất xa, vàng trắng ánh vàng tỏa ra xung quanh sáng lấp lánh, bây giờ chỉ còn lại những tiếng kêu của các động vật và hồn thú ở phía xa xa.

“Reng reng”. Đồng hồ báo thức reng lên!.

Tiểu Minh còn tỉnh dậy nhưng trong trạng thái nửa tỉnh nửa ngủ. Hắn nghe báo thức cứ kêu hoài hắn dùng tay đập bễ chuông báo thức, lúc này không gian yên lặng, khuôn mặt hắn lúc này thỏa mãn cười.

Một tiếng sau rồi lại 3 tiếng, hắn chợt tỉnh dậy liền phát hiện ra mình trễ giờ, Tiểu Minh éo biết nói gì hơn trách mình.” máu lười đã ăn sâu vào người rồi đó, vì một người ảnh hưởng đến một người nha”.

Tiểu Minh liền chạy qua phòng của Nguyệt Nga, hắn gấp ngáp quên không gõ cửa, bước vào phòng hắn không thấy nàng đâu. Hắn thở phào nhẹ nhõm vì nàng tự dậy sớm được. Hắn dùng cánh cổng dịch chuyển đến khu kiểm tra, bước ra khỏi cánh cổng dịch chuyển hắn liền nhìn thấy Nguyệt Nga hắn hỏi:” người được sắp xếp vào lớp nào?”.

Nguyệt Nga nói:” ta được sắp xếp vào lớp S đó nha! Là lớp S đó, ta vui lắm”.

Bỗng một giọng nói vang lên nói: “ các người có biết hệ thống xếp lớp mục đích là gì không?”.

Các chúng nữ đồng thanh nói:” không biết a”.

Vị nữ nhân kia nói:” Mục đích của hệ thống xếp lớp là đánh giá khả năng của các người và chọn cho các người một địa vị hay nơi ở thích hợp. Ta lấy ví dụ” một người nghèo không thể ở một nơi xa hoa về vào là 50 vàng, một người không có thực lực và tri thức không thể nào làm hiệu trưởng trường này. Còn một điều nữa ta muốn các người phải chấp nhận, thế giới luôn luôn không có cái được gọi là công bằng, qua hệ thống này các người sẽ biết quý trọng hay khinh thường bản thân mình, các người sẽ không ngừng nỗ lực phấn đấu tu luyện, qua hệ thống này các người sẽ không còn coi thường người khác mà các người sẽ coi thường chính bản thân mình. Để các người không còn coi thường chính bản thân mình thì các người đừng nên lười biếng, tự đại mà biết nghĩ đến người khác.

Các người có ta kiến gì không?”.

“ Thừa cô cần bao nhiêu tiền thì được lên lớp S”. Một học sinh nói.

Vị nữ nhân kia cười nói:” ha ha các người thật là ngây thơ, trong ngôi trường này tất cả phải chứng minh bằng thực lực chứ không phải bằng tiền. Trừ vài trường hợp như đóng tiền học phí và đóng các khoản tiền cho trường”.

Các chúng nữ đều im lặng một lúc. Vị nữ nhân kia nói:” nếu không còn thắc mắc thì các người giải tán, riêng tên nam nhân chết bầm kia thì ở lại”.

Các chúng nữ bắt đầu đi tán, lúc này mọi người đã đi hết trong khu kiểm tra này chỉ còn lại ba người.

Tiểu Minh cùng Nguyệt Nga nhìn hướng vị nữ nhân kia. Tiểu Minh hỏi:” vị giáo viên đây có chuyện gì về ta sao?”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: 7 người tham gia trận đấu chào mừng năm học mới và Đăng ký nhập học cho Vũ Mi, Tiểu Bạch,

Tác: Trương Minh Hiểu

Sáng hôm sau, tại trung tâm trường học hội trường. Các chúng nữ và Tiểu Minh tập chung rất đông đúc tập nập. Họ đang chờ câu nói:” năm học mới sẽ bắt đầu”.

Bỗng Tuyết Nhi bước ra phía ngoài kia nói:” Như các người đã biết ta là hiệu trưởng trường này, hôm nay ta có lời muốn nói.

Điều đầu tiên: Ta chúc các người vui vẻ, hạnh phúc trong năm học mới này.

- Điều thứ hai: Ta mong các người sẽ cố gắng tu luyện, nỗ lực cho trường ta rạng danh và các người không được khinh bỉ các lớp yếu”.

- Điều thứ ba: “ Ngày mai các lớp cấp hai và cấp một sẽ đấu trận đấu thứ hai”.

Các chúng nữ hô to nói:” luật sẽ là như thế nào?”.

Tuyết Nhi nói:” rất đơn giản, các người mỗi lớp cử bảy người đại diện đấu với nhau”.

“Phần thưởng rất là giá trị nha! lớp nào thắng sẽ thăng lên làm lớp S+”.

Các chúng nữ ồ ạt giọng nào giọng nấy nói:” ta phải giành chiến thắng, phần thưởng này quá hấp dẫn! Lớp S+ có gì?”.

Tuyết Nhi nói:” Các người im lặng, ta còn chưa nói hết!. Lớp nào có biểu hiện tốt liền được thăng lớp S trong một tháng. Nếu các người qua kiểm tra thì các người được ở lại dĩ nhiên ai không qua liền kiểm tra lại thực lực và xếp lớp lại từ đầu. Và mỗi tháng sẽ có một kỳ kiểm tra để quyết định các người được thăng cấp hay giảm cấp lớp học. Vì vậy các người hãy đoàn kết mà giúp đỡ lẫn nhau. Các người đã hiểu chưa?”.

Các chúng nữ:” vâng, chúng học nữ đã hiểu”.

Tuyết Nhi nói:” nếu đã hiểu hết rồi, thì ta xin tuyên bố năm học mới chính thức bắt đầu”.

Các chúng nữ vui mừng la hét:” oh yeah, hú hú chúng ta vui quá, hú hú quẩy đi!!! “.

Khoảng vài phút sau, các chúng nữ ngày càng ít dần tại hội trường này. Tiểu Minh cũng bắt đầu đi ra ngoài liền gặp Manh Manh, Tiểu Minh phấn khởi nói:” Manh Manh người được xếp ở lớp mấy?”.

Manh Manh nói:” muội được xếp vào lớp C”.

Tiểu Minh nghi ngờ hỏi:” Sao lại như thế?”.

Manh Manh nói:” sao lại như thế là sao, muội làm theo lời ca nói mà. Ca bảo muội truyền một ít hồn lực của muội vào quả cầu đó thôi. Muội vâng lời ca mà. Ca khen với xoa đầu muội đi! Muội nghe lời ca đó nha!”.

Tiểu Minh thờ dài nói:” vậy cũng được, muội được học chung với ca, nhưng muội nhớ lần sau liền truyền 1/4 hồn lực của mình nha!”.

Manh Manh vui vẻ nói:” Yeah! Ta được học chung với ca rồi, muội vui quá, ca xoa đầu thưởng muội đi. Muội nghe lời huynh mà, muội ngoan chưa”.

Tiểu Minh miễn cưỡng xoa đầu Manh Manh nói:” muội nghe lời ta lắm, rất ngoan, nhưng muội đừng có nghe lời ta quá chứ”.

Manh Manh nói:” thế muội phải làm gì?”.

Tiểu Minh nói:” Muội phải biết động não suy nghĩ”.

Manh Manh nói:” thế động não suy nghĩ là sao? Huynh giải thích cho muội đi, muội không hiểu”.

Tiểu Minh che mặt vì xấu hổ bởi có muội muội ngốc này. Tiểu Minh nói: “ cái này muội tự suy nghĩ là được”.

Manh Manh bắt đầu suy nghĩ một hồi sau nói:” A, thật là nhất đầu quá đi mà, muội nhờ huynh giải thích thôi”.

Tiểu Minh thờ dài, thất vọng nói:” suy nghĩ là vận dụng sự hoạt động của trí óc để tìm hiểu và giải quyết vấn đề, từ một số phán đoán và ý nghĩ này đi đến những phán đoán và ý nghĩ khác mà có thể đưa ra kết luận hoặc lời nói.”

Manh Manh giọng điệu lẩn cẩn nói:” cái này cái này dài dòng khó hiểu quả muội thật sự là nhất đầu quá đi aaaaaaa”.

Tiểu Minh thờ dài nói:” để ta lấy ví dụ: $1 + 1 =$ mấy?”

Manh Manh đáng đo một lúc sau trả lời:” cái này muội không biết”.

Tiểu Minh nói:” thế $2 + 2 =$ bao nhiêu”.

Manh Manh lại trả lời:” cái này muội cũng không”.

Liên tục những câu đố về toán được đưa ra từ Tiểu Minh và những lời đáp lại:” muội không biết, cái này khó quá muội không biết, cái này muội nhớ chút chút nhưng bây giờ muội không nhớ “. Được phát ra từ miệng của Manh Manh.

Tiểu Minh tức giận nói:” thế muội biết cái gì! Ta tức lắm rồi đó”.

Manh Manh sợ hãi, một chút mít ướt nói:” muội muội biết 1 triệu con hồn thú + 45 triệu con hồn thú= 46 triệu con hồn thú đúng không ca, hic hic”.

Tiểu Minh bất ngờ nói:” đúng là cái não của muội không dùng đúng chỗ mà, chỉ dùng để ăn thôi sao?”.

“để ta nói:” khi mọi suy nghĩ việc gì đó mọi liền mất 1-5p hay hơn 30p hoặc trên để tìm ra kết quả mà mọi biết. Mọi đã hiểu chưa?”.

Manh Manh nói:” mọi vẫn chưa hiểu lắm”.

Tiểu Minh nói:” Ta giải thích nữa chắc mọi trở nên đảm luôn quá. Vẫn là không nên giải thích nữa bây giờ chúng ta liền về lớp học!”.

Manh Manh nói:” đúng liền về lớp học đi ta nhất đầu quá rồi “.

Tiểu Minh cùng Manh Manh đi với nhau tới lớp học. Bước vào lớp, lúc này cả lớp đã ngay ngắn ngồi ở đó cô giáo cũng đã vào. Mọi chúng nữ chăm chú nhìn hân nói:” kia có phải là tên ở lại lớp được hiệu trưởng trường này cho lên lớp phải không?”.

“Tên đó thật lực còn kém hơn chúng ta nữa ha ha”.

Từng đợt tiếng cười vang lên.

“ta nghe nói, hân là người mạnh nhất được đặc cách vào trường chúng ta đây, chứ nam nhân ai lại vào đây?”.

“tin đó là giả thôi, thật chức hân là con ông cháu cha đấy! Như vậy mới được vào đây đó”.

“Cũng phải! Cũng phải!”

“Bla Bla Bla Bla Bla Bla Bla Bla Bla Bla Bla “.

Vị cô giáo tức giận nói:” Các ngươi im lặng cho ta mau!”.

Một học sinh nữ nói:” đúng là bao che cho tên đó rồi, hân là gì của hiệu trưởng trường này?”.

Vị cô giáo nói với hai người Tiểu Minh và Manh Manh nói:” ở cuối lớp có hai chỗ cùng nhau các ngươi liền tới đó ngồi”.

Tiểu Minh và Manh Manh liền tới đó ngồi, dõi theo từng bước chân của Tiểu Minh và Manh Manh là những ánh mắt ngưỡng mộ lẫn khinh bỉ.

Vị cô giáo nói:” quay lại lúc ban đầu, ta xin tự giới thiệu ta là Đàm Liên Hoa là giáo viên đảm nhận lớp F kém cỏi này.”

Vài vị học nữ tức tối nói:” giáo viên đây thật là ngại mạng”.

Liên Hoa nói:” đây chính là sự thật ta không nói dối, nếu các ngươi bảo các ngươi không kém cỏi, vậy tại sao ngay từ đầu các ngươi không được chọn qua lớp B, C, A, S nha! Ta thật không hiểu?”.

Các học nữ và học nam cuối mặt xuống như buồn bã, còn Tiểu Minh mặc kệ đời ngủ một giấc liền tăng exp nha, hân tu luyện là nhờ vào việc ngủ nhiều hay ít nha! Một tiếng được 1500 exp nha. Còn Manh Manh đang chảy nước miếng như đang nghĩ tới gì đó miếng lẩm bằm ngon quá năm năm.

Liên Hoa nói:” Các ngươi buồn sao? thật là làm ta thất vọng. Các ngươi buồn có ích gì sao? Sao các ngươi không dành thời gian đó mà tu luyện, phần đầu nỗ lực. Ngay từ đầu các ngươi sinh ra ai cũng như nhau, nhưng trí não lại khác nhau, thiên phú, may mắn cũng khác nhưng các ngươi thấy mình dù có tu luyện bao nhiêu thì cũng không hơn được người ta. Các ngươi suy nghĩ như thế là sai, hoàn toàn sai, bù lại những yếu tố đó là việc siêng năng, phần đầu cần cù mà tu luyện, việc đó sẽ chứng minh qua thời gian rất dài. Vì thế các ngươi cần phải có tâm nhẫn.”.

“Các ngươi bây giờ đã hết buồn chưa?!”. Liên Hoa hô to uy nghiêm nói.

Các học sinh trong lớp hô hào gần như đội quân nam 50 người hô to:” vâng ạ”.

Liên Hoa nói:” Các ngươi có muốn mạnh? Có muốn hơn người khác không?”.

Các chúng nữ lại hô to như vậy nói:” vâng ạ!”.

Liên Hoa nói:” Thế thì các ngươi bây giờ liền tại đây nỗ lực, phần đầu, nhẫn bái tu luyện!!!”,

Các học nữ nói:” Vâng ạ”.

Liên Hoa nói:” Các ngươi hãy tu luyện, ta phải đi xem xét hồ sơ để tuyển chọn 7 người đại diện lớp chúng ta”. Nói xong vị giáo viên đi ra ngoài.

Các học sinh lúc này liền có một ngọn lửa ý chí như đốt cháy tất cả mọi thứ cản trở. Các học nữ từng người một ngồi tu luyện không gấp mà cũng không nhanh vì họ học được chữ nhẫn là điều vô cùng quan trọng.

Nửa tiếng sau, Liên Hoa từ ngoài cửa nước vào nói:” tất cả chú ý, ta xem hồ sơ rồi ai cũng như ai, riêng có Manh Manh là mạnh nhất. Ta chọn Manh Manh còn lại có ai xung phong không?”.

Manh Manh nghe tên của mình sợ hãi nói:” ta làm gì sai sao cô”.

Liên Hoa nói:” không! Ta chọn người vào trận đấu chơi thôi, người có cảm thấy ai mạnh nữa không?”.

Manh Manh liền không suy nghĩ nói:” ca ta mạnh lắm “. Manh Manh chỉ tay vào Tiểu Minh.

Vị cô giáo nhìn hướng tay chỉ của Manh Manh liền tức giận đi tới Tiểu Minh. Tiểu Minh như cảm nhận được sát khí hần liền tỉnh dậy vào trong thế thủ.

Liên Hoa bất ngờ nói:” Người được chọn “.

Tiểu Minh ngờ nhác nói:” Ta được chọn làm gì?”.

Liên Hoa nói:” đề thi đấu”.

Cả lớp bật cười:” ha ha chọn tên ở lại lớp đó áy hà, không biết hần có đánh đấm gì không”.

Một vị nam nhân nói:” hần ta mặc dù ta chưa gặp, nhưng ta cảm nhận hần rất mạnh”.

Liên Hoa nói:” các người cười cái gì, có ai dám lên nhận đấu không mà cười”.

“ ta “. Tiếng của vị nam nhân khi nãy nói Tiểu Minh mạnh.

Liên Hoa nhìn theo hướng phát ra a thanh liền nói:” người tên gì?”.

Hần nói:” ta tên là Lưu Giang Hiệp cấp 25 đại hồn sư”.

Liên Hoa bất ngờ nói:” người là thiên tài cơ sao lại qua lớp này?”.

Giang Hiệp nói:” ta chỉ thích những nơi bình thường không xa hoa?”. Nói xong hần tiến lại gần Tiểu Minh đưa tay ra nói:” hảo huynh đệ rất vui vì được gặp người”.

Tiểu Minh bắt tay nói:” ta cũng vậy”.

Liên Hoa nói:” Còn bốn người nữa các người ai xưng phong”. Đợi một lúc không có ai xưng phong Liên Hoa liền nói:” không có ai xưng phong vậy ta liền kêu tên đại. Bốn người đầu đây sẽ gia nhập đội, Kinh Bạch Liên, Trư Bao Bao, Trâu An Bình, Quyền Ngọc Minh. Các người sẽ đi thi. Các người không được ý kiến gì hết. Bây giờ buổi học liền kết thúc, ngày mai lúc 7 h sẽ diễn ra trận chiến giữa lớp ta và lớp F2. Các người hãy chuẩn bị thật tốt “.

“ tưng, tưng” Tiếng trống báo hiệu giờ ra về.

Tiểu Minh nhanh chóng tìm một nơi vắng vẻ lấy cánh cổng dịch chuyển về nhà. Tiểu Minh thấy trước mắt là Vũ Mi và Tiểu Bạch liền kêu:” cách người mau đi theo ta”. Hần dẫn các nàng qua phòng hiệu trưởng bằng cánh cổng dịch chuyển. Tới trước cửa phòng, hần gõ cửa.

Tuyết Nhi giọng:” mời vào”.

Tiểu Minh cùng các nàng bước vào, Tuyết Nhi nói:” ta xin lỗi người vì không nói sớm cho người biết sắp tới ngày kiểm tra lên lớp”.

Tiểu Minh nói:” không sao đâu bà, dù sao ta phải đi “.

Tuyết Nhi hỏi:” người dẫn các nàng tới đây làm gì”.

Tiểu Minh nói:” đăng ký nhập học cho các nàng”.

Tuyết Nhi nói:”hèn còn kịp, ngày mai là ngày cuối cùng kiểm tra rồi đó”.

Vũ Mi đưa ra hồ sơ nói:” đây là hồ sơ của ta “.

Tuyết Nhi nói:” khỏi cần, chúng ta là người nhà hết nên ta tin tưởng hai người, mai lúc, 7 h có trận đấu giữa lớp 6 những cách người phải kiểm tra vào giờ đó. Bây giờ cách người về nhà đi, ta bây giờ phải đi chuẩn bị giấy tờ”.

Tiểu Minh nói:” vậy thì chúng ta đi về, chúc bà mạnh khỏe luôn trẻ đẹp”.

Tiểu Minh cùng hai nàng về nhà bằng cổng dịch chuyển với khuôn mặt vui sướng hạnh phúc và tuyệt vời.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Trận đấu giao hữu chào mừng năm học mới (1)

Tác:” Trương Minh Hiếu”.

Ngày hôm sau, trận đấu giao hữu đã tới, bảy người của lớp F1 đấu với bảy người của lớp F2 ngay tại đấu trường. Xung quanh rất ít người xem, cũng phải thôi đây là trận đấu của lớp F ai mà thèm xem nếu có xem thì một là lại khinh bỉ, xem đây là trò cười. Còn hai là cổ vũ, ngưỡng mộ ai đó trong bảy người.

Hai đội bảy người đang đứng ở hai bên lối đi. Vị trọng tài hô to: “Bây giờ các người liên cử một người mỗi bên ra. Kết quả sẽ tính theo lượt thắng. Nếu hoà hai bên sẽ đấu đội. Bây giờ ai trong mỗi đội các người ra?”.

Liên Hoa chỉ tay vào một cô bé đeo mắt kính không trông trong có vẻ nhút nhát nói: “Kính Bạch Liên người lên trước đi”.

Nàng ta giọng rung rung nói: “v v v v v v”.

Liên Hoa nói:” người cứ đánh hết mình đi dù thắng hay thua đều được đừng sợ”.

Nàng ta bước lên khán đài.

Bên đội kia, vị cô giáo đang duy nghĩ ai lên, đột nhiên một học sinh nữ trong có vẻ nữ tính một chút mạnh mẽ nói: “đề ta cô Thanh Mạ, dù sao nữ nhân đấu với nhau hợp tình hợp lý mà trong nàng ta có vẻ nhút nhát ta tự tin ta sẽ chiến thắng”.

Thanh Mạ nói:” được rồi Liên Trúc Anh người lên lên “.

Nàng Liên Trúc Anh bước lên võ đài.

Vị trọng tài nói:” các người ai không còn khả năng đứng dậy trong 10 giây liền thua hoặc rút dài liền thua! Bây giờ trận đấu giao hữu chính thức bắt đầu”.

Bạch Liên trọng vọng về thi triển thế phòng thủ và xuất võ hồn ra. Nàng ta có võ hồn là một thanh kiếm dài nửa mét, màu sắc thanh kiếm là màu đỏ như đã từng niếm qua rất nhiều vị máu. Nàng ta có hồn hoàn là vàng chỉ lẻ mức độ đại hồn sư cấp 12.

Liên Trúc Anh trong có vẻ thành thực thi triển thế thủ và xuất võ hồn rất nhanh. Võ hồn của nàng là Xà Ngự. Màu sắc màu xanh lam. Bây giờ da nàng màu xanh lam, khuôn mặt lúc này trong rất ác một chút đẹp lạ lùng làm người ta muốn tôn sùng. Hồn hoàn xuất hiện là trắng. Nàng ta cấp 18.

Thi triển xong Liên Trúc Anh thấy Bạch Liên đầy sơ hở liền chọn sơ hở yếu điểm nhất tấn công. Nàng ta đã tấn công gần như thành công điểm hờ thi Bạch Liên lấy võ hồn kiếm của mình chỉ thẳng vào cổ của Liên Trúc Anh làm nàng ta đập Bạch Liên lùi lại và té xuống đất.

Liên Trúc Anh nói: “ người được đấy, nhưng người có quá nhiều sơ hở”. Liên Trúc Anh liền hô to: “Xà Quán”. Nàng ta liền lượn qua các khe hở yếu điểm của Bạch Liên một cách nhanh chóng rồi xiết chặt Bạch Liên lại.

Lúc này, Bạch Liên cảm thấy khó thở vô cùng, nàng liền chống trả quyết liệt nhưng không thành. Nàng ta liền dùng răng cắn thật mạnh thân Liên Trúc Anh khiến nàng ta đau nhói nói:” người thật là chơi xấu, đã thế ta liền quán đầu người cho người khỏi thở!”. Nàng ta liền lấy tay quăng cái mắt kiếng không trong của Bạch Liên ra và bắt đầu quán lại. Lúc này, Bạch Liên bỗng nhiên tỏa ra một luồng sát khí kinh người.

Tiểu Minh cảm nhận được luồng sát khí kinh người này có thể giết người liền lao đến khán đài đẩy Liên Trúc Anh ra khỏi và hấn chịu thay nàng ta đòn chém của Bạch Liên.

“Rầm”

Mặt đất bị chẻ làm đôi, không gian nhất khá to khán đài, vài giọt máu của Tiểu Minh phung ra, lúc này mọi người trên khán đài và ngay tại khán đài đều kinh hoàng, bất ngờ vì kiếm đó của nàng có thể lợi hại như vậy sao và điều bất ngờ hơn thế là nàng ta từ hồn sĩ liền nhảy lên hồn tông cấp 42. Hồn hoàn lần lượt là vàng tím đỏ đỏ.

Tiểu Minh nhìn Liên Trúc Anh vẻ sợ hãi đứng hình nói: “nề ta một ân tình cứu người, người có thể nhận thua?. Ta không biết lần sau nàng ta có ra một kiếm như thế hay hơn thế nữa”.

Liên Trúc Anh liền rậm rập nói:” ta đồng ý, ta đồng ý, nhận thua, ta thua, ta thua rồi, trọng tài mau tuyên bố đi, ta nhận thua”.

Vị trọng tài trong kinh ngạc nói: “Kính Bạch Liên chiến thắng”.

Lúc này, trên khán đài Tiểu Minh không còn giữ nổi nàng được nữa hấn liền nhanh chóng dùng một tay đánh thật mạnh vào sau gáy để cho nàng ngất đi. Hấn đánh một lần nàng không ngất, đến lần thứ hai nàng liền ngất. Hấn suy nghĩ:” cái gì khiến nàng như thế?”. Hấn liền nhận ra một chi tiết khi mắt kính của nàng bị tháo ra nàng liền biến thành như thế. Đúng đúng chính là cho tiết này. Tiểu Minh liền đi tới chỗ kính của nàng rút xuống nhặt lên, hấn đi tới phía Kính Bạch Liên rồi đeo kính cho nàng. Khuôn mặt nàng từ lạnh, mà ác bỗng trở nên hiền lành, xinh đẹp môi có chút hé cười.

Vị trọng tài nói:” Tỉ số bây giờ là 1 -0. Lượt tiếp theo các vị mời ai lên?”.

Đàm Liên Hoa liền chỉ tay vào một người nam nhân trong có vẻ mập mạp hơi ú nói: người lên đi Trư Bao Bao”.

Trư Bao Bao có chút không tự tin nói: “ta là phụ trợ hôn sư làm sao đấu, vẫn nên là nhận thua?”.

Tiểu Minh nói:” người chưa đánh mà nhận thua?. Người không thấy xấu hổ à? Ít ra người hãy làm tất cả những gì mình có thể làm đi “.

Trư Bao Bao nói: “ta sẽ cố gắng mặc dù ta biết ta sẽ thua”.

Tiểu Minh nói: “người biết đối mặt với sự thật liền tốt”.

Manh Manh nói: “ca cô lên muội sẽ ủng hộ ca “.

Từ Bao Bao hấn đồ mặt nói: “ta sẽ cố gắng vì muội, à ta nói nhầm cố gắng vì mọi người trong đó có muội ha ha ha”.

Đàm Liên Hoa nói:” người đi lên võ đài đi nào!”.

Phía bên kia, Thanh Mạn chỉ tay vào người nữ nhân kia nói:” người lên đi Liệp Tiểu Nga, người đấu với phụ trợ liền công bằng”.

Liệp Tiểu Nga:” vâng”

Cả hai bước lên võ đại vị trọng tài nói:” Trận đấu hiệp hai chính thức bắt đầu!”.

Trư Bao Bao có vẻ ngượng ngùng khi triệu hồi ra võ hồn của mình.

Liệp Tiểu Nga thấy vậy liền nói:” người thấy võ hồn của ta đẹp quá nên người không dám xuất võ hồn ra à”. Võ hồn của nàng ta là một đài hoa sen lấp lánh”.

Trư Bao Bao nói:” Bánh Bao Bánh Bao to mập tròn tròn cái nào ngon liền xuất hiện”. Đột nhiên một cái bánh bao hiện ra hấn bỏ nguyên một cái bánh bao vào miệng rồi nhai nhai.

Liệp Tiểu Nga cười cười nói: “võ hồn của người đúng là hợp với dáng người của người lắm ha ha”.

Trư Bao Bao đột nhiên biến mất vào khoảng hư không, đột nhiên 10 giây sau liền xuất hiện trước mắt Liệp Tiểu Nga đánh nàng một cái”.

Liệp Tiểu Nga nói: “trong người như vậy mà đánh đau lắm, bây giờ liền tới ta! “Mơ Hồn Ảnh”.

Hắn đột nhiên nhắm mắt lại, cười cười một lúc nói: “Manh Manh muội yêu ca thật chứ, muội không che ta xấu à, khoảng 1p sau hắn liền chạy ra khỏi võ đài nói:” muội đừng bỏ ta, đợi ta với không!!!”.

“Bịch”.

Tiền Trư Bao Bao té sấp mặt, hấn tỉnh dậy và nghe trọng tài nói:” Liệp Tiểu Nga chiến thắng. Ti số 1-1”.

Hắn đột nhiên khóc lớn nói:” Ta thật là quá vô dụng, ngoại hình xấu quá đi hu hu”.

Manh Manh đột tới an ủi:” ca làm tốt lắm rồi, để muội báo thù, báo thù xong ca liền cho muội ăn bánh bao nha”. Nói đến đây nàng ta chảy nước miếng.

Trư Bao Bao mặt đỏ ửng nói:” cố lên ta sẽ cố vũ cho muội, muội thích ăn bao nhiêu ta liền cho bấy nhiêu cái bánh bao.

Vị trọng tài lại nói: “xin mời cái vị chọn người đấu cho lượt kế tiếp “.

Đàm Liên Hoa chỉ tay vào Manh Manh nói:” người muốn báo thù để người liền lên”.

Manh Manh vui vẻ nói: “vâng”.

Bên Phía bên kia, Mãng Thanh liền quyết định chỉ tay vào một nữ nhân trong manh manh, thật thà nói: “Lư Kiều Mi người lên”.

Một người nam nhân trong đội nói: “để ta lên”.

Người kia cũng nói: “không được để ta”. Người thứ ba cũng nói để ta lên”.

Người thứ ba là nữ nhân nói:” xí có gì đâu mà tranh giành ta đây sao các người tranh giành”.

Thanh Mạn lớn tiếng nói:” thôi các người đình cãi nhau nữa, ta chỉ ai người đó liền lên, người lên đi Lư Kiều Mi”.

Cả hai cùng bước lên võ đài, vị trọng tài nói:” Trận đấu bắt đầu!”.

Manh Manh đứng yên một chỗ lộ ra quá nhiều sơ hở nàng ta chẳng cần phải xuất võ hồn ra vì nàng đầu có võ hồn gì đâu mà xuất. Nàng đứng đó ngắm, quan sát đối thủ của mình trong rất là vui vẻ”.

Kiều Mi bức bối vì nhìn Manh Manh làm như vậy tưởng nàng ta đang xem thường mình liền nói:” người cứ xem thường ta để rồi tự chuốc lấy hậu quả!. Nói xong nàng ta liền xuất võ hồn ra. Võ hồn của nàng ta là loại võ hồn thú tên gọi Manh Manh Hoả. Võ hồn dung hợp vào cơ thể nàng trên đầu nàng xuất hiện một cặp sừng, cái đuôi trong giống đuôi rồng ở sau lưng nàng là một đầu mặt con lưng ánh mắt hung tợn hàm răng lộ ra khi nó há to mồm như muốn nuốt chửng. Hồn hoàn của nàng ta là vàng. Nàng ta hô to “Hoả lốc Tam Hoàn”.

Ba con lốc lửa đang di chuyển cực nhanh về phía Manh Manh làm cho mặt đất bắt đầu tan chảy nóng lên.

Manh Manh thấy vậy liền thích thú, liền hít một hơi thật sâu thổi thật mạnh về phía con lốc. “Phù!!!!!!!”. Hơi thổi của Manh Manh khiến con lốc tan biến, nền gạch bay ra khỏi khán đài còn lại bên phía Manh Manh đang đứng. Lúc này, Kiều Mi đứng sát vách cái tường cách xa võ đài 10 mét.

Mọi người lúc này kinh ngạc, sợ hãi, nghĩ:” tại sao một người mạnh như vậy liền vào lớp F?. Ta thật là không hiểu nha”.

Vị trọng tài há hốc mồm nhìn cảnh tượng này liền, một lúc sau nói:” Manh M Manh chiến chiến thắng”.

Mọi người đều hô to chúc mừng.

Manh Manh xong trận đấu liền chạy đến Trư Bao Bao nói:” ca có thể cho muối ăn bánh bao đó chưa?”.

Trư Bao Bao xấu hổ mặt đỏ nói:” cái này để xong hết trận đi, chứ ta làm ở đây xấu hổ lắm”.

Manh Manh nói:” huynh thấy hứa à, muối muốn ăn bây giờ cơ!”.

Trư Bao Bao đành miễn cưỡng nói:” được rồi ta làm cho”.

Manh Manh vui vẻ nói:” hay quá ha ha”.

Từ Bao Bao xuất võ hồn ra niệm chú:” Bánh Bao Bánh Bao to mập tròn tròn cái nào ngon liền xuất hiện. - Đây muối ăn đi!”.

Manh Manh cầm bánh bao ngậm một miếng nói:” cái bánh bao này dễ nhất muối từng ăn luôn nha. Nhưng đồ ăn không được lãng phí, muối đành miễn cưỡng ăn, cái này là do mẹ của ca Tiểu Minh dậy phải nói khi gặp trường hợp đó!”.

Trư Bao bao cười nói:” không sao, không sao, muối ăn được là ta vui rồi”. Nhưng trong lòng hắn lúc này hắn trách mình, hắn thất vọng về mình.

Vị trọng tài nói:” bây giờ chúng ta tạm nghỉ 5 phút để cả hai bên bàn chiến thuật “.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Trận đấu giao hữu chào mừng năm mới (2)

Năm phút sau, cả hai đội đều tập chung hết ở hai bên võ đài, còn các khán giả, họ ngày càng đông hơn vì khi nghe họ truyền tin “trận đấu lớp F rất là hay”. Thi trong sân lúc này, tấp nập khán giả.

Bên phía Đàm Liên Hoa, Tiểu Minh và các đồng đội cảm thấy phấn khởi một chút rung người.

Bên phía Thanh Mộng, các học sinh nữ, nam nói: “Oa chúng ta thật là phấn khởi nha, chúng ta sẽ cố gắng hết sức!”.

Vị trọng tài nói: “được rồi các người liền cử người ra thi đấu”

Đàm Liên Hoa nói: “người lên đi Giang Hiệp”,

Giang Hiệp chắc chắn giọng trả lời: “vâng!”.

Bên phía Thanh Mộng, Nàng ta chỉ tay vào một nam nhân mập rần chắc cơ thể nói:” Lưu Bình Quy người lên đi”.

Lưu Bình Quy liền cung kính nói:” vâng!”.

Cả hai người đều bước lên, vị trọng tài nói:” trận đấu chính thức bắt đầu”.

Cả hai người đều vào thế phòng rất là nhanh chóng.

Giang Phong quan sát đối thủ và xuất võ hồn của mình. Hắn có võ hồn là một đôi giày hình sấm sét, đôi giày màu xanh với hình sấm sét, ở đỉnh đầu có một cái vật rất nhọn, hồn hoàn của hắn là vàng.

Phía bên kia Lư Bình Quy cũng bắt đầu xuất hiện võ hồn. Võ hồn của hắn là một con rùa khổng lồ. Hồn hoàn một cái màu vàng.

Giang Phong liền thấy sơ hở liền nói: “tia sét liệu ảnh”. Giang Phong bỗng nhiên nhanh chóng xuất hiện trước mặt Lư Bình Quy, hai cái vật nhọn từ hai 1 đôi giày đâm thẳng vào da thịt của Lư Bình Quy.

Lư Bình Quy mặt không hề sợ liền nhanh chóng đẩy Giang Phong ra liền nói: “Quy Phòng Đình”.

Xung quanh thân thể hắn toàn thân là giáp. Hắn khẽ cười và nhìn thẳng Giang Phong. Hắn đột nhiên tay phải lực đâm thực mạnh vào Giang Phong khiến hắn choáng váng.

Cũng phải thôi, Giang Phong nhìn trong có vẻ yếu ớt, còn Lư Bình Quy hắn to con, thân hình rắn chắc, chỉ dựa vào sức lực cơ hội hắn của hắn là 40%.

Giang Phong sau vài giây liền sử dụng chiêu thức đó nữa, lần này hắn tấn công phía đỉnh đầu. “Rầm “ “Rầm “ hắn liên hoàn đá vào đỉnh đầu của Lư Bình Quy.

Lư Bình Quy khẽ cười liền dùng tay nắm Giang Phong quật xuống đất.

Giang Phong lúc này miệng phun máu, hắn lại tiếp tục dùng tia sét liệu ảnh xuất hiện trên đỉnh đầu của Lư Bình Quy dùng sức liên hoàn đánh vào hắn.

Lư Bình Quy đỏ mặt liền lùi lại hô: “Quy Phòng Đình”.

Giang Phong nhân cơ hội này liền chạy tới dùng mũi giày đâm tới tấp vào Lư Bình Quy.

Lư Bình Quy đứng tấn nhận trọn đòn đá, đâm từ Giang phong.

Lư Bình Quy nói:” ngay từ đầu ngươi đã thua! Ha ha”.

Giang Phong cảm nhận mình đã thua liền nói:” ta xin nhận thua!”.

Vị trọng tài nói:” Lư Bình Quy chiến thắng”.

“Bây giờ tỉ số là 2-2”.

“Trận đấu tiếp theo mời các vị chọn người đi thi đấu “.

Bên phía Đàm Liên Hoa chọn Tiểu Minh ra thi đấu.

Còn bên phía Thanh Mạn liền chọn một người nam nhân trong rất mạnh tên là: “Hinh Túy Tử”.

Cả hai bước lên võ đài, vị trọng tài nói:” các người đã lên vật thi tranh đấu chính thức bắt đầu!”.

Tiểu Minh chả cần làm gì cứ đứng yên một chỗ nhìn Hinh Túy Tử.

Huỳnh Túy Tử đang trong thế thủ, thấy Tiểu Minh đứng yên nhìn mình liền nói:” sao thế, sợ đến đứng hình rồi sao, lát nữa ta bộc lộ hồn hoàn không biết ngươi lại sợ đến nhất đi không ta”.

Tiểu Minh nói: “Ngươi gây to lắm, không biết ai sợ từ ra quần à”.

Huỳnh Túy Tử tức giận nói:” ngươi ngươi! Lát nữa ngươi thua liền chui qua bán ta như thế nào?”.

Hắn nghĩ:” nào đồng ta yêu cầu đi “.

Thấy Tiểu Minh lâu không trả lời, hắn liền dùng kế khích tính. Hắn nói:” ngươi cho ngươi là yếu kém, thảm bại hơn ta nên không dám cá”.

Tiểu Minh bình thân nói: “ Không chỉ là ta đang nghĩ coi nên phạt ngươi hình phạt gì mà thôi”.

Huỳnh Túy Tử cười nói:” ha ha ngươi cho rằng ngươi thắng? Ngươi thật quá là ngây thơ ha ha. Để ta cho ngươi xem hồn hoàn của ta “. Nói xong hắn liền xuất võ hồn và hồn hoàn ra. Võ hồn của hắn là cây búa hình tròn có gai màu sắc màu đỏ, hồn hoàn của hắn là vàng vàng. Hắn ngạo nghễ nói:” sao nào trong lớp C có ai đạt đến hồn tôn cấp 30 như ta?”.

Cả khán đài đều nói:” hắn là người mạnh nhất khối F sao?”. Một vị khán giả nói:” không không tiểu cô nương tên Manh Manh mới là người mạnh nhất

lớp F, có khi mạnh nhất lớp S luôn đó”. “Đúng đúng, tiểu cô nương đó vừa xinh đẹp lại vừa mạnh nha, chúng ta thật là ngưỡng mộ!”.

Huỳnh Tuý Từ cười nói ngạo nghễ:” người chịu thua đi, không thôi lát nữa người liền bị ta đánh không còn mặt mũi luôn đi”.

Tiểu Minh nói:” Người có nhiều đó thôi sao? Ta liền chấp người không dùng tay nha, chỉ dùng chân thôi!”.

Huỳnh Tuý Từ cười nói:” ha ha người thật là quá ảo tưởng, chấp ta sao? Đến lúc đó thua đừng có mà về khóc lóc mét mẹ nhá! Ha ha”.

Các khán giả trên khán đài nói:” Tên Tiểu Minh này thật là quá ngông cuồng nha! “.

“hắn không phải là quá ngông cuồng, hắn nói đều là đúng cả “.

“Người thật là ngu ngốc!”.

“ người không nhìn thấy khi nãy hắn đỡ một đòn của vị Tiểu thư đeo kính kia sao, hắn chỉ bị thương bên trong một ít, bên ngoài liền không có tổn hại đều đó chứng tỏ hắn rất mạnh nha!”,

“Người nhắc ta mới nhớ, đúng là có nhưng lỡ đâu đó chỉ là dàn cảnh để cho lớp F2 nhận thua?”.

Tác ngũ tí đây, nếu mai tác dậy, tác liền viết tiếp, giờ buồn ngủ quá!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Trận đấu chào mừng năm học mới (3)

Tác: Trương Minh Hiếu, 14 tuổi rưỡi

Tác xin lỗi mọi người vì đã viết sai vào chỗ, vài chi tiết không hợp lý ví dụ trường Nữ Sinh mà có Nam sinh vào bởi vì qua năm học mới, nhà trường thiếu kinh phí, tránh tình trạng gái yếu gái. Còn vài chỗ nữa là sai chính tả, từ khi đánh ra nó bị lỗi. Tên nhân vật không giống như tên nhân vật ban đầu. Tác thật tình xin lỗi mọi người nha! Cho tác xin lỗi nha mọi người. Sau đây là c tiếp theo!.

Tại nơi xung quanh võ đài là khán đài, mọi người đang xôn xao bàn tán chuyện Tiểu Minh quá ngông cuồng!

Tiểu Minh ngay tại võ đài nói:” Sao nào giờ người chưa chịu động thủ, ta đã chấp người rồi người vẫn còn chưa động thủ, mắc công ta chờ quá haiz

Giang Phong ức chế nói: “ ta tưởng người sợ nên đứng yên, người bây giờ nói người đợi, được ta liền động thủ. Người hãy tiếp chiêu của ta đi “búa gãy”.

Hắn liền cầm võ hồn búa lao tới đập thẳng vào đầu của Tiểu Minh.

Tiểu Minh như không kịp chống đỡ lãnh trọn đòn đánh của Giang Phong. Tiểu Minh ngã xuống đất và như đang bất tỉnh.

Giang Phong cười to nói:” ha ha mới lãnh được một chiêu của ta đã ngã. Nếu người lãnh trọn ba chiêu của ta không phải là người sẽ tàn phế sao. Ngay từ đầu ta đã bảo rồi nhận thua đi còn kịp. Người cứ khăng khăng đòi đấu. Kết quả liền một búa đã thua. Người thật làm ta thất vọng nha. Lúc đầu ta cứ tưởng người mạnh lắm ai ngờ chỉ là một con kiến hôi nhỏ xíu mà thôi! Ha ha ha người đúng là con kiến hôi mạnh mẽ nhất mà ta từng gặp.

Các khán giả trên khán đài phi bán nói:” ngay từ đầu tất cả là dàn dựng rồi. Một tên yếu như thế này sao đỡ được đòn kiếm kia.”.

Mọi người đều đồng thanh kêu to:” lớp F1 Giang Xảo”. “Lớp F1 diễn sâu”.

Giang Phong đứng trên đài cười như điên nói:” ha ha đúng là con kiến hôi chỉ biết làm trò cười cho thiên hạ. Người và lớp người như thế này trách ai? Trách người cuồng ngôn hay trách người không nhận thua ngay từ đầu. Ha ha đúng là con kiến hôi thích làm trò cười cho thiên hạ”.

Vị trọng tài điểm còn:” 3, 2 “. Điểm tới hai Tiểu Minh bất ngờ bật dậy một cách nhanh chóng làm mặt đất rung chấn, mặt đất bất ngờ xuất hiện hiện tượng rạn nứt. Tiểu Minh nói:” ta chỉ là ngủ một tí thôi mà, dạo này ta hay buồn ngủ quá, ta không phải là thua người đâu, người đừng làm tưởng nhá “. Nói xong Tiểu Minh mở miệng ngáp thật dài.

Giang Phong cười nói: “ người thật là diễn sâu quá đi, người tưởng ta bị ngu chắc, ta một búa gãy nát cái đại hồn sư như người lẽ nào người không bị làm sao. Thật là làm ta tức cười quá đi mà hahaha”.

Khán giả nói: “Ha Ha hắn đang làm gì đó? viện cớ cho chính mình À?. Ngay tại thanh thiên bạch nhật hắn còn dám viện cớ thật là làm cho chúng ta thật mất cười quá”. Các khán giả vừa nói vừa ôm bụng cười.

Tiểu Minh giải thích: “đó chỉ là sự trùng hợp ngẫu nhiên thôi! Người đừng có tự mắng quá nha Giang phong!”.

Giang Phong cười nhìn xung quanh khán đài nói to:” hấn nói đây là sự trùng hợp kia mọi người! Ở đây có ai tin lời hấn nói không?. Ha ha lời hấn nói thật là làm ta thấy mất cười”.

Một giọng nữ nhân từ xa nói: “Ta tin là chàng nói thật, không một lời nói dối, còn nữa chàng rất là cực kỳ mạnh nha

Mọi người đều nhìn hướng phía giọng nữ nhân đó nói. Một người nhận ra nữ nhân ấy liền nói:” người nữ nhân kia đó là Bạch Nguyệt Nga ở lớp S đó mọi người”.

Mọi người đều xì xào, có người nói: “vậy hấn thật sự không phải như vậy, hấn thật sự mạnh sao?!” Một người nói: “không người đừng tin nàng, nàng với tên kia là tình nhân đó!”.

Một người lại nói:” sao người lại biết!”. Người đó lại nói: “ta thấy hai người thân thiết, đi bên nhau lẽ nào không phải tình nhân mà đây lại là nam nhân với nữ nhân. Ông bà ta có câu: “Nam nữ thụ thụ bất thân “nha!. Vì vậy nàng và tên kia chắc chắn là tình nhân nha

Tiểu Minh từ phía võ đài lớn giọng nói:” cảm ơn người Bạch Nguyệt Nga, ta sẽ dành chiến thắng vì người nha!”.

Bạch Nguyệt Nga đỏ mặt nói:” Uhm, chàng cố lên tướng công mạnh mẽ của ta!. Cố lên cố lên “.

Tiểu Minh nói:” ta sẽ chứng minh với tất cả mọi người là ta rất mạnh nha!”. Tiểu Minh dùng một tay nắm xuống võ đài. Võ đài phản bên Giang Phong liền nứt vỡ như gân thành bột. Cả khán đài như bừng tỉnh, cả người lạnh rung nổi da gà, mồ hôi chảy ra càng ngày càng nhiều.

Vị trọng tài nói:” Giang Phong thua” “Ti số bây giờ là: 3 - 2”.

Giang Phong lúc này đang ngẩn người mặt lúc này trong tím tái nhìn phía Tiểu Minh hấn lúc này vẫn chưa biết mình đã thua.

Hấn cứ nhìn Tiểu Minh bước ra khỏi võ đài, hấn bỗng nhiên cười lên nói:” ha ha người đứng là đồ kiến hôi, mau mau thực hiện lời hứa đi:” người thua ta bây giờ người liền chui qua hán ta đi ha ha”.

Mọi người lúc trước khi tiểu Minh ra đòn đều há hốc mồm. Bây giờ, niềm tin, sự ngưỡng mộ đã đặt hết lên Tiểu Minh, mọi người bắt đầu xì xào bàn tán khi Giang Phong nói ra câu đó. Một người trong số khán giả nói:” ha ha tên này hoá điên rồi sao, hấn thua hấn nói hấn thắng thật là làm người ta tất cười quá đi mà?. Một người nói:” đúng đúng tên này điên thật rồi, mau mau kéo hấn xuống võ đài đi”.

Giang Phong nghe mọi người nói vậy liền nghĩ thầm” ta đã thua rồi sao?”. Hấn cười:” ha ha ha ta thật không ngờ, ha ha ta lại thua, ha ha ha”.

Tiểu Minh nói:” người đã bình thường lại rồi sao?”.

Giang Phong đột nhiên tôn kính nói:” huynh đài, ta xin lỗi vì đã coi thường người, ta cũng xin lỗi người vì thái độ tự cao, tự đại của ta. Mong người tha thứ lỗi lầm của ta gây ra. Người hãy ra hình phạt đi”.

Tiểu Minh liền nói:”Nếu vậy thì người hãy đưa ta 100 vàng đi! “.

Giang Phong nói:” nhà ta rất nghèo, không có tiền. E rằng không thực hiện được!, Người có thể ra yêu cầu khác được không?”.

Tiểu Minh nói:” vậy người đến làm quản gia cho ta, dù sao ta hiện tại không có quản gia, người cứ yên tâm một tháng ta sẽ trả người 100 vàng nha”,

Giang Phong mắt sáng nói:” ta làm quản gia liền một tháng được 100 vàng thật chứ,!”.

Tiểu Minh nói: “đúng “.

Tiểu Minh lấy ra 100 vàng nói:” đây là tiền bắt đầu làm việc nha, người làm một năm ta cho người một vật thần bí để người thăng lên đến tận hai cấp”.

Giang Phong nhận lấy số vàng, nói:” Ta đồng ý! Bây giờ ta liền dọn đồ qua nha!”.

Tiểu Minh nói:” người thật là tốt nha”.

Khán giả đều nói:” Ta cũng muốn làm liền cho ta làm đi “. “Ta cũng muốn “x1000

Tiểu Minh nói:” Từ Từ, hết trận đấu này ta liền dán giấy thông báo tuyển quản gia nha nhưng lương 1 tháng là 15 vàng nha, các người có đồng ý không nha!”.

Các khán giả vào người nói:” 15 vàng cũng được còn đỡ hơn là đi làm công 1 tháng nhiều nhất có 1 vàng à”.

Tiểu Minh nói:” vậy thì được! Ngày ta dán giấy thông báo các người liền tới nha!”.

Tiểu Minh nghĩ:” quả nhiên kẻ sách này thật là tiện lợi nha, vừa quán bá thanh danh vừa tìm được nhiều người giúp việc nha!”.

Vị trọng tài nói:” e hèn vì võ đại bị nứt nên các đội sẽ tạm 1 tiếng cho việc sửa chữa lỗi đài!”.

Một tiếng sau, võ đài được sửa chữa, võ đài như rắn chắc hơn, cứng rắn hơn. Hai đội bước tới hai bên võ đài sau nhiều thời gian nghỉ. Vị trọng tài nói:” các đội hãy cử ra một người! Trận đấu tiếp tục bắt đầu!”.

Đàm Liên Hoa chỉ tay vào một đứa trẻ tầm 7 tuổi nói:” người lên đi Trâu An Bình”.

Trâu An Bình phấn khởi vui vẻ nói:” để ta, ta xử đẹp nó cho ha ha”. Hắn đồng dục tự tin bước lên võ đài.

Phía bên kia, Thanh Mạn đang suy nghĩ liên suy nghĩ xong đưa ra quyết định. Nàng chỉ tay vào một người nữ nhân tầm 10 tuổi nói:” người lên đi Liễu Ẩn Nhậ”.

Nàng ta bắt đầu đi lên võ đài, cả hai người bây giờ đang quan sát lẫn nhau nói đúng hơn là tên Trâu An Bình đang quan sát bộ ngực và vòng eo, khuôn mặt của nàng. Vị trọng tài nói:” như vậy trận đấu xin được chính thức bắt đầu!”.

Cả hai người nhanh chóng bắt đầu thể thủ một cách thuần thực, nhanh chóng.

Trâu An Bình triệu hồi võ hồn ra. Võ hồn của hắn thuộc loại hồn thú có tên sừ Lôi. Hồn hoàn của hắn là vàng. Hắn lúc này hình dáng dung hợp là: cả thân người đều có lông vàng óng ánh, trên đỉnh đầu là hai cái sừng, hai bắp thịt rắn chắc và to, hai đôi tay cũng vậy. Hắn gầm gừ lên sau khi dung hợp võ hồn.

Phía bên kia, Liễu Ẩn Nhậ cũng triệu hồi võ hồn của nàng ra. Võ hồn của nàng là một cái bình rượu cỡ nhỏ. Hồn hoàn là vàng. Nàng ta mở nắp rượu võ hồn ra và nốc thử nước trong bình rượu đó.

“ ừc... hic... ừc”. Tiếng nàng ta đang say sìn. Nàng ta nói:” rượu này quá là ngon nha, quả nhiên là võ hồn của ta. Nàng ta bắt đầu có những bước đi không vẫn như sắp té xuống đất.

Trâu An Bình thấy Liễu Ẩn Nhậ đang say sìn. Hắn liền không suy nghĩ dùng chiêu:” sừ lôi hút”. Hắn chạy lại nàng với tốc độ cực kỳ nhanh đưa hai cái sừng trên đầu hắn tới phía trước. Hắn cái sừng sắp ụi gờ nàng thì đột nhiên nàng lại té về bên phải. Hắn nói:” người đứng là may mắn nha, lần sau nguoi còn né được”. Hắn lúc này, đâm xong lại đá nàng nhưng với mỗi của đâm nàng lại té ngã, đi không vẫn lại tránh được các đòn đánh của hắn.

Hắn lại nghĩ:” đây chỉ là may mắn, ta dùng chiêu này hết sức mạnh của ta để coi người còn tránh được?”. Hắn liền dồn hết sức lực của mình vào chiêu sừ lôi hút”. Hắn nén lực thật mạnh vào chân của mình và thật nhiều vào hai cái sừng của mình. Hắn nói:” Sừ Lôi Hút 100 % “. Hắn liền lao tới nàng một cách rất là nhanh chóng!. “ Xẹt” Tiếng áo của nàng bị rách bên tay phải. “ Rầm “. Tiếng đồ vỡ bức tường ngoài võ đài mà Trâu An Bình gây ra.

Vị trọng tài nói:” Liễu Ẩn Nhậ Chiến Thắng “

“ Ti số bây giờ là 3- 3. Một trận nữa sẽ quyết định ai là người giành chiến thắng!”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Trận đấu chào mừng năm học mới giữa lớp F (kết) và Giang Phong làm quản gia

Tác:” Trương Minh Hiếu”.

Sau khi vị trọng tài nói xong, cả hai đội liền đưa ra quyết định chọn người. Vì còn người nữa đâu mà lựa với chả chọn.

Cả hai đội đã chọn xong. Bên phía của Đàm Liên Hoa chọn Quyền Ngọc Minh. Hắn trong cũng tuần tú nam nhân.

Bên phía Thanh Mạn, nàng đã chọn Đới Lâm Minh. Một người nam nhân trong cũng Tuần tú như người kia.

Cả hai người nam nhân này bước lên võ đài. Vị trọng tài bắt đầu nói: “ các người đã lên, vậy thì trận đấu bắt đầu!”.

Cả hai người nam nhân quan sát nhau, vào thế thủ trong một cách lạ lùng. Cả hai bắt đầu xuất võ hồn của mình ra.

Quyền Ngọc Minh xuất võ hồn ra. Hắn võ hồn thuộc loại hồn thú. Võ hồn của hắn là Ứng phong. Dung hợp vào hắn đôi cánh tự nhiên mọc ra sau lưng hắn, hai cái chân trong như chân đại bàng. Hắn có một hồn hoàn đó là vàng

Còn Đới Lâm Minh hần vô hồn là một thanh kiếm màu xanh tỏa ra một luồng khí lạnh. Hần có một hồn hoàn đó là màu vàng

Quyền Ngọc Minh liền hét to nói: “Ứng Quyền “. Hần bỗng nhiên bay lên không chung và từ trên không lao đến Lâm Minh một cách nhanh chóng. Tiến lại gần hần dùng chân đá một cú thật mạnh.

“keng”.

Tiếng của Đới Lâm Minh dùng kiếm đỡ đòn chân đó. Lúc này cái chân đá Đới Lâm Minh tê cứng lại, giống như là đóng băng.

Mọi người đều nhìn Quyền Ngọc Minh nói: “đây là loại hồn thú có thể bay, hiếm lắm nha! Tên này yếu mà hèn thật!”.

Quyền Ngọc Minh liền dùng chân còn lại và chân còn lại nắm vai của Đới Lâm Minh. Hần bắt đầu chuyển động theo quỹ đạo xoay.

Lúc này, Đới Lâm Minh cả thân người đang xoay theo Quyền Ngọc Minh. Hần chóng mặt, bất động. Bỗng nhiên hần cảm nhận mình hết bị kiềm chế, hần bắt đầu cử động chân để tránh né. Nhưng hần không thể, bởi vì hần lúc này đang ở trên không trung.

“keng” tiếng kiếm hần cắm thật sâu vào lòng đất, trấn động đó làm tay hần lúc này gần như tàn phế.

Quyền Ngọc Minh từ trên cao từ từ bay thấp xuống nói:” người chịu thua đi, người bây giờ tay như bị tàn phế! Lẽ nào người còn muốn đánh! Đánh nữa người có thể bị tàn phế đó”.

Đới Lâm Minh lưỡng lự thì Thanh Mạn phía bên phải vô đài hô to nói: “ người chịu thua đi, người bị gì phận làm giáo viên như ta đây sẽ bị người liên lụy. Còn nữa, người không biết nghĩ đến gia đình người sao?. Vì vậy người xin nhận thua đi, ta không trách người đâu!. Kể cả, cả lớp cũng vậy!

Các thành viên trong lớp F đều nói: “ phải phải chúng ta không trách người đâu. “.

Đới Lâm Minh khuôn mặt buồn bã nói: “ ta xin nhận thua”,

Vị trọng tài nói: “ lớp F1 chiến thắng!”.

Các khán giả đều hô to chúc mừng và đều khen ngợi cả hai lớp.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Tấp nập người đến tuyển chọn quản gia!

Tác: Trương Minh Hiếu- Lớp: 10.

Ngay sau khi trận đấu giữa lớp F 1 và F 2 kết thúc. Lớp F 1 đi ăn mừng chiến thắng. Đàm Liên Hoa dẫn các học trò của mình đi khắp nơi, nơi nào vui, tạo điều kiện cho học trò của mình Đàm Liên Hoa đều dẫn tới. Tất nhiên mọi người đều thích thú và vui vẻ.

Sau cuộc đi chơi đó, mọi người ai về nhà nấy, Tiểu Minh và Manh Manh, Nguyệt Nga cùng về nhà. Hần sau khi về, Tiểu Bạch đều đứng đợi hần. Còn Ly Ly nàng ta đi vào Tỉnh Đầu Sâm Lâm săn tìm hồn thú để cho Tiểu Minh làm quà.

Nguyệt Nga vui vẻ nói to: “Chàng đã chiến thắng rồi đó Tiểu Bạch!”.

Tiểu Bạch vui vẻ nói: “Ta biết chắc mà!, ta đã đi thi đấu cùng chàng, ta hiểu cảm giác khi được chiến thắng. Cảm giác ấy rất là hạnh phúc đỉnh cao của sự vui sướng”.

Nguyệt Nga đồng cảm nói: “đúng đúng nó còn làm cho người ta cảm thấy mình đứng trên mọi thứ và được nhìn thấy ánh hào quang của mình tỏa sáng đến mọi người”.

Tiểu Minh bình thân nói: “Ta không quan tâm chiến thắng, cái ta quan tâm đó là ta được vận động sau những ngày ta lười biếng nha!. Thi đấu là một môn thư giãn, dần dần cốt lõi với ta!. Vì vậy thắng thua không quan trọng. Cái đối với ta quan trọng đó chính là làm cho gân cốt, các dây thần kinh được vận động.”

Manh Manh mắt sáng nói: “Thật vậy sao?”.

Nguyệt Nga nói với Manh Manh: “ người ngốc vừa vừa thôi. Tin thi đấu là những lời hần nói sao?. Thi đấu và giành chiến thắng là cảm giác rất tuyệt vời với mỗi khi người giành chiến thắng người sẽ phải nỗ lực cho chiến thắng tiếp theo. Nó cho mang cho ta cảm giác sướng đến đỉnh, vui đến mức, cảm xúc

lẫn lộn và không tin mình giành được chiến thắng. Người cũng cảm giác như thế khi giành chiến thắng ngày hôm nay sao?.

Manh Manh chỉ tay lên trán nhắm mắt lại suy nghĩ một hồi sau phán ra một câu: “Ta không cảm giác chiến thắng là gì cả!.

Nguyệt Nga nói: “người không cảm giác chiến thắng là gì hết á?. Ta có ba lời lý giải

- Một là người chiến thắng quá nhiều.

- Hai là người dây thần kinh bị mất cảm giác.

Manh Manh nói: “Ta thắng quá nhiều nên vậy!.

Nguyệt Nga không có vẻ bất ngờ lắm nói: “vậy à, người chắc chiến thắng trong trí tưởng tượng của người nha! Người mới có 7 tuổi à chiến thắng được ai?.

Manh Manh cãi lại nói: “Ta là thắng thật nha! Như trận này ta đã thắng rồi đó!”.

Nguyệt Nga nói: Cũng phải, với sức bây giờ của người có thể đánh bại cả hồn sư nha. Nhưng hồn tông người có thể đánh bại?.

Manh Manh nói: “hồn tông ta chỉ cần bún nhẹ cái là bay 1km nha!”.

Nguyệt Nga ôm bụng cười nói: “ha ha đúng là con nít mà, những suy nghĩ trẻ thơ của con nít thật là làm người lớn như ta đây thấy mắt cười quá ha ha “.

Tiểu Minh không để Manh Manh nói tiếp, hần nói: “thôi bây giờ ta và Manh Manh sau trận đấu có chút mệt. Ta và muội ấy lên phòng ta nghỉ”.

Nguyệt Nga nghĩ ngờ: “Người với muội ấy lên phòng người làm gì? Muội ấy có phòng sao không để muội ấy ở phòng của muội ấy chứ?”.

Tiểu Minh nói: “người không nhớ à, đó là Giang Phong chiều nay sẽ qua nhà ta làm quản gia nha! Nên để hần ở đó nha!.

Nguyệt Nga nói: “vậy à, chừng nào người dán đầy tuyến trọn quản gia?”.

Tiểu Minh nói: “Trưa ngày mai ta liền dán “.

Bỗng từ ngoài cửa xuất hiện một con thú nhỏ manh manh bốn chân tiến tới Tiểu Minh đôi mắt trên khuôn mặt ứa động nước long lanh mắt tiến đến Tiểu Minh.

Tiểu Minh nhìn thấy vậy liền hỏi: “tại sao người lại khóc Ly Ly “.

Ly Ly truyền âm nói: “hu hu ta thật buồn, ta không thể lấy nhiều thịt hồn thú trong hình dạng này đi về. Hu Hu, ta chỉ mang một ít miếng thịt nhỏ xíu này về được thôi! Hu hu cho ta xin lỗi!”.

Tiểu Minh nói: “không sao đâu, người làm vậy là đúng. Người biến lớn mang về nhiều thịt hồn thú đi từ khu rừng đó đến chỗ ta mới là có chuyện nha!. Như vậy người làm rất đúng cho nên người đừng khóc nữa, nàg đừng khóc nữa ta thương nha!.

Ly Ly truyền âm điệu ngữ mít ước nói: hic hic, vậy ta không khóc nữa, hic hic.”

Tiểu Minh nói: “được Ly Ly tặng quà làm ta rất vui”.

Lại ngoài cửa, có một người bước vào mang nhiều hành lý nói: “chào mọi người “.

Tiểu Bạch và Ly Ly nói: “ai vậy chàng?”.

Tiểu Minh nói: “hần tên là Giang Phong, từ nay hần sẽ làm quản gia cho chúng ta!”.

Tiểu Minh dẫn Giang Phong đến phòng của Manh Manh nói: “đây! phòng này là của người”.

Tiểu Minh mở cửa ra cho Giang Phong nhìn nói: “người thấy thế nào?.

Giang Phong hét to nói: “rộng quá, đây thật sự là nơi ta kẻ sau này sao? “.

Tiểu Minh nói: “đúng, sau này phòng này tạm là của nguoi!”.

Giang Phong nói: “ta có thể mang muội muội ta tới đây ở không, người yên tâm em ta sẽ giúp việc ở đây!.. Không lấy lương nha!”.

Tiểu Minh nói: “tiền ta đây không thiếu nha, muội người người qua đây giúp việc liền lương bằng người nha!”.

Giang phong cảm kích: “ta thật là cảm kích ngươi, ta sẽ dùng cả đời này cảm kích ngươi!.

Tiểu Minh nói: “mai ngươi liền làm việc nha!”.

Giang Phong hỏi: “ta bây giờ làm gì đây?”.

Tiểu Minh nói: “đi làm mấy công việc vặt, quản lý người giúp việc”.

“Thôi bây giờ ngươi nghỉ đi ngày mai ngươi làm việc mệt lắm đấy”.

Giang Phong gật đầu nói: “Ukm, cậu chủ ta nghỉ đây!”

Tiểu Minh bất ngờ nói: cậu chủ? “.

Giang Phong nói: “Ta làm quản gia mà nên xưng như vậy trong căn biệt thự này, ra ngoài xưng huynh đệ!”.

Tiểu Minh nói: “ukm cũng được”.

Tiểu Minh bước tới phòng mình, mở cửa ra thì thấy Manh Manh đang nằm bên phải giường mình ngủ một cách xay xua. Hắn nói bây giờ chỉ mới là 4 h chiều thôi mà.

Hắn suy nghĩ đến kế hoạch ngày mai tuyển quản gia, suy nghĩ một hồi hắn đã liên kết các suy nghĩ ấy thành một kế hoạch hoàn mỹ. Hắn lấy mấy dụng cụ và bảo vệ từ hệ thống. Tất nhiên hắn phải trả tích phân. Chuẩn bị và suy nghĩ hoàn chỉnh tất cả hắn liền đi ngủ vì bây giờ là chín giờ tối.

Ngày hôm sau, ánh sáng của mặt trời tỏa sáng khắp nơi, hơi ẩm của mặt trời đã chạm tới thân Tiểu Minh, Tiểu Minh thức dậy liền mở mắt ra thì thấy Manh Manh đang ngậm cánh tay bên trái của mình mặt có vẻ thỏa mãn và hạnh phúc. Tiểu Minh nhìn thấy vậy liền thờ dài thăm nghĩ nói: “đến ngủ cũng nghĩ đến thức ăn!”. Tiểu Minh nhẹ nhàng lấy cánh tay của mình ra khỏi cái miệng có cái răng nanh. Bỗng Manh Manh lấy tay kéo lại đặt miệng lên miệng lẩm bầm nói: “thịt ngươi đừng bỏ ta nha, đợi ta ăn hết ngươi đi nha, ta liền cho ngươi đi”.

Tiểu Minh nghĩ: “ngươi sao mà khôn thế, ăn hết lại bảo ăn xong liền thả ra. Ngươi thả ra cục xương chắc!.

Tiểu Minh lấy tay mình ra khỏi cái miệng hoài mà không được liền đánh thức Manh Manh. Manh Manh dậy nói: “miếng thịt của muội đâu huynh?”.

Tiểu Minh chỉ tay vào cánh tay bên trái của mình nói: đây miếng thịt của ngươi đây!”.

Manh Manh nhìn cánh tay chứa đầy thứ trắng trắng chảy xuống một chút đỏ nói: “tại sao cánh tay của ca lại bị như vậy? Huynh chỉ vào cánh tay của huynh và nói đây là miếng thịt của muội là sao?”.

Tiểu Minh nghi ngờ nhìn Manh Manh nói: “nguoie thật sự là không suy nghĩ việc gì?”.

Manh Manh mặt ngay thơ nói: “thật “.

Tiểu Minh lớn giọng nói: “ngươi trong mơ tưởng tưởng ra miếng thịt liền ngậm miếng thịt đó. Mà lúc ngươi ngậm miếng thịt liền đó là cánh tay này của ta dính đầy nước miếng của ngươi!”.

Manh Manh đột nhiên khóc: “hu hu sao ca lại chửi muội, muội có làm gì àu, muội chỉ đang hưởng thụ miếng thịt trong mơ của muội thôi mà!”.

Tiểu Minh lắc đầu nói thôi được rồi chúng ta liền đi ăn sáng

Mọi người đã tập chung đông đủ dưới phòng ăn. Mọi người ngồi cùng bàn ăn uống rất là vui nhộn. Ăn xong Tiểu Minh chia mỗi người làm một nhiệm vụ. Tiểu Minh thì cùng Giang Phong đi dán đây tuyển chọn người giúp việc. Còn các nàng làm người tuyển chọn, ai thích người nào liền tuyển chọn người ấy. Hắn đã có Giang phong làm người hắn tuyển chọn.

Hắn và Giang Phong đi khắp nơi học viện và ở ngoài, sau một tiếng hắn và Giang Phong đã tập chung tại điểm hai người đã hẹn.

Tiểu Minh nói: “ngươi đã dán xong chưa?”.

Giang Phong nói: “đã xong, còn ngươi?”.

Tiểu Minh nói: “đã xong “.

Cả hai người bước về nhà, thấy mọi thứ dùng để tuyển chọn đã đều chuẩn bị xong, mọi người đã ngồi đúng vị trí. Hắn nói với các nàng: “các ngươi chọn người các ngươi thích để phục vụ các ngươi nha, nhớ chỉ được hai người là tối thiểu nha. Lần này chọn thôi nha! Các ngươi thích ai liền chọn người nấy “.

Các nàng đều nói: “vâng “.

Nửa tiếng sau, tất cả mọi người tấp nập đi đến nhà Tiểu Minh. Tiểu Minh thấy vậy liền nói: “chà người tuyển chọn thật là tấp nập nha. Các nàng liệu có ai thích để tuyển chọn không?”.

Hắn ngồi trong phòng có màn hình lớn, khoảng mười cái màn hình chiếu sáng, hắn đặt móng ngồi xuống nhìn vào các màn hình. Hắn quan sát các nàng qua màn hình. Bởi vì ngày hôm qua hắn đã lắp camera được ẩn đi tại các nơi. Ở Camera số 1 hắn thấy Nguyệt Nga đang từ chối hết tất cả các người tuyển chọn. Hắn nghĩ: “nàng không thích người giúp việc sao? Thôi vậy cho nàng tự chọn đi”. Tiếp đó hắn quan sát camera số 2 thì thấy Tiểu Bạch đang nhắm mắt lại, hầu như người giúp việc toàn là Nam nhân. Hắn nghĩ: “nàng không muốn nữ nhân giúp việc sao?”. Hắn lại quan sát camera số hai thì thấy những người đến tuyển chọn mỗi người làm một món ăn từ trong nhà của mình. Hắn nghĩ: “haiz, chỉ biết nghĩ đến đồ ăn. Hắn quan sát camera số 5 hắn thấy Vũ Mi đang lưỡng lự và một hồi thì các người giúp việc liền đi ra hết. Hắn nghĩ: “nàng cũng không thích người giúp việc sao?”.

Các camera còn lại được đặt tại các phòng khác.

Một hồi sau, Tiểu Bạch đã chọn được một người nam nhân trong có vẻ yếu đuối nhút nhát, nhưng có vẻ là siêng năng.

Còn Manh Manh thì nàng ta chọn ra hai người.” Cả hai đều mang nón đầu bếp, Manh Manh nhìn cả hai hết sức thỏa mãn.

Tất cả mọi người khuôn mặt buồn bực từ từ bước ra về. Lúc này, tại ngôi nhà của Tiểu Minh đã tĩnh lặng không còn ồn ào tấp nập như lúc chiều nữa.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Ba người giúp việc và tái sinh cuộc sống mới cho một người

Tác: Trương Minh Hiếu.

Sau buổi tuyển chọn người giúp việc, Tiểu Minh đi gặp mặt những người ấy. Tiểu Minh bước xuống nhà

để cho hai người Manh Manh với Tiểu Bạch giới thiệu người giúp việc.

Hắn bước xuống và nhìn thấy các nàng liền cười vui vẻ nói: “Thế nào? Các nàng đã lựa cho mình người thích hợp chứ!”.

Nguyệt Nga nói: “Ta không cần người giúp việc, ta đã lớn với lại ta không thích sống dựa dẫm vào người khác, ta muốn tự làm việc của mình cơ. Với lại ta sợ tốn tiền của người”.

Hắn lại hỏi Vũ Mi: “còn ngươi đã chọn được ai chưa?”.

Vũ Mi cũng gật đầu nói: “ta cũng giống nàng Nguyệt Nga!”.

Hắn nhìn qua Manh Manh nói: “Thế còn muội, muội đã chọn được ai để làm người giúp việc chưa?”.

Manh Manh vui vẻ nói: “Bọn họ nấu ăn rất ngon nha, tuy không bằng phụ mẫu Ngọc Nhi của ca nha. Nhưng muội rất thích hai người này!. Cho hai người này nấu ăn cho muội nha! Nha!”.

Hắn nói: “Muội chọn ai liền được. Nhưng muội chọn hai người biết nấu ăn. Vậy ai làm người dọn dẹp phòng cho muội?”.

Manh Manh nặt vui vẻ cười nói: “ta sống cùng phòng huynh mà, có người giúp việc của huynh rồi ta cần người nấu ăn thôi hi hi.”

Tiểu Minh nói: “Muội thông minh ghê ta”.

Manh Manh nói: “muội bẩm sinh là thông minh rồi chứ sao?”.

Tiểu Minh búng trán Manh Manh nói: “thông minh cái đầu nhà ngươi, hề nghĩ tới cái gì liên quan đến lợi ích hay thức ăn của mình ngươi liền thông minh nha! Ta có ý này hay lắm nè. Ta cho ngươi nhìn ăn một ngày, rồi ngày hôm sau bắt học hết một chồng sách vở, hề không thuộc liền không cho ăn, thuộc thì cho ăn, để xem ngươi có kêu mình thông minh bẩm sinh không nha!”.

Manh Manh khóc lóc nói: “Ca hu hu muội khóc lắm, ca đừng cho muội nhìn đói mà hu hu, còn việc học muội không nhét nổi vào đầu đâu tha cho muội đi mà hu hu, ca ơi!”.

Hắn nói: “ngươi khóc như vậy liền thịt của ngươi dần sẽ biến mất hết đấy, ngươi khóc 1 phút thì ngươi mất một miếng thịt nha, bây giờ là năm phút rồi nha, mất năm miếng thịt rồi. Haiz thật là buồn nha!”.

Manh Manh liền kiềm nước mắt lại nói: “muội không khóc nữa đâu, không khóc nữa đâu”. Nàng liền vội vàng chạy lên phòng Tiểu Minh.

Tiểu Minh thấy vậy liền hỏi: “muội vợ và như vậy định đi đâu vậy”.

Manh Manh nước mắt định lại trên mắt nói: “ta đi kiểm tra thịt ta nấu ở phòng của huynh đã mất hay chưa hic hic”.

Mọi người và Tiểu Minh nhìn nàng có chút buồn cười trong lòng. Hai người đội nón đầu bếp lừng lựt giới thiệu, một người nam nhân nói: “Thưa cậu chủ, ta là Linh Giang Điệp”. Người Nam nhân nói: “ta là Huyền Lô Chiến tướng công của nàng”.

Tiểu Minh nói: “Ta là Trương Tiểu Minh, từ nay các người đến đây làm việc, từ tám giờ đến mười hai giờ rồi các người nghỉ tới hai giờ các người vào đến bảy giờ các người liền vào. Lương mỗi người các người, 50 vàng một người thấy thế nào?”.

Hai người ngạc nhiên nói: “chúng ta chỉ là đầu bếp bình thường sao có thể trả tới 50 vàng cho mỗi người được?”.

Tiểu Minh nói: “các người đừng có lo, tiền ta đây không thiếu!”.

Hai người cân nín. Tiểu Minh nói: “các người bây giờ làm việc đi”.

Hai người nói: “Tiền từ cậu chủ từ đâu ra”. Hai người hỏi vậy vì đứa trẻ mười một tuổi trước mắt mình lại có nhiều tiền và sống một mình trong căn biệt thự này được.

Tiểu Minh bình thân nói: “Tiền là do ta kiếm, còn cách nào ta không tiết lộ được”.

Cả hai người gật đầu liền đi tìm phòng bếp để chế biến món ăn cho buổi tối.

Hắn lại nhìn Tiểu Bạch nói: Còn người thì sao Tiểu Bạch đã chọn người người thích làm giúp việc cho người chưa?”.

Tiểu Bạch nói: “đã tìm được, đây là một người nam nhân trong trắng nha, không có tà niệm hay có ta định gì xấu nha. Mặc dù hắn có hơi ăn mặc rách rưới nhưng ta cảm thấy đem hắn về bồi dưỡng liền thành nhân tài nha!”.

Tiểu Minh nói: “hắn trong yếu ớt như thế này sao có thể phụ giúp việc cho muội!?”.

Tiểu Bạch nói: “Ta sẽ huấn luyện người này thành một người hoàn toàn khác nha!. Bảo đảm lúc đó không có ai dám đến gần tướng công!”.

Tiểu Minh nói: “nàng thích làm gì thì làm, hắn tên gì?”.

Tiểu Bạch vỗ vai người nam nhân yếu ớt ăn mặc rách rưới nói: “người tự giới thiệu cho cậu chủ của mình đi!”.

Tên nam nhân ôm yếu giật bắn người sợ hãi nói: “đừng đừng đánh ta, ta liền làm!”.

Tiểu Minh thấy vậy liền thương sót nói: “Ta tên là Trương Tiểu Minh là cậu chủ của người sau này. Người tên là gì?”.

Hắn giọng bớt sợ hãi hơi rung rung nói: “t a a ta là Luyến Ái Tinh”.

Tiểu Minh nghe giọng này có chút một tí giọng nữ hơi kỳ kỳ nói: “giọng người kỳ quá vậy?”.

Luyến Ái Tinh sợ hãi nói: “ta ta giọng ta như vậy thường ngày nếu cậu chủ muốn ta có thể câm!”.

Tiểu Minh nói: “không không, ta nghe giọng người có chút nữ tính nha, chẳng là người là nữ, ha ha không thể nào, thời đại này có người nữ nhân nào mà để tóc ngắn che mắt chứ!”.

Luyến Ái Tinh bỗng nhiên bật khóc nói: “ta ta là nữ nhân nhưng mái tóc ta đã bị phụ mẫu ta cắt bán đi để trả nợ, phụ mẫu ta còn...”. Nói tới đây Luyến Ái Tinh liền áp úng nói.

Tiểu Minh thấy vậy nói: “người mau nói cho ta biết mau!”.

Luyến Ái Tinh sợ hãi nói: “phụ mẫu ta còn bán ta vào lầu xanh để trả nợ, hu hu. Ta khó khăn lắm mới thoát khỏi nơi đó hu hu. Vị đại gia có thể cứu ta không? Chỉ cần cứu ta, ta nguyện làm trâu làm ngựa cho đại gia, ta sẽ không nhận tiền lương khi làm việc mà, huynh à mau cứu ta”.

Tiểu Minh nói: “Thật là đáng thương cho số phận của người, ta sẽ cứu người, người bây giờ sẽ có cuộc sống mới, người của trước kia coi như đã chết!. Người hãy đi theo ta, ta sẽ cứu người”.

Luyến Ái Tinh nghe vậy trong lòng có nhiều niềm hạnh phúc liên tục quỳ lạy nói: “cảm ơn cậu chủ, cảm ơn, cảm ơn”.

Tiểu Minh nói: “thôi được rồi, người mau dẫn ta đến chỗ lầu xanh đó, chuộc lại giấy bán thân của người, sẵn tiện lên hội đồng cái trị đổi tên của người. Người của trước kia liền đã chết. Người bây giờ là do ta tái sinh vì vậy người thuộc về ta hãy nhớ điều này.

Tiểu Bạch đột nhiên nói: “nàng là nữ nhân như vậy ta liền không nhận!”.

Tiểu Minh nói: “ngươi đã kiểm tra và chọn nàng lẽ nào ngươi không nhận nàng mà lại bỏ nàng đi?”

Tiểu Bạch suy nghĩ nói: “Cũng được, ta bây giờ cần người trò chuyện, nàng cũng chẳng có gì hết với ngươi, nên ta mới nhận nàng nha!”. Tiểu Bạch lúc tuyển trọn liền kiểm tra Chương 68: Ba người giúp việc và tái sinh cuộc sống mới cho một người.

Chương 68: Ba người giúp việc và tái sinh cuộc sống mới cho một người.

Tác: Trương Minh Hiếu.

Sau buổi tuyển trọn người giúp việc, Tiểu Minh đi gặp mặt những người ấy. Tiểu Minh bước xuống nhà

để cho hai người Mạnh Mạnh với Tiểu Bạch giới thiệu người giúp việc.

Hắn bước xuống và nhìn thấy các nàng liền cười vui vẻ nói: “Thế nào? Các nàng đã lựa cho mình người thích hợp chứ!”.

Nguyệt Nga nói: “Ta không cần người giúp việc, ta đã lớn với lại ta không thích sống dựa dẫm vào người khác, ta muốn tự làm việc của mình cơ. Với lại ta sợ tổn tiền của ngươi”.

Hắn lại hỏi Vũ Mi: “còn ngươi đã chọn được ai chưa?”.

Vũ Mi cũng gật đầu nói: “ta cũng giống nàng Nguyệt Nga!”.

Hắn nhìn qua Mạnh Mạnh nói: “Thế còn muội, muội đã chọn được ai để làm người giúp việc chưa?”.

Mạnh Mạnh vui vẻ nói: “Bọn họ nấu ăn rất ngon nha, tuy không bằng phụ mẫu Ngọc Nhi của ca nha. Nhưng muội rất thích hai người này!. Cho hai người này nấu ăn cho muội nha! Nha!”.

Hắn nói: “Muội chọn ai liền được. Nhưng muội chọn hai người biết nấu ăn. Vậy ai làm người dọn dẹp phòng cho muội?”.

Mạnh Mạnh mặt vui vẻ cười nói: “ta sống cùng phòng huynh mà, có người giúp việc của huynh rồi ta cần người nấu ăn thôi hi hi.”

Tiểu Minh nói: “Muội thông minh ghê ta”.

Mạnh Mạnh nói: “muội bẩm sinh là thông minh rồi chứ sao?”.

Tiểu Minh búng trán Mạnh Mạnh nói: “thông minh cái đầu nhà ngươi, hề nghĩ tới cái gì liên quan đến lợi ích hay thức ăn của mình ngươi liền thông minh nha! Ta có ý này hay lắm nè. Ta cho ngươi nhìn ăn một ngày, rồi ngày hôm sau bắt học hết một chồng sách vở, hề không thuộc liền không cho ăn, thuộc thì cho ăn, để xem ngươi có kêu mình thông minh bẩm sinh không nha!”.

Mạnh Mạnh khóc lóc nói: “Ca hu hu muội ngốc lắm, ca đừng cho muội nhìn đói mà hu hu, còn việc học muội không nhét nổi vào đầu đâu tha cho muội đi mà hu hu, ca ơi!”.

Hắn nói: “ngươi khóc như vậy liền thịt của ngươi dần sẽ biến mất hết đấy, ngươi khóc 1 phút thì ngươi mất một miếng thịt nha, bây giờ là năm phút rồi nha, mất năm miếng thịt rồi. Haiz thật là buồn nha!”.

Mạnh Mạnh liền kiềm nước mắt lại nói: “muội không khóc nữa đâu, không khóc nữa đâu”. Nàng liền vội vàng chạy lên phòng Tiểu Minh.

Tiểu Minh thấy vậy liền hỏi: “muội vội vã như vậy định đi đâu vậy”.

Mạnh Mạnh nước mắt định lại trên mắt nói: “ta đi kiểm tra thịt ta nấu ở phòng của huynh đã mất hay chưa hic hic”.

Mọi người và Tiểu Minh nhìn nàng có chút buồn cười trong lòng. Hai người đội nón đầu bếp lưng lượt giới thiệu, một người nam nhân nói: “Thưa cậu chủ, ta là Linh Giang Điệp”. Người Nam nhân nói: “ta là Huyền Lô Chiến tướng công của nàng”.

Tiểu Minh nói: “Ta là Trương Tiểu Minh, từ nay các ngươi đến đây làm việc, từ tám giờ đến mười hai giờ rồi các ngươi nghỉ tới hai giờ các ngươi vào đến bảy giờ các ngươi liền vào. Lương mỗi người các ngươi, 50 vàng một người thấy thế nào?”.

Hai người ngạc nhiên nói: “chúng ta chỉ là đầu bếp bình thường sao có thể trả tới 50 vàng cho mỗi người được?”.

Tiểu Minh nói: “các ngươi đừng có lo, tiền ta đây không thiếu!”.

Hai người cân nín. Tiểu Minh nói: “các ngươi bây giờ làm việc đi”.

Hai người nói: “Tiền từ cậu chủ từ đâu ra”. Hai người hỏi vậy vì đứa trẻ mười một tuổi trước mắt mình lại có nhiều tiền và sống một mình trong căn biệt thự này được.

Tiểu Minh bình thần nói: “Tiền là do ta kiếm, còn cách nào ta không tiết lộ được”.

Cả hai người ngật đầu liền đi tìm phòng bếp để chế biến món ăn cho buổi tối.

Hắn lại nhìn Tiểu Bạch nói: Còn ngươi thì sao Tiểu Bạch đã chọn người ngươi thích làm giúp việc cho ngươi chưa?”.

Tiểu Bạch nói: “đã tìm được, đây là một người nam nhân trong trắng nha, không có tà niệm hay có ta định gì xấu nha. Mặc dù hắn có hơi ăn mặc rách rưới nhưng ta cảm thấy đem hắn về bồi dưỡng liền thành nhân tài nha!”.

Tiểu Minh nói: “hắn trong yếu ớt như thế này sao có thể phụ giúp việc cho muội?!”.

Tiểu Bạch nói: “Ta sẽ huấn luyện người này thành một người hoàn toàn khác nha!. Bảo đảm lúc đó không có ai dám đến gần tướng công!”.

Tiểu Minh nói: “nàng thích làm gì thì làm, hắn tên gì?”.

Tiểu Bạch vỗ vai người nam nhân yếu ớt ăn mặc rách rưới nói: “ngươi tự giới thiệu cho cậu chủ của mình đi!”.

Tên nam nhân ốm yếu giật bắn người sợ hãi nói: “đừng đừng đánh ta, ta liền làm!”.

Tiểu Minh thấy vậy liền thương sót nói: “Ta tên là Trương Tiểu Minh là cậu chủ của ngươi sau này. Ngươi tên là gì?”.

Hắn giọng bớt sợ hãi hơi rung rung nói: “t a a ta là Luyến Ái Tình”.

Tiểu Minh nghe giọng này có chút một tí giọng nữ hơi kỳ kỳ nói: “giọng ngươi kỳ quá vậy?”.

Luyến Ái Tình sợ hãi nói: “ta ta giọng ta như vậy thường ngày nếu cậu chủ muốn ta có thể câm!”.

Tiểu Minh nói: “không không, ta nghe giọng ngươi có chút nữ tính nha, chẳng là ngươi là nữ, ha ha không thể nào, thời đại này có người nữ nhân nào mà để tóc ngắn che mắt chứ!”.

Luyến Ái Tình bỗng nhiên bật khóc nói: “ta ta là nữ nhân nhưng mái tóc ta đã bị phụ mẫu ta cắt bán đi để trả nợ, phụ mẫu ta còn...”. Nói tới đây Luyến Ái Tình liền áp úng nói.

Tiểu Minh thấy vậy nói: “ngươi mau nói cho ta biết mau!”.

Luyến Ái Tình sợ hãi nói: “phụ mẫu ta còn bán ta vào lầu xanh để trả nợ, hu hu. Ta khó khăn lắm mới thoát khỏi nơi đó hu hu. Vị đại gia có thể cứu ta không? Chỉ cần cứu ta, ta nguyện làm trâu làm ngựa cho đại gia, ta sẽ không nhận tiền lương khi làm việc mà, huyênh à mau cứu ta”.

Tiểu Minh nói: “Thật là đáng thương cho số phận của ngươi, ta sẽ cứu ngươi, ngươi bây giờ sẽ có cuộc sống mới, ngươi của trước kia coi như đã chết!. Ngươi hãy đi theo ta, ta sẽ cứu ngươi”.

Luyến Ái Tình nghe vậy trong lòng có nhiều niềm hạnh phúc liên tục quỳ lạy nói: “cảm ơn cậu chủ, cảm ơn, cảm ơn”.

Tiểu Minh nói: “thôi được rồi, ngươi mau dẫn ta đến chỗ lầu xanh đó, chuộc lại giấy bán thân của ngươi, sẵn tiện lên hội đồng cái trị đổi tên của ngươi. Ngươi của trước kia liền đã chết. Ngươi bây giờ là do ta tái sinh vì vậy ngươi thuộc về ta hãy nhớ điều này.

Bỗng nhiên Tiểu Bạch lại nói: “nàng là nam nhân ta không nhận”

Tiểu Minh nói: “ngươi kiểm tra nàng, chọn nàng lẽ nào ngươi lại bỏ rơi nàng mà đi sao?”.

Tiểu Bạch suy nghĩ một hồi: “thôi được rồi, ta thương chàng nên mới nhận nàng nha! Thương chàng mới nhận nàng đó! Không có lý do khác nha!”.

Nàng lúc suy nghĩ có nên nhận Luyến Ái Tình không đã nghĩ.” Nàng năng lượng đậm rất nhiều có thể chi bảo ta nhiều kỹ thuật? “Vì vậy nên nàng mới tuyển trọn nha! Nàng tìm tòi học hỏi kỹ thuật nha! Với tự giải tỏa con hững của mình và của Ái Tình Nha. Nàng từ ngày đó quan hệ với Tiểu Minh thì cái phía dưới của nàng sau khi gần Tiểu Minh liền ướt đầm nhưng nàng không biết cách tự làm? Nên nàng mới học hỏi người này nha! Tất nhiên nàng lúc đầu không có suy nghĩ sẽ làm với người nam nhân đó mà chỉ là dùng người nam nhân đó để nghiên cứu mà thôi!”.

Tiểu Minh nói: “ngươi có thể cho ta biết địa chỉ nơi lầu xanh đó có được không”.

Nàng rung rung nói: “xx-xxx-xxx”

Tiểu Minh nói với hệ thống địa chỉ đó liền lấy cánh cổng dịch chuyển ra: “nói mau đi theo ta”.

Luyến Ái Tình siêu bất ngờ đứng hình nhìn cánh cổng trong đầu nghĩ: “liệu cánh cổng này liền có thể lập tức đưa ta đến nơi đó sao? Thật là huyền ảo!”.

Tiểu Minh thấy nàng đứng hình liền nắm tay kéo nàng về hướng cánh cổng nói: “mau đi cùng ta đến nơi trả tự do cho ngươi!”.

Cả hai người đều đi vào cánh cổng và biến mất trước mắt tất cả mọi người. Tiểu Minh bước ra phía sau là Luyến Ái Tình.

Tiểu Minh nhìn hồng lâu nơi đây hỏi: “có phải là nơi đây không?”.

Luyến Ái Tình buồn nói: “phải”. Lúc này, phía dưới nàng có chút ướt át vì những ký ức đau khổ, đáng thương trước kia cứ liên tục ùa vào trí não nàng.

Nàng bước đi trong sự đau khổ có chút sững cùng Tiểu Minh bước vào lầu xanh. Tiểu Minh tiến tới cửa người bảo vệ nói: “Tiểu tử ngươi mới tới tuổi này liền vào lầu xanh ăn chơi nha, ngươi là con đại gia à?”

Tiểu Minh không nói gì từ trong túi lấy ra mười vàng nói: “cho ngươi”. Tiểu Minh đặt 10 vàng trên hai bàn tay đang xoè ra như xin tiền. Hắn sau khi nhận xong liền vui vẻ nói: “mời đại gia vào, mời đại gia vào”.

Luyến Ái Tình cuối đầu mặt quần áo rách rưới đi sau lưng Tiểu Minh. Người bảo vệ thấy vậy liền có chút nhận ra là ai nhưng nghĩ tới tiền mà mình nhận được liền nghĩ người đó là người hầu của Tiểu Minh.

Tiểu Minh bước vào, có các mỹ nữ đang đứng thành một hàng ngang, tránh giữa như là một vị tú bà. Tất cả mọi người ở đây đều chào nói: “chào mừng đại gia đến đây ạ”.

Mọi người chào động liền đứng thẳng người vào mở mắt ra, liền cười nói: “ha ha cứ tưởng là vị nào ai ngờ là một tên tiểu tử chưa trưởng thành ăn mặt bình thường đến đây”.

Vị tú bà nhìn qua nhìn lại Tiểu Minh và Luyến Ái Tình, một lúc sau chỉ tay vào Luyến Ái tình nói: “À à ngươi là cái con tiện nhân dám trốn đi đây mà, ta phải xử lý ngươi mới được”.

Tiểu Minh nói: “khoảng đấy!, ta tới đây là để mua nàng, nói đúng hơn là chuộc nàng”.

Vị tú bà cười nói: “Tiểu tử, ta nói cho ngươi biết con tiện nhân này qua tay với nhiều người rồi, ngươi yêu nó không khác nào ngươi bị cầm nhiều súng trên đầu nha! Dù ngươi muốn chuộc nàng, e là cái giá phải trả rất lớn nha, một đứa tiểu tử chưa trưởng thành mặc áo bình thường như ngươi lấy tiền đâu ra mà chuộc nàng đây! Vẫn nên là vui chơi ở đây! Để con tiện nhân dám trốn thoát này cho ta hành hạ, giải quyết nó mới được, chừa cho cái tội bỏ trốn”.

Tiểu Minh bình thản nói: “mau ra giá đi!”.

Vị tú bà nói chơi nói: “500 vàng ngươi mua không?”.

Tiểu Minh nói: “tưởng nhiều tiền lắm cơ, ai ngờ có chút ít.

Vị tú bà đứng hình nghĩ: “con nhỏ này bán chỉ được 100 vàng, ai ngờ ta chỉ nói chơi tăng lên tận 400 vàng, thôi thì cứ bán.”

Vị tú bà thay đổi thái độ nói: “đại gia à! Ta bán”.

Tiểu Minh từ trong túi quần móc 6 nắm tiền vàng lớn nói: “đur coi dư ta cho”.

Vị tú bà liền sai người lấy giấy bán thân của Luyến Ái Tình đưa cho Tiểu Minh và các tài liệu của Luyến Ái Tình.

Tiểu Minh và Luyến Ái Tình từ từ bước ra khỏi cửa.

Vị tú bà há hốc mồm, vị tú bà này chỉ nhìn sơ qua thôi! Đồng vàng này tầm 800 vàng cơ đấy. Vị tú bà này liền suy nghĩ: “tên tiểu tử này thật là hải phóng, ta phải tạo mối quan hệ với hắn thôi”. Vị tú bà nói xong liền chạy ra cửa liền không thấy hay ngươi đi đâu cả.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Cách Tu Luyện Tại Thế Giới Đầu La Đại Lục?

Tác: “Trương Minh Hiếu

Tại một nơi, mọi người nhìn thấy Tiểu Minh cùng Luyến Ái Tình bước ra từ cánh cửa. Bạch Nguyệt Nga nói: “Sao rồi, chàng chuộc được nàng chưa?”.

Tiểu Minh nói: “Ta chuộc được rồi”. Nói xong hắn lấy tờ giấy bán thân của Luyến Ái Tình đưa cho nàng (Luyến Ái Tình) nói: “ngươi đốt hay giữ lại thì Thủy ngươi kể từ nay ngươi được tự do nhưng ngươi phải phục vụ ta”.

Luyến Ái Tình đưa hai tay kính trọng nhận nói: “vâng thưa cậu chủ, ta sẽ tuyệt đối trung thành với cậu chủ!. Đời này kiếp này luôn trung thành với chủ nhân!”.

Tiểu Minh cảm thấy có chút vui cũng có chút xót xa cho số phận của nàng ấy, hắn nói: “ngươi bây giờ là người của Tiểu Bạch, không phải ta, ngươi

ngươi phải trung thành nhất là Tiểu Bạch rồi mới tới ta. Ngươi bây giờ đi bên cạnh nàng, nàng sẽ có thể huấn luyện, tập huấn ngươi mạnh mẽ thể chất và ta chỉ đủ sức tự bảo vệ chính bản thân mình”.

Luyến Ái Tình cúi đầu nói: “vâng, ta sẽ trung thành phục vụ cô chủ Tiểu Bạch, ta rất chân thành cảm ơn người chủ nhân!”. Nói xong nước mắt nàng tuông rơi. Nàng không nói gì quay lưng đi về phòng của Tiểu Bạch mà Tiểu Minh đã chỉ đường.

Tiểu Minh nhìn nàng như vậy lại càng thương xót cho số phận của nàng! Hắn thở dài và nghĩ: “ở thế giới này vẫn là xã hội phong kiến ư, có những người cha mẹ vì tiền mà bán đi tất cả mọi thứ của con sao?. Chẳng lẽ Nghèo, rất nghèo, không có tiền liền phải bán đi con sao? Giết người cướp của sao?. Sao ta không kiếm việc gì đó mà làm từng ngày từng ngày tích góp để thoát khỏi cảnh nghèo. Dẫu biết con đường đó rất là khổ cực nhưng chúng ta phải làm thôi. Chỉ có những kẻ sẵn sàng chết, mất hết lý trí tính con người mới đi giết người cướp của, bán con mà trả nợ thôi!”. Hắn ánh mắt buồn nhìn các nàng nói: “các ngươi hãy đối đãi với nàng ta như bình thường, không thân, không ghét”.

Vũ Mi, Manh Manh, Nguyệt Nga, liền gật đầu nói: “chính ta sẽ làm theo lời của chàng. Chàng cứ yên tâm!”.

Tiểu Minh nói: “Bây giờ là bảy giờ rồi chúng ta liền vào nhà ăn để ăn cơm!”.

Mọi người đều đồng ta và vui vẻ vào phòng ăn. Bước vào phòng, Tiểu Minh thấy rất là nhiều đĩa đồ ăn, nào là có gà, heo, đủ mọi thứ, trang trí rất bắt mắt và đẹp nha!

Tiểu Minh cùng mọi người vào bàn ngồi xuống. Hai cặp vợ chồng đầu bếp nói: “chúng ta làm đồ ăn được chưa!”.

Manh Manh và mọi người nói: “quá được đi chứ. Ta nhìn thôi mà muốn thêm à!”.

Tiểu Minh nói: “chưa nếm thử thì làm sao biết ngon hay không ngon vẫn là ta nếm thử trước đi đã rồi phán sau!”.

Tiểu Minh thử từng món, từng món. Hắn lúc này cảm thấy đồ ăn cũng ngon, lạ miệng.

Hắn nói: “Các ngươi nấu cũng được đối với ta, nhưng đối với người khác ta thấy rất tuyệt vời”.

Hai vợ chồng đầu bếp mỉm cười nói: “cảm ơn đã không chê chúng ta nấu!”.

Mọi người liền dùng bữa, từng tiếng kêu lên: “ngon quá!, ngon quá đi, nhắm nhắm, món nào cũng ngon hết, món này cũng ngon nữa, thật là đã quá đi mà”.

Tiểu Minh nhìn hai người đầu bếp với Luyến Ái Tình, Giang Phong nói: “Các ngươi sao không ăn chung với chúng ta?”.

Luyến Ái Tình nói: “ta là người làm, ăn chung có vẻ không tiện lắm”.

Hai người đầu bếp và Giang Phong cũng nói: “đúng đúng chúng ta làm người giúp việc ăn chung không tiện cho lắm”.

Tiểu Minh nói: “Ta đâu có xem các ngươi là người giúp việc, ta xem các ngươi là thành viên trong gia đình ta mà. Vì vậy các ngươi liền vào ăn đi!”.

Cả bốn người đều nói: “Cảm ơn cậu chủ “. Nói xong cả bốn người từ từ đi vào bàn ăn!

Không khí lúc này tại nơi bàn ăn rất nhộn nhịp ấm cúng, ấm áp. Đúng là nhiều người ăn cơm cùng nhau liền hạnh phúc nha!

Sau bữa cơm tối, tất cả mọi người ai về phòng nấy, Tiểu Minh lên trên phòng cùng với Manh Manh khuôn mặt thỏa mãn ăn rất nhiều nhưng bụng vẫn không to ra.

Manh Manh vừa chạm tới cái giường liền lăn đùng ra ngủ, Tiểu Minh mặc kệ nàng liền suy nghĩ: “ta bây giờ tu luyện ở thế giới này bằng cách nào?. Hồi đó tới giờ ta chỉ nhờ vào hệ thống mà thăng cấp, tu luyện tại nơi thế giới đầu là đại lục này làm sao đây?”. Ta phải học cách tu luyện tại nơi đây, để khi nào hệ thống biến mất ta còn cái gì để tu luyện. Ta quyết định rồi ngày mai liền đi hỏi Nguyệt Nga cách tu luyện tại nơi đây.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Đi xem trận đấu của Nguyệt Nga

Tác: “Trương Minh Hiếu”.

Sáng hôm sau, Tiểu Minh thức dậy vệ sinh thân thể liền nhanh chóng tiến tới phòng Nguyệt Nga, Khi đi tới Tiểu Minh thấy Luyến Ái Tình đang quét dọn

nhà cửa, nàng nhưng thấy hần liền chào tôn kính: “ chào cậu chủ, chúc cậu chủ một buổi sáng tốt lành.”

Tiểu Minh chào nói: “ Chào người “. Rồi hần lại chạy đi tới hướng phòng Nguyệt Nga. Bước tới cánh cửa, hần gõ cửa. Ít lâu sau, Tiểu Minh không thấy phản ứng một chút gì, hần mở cửa ra với tâm trạng lo lắng. Cánh cửa dần dần mở ra, Tiểu Minh nhìn trước mắt không thấy ai, liền nhìn xung quanh căn phòng cũng không thấy ai. Hần liền tiến vào, nhìn lại một lần nữa cũng không thấy ai. Khi hần bước vào, một mùi hương thơm, dịu, nhẹ nhàng tràn vào mũi hần. Hần liền đi tới phía giường kia, vì hần nghĩ nàng vẫn còn đang ngủ. Hần tiến tới chiếc giường, mở tấm màn ra, nhìn vào cũng không thấy nàng. Hần liền nghĩ: “ mới sáng sớm nàng có thể đi đâu? “.

Hần suy nghĩ và suy nghĩ hần rồi một ta tưởng loé lên trong đầu hần. Hần liền bước ra khỏi phòng Nguyệt Nga, hần loanh quanh tìm tòi Luyến Ái Tinh. Một hồi sau, hần đang đi thì thấy Luyến Ái Tinh, hần liền vội vã chạy đến gần nàng ấy nói: “ này, người có biết Bạch Nguyệt Nga nàng ta ở đâu không?”.

Luyến Ái Tinh suy nghĩ liền nói: “ Ta không biết, nhưng hôm qua lúc ta đi ngang phòng nàng ta. Ta nghe nàng ta nói: “ ngày mai là trận đấu của ta, có nên nói cho chàng biết không?. Nàng nói vậy đó “.

Tiểu Minh vội vã cảm ơn. Hần liền nhanh chóng bước ra khỏi căn biệt thự của hần. Hần liền tiến tới nơi mà Nguyệt Nga cùng lớp S của nàng ta đang chiến đấu qua nhiều thông tin hần đi đường hỏi.

Sau nhiều phút, hần cũng đã tới nơi thi đấu. Gắn từ ngoài nhìn vào trong thì thấy các khán giả đông nghịt, không dư một cm, hần lúc này tâm trạng có chút đầy ngưỡng mộ hai lớp S. Hần tiến tới phía bán vé, mua vé xong hần liền đi tới chỗ của mình có ghi trên vé. Nơi hần ngồi là một chỗ cách võ đài 8m, hần ngồi dày cuối cùng. Hần quan sát hai đội, hần thấy tất cả người thi đấu lớp S đều là nữ nhân, còn một điều nữa bọn họ từ hồn tôn tới hồn tông. Hần thầm nghĩ: “ kiểu này thì lớp ta thua rồi “. Hần nghĩ vậy bởi vì hần tính tới trường hợp thi đấu đơn từng người từng người một lên để thi đấu. Đội hần toàn là đại hồn sư làm sao đấu với hồn tôn, hồn tông?. Hần có thể thắng khi thi đấu đội đến lúc đó gần và Mạnh Mạnh cân hết còn được.

Lúc này đột nhiên cả khán đài reo lên: “ Kim Tuyến Anh cố lên, cố lên, chúng ta ủng hộ người “.

Tiểu Minh nhìn xuống võ đài đoán ai là Kim Tuyến Anh. Hần đoán nữ nhân xinh đẹp kia chắc chắn là Kim Tuyến Anh. Còn nữ nhân bình thường kia là người còn lại.

Kim Tuyến Anh ngao nghể đứng trên võ đài cười nói: “ha ha, người nên chịu thua đi Liên Hoa Đài”.

Liên Hoa Đài tức giận nói: “ người chỉ có đẹp thôi chứ có gì hơn ta mà cười?”.

Kim Tuyến Anh nói: “ Người thấy người thích ta có nhiều không? “.

Liên Hoa Đài tức giận, xuất võ hồn ra và hồn hoàn rồi nói: “ hãy xem ta đánh bại người đây”. Lúc này, võ hồn của nàng triệu hồi ra là võ hồn loại thú tên là “Kình Mã Sa”. Nàng lúc này, đột nhiên thân hình mọc ra một cái đuôi cá, đôi chân như chân ngựa, trên đỉnh đầu có một cái sừng. Hồn hoàn của nàng có bốn cái vàng vàng vàng vàng.

Kim Tuyến Anh nói: “ người đã động thủ rồi vậy thì tới ta! Xem ta đây!”. Nàng xuất võ hồn và hồn hoàn của mình ra. Võ hồn của nàng cũng thuộc loại hồn thú tên là: Miêu Ngư “. Trên đầu nàng xuất hiện ra hai cái tai mèo, phía chân thì biến thành đuôi cá. Hồn hoàn của nàng là vàng vàng vàng tím. Nàng cười nói: “ ha ha người đứng là đồ quái vật, không giống như ta, đẹp cánh người mê!”.

Liên Hoa Đài nổi giận liền hô to: “ Kìn lực ngư “.

Kim Tuyến Anh nói: “ khoang, khoang, chúng ta hãy đổi nơi này thành nước đi, dù sao hai bên đều có lợi.

Liên Hoa Đài suy nghĩ một hồi người con giận nói: ta đồng ý “.

Vị trọng tài nói: “ Các người đã nói vậy thì ta liền biến nơi này trên võ đài thành nước”. Vị trọng tài lấy ra một viên ngọc xanh thắm, nhắm trong miệng gì đó, một hồi sau, viên Ngọc xanh biết đó tự nhiên từ bên trong tuông trào ra nước và ủa vào võ đài, không bị trôi ra ngoài võ đài.

Tiểu Minh bất ngờ nghĩ: “ ở thế giới này cũng có pháp khí hay đồ vật gì đó nữa à! Cái này ta mới biết nha!”.

Sau khi viên Ngọc đó dừng lại, hai người nữ nhân đồng thanh nói: “ Cảm ơn trọng tài “.

Cả hai người bắt đầu đánh nhau, Kim Tuyến Anh lướt đi trên nước rất là nhanh, nàng tiến tới Liên Hoa Đài dùng tay mèo của mình quào, xé vào da thịt của Liên Hoa Đài.

Liên Hoa Đài như không cảm thấy cái gì, liền dùng hai chân trước đập thật mạnh vào cái thân của Kim Tuyến Anh làm nàng ta lùi lại, khi nàng ta lùi lại Liên Hoa Đài liền dùng đuôi của mình bắn những giọt nước vào Kim Tuyến Anh. Những giọt nước như kim loại nặng xuyên thủng qua người của Kim Tuyến Anh.

Kim Tuyến Anh thất thanh là lên: “ A!!!!”. Nàng ta liền mặc kệ đau đớn nhảy về phía Liên Hoa Đài dùng hai cái tay mèo quào liên tục vào Liên Hoa Đài khiến nàng ta không xác định được phương hướng. Tiếp đó nàng ta cũng lấy cái đuôi của mình quay nước thành một vòng tròn, rồi một lúc sau, nàng ta nâng khối nước đó lên bắn thẳng vào Liên Hoa Đài khiến nàng ta lùi lại và phun nhiều máu ra.

Liên Hoa Đài, kiên trì đứng vững dùng đôi chân trước dẫn thật mạnh xuống nước, dùng cái đuôi đằng sau bắt nước thành một đường thẳng qua chân hướng tới Kim Tuyền Anh. Nàng ta liền nhanh chóng dùng đuôi hất nước lên tạo thành một cái tường bằng nước và nhanh nhẹn lùi về sau. Không lâu sau cái tường nước của nàng bị xuyên qua, những giọt nước còn một ít từ chiều thức hồi này liền còn vài cái. Khi những hạt nước đó rơi xuống nước nước bắt đầu dâng lên như nhiều cục đá liên tục thả xuống đất.

Kim Tuyền Anh nhìn thấy sơ hở liền dùng sự nhanh nhẹn của mình tiến tới phía sau Liên Hoa Đài dùng móng vuốt của mình cào thật mạnh vào cái đuôi cá khiến nó văng ra máu.

Nàng Liên Hoa Đài là lên bắt đầu tra ngả xuống đất. Nàng ta cố gắng đứng dậy nhưng không được vẫn là không được. Sau nhiều giây đến giây thứ 10 nàng ta vẫn không đứng lên vị trọng tài tuyên bố: “Kim Tuyền Anh chiến thắng”.

Lúc này trên võ đài, Liên Hoa Đài gào khóc dùng nắm đấm đập mặt đất liên tục, lúc này đã bị thu hồi nước nàng gào thét: “Tại sao? Tại sao? Ta đã cố gắng tu hành mà bây giờ là thua? Tại sao? Tại sao!!!”.

Kim Tuyền Anh bước tới gần an ủi nói: “ngươi đừng buồn, ta thấy ngươi rất là mạnh chút là ngươi không được may mắn mà thôi”.

Liên Hoa Đài gào khóc nói: “Ngươi biết cái gì mà nói chứ! Một người như người từ nhỏ đã sống trong cung sướng thì biết cái gì gọi là nỗ lực phấn đấu như ta chứ.!”.

Kim Tuyền Anh tát thật mạnh vào Liên Hoa Đài nói: “Ta đã quá coi trọng ngươi, còn về việc ta không biết phấn đấu nỗ lực sao? Ngươi làm rồi, ta không phấn đấu nỗ lực ta làm sao được ngồi vào lớp S này! Từ nhỏ đã được sung sướng ư? Sao ta trên võ đài bị ngươi làm cho cực kỳ đau đớn tại sao ta không bỏ cuộc nhận thua?. Ta đã sai khi quyết định ta và ngươi sẽ làm bằng hữu sau này!”.

Liên Hoa Đài ngẩn mặt ra, nàng khóc lóc nói: “ta xin lỗi, là vì ta suy nghĩ quá nông cạn!”.

Kim Tuyền Anh quay lưng lại và đi đến hướng lớp mình S 1 rồi nói: “Sau này ngươi suy nghĩ hết nông cạn liền cùng ta làm bằng hữu”.

Vị trọng tài thấy chuyện đã kết, liền nói: “Xin mời các vị mời người tiếp theo lên võ đài!”.

Lúc này, Tiểu Minh và các khán giả đang rất phấn khởi đợi trận tiếp theo. Mọi người liền nhìn về hướng khán đài mong chờ trận đấu tiếp theo.

Một vài phút sau, Bạch Nguyệt Nga của lớp S1 và Lý Anh Đào lớp S2 bước lên võ đài. Vị trọng tài nói: “các ngươi đã đủ vậy thì trận đấu bắt đầu!”

Bạch Nguyệt Nga xuất võ hồn của mình và hồn hoàn của mình. Nàng có võ hồn là Xà Vương, thân hình nàng bây giờ có đuôi rắn, nhưng phần trên thì đẹp thêm. Hồn hoàn của nàng là, vàng vàng tím”.

Lý Anh Đào xuất võ hồn của mình và hồn hoàn của mình. Nàng có võ hồn là Kê Thất Sắc. Nàng lúc này, xuất hiện đằng sau cái đuôi có bảy màu sắc, hai cánh tay của nàng như trở thành mũi khoan. Hồn hoàn của nàng là vàng, vàng, vàng”.

Lý Anh Đào nói: “này nhóc con, ngươi nên nhận thua đi, dù sao ta có nhiều năm thực chiến hơn ngươi, vẫn là ngươi nên chịu thua!”. Nàng nói vậy vì bây giờ nàng hai mươi tuổi

Bạch Nguyệt Nga suy nghĩ. Nhưng suy nghĩ ra sao thì nàng cũng phải chiến đấu.

Tiểu Minh từ phía khán đài là lên: “Nguyệt Nga nàng cứ đánh đi, để ta xem nàng tiến bộ ra sao?”.

Bạch Nguyệt Nga nghe được giọng nói của người mình yêu liền quyết tâm phải thể hiện tốt, còn thắng hay thua thì nàng cũng một chút quan tâm!

Nàng liền nói: “Vị tỷ đây, ta không thể nhận thua được! Xin tỷ hiểu cho”.

Lý Anh Đào nói: “Thôi được, vậy thì ta xuất chiêu”.

Lý Anh Đào đột nhiên lao tới, dùng tay của mình bổ liên tục vào Nguyệt Nga.

Nguyệt Nga nhờ sự dẻo dai của mình gần như tránh né được, một lúc sau sức bền của nàng giảm xuống khiến cho nàng tránh lại vàng không được, nàng liền phung độc ra để lùi lại nhưng không được. Lý Anh Đào mặc kệ độc cứ tiếp tục công kích.

Nguyệt Nga hoảng loạn không biết làm gì, bây giờ nàng chỉ biết bé. Từng cái bổ xém chúng từng nơi yếu nhất nguy hiểm nhất của nàng. Lúc này, tim nàng đập thình thịch liên tục, nàng lo sợ, run người. Đột nhiên nàng cảm nhận mình bị mất lý trí. Nàng đột nhiên từng ngón tay của mình ép sát lại, tay kia cầm dao găm. Nàng dùng dai gân đỡ cú bổ từ bàn tay Lý Anh Đào.

Lý Anh Đào lùi lại vì nàng thấy bàn tay nhọn gần như chạm đến cổ nàng. Nàng cảm giác đau ngay cổ, nàng thử sờ nhẹ thấy trên ngón tay mình một ít máu. Nàng nghĩ: “Rõ ràng là ta đã tránh!”.

Bạch Nguyệt Nga cứ liên tục dùng đòn sát thủ tấn công Lý Anh Đào. Mọi đòn đánh chính xác 100%. Lý Anh Đào bé, nhưng cũng bị dính đòn. Nàng liền nói: “ta nhận thua, ta nhận thua!”. Nàng cảm thấy tính mạng của nàng đang bị đe dọa rất lớn, chắc chắn sẽ phải chết.

Vị trọng tài nói: “Bạch Nguyệt Nga chiến thắng”. Đột nhiên Bạch Nguyệt Nga phóng dao găm tới Lý Anh Đào.

Tiểu Minh nhanh chóng tốc hành ngăn chặn lại dao găm đó và hấn phóng tới Bạch Nguyệt Nga đằng sau đánh ngất nàng.

Mọi người không để ta lăm, liên tục chúc mừng.

Vị trọng tài nói: “Lớp S1 được lọt vào vòng trong”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Cách Tu Luyện Ở Thế Giới Đấu La Đại Lục?

Sau khi trận đấu kết thúc, thì Bạch Nguyệt Nga nàng ta đột nhiên bị mất kiểm soát. Tiểu minh nhanh chóng ngăn chặn nàng ấy lại bằng cách đánh vào sau gáy của nàng ấy làm nàng ấy bất tỉnh và hấn đưa nàng ấy về phòng.

Hấn bế nàng, nhanh chóng chạy về căn biệt thự. Khi bước vào nhà, tay bế Nguyệt Nga bất tỉnh mọi người nhìn thấy đều lo lắng và hỏi nàng bị làm sao thế?”.

Hấn trả lời: “nàng bị mất kiểm soát, không nguy hiểm đến tính mạng nên không sao, các ngươi đừng lo! Đợi nàng tỉnh thần hồn phục các ngươi hãy thăm nàng!”. Hấn nói xong bế Nguyệt Nga lên phòng hấn. Phòng của Nguyệt Nga đã bị nàng khoá, gần có thể phá cửa nhưng hấn không làm. Hấn bước vào phòng mình, tiến tới phía giường Mạnh Mạnh đang nằm ngủ ngon. Tiểu Minh thấy vậy liền thở dài, hấn đặt nàng xuống bên cạnh Mạnh Mạnh. Nàng lúc này khuôn mặt khó chịu như đang mơ thấy ác mộng. Còn Mạnh Mạnh thì nàng ta khuôn mặt tươi cười như đang mơ tiên mộng. Tiểu Minh nhìn hai nàng liền nghĩ: “tình thế này thật là đối nghịch nhau nha! Còn nàng Mạnh Mạnh nữa giờ này mà còn ngủ?. Ta thật là buồn nha!.

“Cốc cốc “. Tiến gõ cửa từ ngoài. Tiểu Minh nói: “ngươi có thể vào “. Cánh cửa từ từ mở ra, sau cánh cửa ấy là Giang Phong!. Hấn nhìn Tiểu Minh và nhìn hai nàng liền nói: “Ta không làm phiền cậu chủ đầu, cậu chủ hãy cứ tiếp tục”.

Tiểu Minh nói: “Ngươi nghĩ đi đâu vậy?. Nàng Bạch Nguyệt Nga hôn mê còn Mạnh Mạnh thì muội ấy vẫn còn ngủ!. Ngươi là đang nghĩ ta với hai người làm gì?”.

Giang Phong gãi đầu cười nói: “Hi Hi là tại hạ đã sai, mong cậu chủ tha lỗi “.

Tiểu Minh nói: “Ngươi có việc gì đến tìm ta?”.

Giang Phong nói: “chỉ là giới thiệu muội muội ta cho cậu chủ biết!”.

Tiểu Minh nói: “Vậy muội muội của ngươi đang ở ngoài?”.

Giang Phong nói: “Muội muội ta vào đi!”.

Một nữ nhi nhỏ nhắn trong cùng mạnh mẽ với mái tóc màu nâu trong ăn mặc nghèo sộ hải bước tới Giang Phong liền ôm chân hấn và núp sau lưng. Tiểu Minh nhưng như vậy liền nói: “Ngươi nhìn ta sợ lắm à! “.

Tiểu nữ nhi nhỏ nhắn mạnh mẽ, rụt rè ôm chân Giang Phong nhìn lấp ló Tiểu Minh nói: “Kh khon không cậu chủ “.

Giang Phong nói: “Em ta bị như thế là vì mọi người thấy đối xử phân biệt giàu nghèo với nó! Xin cậu chủ đừng trách!”.

Tiểu Minh nói: “Ta không có trách ngươi và muội muội ngươi đâu!. Nói xong Tiểu Minh móc túi quần của mình ra mười đồng vàng đặt lên tay tiểu nữ nhi nhỏ nhắn mạnh mẽ nói: “đây, ngươi và sư huynh ngươi đi mua đồ, đồ ăn đi. Tiền này là ta cho! Ngươi cứ yên tâm mà xài!”.

Tiểu nữ nhi rụt rè nói: “cái này ta ta không khôn không nhận được. Cha cha ta nói là không được nhận tiền không của người khác mà phải là làm việc!”.

Tiểu Minh xoa xoa đầu tiểu nữ nhi nói: “ngươi còn nhỏ như thế này mà thật thà, ngoan ngoãn như thế này làm ta thật thương ngươi, nếu ngươi không muốn nhận không thì đi làm việc cho ta!. Số tiền đó ngươi cứ cầm đi!”.

Tiểu nữ nhi nói: “Ca cảm ơn ngài, ta sẽ làm việc cho ngài.”

Tiểu Minh hỏi: “Muội muội ngươi tên gì vậy Giang Phong? “.

Giang Phong nói: “Đặng Thanh Lệ là tên của muội muội ta!”.

Tiểu Minh nói: “vậy à! Các ngươi liền đi mua đồ đi, ta còn phải chăm sóc nàng”.

Giang Phong nói: “ Vâng “. Hắn nắm tay Đặng Thanh Lệ bước ra phía cửa. Tiến bước chân dần dần nhỏ đi.

Tiểu Minh nhìn Nguyệt Nga nằm trên giường. Hắn sờ sờ chân nàng liền cảm nhận được lòng bàn tay của mình nóng lên. Hắn liền hỏi hệ thống: “ hệ thống người cho ta biết nàng hiện tại đang bị gì? “.

“ Ting”

“ xin mời ký chủ trả 10 tích phân “.

Tiểu Minh “được “.

“ Ting “.

“ Bạch Nguyệt Nga nàng ta đang trong tình trạng sốt sốt!. Tình trạng kéo dài có thể khiến não nàng ta ngưng hoạt động “.

Tiểu Minh nói: Làm thế nào để chữa trị!”.

“ Ting “

“ Mời ký chủ trả 10 tích phân “.

Tiểu Minh: “ Ta liền bật tự trả tích phân cho mọi câu hỏi khi nói với người. Sử dụng 10 tích phân!”.

“ Ting “

“ Đã bật chế độ tự trả “.

“ Ting “

“ Cách chữa trị cho nàng ta là giảm nỗi sợ cho nàng ta”.

Tiểu Minh liền vào cửa hàng hệ thống mua lọ thuốc giảm nỗi sợ 100% giá 500 tích phân”.

Hắn liền dùng lên Bạch Nguyệt Nga, đợi một lúc sau, nàng ta vẫn như cũ. Hắn hỏi hệ thống: “ Tại sao thuốc lại không tác dụng cho nàng ta “.

“ Ting”

“ vì nàng ta chưa có danh phận vợ với ký chủ”.

Tiểu Minh sợ hãi lo lắng, liền nghĩ cách. Hắn năm phút sau liền nghĩ ra được cách. Hắn liền kêu Manh Manh dậy. Manh Manh liền dậy trong ngoan ngoãn với khuôn mặt thỏa mãn. Nàng ta liền đi ra ngoài cửa phòng. Tiểu Minh nằm trên giường ôm thật chặt Nguyệt Nga. Hắn bỗng nhiên cảm thấy năng lượng sợ hãi từ người của Nguyệt Nga truyền qua mình. Hắn liền tìm được lối thoát. Hắn cứ tiếp tục ôm nàng. Một lúc sau, nàng đột nhiên quay lại nói: “ Ta cảm ơn chàng”. Nghe câu này xong Tiểu Minh liền nhắm mắt, chìm vào giấc ngủ.

Đột nhiên gần mở mắt ra thì thấy xung quanh mọi người đang lo lắng chăm sóc hắn. Nguyệt Nga nhìn thấy hắn mở mắt liền khóc: “ hu hu tất cả là tại ta khiến chàng bất tỉnh 3 ngày 3 đêm”. Mọi người giọng cảm động nói: “ Ta cứ tưởng sẽ không bao giờ được gặp người nữa”.

Tiểu Minh nói: “ Đã có chuyện gì xảy ra với ta”.

Nguyệt Nga nói: “ Sau khi chàng chữa trị cho ta xong, thì chàng liền ngất, thân thể bắt đầu nóng lên rồi qua 3 ngày chàng mới tỉnh lại!. Chàng làm cho chúng ta rất lo lắng đó chàng có biết không. Ba ngày nay chúng ta phải thay phiên nhau chăm sóc cho chàng, thay áo cho chàng!”.

Tiểu Minh bất ngờ nói: “ Thay áo cho ta? Vậy là các người đã thấy hết?”.

Bạch Nguyệt Nga đỏ mặt e thẹn nói: “ Không chỉ có ta và Vũ Mi, Manh Manh, Tiểu Bạch là thay đồ cho người thôi!. Manh Manh thì chúng ta thật là hết nói nổi. Nàng ta một lúc không mặc đồ được cho người liền lấy cái quần mặc trên người, cái áo mặc ở dưới. Nàng ta cắt một lỗ ở giữa lớn để đầu người qua đó. Chúng ta thật hết nói nổi!”.

Tiểu Minh cảm động nói: “ Dù có ra sao nhưng ta phải cảm ơn các người vì đã quan tâm đến ta, ta bây giờ có một câu hỏi muốn hỏi các người ngay tại nơi đây!”.

Lúc này, Đặng Thanh Lệ nước mắt chảy xuống hai má chạy lại tựa vào vai Tiểu Minh vừa khóc vừa nói: “ May Quá, hu hu, cậu chút đã tỉnh lại, hu hu, ta cảm ơn cậu chủ đã cho hai chúng ta tiền để đi mua đồ. Ta và huynh ấy mua rất nhiều thứ. Ta có mua một món quà dành tặng cho cậu chút đây!..”. Nói xong nàng ta lấy ra một cuốn sổ nhỏ và hai tay đưa cho Tiểu Minh.

Tiểu Minh nhìn sơ sơ thì biết đây là quyển nhật ký. Hắn nhận lấy và nói: “Cảm ơn ngươi nhiều lắm, ngươi đúng là một tiểu cô nương ngoan ngoãn”. Hắn nhận xong hắn xoa đầu và khen Đăng Thanh Lệ

Manh Manh thấy ghen liền nói: “Ta cũng có một món quà tặng cho huynh!”,

Tiểu Minh bất ngờ nói: “ngươi cũng có quà để tặng cho ta sao?”.

Manh Manh cười hi hi nói: “Muội có một bao thịt cỡ trung bình tặng cho huynh nha! Huynh có thích không. Với muội là muội thích lắm luôn đó!”.

Tiểu Minh lắc đầu liền nhận bao thịt kia nói: “Cảm ơn ngươi “.

Manh Manh nhìn chăm chăm vào Tiểu Minh như đang mong đợi gì đó. Tiểu Minh nói tiếp: “muội muốn gì ở ta nào?”.

Manh Manh đỏ mặt nói: “huynh xoa đầu với khen muội ngoan đi. Cha ta cũng hay thường làm như thế đấy!”. Nói xong nàng liền nhắm mắt chờ đợi.

Tiểu Minh đành chiều theo ý muốn của Manh Manh. Hắn vừa xoa vừa nói: “Muội rất ngoan nha! Cho ta quà nè, cho ta nhiều niềm vui nè. Muội giỏi lắm nha”. Nhưng trong lòng hắn thì: “ngươi quá lì lợm, lười biếng suốt ngày chỉ biết ăn với ngủ. Hết gây họa xong liền tiêu của. Ngươi đúng là thứ phá hoại!”.

Manh Manh vui vẻ, khuôn mặt thỏa mãn. Tiểu Minh ngừng xoa đầu Manh Manh. Hắn nói: “Ta lặp lại câu hỏi lúc này là ta có câu hỏi muốn hỏi các ngươi ngay tại nơi đây.

Mọi người nói: “Cậu chủ - Chàng - Ca cứ hỏi đi, hỏi gì chúng ta đều có trả lời được hết!”.

Tiểu Minh nói: “Cách ngươi có thể giải thích và chỉ cho ta cách tu luyện ở thế giới đầu la đại lục này không?.”

Mọi người một chút phì cười nói: “Chàng - Cậu chủ cứ đùa hoài! Chàng không biết cách tu luyện làm sao lên cấp được đây! Chàng cứ đùa hoài ha ha ha. Mới tỉnh dậy đã đùa rồi!”.

Tiểu Minh suy nghĩ: “cũng phải thôi! Ta không biết cách tu luyện thì làm sao lên được đến hồn tông?. Lên bằng niềm tin à. Thôi vẫn nên là không hỏi!”.

Hắn nói: “Ta chỉ là đùa thôi! Các ngươi thấy có vui không ha ha ha “.

Mọi người: “vui lắm ca - cậu chủ - chàng à ha ha ha ha ha ha “.

Manh Manh nhìn mọi người với khuôn mặt thờ ơ nói: “Có thể giải thích cho muội cách tu luyện được không! Muội không biết nó là gì hết “.

Mọi người nhìn Manh Manh một cách nghi ngờ nói: “Ngươi không biết cách tu luyện vẫn lên được đại hồn sư?”.

Manh Manh: “Đừng, ta đâu cần tu luyện gì đâu, ta chỉ ăn với chơi thôi! Vui lắm đó nha “.

Mọi người há hốc mồm nói: “chẳng lẽ ngươi từ nhỏ sinh ra là đại hồn sư? Không không thể nào việc này quá mức tưởng tượng!. Thôi được rồi chúng ta sẽ giải thích cách tu luyện ở thế giới đầu la đại lục này”.

Mọi người nói: “Ngươi chỉ cần ngồi và cảm nhận dòng chảy tinh thần, ngươi cứ ngồi thu nạp những vật nhiều màu, màu đen ngươi cứ loại bỏ ra khi nó vào. Việc tu luyện rất khó nhằn cần phải bỏ ra 3-5 tiếng một ngày. Hoặc ngươi có thể cần Đan dược, tập luyện thể chất mỗi ngày.

Manh Manh nói: “Vây à! Ta liền làm!”. Nói xong Manh Manh ngồi xếp bằng hai chân lại với nhau và làm theo như những gì mà mọi người đã nói. Nàng bắt đầu làm theo.

Nàng ngồi được một phút khuôn mặt của nàng nhăn nhó, hai phút sau liền đứng dậy nói: “. Việc này thật là rắc rối ta không làm, vẫn là nên đi chơi là tốt hơn!. Nói xong nàng liền chạy ra khỏi phòng.

Tiểu Minh và mọi người nhìn Manh Manh đều lắc đầu. Tiểu Minh vừa nghĩ ra một ta tưởng hắn liền nói: “Hay bây giờ chúng ta liền tu luyện ngay tại đây!”.

Mọi người suy nghĩ nói: “cũng được, dù sao chúng ta không có việc gì để làm, tranh thủ tu luyện bảo vệ cậu chủ”.

Hắn đưa ra đề nghị này vì hắn muốn trà trộn vào đám đông từ từ học cách tu luyện. Hắn và mọi người tạo thành một vòng tròn lớn và bắt đầu cùng mọi người tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Qua Loa Cuộc nói chuyện

Tác: Trương Minh Hiếu, 14 tuổi rưỡi.

Sau khi buổi tu luyện tập thể xong, Tiểu Minh hẳn bắt đầu cảm nhận một chút về năng lượng tinh thần của mình. Hẳn thấy rất vui và ngạc nhiên khi hẳn có thể tu luyện ở nơi đây nhiều. Ít hay nhiều hẳn từ đầu nghĩ hẳn sẽ không cảm nhận được gì cả bởi vì hẳn là người xuyên không. Hẳn lúc này, mới ngủ dậy đang ngồi trên giường nhìn ngắm cảnh đẹp qua khe cửa sổ.

“Cốc cốc “. Tiếng gõ cửa của ai đó!.

Hẳn nói: “ Vào đi “.

Cánh cửa dần dần mở ra, sau đó là một người nam nhân ăn mặc đồ màu trắng đen trong rất lịch thiệp bước vào.

Tiểu Minh nhìn người nam nhân đó nói: “ Giang Phong người vào đây có chuyện gì muốn nói hay thông báo với ta chăng?”.

Giang Phong cầm trên tay một lá thư có hình hoa hồng đưa cho Tiểu Minh rồi nói: “ Đây là thư thông báo trận đấu giữa lớp cậu chủ với lớp C1 được Đàm Liên Hoa đến gặp người nhưng không gặp được chuyển cho ta để đưa người”.

Tiểu Minh nói: “ Vậy à! Người đặt ở đó đi!”.

Giang Phong liền đặt lá thư tại nơi Tiểu Minh chỉ tay. Rồi hẳn liền tiến tới hướng cửa phòng.

Tiểu Minh đột nhiên nói: “ Đây! Giang Phong! Mọi người của người đã được đi học chưa?”.

Giang Phong quay lưng lại không mặt buồn bác nhìn Tiểu Minh nói: “ Mọi người ta mặc dù đã trên sáu tuổi và thức tỉnh võ hồn nhưng vẫn chưa được đi học. Là vì do ta và gia đình ta không đủ kinh phí. Gia đình ta đặt hết hi vọng vào ta nên ta sẽ quan tâm cho mọi người ta hết sức.”

Tiểu Minh nói: “ Người có muốn em người đi học không?”.

Giang Phong nói: “ Ta rất muốn nhưng ta không thể “.

Tiểu Minh nói: “ Ta sẽ lo cho mọi người người đi học “,

Giang Phong ngần người nói: “ Cậu chủ có thể nói lại?”.

Tiểu Minh nói: “ Ta sẽ lo hết cho mọi người của người đi học”.

Giang Phong vui mừng nói: “ Thật chứ “.

Tiểu Minh nói: “ Ta nói là ta liền làm, không giả dối.”

Giang Phong nói: “ Nhưng ta nhận không thi kỳ, người có thể giảm tiền lương của ta!”.

Tiểu Minh nói: “ Không cần, người cũng có thể lo cho mọi người người đi học mà “.

Giang Phong nói: “ Ta có thể nhưng bây giờ thì không! “. “.

Tiểu Minh nói: “ Ngày mai mọi người người liền đi học”.

Giang Phong ngạc nhiên nói: “ Có thể sao? Cậu chủ làm bằng cách nào?”.

Tiểu Minh nói: “ Có thể! Ta nhờ bà ta cho vào lớp nhưng cũng tùy thuộc vào năng lực của Đặng Thanh Lệ mọi người người nữa “.

Giang Phong vui sướng nói: “ Ta cảm ơn cậu chủ, cảm ơn, ta vui quá cảm ơn”.

Tiểu Minh nói: “ Người đi đi “.

Giang phong liền tiến ra ngoài phòng. Tiểu Minh liền cầm lá thư kia mở ra. Hẳn nhìn lá thư có những dòng chữ:

“ Chào người đọc!

Thư này ta xin mời lớp F1 vào lúc mười giờ sáng ngày 3 tháng 2. Trận đấu diễn ra nhằm mục đích rèn luyện kỹ năng giúp người chiến đấu không còn rụt rè. “.

Tiểu Minh nghĩ: “Chỉ ngần vậy thôi sao?”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Tập huấn đấu đội bảy người trong hai tuần

Tác: Trương Minh Hiếu, 14 tuổi rưỡi.

vào ngày hôm sau, Tiểu Minh cùng cùng Mạnh Mạnh đến lớp để đi học. Bước vào lớp mọi người nhìn hai người đầy vẻ ngưỡng mộ và đều nói chào buổi sáng Tiểu Minh và Mạnh Mạnh, hai người mạnh nhất của lớp F1 “.

Tiểu Minh nói: “Ta đâu nào có mạnh, các người quá khen”.

Còn Mạnh Mạnh nâng ấy bình thần như chưa từng có gì xảy ra bước vào chỗ ngồi của mình từ từ chậm rãi đặt mông ngồi xuống ghế. Sau đó, nàng khoanh hai tay lên bàn trong rất là lễ phép và nàng bắt đầu úp mặt xuống mặt bàn. Khoảng vài giây sau đó, những tiếng liên quan tới tiếng ngủ cứ bắt đầu vang lên từ phía chỗ ngồi của Mạnh Mạnh. Tiểu Minh nhìn Mạnh Mạnh như thế liền lắc đầu, hắn nghĩ: “Ngay từ đầu muội ấy còn hăng hái muốn đi học vậy mà bây giờ lại ù rù như không còn sức sống là như thế nào. Bộ đi học không có gì vui vẻ hay thú vị hay sao, mà cứ đến lớp học trừ ngày đầu tiên thì lăn ra ngủ thế?”. Hắn lấy vở ra đặt lên bàn chờ cô giáo lên. Lúc này, lưng hắn thẳng, ánh mắt nhìn về phía trước.

Không lâu sau, Đàm Liên Hoa bước vào, cả lớp đứng lên chào, Liên Hoa cũng chào lại cho cả lớp ngồi. Cả lớp ngồi xuống.

Đàm Liên Hoa bắt đầu nói: “Hôm nay chúng ta sẽ có tiết thực hành cho bảy người đi thi đấu còn các học sinh còn lại sẽ do thầy Bằng Kiếm Ly giảng học. Bây giờ bảy em Trương Tiểu Minh, Trư Bao Bao, Trương Mạnh Mạnh, Trầu An Bình, Quyền Ngọc Minh, Lưu Giang Hiệp, Kinh Bạch Liên đi theo ta để tập huấn cho cuộc thi đấu tiếp theo!”.

Sáu người đều nói: “Vâng thưa cô”. Nói xong Đàm Liên Hoa bước ra ngoài cả bảy người cùng bước theo Đàm Liên Hoa. Cả lớp lúc này im lặng nhìn bảy người bước theo Đàm Liên Hoa. Tiểu Minh lúc này, đang cố gắng Mạnh Mạnh trên lưng mình đi theo Đàm Liên Hoa.

Đi một quãng đường dài, một lúc sau Đàm Liên Hoa cô giáo dừng chân lại tại một khu đất trống trong trường. Khu đất rộng, có một ít loài thực vật sinh sôi ở đây. Xung quanh khu đất toàn là đất với đá rất ít cây, thực vật. Mọi người cũng theo đó mà đứng lại. Đàm Liên Hoa thấy mọi người đã dần ổn định nói: “Nơi này là nơi tập luyện trong hai tuần của các người. Các người có ba ngày để nâng cao thực lực, các người phải nhanh chóng phải nâng cao thực lực vì trận đấu sắp tới chúng ta sẽ đấu với đội chiến thắng có thể là lớp C1 hoặc C2 hoặc C3 hoặc C4, C5, C6, C7, C8, B1 tới B6 và có thể là lớp S1 hoặc lớp S2. Ta sẽ đấu với một lớp chiến thắng.

Tiểu Minh đứng ra thắc mắc hỏi: “Tại sao chúng ta chỉ chiến đấu với một lớp mà không chiến đấu với nhiều lớp để dành chiến thắng”.

Đàm Liên Hoa ngắn gọn nói: “Bởi vì chúng ta là lớp F1”.

Tiểu Minh như đã hiểu nói ra: “Lớp chúng ta yếu có đánh hay không thì lớp còn lại vẫn sẽ thắng sao?. Ta nói vậy có đúng không”.

Đàm Liên Hoa nói: “Đúng, người nói rất đúng nhưng đây vẫn là một cơ hội dành cho các người hiểu thế nào là chiến đấu với kẻ mạnh để lần sau các người có gặp kẻ mạnh thì phải cung kính, hoặc chạy đi khi kẻ mạnh đó có ý định giết các người!”.

Tiểu Minh và sáu người còn lại nói: “Chúng ta đã ghi nhớ rồi”.

Mạnh Mạnh bỗng nhiên lên tiếng: “Vậy chúng ta không tập luyện có được không? Dù sao có đánh hay không vẫn thua. Ta mệt quá ta bây giờ chỉ muốn ăn và ngủ. Dù có đánh hay không chúng ta vẫn sẽ thua mà thôi. Ta nghe nói cô Đàm Liên Hoa nói vậy.”.

Năm người còn lại cuối mặt xuống đất im lặng không khí lúc này trở nên ù rù.

Đàm Liên Hoa nói: “Các người buồn làm gì. Chúng ta có thể sẽ thắng khi kỳ tích xuất hiện hoặc nhờ vào hai người Mạnh Mạnh, Tiểu Minh là hai người mạnh nhất lớp chúng ta!”.

Năm người còn lại nhìn hai người bằng ánh mắt ngưỡng mộ mong chờ hai người sẽ dành chiến thắng cho lớp của mình.

Tiểu Minh nói: “Các người đừng nhìn ta với cặp mắt ấy, ta sẽ xấu hổ chết mất thôi. Ta không biết ta và Mạnh Mạnh có thể gánh các người được không. Vì vậy các người đừng có trông chờ gì vào hai ta hết”.

Lưu Giang Hiệp nói: “Ta tin hai người các người sẽ làm được “.

Mọi người đồng thanh nói: “Phải phải, chúng ta tin hai người các người sẽ làm được thôi! Vì vậy các người hãy cố lên!”.

Đàm Liên Hoa lớn giọng nói: “ quay lại chủ đề chính, bây giờ các người có muốn hay không thì vẫn phải tập luyện. Mục đích của buổi tập luyện này là làm cho các người mạnh lên, linh hoạt hơn, thăng cấp nhanh hơn phối hợp, làm việc chung, khi thi đấu đội biết ý của nhau. Bây giờ các người hãy bộc lộ sức mạnh thật sự của mình ra khi không có hồn hoàn và có hồn hoàn và cho nhau biết tuyệt chiêu của các người!”.

Nói xong, đột nhiên Mạnh Mạnh nói: “bắt buộc chúng ta phải thể hiện hết sức mạnh thật sự của chúng ta sao?, có đúng là phải thể hiện sức mạnh thật sự mạnh nhất của mình à?”.

Đàm Liên Hoa nói: “ Phải, nhưng nếu người không thích thì vẫn là không nên làm ta không bắt ép.!”.

Tiểu Minh đột nhiên nói: “ Mạnh Mạnh người không...”. Chưa nói hết câu Đàm Liên Hoa nói: “ Người im cho ta, không được nói trong giờ luyện tập! Các người chỉ được hành động không được nói. Khi bài có sự cho phép hoặc các người có lý do chính đáng thì mới được nói. Bây giờ các người thấy bảy tảng đá bự kia không. Bảy tảng đá đó bằng nhau để tiện cho việc đánh giá của ta đối với các người. Mỗi người dùng một nắm đấm, đấm thật mạnh vào tảng đá kia hoặc dùng gì cùn được trừ những vật liệu gây nổ. Ta sẽ dựa vào độ nát, bề của tảng đá kia để đánh giá thực lực, sức mạnh của các người, bây giờ các người liền từng người bước lại tảng đá đó. Mỗi người lượt bước lại từng tảng đá.

Đàm Liên Hoa nói: “ Lưu Giang Phong người hãy đấm thật mạnh vào tảng đá đó khi không có hồn hoàn”.

Giang Phong tụ lực dùng lực thật mạnh đấm vào tảng đá. Tảng đá lúc này, tróc một lớp đá lủng vào 15 cm bằng với nắm đấm Lưu Giang Phong.

Đàm Liên Hoa nói: “ Người bây giờ hãy phóng thích hồn hoàn”. Lưu Giang Phong phóng thích hồn hoàn hân dùng chân bay đập tảng đá. Bây giờ lúc này tảng đá thủng một lỗ hơi lớn.

Đàm Liên Hoa nói: “ không hồn hoàn mức độ F, phóng thích hồn hoàn C “.

Đàm Liên Hoa nói: “ Tới người Trư Bao Bao “. Trư Bao Bao không hồn hoàn và có hồn hoàn đấm vào tảng đá.

Đàm Liên Hoa nói: “ F, F xếp loại yếu “.

Đàm Liên Hoa chỉ tay vào Trâu An Bình nói: “ Tới người “.

Trâu An Bình đấm vào tảng đá, phóng thích hồn hoàn hút vào tảng đá.

Đàm Liên Hoa nói: “ F, B xếp loại trung bình”.”.

Đàm Liên Hoa chỉ tay về Kinh Bạch Liên nói: “ Tới lượt người “.

Kinh Bạch Liên bước tới tảng đá và tập huấn theo như yêu cầu.

Đàm Liên Hoa nói: “ F, F loại yếu”..

Đàm Liên Hoa chỉ tay vào Quyền Ngọc Minh nói: “ Tới người”.

Quyền Ngọc Minh tiến tới tảng đá của mình làm theo yêu cầu của bài tập huấn.

Đàm Liên Hoa nói: “ F, B xếp loại trung bình “.

Đàm Liên Hoa chỉ tay vào Mạnh Mạnh nói: “ Tới người “.

Mạnh Mạnh tiến tới tảng đá, rồi nói: “ Ta phải thể hiện hết sức mạnh của ta sao?”.

Đàm Liên Hoa nói: “ nếu người muốn kết quả tốt “.

Tiểu Minh liền dùng thần thức nói: “ người dùng lực nhẹ thôi, càng nhẹ càng tốt. Nếu người đạt kết quả xấu ta liền cho người ăn thịt hồn thú 10 vạn năm!”.

Mạnh Mạnh đột nhiên chảy nước mắt, đứng suy nghĩ. Một lúc sau, nàng ta dùng ngón kế ngón cái chạm nhẹ vào tảng đá. Tảng đá đột nhiên có một lỗ bự bằng cánh tay của em bé không tin bàn tay.

Mọi người ngạc nhiên cả Đàm Liên Hoa cũng vậy. Nàng chỉ dùng một cái chạm nhẹ từ ngón kế ngón tay mà như vậy!.

Đàm Liên Hoa nói: “ Người mau xuất võ hồn của mình ra?”,

Mạnh Mạnh liền nói: “ Võ hồn? Võ hồn là gì? Ta có không?”.

Tiểu Minh không ngờ tới trường hợp này liền tại một ảo ảnh giả làm cho Mạnh Mạnh có hồn hoàn kiểm cấp đại hồn sư. Tiểu Minh dùng thần thức nói với Mạnh Mạnh nói: “ người giả bộ như cầm kiếm chém nhẹ vào tảng đá kia đi!”.

Manh Manh liền dùng tư thế cầm kiếm như chém thật mạnh vào tảng đá. Tảng đá đứt phần phía trên.

Đàm Liên Hoa nói: “C, B khá”.

Manh Manh nhìn Tiểu Minh với con mắt như muốn nói: “ta làm vậy có được không?”.

Đàm Liên Hoa chỉ tay vào Tiểu Minh nói: “Tới lượt ngươi”.

Tiểu Minh tiến tới tảng đá, giả bộ đâm thật mạnh vào tảng đá nhưng không trúng, lúc hấn đánh tảng đá thì nắm đấm của hấn cách tảng đá 15cm. Tảng đá bắt đầu có một lỗ thủng nhỏ như bàn tay em bé.

Tiểu Minh đột nhiên nói: “Ta không kiểm tra nữa, ta dù sao mới chỉ ở mức đại hồn sư mà thôi! Xuất hồn hoàn hay không vẫn như vậy thôi!”.

Đàm Liên Hoa nói: “Không được, từ đầu tới giờ chúng ta đều không biết ngươi hồn hoàn và cấp độ bao nhiêu nên chúng ta không kiểm tra được”.

Tiểu Minh nói: “Ta mới chỉ ở mức hồn sĩ mà thôi! Võ hồn của ta là có thể giả các võ hồn khác nhưng không có uy lực gì cả”. Hấn giả bộ che giấu nói.

Hấn liền xuất võ hồn. Ban đầu võ hồn của hấn là giường ngủ cấp hồn tông. Hồn hoàn lần lượt là vàng tím tím đỏ

Mọi người và Đàm Liên Hoa nhìn hấn một cách kinh ngạc.

Hấn nói: “đây chỉ là ảo giác thôi, ta liền biến thành võ hồn khác nè”. Nói xong hấn triệu hồi Luân Lý, bây giờ cấp độ của hấn là Phong Hào Đấu Lã, võ hồn lần lượt là vàng vàng vàng tím tím tím đỏ đỏ đỏ.

Mọi người đột nhiên quỳ rạp xuống trước sức ép của bậc phong hào đấu lã.

Tiểu Minh nói: “Đây chỉ là ảo ảnh thôi, ta liền biến về võ hồn thực của ta nè”. Nói xong, hấn triệu hồi ra võ hồn Thánh Long Thể, lúc này hấn cấp đại hồn sư hồn hoàn là tím.

Mọi người bắt đầu thờ phào nhẹ nhõm. Đàm Liên Hoa nói: “Ngươi có cần kiểm tra không?”.

Tiểu Minh nói: “Ta là không cần kiểm tra đâu!”.

Đàm Liên Hoa nói: “Vậy à, ta tổng kết lại! Đội của chúng ta thuộc mức trên yêu một tí, vì vậy chúng ta cần phải nỗ lực luyện tập!. Bây giờ ta cho các ngươi nghỉ mười phút. Sau đó liền tập chúng lại đây để đấu tập!..”

Cả bảy người đều đồng thanh kêu lên:” Vâng “. Nói xong bảy người giải tán nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Tập Huấn Đấu Đội Bảy Người Trong Hai Tuần (2).

Tác: Trương Minh Hiếu, 14 tuổi rưỡi)

Tiểu Minh tranh thủ mười phút nghỉ giải lao ngồi tu luyện. Bởi vì hấn chưa bắt kịp cách tu luyện ở thế giới này. Hấn ngồi xếp bằng, lưng thẳng, nguồn mặt hướng thẳng, mắt nhắm hướng về phía trước, hai tay ngửa đặt trên đùi gần đầu gối.

Còn Manh Manh đang lấy vào miếng thịt ăn để bỏ bụng nói trắng ra thì nàng lấy hơn hai mươi miếng thịt ngồi tại bàn ăn, ăn lia lịa thịt hồn thú khiến mọi người khiếp sợ với tốc độ ăn và nhiều như thế. Mọi người nghĩ nàng ta ăn nhiều như vậy tại sao lại không mập không cao lên tí nào nhỉ?.

Ngay tại phía đối diện bàn ghế Manh Manh đang ngồi là tên Trư Bao Bao đang ăn nhiều cái bánh bao trong như là chưa bao giờ được ăn hoặc lâu năm không ăn thức ăn.

Xa bàn ăn là một gốc cây mà Kinh Bạch Liên đang tựa lưng ngồi đọc sách. Nàng đọc sách đôi khi cười cười, đôi khi hét lên và đôi khi khóc. Người ta nhìn nàng như vậy chắc cứ tưởng nàng là người tự kỷ.

nhìn bên phải hướng Kinh Bạch Liên đang ngồi là Lưu Giang Hiệp hấn ta đang chạy đi chạy lại trong rất hăng say và vui vẻ.

Còn tên Trâu An Bình thì đang ngồi tu luyện kế bên cạnh Tiểu Minh. Hấn cũng đang ngồi tư thế giống Tiểu Minh.

Tên Quyền Ngọc Minh thì lúc này hắn đang hít đất, tính từ này tới giờ chắc gần khoảng 50 cái. Lúc này, người hắn chảy mồ hôi, các gân tay, chân bắt đầu hiện lên da hắn bây giờ đỏ ửng, đứng từ xa 1m có thể nghe thấy tiếng thở của hắn rất rõ ràng, đều đó cho thấy hắn đang rất là mệt gần như đạt tới giới hạn.

Mười 15 phút đã trôi qua, Đàm Liên Hoa kêu mọi người tập chung lại. Đàm Liên Hoa đứng trước ánh nhìn của bảy người Mạnh Mạnh, Giang Hiệp, Tiểu Minh, Ngọc Minh, Bạch Liên, Bao Bao, An Bình nói với giọng to: “ Các ngươi hãy lắng nghe thật kỹ những lời ta nói!. Bây giờ ta sẽ đưa ra kế hoạch luyện tập bắt buộc của các ngươi mỗi ngày. Vào lúc bốn giờ sáng các ngươi phải tập chung có mặt đầy đủ tại nơi đây. Nếu vắng một người các ngươi liền hít đất 50 cái. Sau khi các ngươi tập chung đông đủ thì ta sẽ cho các ngươi mang bộ áo giáp nặng 5kg và chạy vòng quanh khu đất này 10 vòng. Thời gian các ngươi có thể hoàn thành cuộc chạy xung quanh khu đất này là 1 tiếng. Sau khi các ngươi chạy xong mười vòng liền đi bộ thêm hai vòng. Sau khi làm hết tất cả đều trên ta cho các ngươi nghỉ ngơi một tiếng trong lúc đó các ngươi sẽ vệ sinh cá nhân và ăn sáng. Bốn tiếng sau các ngươi sẽ tập chung tại nơi đây để xem và chiến đấu với nhau hình thức theo kiểu một đôi một ta sẽ chọn theo cặp đấu bóc thăm. Sau khi các ngươi đấu xong các ngươi sẽ được nghỉ một tiếng vì vậy các ngươi hãy thể hiện hết sức của mình trong trận đấu. Sau một tiếng các ngươi sẽ dành ra bảy tiếng để tu luyện. Hết bảy tiếng các ngươi được tự do. Ta khuyên các ngươi nên ngủ sớm để buổi tập luyện kế tiếp của các ngươi diễn ra tốt hơn. Các ngươi đã rõ?”.

Mọi người đều đồng thanh kêu: “ Dạ rõ “.

Mạnh Mạnh đột nhiên lên tiếng: “ Thưa cô! Ta không nhớ lời cô vừa nói và thời gian nêu trên để chuẩn bị cho việc luyện tập thì làm sao đến kịp?.

Đàm Liên Hoa nói: “ Ngươi khỏi cần lo! Ta đã viết ra giấy hết rồi. Xong buổi luyện tập này ta liền phát.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Tập Huấn Đấu Đội Bảy Người Trong Hai Tuần (3).

Lúc này, mọi người đang đứng thành một hàng ngang trong rất là ngay ngắn nghiêm túc. Đàm Hoa Liên nói: “ Các ngươi bây giờ hãy xuất hồn hoàn ra đi để ta có thể sắp xếp đội hình và giúp các ngươi mạnh lên.”

Từng người từng người một lần lượt xuất võ hồn ra, Tiểu Minh triệu hồi võ hồn Thánh Long Thể trên tay hắn lúc này được bao bọc bởi vẩy rồng, phần trên tay xuất hiện một cái đầu hình rồng hai bộ râu hướng về phía sau trong rất là ngẫu và đáng sợ. Đàm Liên Hoa bất ngờ nói: “ Đây, đây là võ hồn thuộc loại nào? Sao ta chưa từng nhìn thấy và nghe thấy và biết được trong những năm sống của ta?. Hắn có song sinh võ hồn à, lần trước cũng là võ hồn thuộc chủng tộc rồng lần này vẫn vậy chẳng lẽ ngươi có liên quan đến tộc rồng?”.

Tiểu Minh nói: “ Cái này ta cũng không biết, người có thể đội một chút không, một chút nữa ta liền sẽ đưa ra đáp án. Còn về việc ta có song sinh võ hồn thì người sai rồi! Ta chỉ có một võ hồn mà thôi!”.

Đàm Liên Hoa suy nghĩ trong đầu: “ Hắn không biết thì làm sao đưa ra đáp án được?. Nhưng biết đâu hắn sẽ có thể, hắn quả là một người thần bí khó lường và nhiều bí mật chưa được sáng tỏ. Thôi đành vậy phải chờ hắn thôi!”. Nghĩ xong nàng ta nhìn Tiểu Minh nói: “ Được, ngươi cứ từ từ mà suy nghĩ ta sẽ chờ. Dù sao ta cũng muốn biết võ hồn này thuộc loại nào? Lúc thì dung hợp vào cơ thể ngươi lúc thì làm vũ khí haiz thật sự là ta không biết võ hồn của ngươi thuộc loại nào nữa. À mà khoan đã ta vừa mới nói cái gì có liên quan đến học hồn của ngươi ấy. À đúng rồi đoạn này chính là đoạn này, lúc thì võ hồn dung hợp vào cơ thể lúc thì làm vũ khí ta chắc chắn võ hồn này của ngươi thuộc võ loại tự do hay bán thú khí”.

Tiểu Minh nói: “ Đã có đáp án vậy ta không cần suy nghĩ nữa!. Võ hồn thuộc loại tự do có gì khác biệt với các võ hồn thuộc các loại khác?”.

Đàm Liên Hoa nói: “ Võ hồn của ngươi có thể biến đổi thành loại nào cũng được và võ hồn tự do thì ngươi là người duy nhất có được!”.

Cả sau người còn lại đều mắt sáng ồ lên nói: “ Cái gì, chỉ duy nhất một mình Tiểu Minh có vậy thì đội ta có một người độc nhất với nhị rồi thật là hãnh diện quá đi. Ước gì ta cũng có võ hồn giống như Tiểu Minh”.

Đàm Liên Hoa nói: “ ngươi quá mạnh rồi vì vậy ngươi hãy làm cách mà thường ngày ngươi tu luyện để thăng cấp nhanh, ngươi về sức mạnh vượt trội nhưng về cấp độ thì lại yếu so với cách lớp trên ta. Ngươi mau nhanh chóng tu luyện đi!.”

Tiểu Minh nói: “ Ta có cách tu luyện hơi bị đặc biệt nha! Tới lúc ta sử dụng cách đó mong mọi người và cô đừng gọi ta hay dụng đến ta!”.

Đàm Liên Hoa nói: “ Ngươi làm gì cũng được miễn làm sao lên 1 cấp trong một tuần này!. Tất nhiên ngươi cũng không được làm những chuyện ảnh hưởng đến lớp!”.

Tiểu Minh nói: “ Vâng! Học trò đã hiểu!”. Nói xong hắn lặng lẽ tiến chỗ cái bàn, gom vài lá trong lúc hắn đi tới cái bàn xếp lại thành một cái gối. Hắn đặt gối lá xuống bàn xong hắn lại leo lên bàn tựa đầu vào chiếc gối lá và nhắm mắt lại.”

Mọi người trừ Mạnh Mạnh nhìn thấy như vậy đều xì xào bàn tán. Cũng phải thôi nhìn thấy cảnh này đối với một người nhiều thành tích, mạnh mẽ, nổi

tiếng thì ai cũng phải xì xào bàn tán tầm thôi”.

Đàm Liên Hoa nói to: “ Các người im lặng, tới đây được rồi mau quay lại chủ đề. Tới lượt người phóng thích võ hồn ra đó Quyền Ngọc Minh.”.

Quyền Ngọc Minh phóng thích võ hồn ra, như cũ sau lưng hắn là đôi cánh màu trắng đang rộng ra, đôi chân hắn trong như chân đại bàng.

Đàm Liên Hoa nói: “ người sẽ bay trên không một tiếng kể từ bây giờ xong liền ta cho người nghỉ, ngày mai làm tiếp. Mục đích của việc tập luyện này đó là giúp người linh hoạt hơn trong việc bay và áp sát đồ đối thủ. Người đã hiểu?”.

Quyền Ngọc Minh nói: “ vâng học trò đã hiểu “.

Đàm Liên Hoa nói: “ Đã hiểu thì liền thực hiện “.

Nói xong, hắn bắt đầu vỗ vỗ cánh bay lên trời.

Kế tiếp là Trư Bao Bao, hắn phóng thích võ hồn của mình ra. Lúc này trên tay hắn đang cầm hai cái bánh bao màu trắng và xanh. Hắn lúc này đang ở mức hồn sĩ cấp 9.

Đàm Liên Hoa nhìn hắn nói: “ Người mập thế này trong đấu đội địch tấn công người! Người làm cách nào để né tránh?”.

Trư Bao Bao suy nghĩ khoảng hai ba phút sau từ từ lắp bắp nói: “ Ta... Ta... Sẽ...”. Chưa nói hết câu Đàm Liên Hoa nói: “. Người sẽ đứng đó chờ bị loại chưa gì?”.

Trư Bao Bao không dám ngược mặt lên nói: “ Vâng “.

Đàm Liên Hoa nói: “ Người có muốn khắc phục cái khuyết điểm này của người không?”.

Trư Bao bao như có hy vọng nói: “ Vâng, học trò rất rất là muốn khắc phục khuyết điểm này của học trò để không làm gánh nặng cho đồng đội.”

Đàm Liên Hoa nói: “ Người nghĩ như vậy liền tốt, bây giờ người liền chạy 10 vòng quanh sân này!”.

Trư Bao Bao như thất vọng nhưng một lúc sau hắn nghĩ tới cái gì đó làm động lực cho hắn liền phấn khởi, quyết tâm chạy.

Người tiếp theo đó là Kinh Bạch Liên, nàng đứng trong tư thế sợ hãi nhút nhát từ từ chậm rãi xuất võ hồn của mình ra. Võ hồn của nàng là một cây kiếm màu đỏ, nhìn các phần trên cây kiếm rất bóng loáng và nhọn, sắc, thỉnh thoảng ta có thể cảm nhận được mùi sát khí nồng nặc ghe rợn phát ra từ thanh kiếm kia!.

Đàm Liên Hoa nói: “ Người vì sao mà khi không đeo mắt kiến lại nhút nhát, hiền lành mà khi cởi mắt kiến ra lại hung tợn độc ác. Trong hình dạng đó người vẫn còn giữ được lý trí không?”.

Kinh Bạch Liên giọng rung rung nói: “ Ta Ta vẫn còn tỉnh táo và đủ nhận biết được khi trong hình dạng kia nhưng ta không thể kiểm soát cơn thèm máu của ta!”.

Đàm Liên Hoa nói: “ Tại sao người lại bị như thế “.

Kinh Bạch Liên đột nhiên thở dốc khuôn mặt sợ hãi, thứ nước vàng chảy ra từ phía hạ thể nàng, nàng bỗng nhiên khóc lên.

Đàm Liên Hoa thấy vậy liền cảm thấy mình có lỗi liền không hỏi nữa. Đàm Liên Hoa để nàng ở đó để an tĩnh tinh thần lại. Mười lăm phút sau, nàng ta tình trạng vẫn như cũ. Đàm Liên Hoa lo sợ liền dùng chim bồ câu gửi đến hướng phòng hiệu trưởng.

Chưa tới năm phút, Tuyết Nhi bà ngoại của Tiểu Minh liền xuất hiện trước tất cả mọi người. Khuôn mặt lúc này của Tuyết Nhi khi nhìn Kinh Bạch Liên rất nhăn nhó, lo sợ. Một lúc kiểm tra tình trạng Tuyết Nhi nói: “ Tiểu nữ này tinh thần bị kích động quá mức, ta e là tình trạng này sẽ kéo dài ba ngày, nếu bị như vậy trong ba ngày nàng ta sẽ trở thành người thực vật. Nhưng các người yên tâm, ta có cách chữa trị có thể rút ngắn tình trạng này xuống đến một ngày. Mà các người làm gì để cho Tiểu Nữ này kích động như vậy?.”

Đàm Liên Hoa cúi gầm mặt xuống hướng đất nói: “ Là do ta hỏi những câu làm nàng kích động!”.

Tuyết Nhi hỏi lại: “ Thế người đã hỏi câu gì khiến nàng ta lại bị kích động mạnh như thế”.

Đàm Liên Hoa nói: “ Ta chỉ hỏi nàng ta rằng: “ Tại sao nàng ta khi đeo mắt kính thì hiền lành, tốt bụng mà khi cởi mắt kính ra thì lại hung tợn khát máu. Những điều đó nguyên nhân là do đâu mà thôi. Ta không ngờ khiến nàng lại bị như vậy. Ta thật là không nên hỏi nàng như vậy từ đầu”.

Tuyết Nhi nói: “ Người không biết nên người không có tội với lại là tội cũng do ta mà ra!”.

Đàm Liên Hoa nói: “ Tại sao? Lại là do ngài gây ra “.

Tuyết Nhi nói: “Chuyện là 10 năm trước đây ta đã gặp Kinh Bạch Liên ở khu vực tế đàn. Nàng ta lúc đó còn là một tiểu sơ sinh được đặt trên một cái nắm. Ta thấy thương cho nàng liền đem nàng về võ quán ta nuôi dạy. Ta nhờ các đệ tử đây đỡ cho nàng, ai mà ngờ được vào đúng ngày thức tỉnh võ hồn cho nàng ta thì nàng ta lại trở nên hung dữ tàn sát hết đồ đệ của ta cũng là những người thân nhất của nàng. Sau khi ta về lại võ quán của ta tất cả mọi người đều vắng tanh, ta nghe những người còn sót lại bảo thế. Mọi người đợi nàng ta bình phục liền nhốt nàng ta vào ngục tối không thấy ánh sáng trong 1 tháng. Cũng trong thời gian đó ta đưa nàng ra khỏi ngục tù và tinh thần, tâm trạng của nàng đã hết sức là tuyệt vọng, nàng ta như khát máu bỏ thẳng những đường kiếm nhằm để cho các vết máu của ta phun trào ra. Đương nhiên với cấp bậc hồn đầu la như ta sẽ dễ dàng chiến thắng. Ta dùng phong ấn của ta lên cái mắt kiếng của ta hay đeo và gỡ trông ra và đưa nó cho nàng đeo và dặn một lời khuyên cho nàng rằng: “ngươi không được bỏ mắt kiếng ra vào lúc sáng chỉ được mở ra vào lúc khuya và rạng sáng. Thế là ta đem nàng về ngôi trường này nhằm để quan sát và cải tạo lại nàng.”

Mọi người và Đàm Liên Hoa nói: “Vậy sao, chín ta thật không ngờ hiệu trưởng lại giấu chúng ta chuyện lớn như vậy. Thật là không ngờ không ngờ tới nha!.

Đàm Liên Hoa nói: “Bây giờ quay lại chủ đề chính! Bây giờ tới người đó Lư Giang Hiệp”.

Lư Giang Hiệp xuất võ hồn của mình ra. Hắn lúc này đôi chân đang mang một kiện khí giày sấm sét.

Đàm Liên Hoa nói: “Ngươi bây giờ hãy luyện tập về sức mạnh cơ bắp. Ngay tại đây hãy hít đất 100 lần”.

Lư Giang hiệp lúc này người đang chảy mồ hôi vì hắn lúc này chạy đi chạy lại trong sân trường. Hắn liền hít đất 100 cái.

Tiếp theo đó là Trâu An Bình, hắn phóng thích võ hồn của mình ra.

Đàm Liên Hoa nói: “Ngươi hãy luyện tập cách kiềm chế cơn giận, liều của mình”.

Tới lượt Mạnh Mạnh thì mọi người không thấy nàng ở đâu?. Mọi người đặt câu hỏi: “Đang trong luyện tập mà nàng ta có thể đi đâu được?”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Tập Huấn Đấu Đội Bảy Người Trong Hai Tuần (4)

Tác: Trương Minh Hiếu, 14 t rưỡi)

Sau một hồi tìm kiếm nàng ta do cả đội và Đàm Liên Hoa vẫn không thấy Mạnh Mạnh đâu cả. Mọi người lúc này lo sợ liền nghĩ: “nàng ta có thể bị bắt cóc hay bị gì sao?”.

Mọi người lại một lần nữa đi tìm nàng, cả bảy người chia ra bảy hướng mà đi tìm nàng. Sau hơn mười lăm phút mọi người lúc này đang tập chúng tại sân tập luyện vẫn không tìm thấy được nàng. Mọi người tụ lại thành một vòng tròn nói với nhau.

Tiểu Minh nói: “Các người có biết thường thường nàng ta còn đi đâu không?. Ta đã tìm hết chỗ mà muối ấy hay đi mà ta biết nhưng vẫn không tìm ra nàng.”

Trư Bao Bao nói: “Nàng có thể đến thẳng liền chui vào nhà vệ sinh hay rồi sao?”.

Đàm Hoa Liên: “Chuyện đó thân đều là nữ nhân với nhau ta đã đi tới từng nhà vệ sinh hay bụi rậm kiểm tra rồi nhưng vẫn không tìm ra được. Các người có manh mối nào về nàng ta không?”.

Trâu An Bình nói: “Ta thì không có nhưng ta nghĩ nàng ta đang đi chơi với bạn. Nếu là ta thì ta cũng sẽ như thế mà đi chơi thôi! Việc đó vui mà”.

Quyền Ngọc Minh nói: “Ngươi đúng là thân lớn mà óc non. Suốt ngày chỉ biết ăn với chơi không chịu cố gắng tu luyện!”.

Trâu An Bình nổi giận nói: “Lão tử đây ai nói không tu luyện nỗ lực! Lão tử đây chỉ là nhà nghèo đi làm không có thời gian tu luyện mà thôi!. Ngươi biết gì mà nói về lão tử. Ngươi muốn gì. Ta chấp luôn cả tộc ngươi luôn đấy. Ta liều sống chết sinh tử với ngươi dám nói lão tử không tu luyện chỉ biết ăn chơi! Ngươi có biết những lời ngươi đang nói là xúc phạm đến lão tử lắm không hả!”.

Quyền Ngọc Minh thấy mình có lỗi nhỏ giọng nói: “Ta xin lỗi là do ta không suy nghĩ và tìm hiểu về ngươi trước khi nói. Là ta sai! Ta xin lỗi ngươi!”.

Trâu An Bình hung hăng hơn: “Bộ ngươi xin lỗi ta liền được à! Ngươi đã xúc phạm danh dự của lão tử làm bôi nhọ thanh danh của lão tử đối với mọi người ở đây. Tồn sức của ta! Mau ngươi mau đưa ta 10 vàng để tạ lỗi.

Quyền Ngọc Minh lớn giọng nói: “Ta đã hạ mình rồi ngươi còn không nhận lời xin lỗi của ta mà lại dám kêu ta đưa 10 vàng. Ngươi có biết 10 vàng là ba tháng làm việc của ta không!. Ngươi liều chết với ta à! Thì lão tử đây cũng một phen liều chết với ngươi coi ai chết trước”.

Trần An Bình nói: “Được ta và ngươi cùng liều chết một phen xem ai sống sót!”.

Cả hai người mặt lúc này nhún nhĩ giận dữ tựa ngực vào nhau. Khuôn mặt hai người hướng vào nhau, hai người cứ đẩy qua đẩy lại.

Đàm Liên Hoa hét to: “Thôi! Được rồi! Các ngươi dừng lại cho ta! Nếu không các ngươi liền ở lại lớp “.

Cả hai nghe xong câu nói ấy liền thu kiếm sát khí lại, ngoan ngoãn vào hàng. Khi bước vào hàng hai người vô tình đụng nhau. Trần An Bình tức giận nhìn Quyền Ngọc Minh, Quyền Ngọc Minh cũng thế.

Đàm Liên Hoa nói: “Một lần nữa liền ở lại lớp!. Các ngươi muốn ở lại lớp cứ việc giận nhau tiếp!”.

Hai người đột Trần An Bình và Quyền Ngọc Minh thay đổi thái độ với nhau một cách chóng cả mặt. Hai người bắt đầu ôm nhau, cười cười nói: “huynh đệ tốt a, huynh đệ tốt ha ha ha “.

Đàm Liên Hoa nhìn nhẹ vậy thờ dài nói: “Thôi các ngươi diễn như vậy là đủ rồi. Các ngươi liền đứng im cho ta, không được mở miệng “. Nói xong Đàm Liên Hoa nhìn về phía Lưu Giang Hiệp nói: “Còn ngươi? Ngươi có tìm thấy manh mối nào về nàng không?”.

Lưu Giang Hiệp lắc đầu bó tay nói: “Ta đã tìm hết mọi nơi mà ta nghĩ nàng sẽ tới nhưng ta vẫn không tài nào tìm được nàng cả!.”

Đàm Liên Hoa chép miệng nói: “Nàng rốt cuộc là đang ở đâu?”!.

Trong lúc này ngay tại một hang động có một nữ nhi tầm bảy tuổi đang nói với một con thỏ 10 vạn năm nhỏ nhỏ rằng: “Này miếng thịt ngon béo mỡ kia ngươi sao không chạy nữa đi!. Sao hết đường chạy rồi à! Ngươi liền chịu làm thịt cho ta đi!”.

Con thỏ nhỏ nhỏ manh manh mười cánh năm ánh mắt động lại một vài giọt nước mắt rung sợ dùng thần thức nói: “Vị tiểu thư đây là gì sao có thể mạnh đến như vậy, ta cảm nhận được tiểu thư là thú nhưng không tồn tại trong nơi này!”.

Vị tiểu thư tầm bảy tuổi cười lớn động rồi nói: “Dù sao ngươi cũng phải vào bụng ta. Ta cũng nên cho ngươi biết danh tính của ta! Ta tên là Trương Manh Manh do ca ta đặt, là một loài thú cổ đại đến từ một thế giới khác. Và bây giờ đã giới thiệu xong ngươi liền vào bụng ta chứ!. Nói đến đây nàng ta chảy nước miếng thèm thường.

Con thú nhỏ bé manh manh nói: “ngươi có thể cứu con của ta, ta liền vào bụng ngươi!”.

Manh Manh nói: “Cứu con ngươi, ngươi liền vào bụng ta?”.

Con thú thịt nhỏ bé manh manh khẳng định chắc chắn nói: “phải! Ta có thể vì con ta mà chết. Chỉ mong ngươi có thể nuôi dạy nó đến lớn.”

Manh Manh suy nghĩ một hồi sau nói: “Vậy ta sẽ không ăn thịt ngươi nữa, ta sẽ cứu con của ngươi”.

Con thú thịt nhỏ bé Manh Manh nói: “Tại sao ngươi lại thay đổi ý nghĩ nhanh đến như vậy!”.

Manh Manh nói: “Vì ca ta bảo: “nếu có một ngươi tốt chịu hi sinh vì người khác thì người đó xứng đáng để ta giúp đỡ. Ta chỉ làm theo lời ca ta nói thôi. À phải rồi ca ta còn nói phải ghi nhớ tên của những người tốt bụng. Ngươi tên là gì!”,

Con Thú thỏ nhỏ manh manh nói: “Ta cảm ơn người vị tiểu thư tốt bụng. Nếu vậy thì xin mời vị tiểu thư đi theo ta “.

Quay lại nhóm Tiểu Minh, mọi người đang cấp tốc chạy về hướng khu rừng Tinh Đấu Sâm La. Mọi người đều lo lắng, gấp rút để nhanh chóng cứu được Manh Manh ra khỏi U Linh thổ. Mọi người vừa chạy vừa thở gấp. Một lúc sau, theo sự dẫn dắt của Tiểu Minh mọi người cũng đã đến nơi hang động mà Tiểu Minh tìm được vị trí Manh Manh từ hệ thống.

Ngoài hang thì nhìn hang này có vẻ bí ẩn, đồ sộ. Mọi người bước vào hang “ Rầm “. Tiểu Minh và Đàm Liên Hoa không thể vào được!.

Mọi người phía trong hang nhìn ra ngoài hai người liền không hiểu chuyện gì đang xảy ra bởi hai người bọn họ. Mọi người định đi ra thì “ Rầm “ mọi người không thể đi ra cánh cửa được.

Đàm Liên Hoa nói: “ Vô lý! Tại sao chỉ có hai chúng ta là không vào được. “. Tiểu Minh nhìn tình hình liền thấy căng. Hắn đã nghĩ vì hắn cấp cao nhất là phong hào đầu la và trung bình là hồn tông có lẽ như thế hắn không vào được. Hắn nghĩ: “Cánh cửa này chắc chắn cho hồn tôn hoặc đại hồn sư mới có thể bước vào mới bước vào được. Hắn một hồi suy nghĩ liền nghĩ ra cách đó là hắn sẽ thử hình dạng dung hợp vô hồn Thánh Long thể bước vào. Quả nhiên là như những gì hắn đã nghĩ, hắn bây giờ đã bước qua được cánh cửa hang. Đàm Liên Hoa thấy vậy ngật đầu nói hoá ra là cách này. Nàng biến phóng thích hồn hoàn ra và hướng tới phía cửa hang động mặt tới. “ Rầm “ nàng vẫn không qua được.

Đàm Liên Hoa tự hỏi bản thân: “Tại sao ta lại không qua được cánh cổng kia. Ta thật thất vọng về mình quá!”. Nghĩ xong nàng nói với mọi người: “Như các ngươi đã thấy ta không qua được! Vì vậy các ngươi hãy đi giải cứu nàng ta đứng đây chờ đợi “”. Nói xong nàng người xếp bằng tranh thủ tu luyện. Mọi người hô to nói: “Tiến lên cùng nhau do giải cứu nàng nào!”.

Mọi người lúc đầu đi thành một nhóm nhưng dần dần về sau mọi người lại tách ra thành ba nhóm. Tiểu Minh đi một mình. Hắn cảm thấy và nhìn bản đồ

hệ thống thấy hai lối kia an toàn cũng dẫn đến nơi Mạnh Mạnh. Tiểu Minh đi một mình bởi vì nơi đây có rất nhiều cạm bẫy và rất nguy hiểm.

Hắn lúc này cứ tiến một bước là đập bẻ một ít đá trong tường. Hắn lấy số đá ấy ném vào các cạm bẫy để nó kích hoạt và hắn cứ thế mà đi qua. Hắn đi một hồi cuối cùng cũng đến một cánh cửa. Hắn nhanh chóng tiến đến cánh cửa ấy và nhưng máu của Mạnh Mạnh còn bai nhiều thì phát hiện ra máu của nàng còn 70 %. Hắn nghĩ ai lại có thể đánh nàng ra như vậy. Hắn liền chạy cấp tốc ra phía cánh cửa. Hắn khi mở ra cánh cửa và bước ra liền thấy mọi người cũng giống như hắn. Hắn nhìn cũng quanh thị chẳng thấy người đâu? Sinh vật là thường đâu mà chỉ thấy cả xung qua h vắng tanh, bình yên. Hắn lúc này mọi người cảm thấy càng lo sợ hơn vì lúc này hắn và mọi người vẫn chưa tìm được nàng. Hắn kiểm tra tình trạng nàng thì biết nàng vẫn còn ổn định. Hắn thở phào nhẹ nhõm nói: “mọi người phía trước có một con đường chúng ta cùng, cùng nhau tiến tới.

Mọi người cùng đồng thanh kêu lên: “Ukm cùng nhau đi giải cứu Mạnh Mạnh thôi.”

Mọi người bắt đầu đi chuyển với tốc độ nhanh, khoảng mười lăm phút sau, mọi người đột nhiên dừng lại nhìn thấy trước mắt là một con thịt nhỏ nhỏ mạnh mẽ con mèo trưởng thành và một nữ nhi đang ngồi đó và nhắm mắt lại đặt tay lên một con thỏ nhỏ bằng con mèo con. Mọi người mắt sáng nói: “Đó có phải là Mạnh Mạnh không?!. Hay quá chúng ta tìm được nàng rồi!”.

Con thỏ nhỏ nhọt mạnh mẽ mười bạn năm đột nhiên truyền âm đến mọi người nói: “Này nhân loại các ngươi hãy ra khỏi đây nhanh không thì đừng trách ta vô tình.

Mọi người nhưng con thịt có bộ Long màu đen trắng nhỏ mạnh mẽ hỏi: “Đây là U Linh thỏ hồn thú đáng sợ trong top 10 hồn thú mạnh nhất sao?!. Thật là khác lạ so với trí tưởng tượng của chúng ta!”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Tập Huấn Đội Bảy Người Trong Hai Tuần (5 - Phần nhỏ)

Tác: Trương Minh Hiếu, 14 tuổi rưỡi)

Mạnh Mạnh như nghe thấy tiếng mọi người liền mở mắt ra nhìn về phía mọi người. Nàng nói: “A, sao các ngươi lại tìm được đến đây, vốn dĩ ta chữa thương cho con thỏ con kia xong rồi ta về. Ai ngờ mọi người lại đến tìm ta. Nhưng không sao, mọi người có ai biết cách cứu thỏ con không?”.

Tiểu Minh hỏi: “chứ nãy giờ ngươi không chữa trị cho thịt con à?”.

Mạnh Mạnh nói: “Muội có mà, sao huynh thấy muội ngoan chứ! Nghe lời huynh là không được ăn thịt hồn thú tốt, giúp đỡ người tốt!. Huynh khen muội đi!”.

Tiểu Minh nói: “Ngươi việc này ta quả nhiên là có dặn nhưng ngươi không có cách cứu nàng tại sao lại nhận?”.

Mạnh Mạnh nói: “Ta có cách nha! Huynh thấy không thỏ con giờ trong hồng hào hơn rồi đó, khi này xanh lè nhìn trong ghê lắm!”.

Tiểu Minh hỏi: “Thế ngươi có cách gì mà làm cho thịt con kia hồng hào?”.

Mạnh Mạnh nói: “Đơn giản thôi ta truyền máu cho thỏ con nha!. Ta thấy thỏ con xanh cả mặt, thân ta liền truyền máu “.

Tiểu Minh che mặt lại nói: “Haiz cách đó thì cũng đúng nhưng ngươi không nên dùng, ngươi dùng cách đó lỡ như ngươi và thỏ con bị lây bệnh của nhau thì sao. Đến lúc đó há chẳng phải ngươi cũng giống thịt con đang nằm trên bàn kia mất nhắm hơi thở yếu, tay chân như không còn hoạt động sao?”.

Mạnh Mạnh khuôn mặt lo sợ nói: “Vậy ta có bị sao không? Chắc chắn là ta có bị rồi! Hu hu ta sắp chết rồi sao?”.

Tiểu Minh thở dài nói: ngươi thật là ngốc nghếch. Nhưng cũng đáng khen ngươi vì biết giúp đỡ người khác.”

Mạnh Mạnh vui cười nói: “Hay quá hay quá muội được huynh khen nữa rồi!. Muội vui lắm!”.

Mọi người lúc này cũng nói có chút ghen tỵ muốn có được tình anh em hay anh chị như thế này!.

Con thịt nhỏ bé mạnh mẽ mười bạn năm dùng thần thức vào mọi người nói: “Nhân loại các ngươi chữa trị xong cho con ta, các ngươi đòi ta cái gì cũng cho hết, tất nhiên cả mạng sống nhưng không được đòi con ta mạng sống!”.

Mọi người khuôn mặt ngạc nhiên trừ Mạnh và Tiểu Minh nói: “Con hồn thú này có tình mẫu tử ghe ta, ta thật là vui khi biết hồn thú cũng có tình nghĩa”.

Tiểu Minh nói: “ Các ngươi chờ ta một tý để ta suy nghĩ ra cách để cứu thỏ con ấy!”.

Tiểu Minh giả bộ nhắm mắt, nói thầm với hệ thống: “ Đây ngươi mau cho ta cách chữa trị con thỏ con kia!”.

“ Ting “

“ Đã trừ 200 tích phân “.

“ Ting “

Cần sáu người đồng tâm ngồi cũng quanh con thịt cùng một hơi thở để giải cứu. Nếu không thì ngày mai con thỏ con này liền sống!”.

Tiểu Minh khuôn mặt bất ngờ chớp lấy thời cơ nói: “ À đúng rồi ta vừa nhớ ra một chuyện. Cách chữa trị chỉ con thịt con kia đó là chúng ta phải chung hơi thở chung lòng “.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Tập Huấn Đội Bảy Người Trong Hai Tuần (5 - Kết)

Tác: Trương Minh Hiếu, 14 tuổi rưỡi

Mọi người nhìn Tiểu Minh bơi về ngạc nhiên nói: “

Thật chứ, cả bốn người chúng ta ngồi quanh nhau cùng chung ý niệm là có thể cứu thỏ con kia?”.

Tiểu Minh nói: “ Đúng là như vậy nhưng chúng ta cần phải mỗi người truyền một ít hồn lực tạo thành một lớp màng mỏng bao quanh lấy thỏ con!”. Lúc này Tiểu Minh nghe hệ thống thông báo.

Mọi người từng người nói: “ Vậy chúng ta cùng làm!”.

Từng người từng người một ngồi xếp bằng xung quanh thỏ con. Tiểu Minh nhìn thấy vòng trong này có hơi chật liền kêu: “ Mọi người hãy xít ra một tí đi!”.

Mọi người nghe theo Tiểu Minh xít ra, lúc này vòng tròn trong có vẻ ổn Tiểu Minh nói: “ Nào mọi người chúng ta liền truyền mỗi người ít hồn lực vào thỏ con và hãy suy nghĩ chung ý niệm nào!”.

Mọi người gật đầu nói: “ Uhm, chúng ta hãy nghĩ tới việc cứu thỏ con này!”.

Mọi người đều nhắm mắt, các hồn lực dạng khí quay quanh thỏ con, các hồn lực dạng khí đột nhiên quay với tốc độ nhanh. Một phút sau hồn lực dạng khí văng ra rất nhiều hướng!. Tất nhiên các hồn lực dạng khí này đánh trúng sáu người!. Mọi người lúc này miệng dính vài giọt máu trên khep miệng. Quyền Ngọc Minh liền tức giận nói: “ là ai, là ai không chung ý niệm với chúng ta! Khiến chúng ta ra nông nổi này!”.

Lưu Giang Hiệp nói: “ Ngươi hãy bình tĩnh đi lần sau ngươi còn tức há chẳng phải chúng ta lại bị như vậy lần nữa!”.

Trần An Bình nói: “ Ha ha có người không chung suy nghĩ với bọn ta mà còn ở đó nói này nói nọ. Nói cái gì bình tĩnh đi, làm lại lần sau!”.

Lưu Giang Hiệp chỉ tay vào Trần An Bình nói: “ ngươi! Ý ngươi là đang nói ta!”.

Trần An Bình nói: “ Ngươi bị gì vậy ta đâu có nói ngươi! Ngươi như vậy tức giận lẽ nào người không chung suy nghĩ với bọn ta là ngươi?”.

Lưu Giang Hiệp nói: “ Ngươi được lắm! dám thêm dầu vào lửa! Người đó chính là ngươi mới đúng “.

Trần An Bình nói: “ Là ngươi “

Lưu Giang Hiệp nói: “ không phải ta là ngươi!”.

Hai người cứ cãi qua cãi lại đến một hồi Mạnh Mạnh là lên: “ Thôi các ngươi đừng cãi nhau nữa ta nghe mà nhức cả đầu! Ai làm liền nhận đi ta nhức đầu quá a! Mau nhận đi!”.

Trư Bao Bao rung rung dơ tay lên nói: “ người đó chính là ta!”.

Quyền Ngọc Minh, Trầu An Bình, Lư Giang Hiệp tức giận nói: “Đáng chết, ngươi làm vậy là ý gì? Muốn hại cho chúng ta chết sao! Ngươi lúc này đang nghĩ đến cái gì?”

Trư Bao Bao đỏ mặt nói: “Chỉ là, chỉ là ta nhìn nàng Mạnh Mạnh ngồi trước mặt ta, ta cảm thấy tim đập thình thịch, mắt cứ liên tục nhìn nàng!”

Cả ba người đều cùng cười nói: “Ha ha ngươi mập mạp như vật thì làm sao nàng có thể yêu ngươi được? Với lại nàng ta mạnh hơn ngươi gấp 10 lần thì ngươi lấy tư cách gì xứng với nàng!”

Tiểu Minh nói: “Các ngươi cãi nhau đến đây là được rồi, mau mau cứu thỏ con để cô Đàm Liên Hoa không đợi lâu. Nếu cô ấy đợi quá lâu há chúng ta có chuyện thì sao?”

Mọi người nói: “Uhm, lần này chúng ta cùng nhau chung suy nghĩ, ý niệm!”

Tiểu Minh nói: “Mạnh Mạnh ngươi qua chỗ Trư Bao Bao ngồi, còn ngươi Trư Bao Bao qua chỗ Kinh Bạch Liên hướng trước mặt Quyền Ngọc Minh, còn ngươi Kinh Bạch Liên mau qua chỗ Mạnh Mạnh kế ta. Sau hai phút mọi người đã ổn định chỗ. Lại một lần nữa nhắm mắt ngồi xếp bằng truyền hồn lực khí vào thỏ con. Lúc này các dạng khí hồn lực mông bao lấy thịt con rồi từ từ thâm nhập vào da. Khoảng năm phút sau, thỏ con liền ói ra một viên Ngọc nhỏ bé hơn viên bi một chút. Tiểu Minh cầm lên và nhờ hệ thống thẩm định. Khoảng 3 -4 phút sau hắng bắt đầu nói ra những thông tin mình biết về viên Ngọc từ hệ thống thẩm định. Mọi người ò lên và nói: “Đây là nguyên nhân dẫn đến thỏ con bị như thế sao?”

Hắn nói: “Phải chính là do viên Ngọc này nói đúng hơn là nhụy liên tử. Nhụy hoa liên tử này động vật không bao giờ ăn, thế mà tại sao con thỏ con này lại ăn?”

Trầu An Bình nói: “Bởi vì nó quá đói bụng cho nên mới ăn như vậy!”

Tiểu Minh nói: “Không đúng, dù cho hồn thú có đói bụng hay làm gì tới mực cuối cùng thì cứ vờ không bao giờ ăn nhụy liên tử này!”

Quyền Ngọc Minh nói: “Vậy là có người cho thịt con ăn?”

Mạnh Mạnh nói: “Người đó thật là xấu xa! Ta phải trừng trị người đó mới được!”

Thỏ con từ nhấn mắt bắt đầu mở mắt vào khoảng vài giây trước đó. Thỏ con trong có vẻ sợ hãi đi sau sát lưng thỏ mẹ như không rời. Có thể nhưng qua thịt con đang chảy rất nhiều mồ hôi.

Tiểu Minh nói: “Chúng ta đã chữa trị xong chúng ta liền đi ra khỏi hang. Dù sao ở đây cũng không có việc gì cho chúng ta làm hay chơi cả!”

Thỏ mẹ nói: “Cảm ơn các vị ân nhân đã cứu thỏ con, ta sẽ nhớ ơn này suốt kiếp!”

Nói xong cả bảy người quay lưng hướng ngược lại thỏ mẹ tiến tới phía cửa. Bỗng nhiên có tiếng vỗ tay từ phía ngoài cửa vọng vào.

Mọi người vào thế thủ chuẩn bị cho tình huống. Tiếng vỗ tay ngày càng lớn cùng với đó là tiếng bước chân, lộc cộc.

Mọi người nhìn phía cửa liền ngạc nhiên nói: “Không thể nào, người lừa gạt chúng ta sao?”

Người nữ nhân ngừng tiếng vỗ tay nói: “Ta chỉ muốn thử và luyện tập các ngươi có đồng lòng chung ta nghĩ hay không! Dù sao thì trong đấu đội bảy người thì cả bảy người phải cùng chung hơi thở, nhịp đập thì mới có thể đoàn kết chặt chẽ được. Các ngươi đừng có nói là ta lừa các ngươi hay gì nữa. Ta đã nói là sẽ tập huấn các ngươi trong hai tuần này để nâng tỉ lệ thắng của các ngươi phần còn lại các ngươi tự lo liệu ta chỉ giúp được đến đó mà thôi!”

Tiểu Minh nói: “Cô Đàm Liên Hoa vậy cái kết giới cấp hồn tông trở lên liền vào không được là giả sao?”

Đàm Liên Hoa nói: “Một phần là giả, một phần cũng là thật. Phần giả thì là câu chuyện con U Linh thỏ có kết giới bao quanh hang. Phần thật đó chính là kết giới cấm những ai trên hồn tông trở lên bước qua. Ta làm như vậy chỉ để muốn có cơ để quan sát các ngươi trong quá trình luyện tập mà thôi!”

U Linh thỏ mẹ đột nhiên lông xù lên Khuôn mặt tức giận nói: “Lũ nhân loại đáng ghét dám dùng con của ta làm vật thí nghiệm! Làm đồ luyện tập cho các ngươi. Nhưng ta vì nể các ngươi đã cứu con ta thù này coi như là không tính! Vì vậy các ngươi liền mau ra khỏi hang này ngay lũ nhân loại đáng ghét.

Tiểu Minh nói: “U Linh thịt mẹ có nằm trong kế hoạch của người không Đàm Liên Hoa?”

Đàm Liên Hoa nói: “Năm ngoài kế hoạch của ta! Và việc Mạnh Mạnh đuổi theo con thỏ đến đây cũng vậy!”

U Linh thỏ tức giận nói qua ý niệm: “Nhân loại chết tiệt các ngươi cong không biến đi! Các ngươi hãy đi ra khỏi hang này mau nhân loại chết bầm!”

Mọi người thấy vậy liền đi ra ngoài. Khi đi ra ngoài Tiểu Minh nói: “Ngay từ đầu kế hoạch của người là cho chúng ta làm cái này sao?”

Đàm Liên Hoa nói: “Đúng nhưng chuyện Mạnh Mạnh đi đến đây trước và ngươi tìm ra được nơi này nằm ngoài dự tính của ta, khiến ta hơi bị bất ngờ”.

Đàm Liên Hoa như nhớ ra cái gì đó nói: “à đúng rồi, người khai báo thực sự người hiện tại bây giờ cấp mấy? Có bao nhiêu cốc hồn!”.

Hắn suy nghĩ: “Ta có nên nói ta là đang ở Phong Hào Đẩu Là không? Không không nói như vậy sẽ có nhiều người đến tìm ta để gây nhiều chuyện. Vậy ta nói mình đang ở mức đại hồn sư?. Như vậy cũng không được lần đầu mình không vào được chắc chắn cô ta đã ghi ngờ. Huống chi kết giới đó là của cô ta đặt, cô ta có thể điều khiển kết giới đó cho mình vào?”. Hắn sau bao nhiêu suy nghĩ hắn liền nói: “Ta bây giờ ở mức hồn tông!”.

Đàm liên Hoa há miệng tròn mắt nhìn về Tiểu Minh nói: “hà? Người... người... người.... có.... có.... thể.. nói.... nói lại cho...cho ta... ta nghe được không?”.

Mọi người như không tin vào lỗ tai mình liền gạt qua lời nói của Tiểu Minh!”.

Tiểu Minh lập lại một lần nữa: “Ta hiện tại đang ở cấp bậc hồn tông!”.

Đàm Liên Hoa nói: “Ta.. ta vốn dĩ đã chuẩn bị tâm lý khi lần đầu người bước vào kết giới, ta đã biết bảy mươi phần trăm người ở trên cấp bậc hồn tông! Nhưng bây giờ nghe người ta không khỏi há hốc mồm được?”.

Mọi người một lần nữa như không tin vào lỗ tai mình nhìn Tiểu Minh hỏi: “Có phải người hiện tại đang ở cấp bậc hồn tông?”.

Tiểu Minh nói: “Đúng hiện tại ta đang ở cấp bậc hồn tông, ta chỉ nói lại lần này thôi! Lần sau mọi người hỏi ta liền không trả lời “.

Mọi người nhìn Tiểu Minh như một thứ vĩ đại không ai xứng được trừ Mạnh Mạnh ra.

Tiểu Minh nhìn mọi người như vậy nói: “Các người đừng làm như vậy ta ngại lắm, dù ta 11 tuổi mà đạt được cấp bậc hồn tông thật ta vẫn là ta thôi! Ta đâu phải là thứ cao cao tại thượng trong mắt mọi người đâu?”.

Đàm Liên Hoa hỏi: “Tại sao người lại không được xếp vào lớp S mà ở lại lớp!”.

Tiểu Minh có chút thất vọng nói: “Ta chỉ là không đi thi để lên lớp vì một số lý do, ta không thể tiết lộ được!”.

Mọi người lúc này cùng hô to: “Tiểu Minh thật tuyệt vời, người chính là niềm tự hào vô cùng lớn của trường ta, người chính là quái vật thiên tài trên nhiều..... nhiều quái vật thiên tài! Mười một tuổi đã như vậy! Không biết sau này sẽ như thế nào?”.

Đàm Liên Hoa nói: “E, Hèm quay lại chút đề chính ta sẽ kiểm tra hồn lực với hồn hoàn của nàng. Vốn dĩ để nàng kiểm tra xong thì ta mới cho các người làm nhiệm vụ này ai ngờ haiz”.

Mạnh Mạnh nàng theo sự chỉ dẫn của Tiểu Minh mà giả bộ triệu hồi vũ hồn ra.

Như trước kia, nàng giả bộ triệu hồi vũ hồn kiểm bằng toả ra khí lạnh buốt người. Nàng hiện thị cấp bậc là đại hồn sư!”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Tập Huấn Đẩu Đội Bảy người trong hai tuần!

Ngày hôm sau, mọi người đã tập chung đầy đủ tại sân bóng lúc 4h 30 sáng. Khuôn mặt lúc này của mọi người chưa tỉnh ngủ cứ như là khờ. Lâu lâu cũng có vài người ngáp.

Đàm Liên Hoa nói: “Ta biết các người rất mệt nhưng vì niềm tự hào của lớp F1 của chúng ta nên các người hãy chạy ba vòng quanh sân này, tiến độ tập luyện dần dần sẽ tăng lên từ ba vòng cho đến hai chục vòng. Nhanh lên các người mau xếp thành hàng dọc và mau chóng chuẩn bị chạy. Phải nhớ là khi chạy chân, nhịp thở vào đều nha, tới vòng cuối cùng các người có thể thoải mái dùng vũ hồn hay làm cái gì cũng được, miễn là các người còn chạy”.

Mọi người uể oải không sức sống xếp thành một hàng dọc.

Đàm Liên Hoa nói: “nhìn đội hình này ta thấy có vẻ ổn nên các người mau chạy đi!”.

Mọi người từ từ chạy đi, tốc độ nhanh dần và từng bước chân cũng đều nhau nhưng còn nhịp thở thì mỗi người thở một nơi. Mọi người chạy đến vòng cuối cũng đuối sức. Lưu Giang Hiệp triệu hồi vũ hồn ra, dùng giày vũ hồn của mình tăng tốc một phát về tới đích. Mạnh Mạnh cũng thấy thể vui làm theo, nàng ta không có vũ hồn chỉ dùng chân nhảy thật xa về phía đích. Mọi người ngạc nhiên thốt ra: “con người có thể làm như vậy sao? “.

Trư Bao Bao như đã quen dần việc chạy nên hắn đổ một ít mồ hôi tốc độ giảm đi một chút xíu nhỏ nhỏ z

Kinh Bạch Liên nâng ta chạy mà không đỡ một tí mồ hôi nào, tốc độ thì như cũ.

Tiểu Minh và Trâu An Bình, Quyền Ngọc Minh cùng chạy đến đích chung.

Lúc này, cả sáu người mệt lả là không còn sức để đứng lên hay ngồi nên nằm ở cả dưới đất. Từng tiếng, từng tiếng thở dốc bắt đầu vang lên!”.

Đàm Liên Hoa nói: “ cho các người nghỉ mười lăm phút, mười lăm phút sau hai ta sẽ gặp lại”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Tập huấn đấu đội bảy người trong hai tuần (7)

Mười Lăm Phút sau, tất cả tập chung tại chỗ. Đàm Liên Hoa nói: “ Tiếp theo hít đất năm mươi cái, ta bắt đầu đến các người hãy chuẩn bị tư thế hít đất”.

Cả bảy người trong tư thế hít đất, lúc này Kinh Bạch Liên tinh thần đã ổn định.

Đàm Liên Hoa đến một, hai, ba, bốn..... năm mươi. Mỗi tiếng đến là một cái hít, tất nhiên có vài người không theo kịp, vào người đó hít đất tiếp, lúc này cả bảy người mệt cả người nằm xuống đất nhìn trời cả thân người chảy mồ hôi, Kinh Bạch Liên và Manh Manh áo yếm có thể thấy hết.

Hai mươi phút sau, cả đội đã gần lấy lại sức,Đàm Liên Hoa nói: “ Bây giờ các người hãy quay về nhà vệ sinh thân thể đi,!”.

Nghe đến đây mọi người khuôn mặt bỗng nhiên rạng sáng đều hét lên: “ hay quá, hay quá được nghỉ rồi “. Trừ Tiểu Minh và Manh Manh không nói và không biểu cảm như vậy hai người về mệt hơn nữa.

Đàm Liên Hoa lại nói tiếp: “ Ta đã nói hết đầu mà các người đã nhảy vào miệng ta? Chiều nay các người sẽ tập trung tại đây lúc năm giờ. Các người đã ghi nhớ?”.

Nói đến đây khuôn mặt năm người ị lại, không ai đáp lại lời nói Đàm Liên Hoa.

Đàm Liên Hoa nói lớn và nhấn mạnh: “ Các người đã ghi nhớ “.

Đến đây mọi người sợ hãi vừa không muốn nói: “ Đã.. đã ghi nhớ ờ ờ”.

Tất cả mọi người nói xong và giải tán, trong lúc đến năm giờ, có người tranh thủ ngủ một tý, có người tranh thủ ăn uống để chuẩn bị sức khỏe cho chiều nay, có người thì tranh thủ tu luyện.

]

Đến năm giờ chiều, mọi người đã tập chung đông đủ khuôn mặt ai nấy cũng tràn đầy sức sống. Đàm Liên Hoa nói vừa chỉ tay vào bảy người trong xa lạ: “ Các người bảy người hãy đấu với bảy vị kia, nếu thắng thì càng tốt, hoà thì các người thắng, thua thì các người thua!”.

Cả bảy người đội ngắn người, ngạc nhiên nhìn bảy người kia.

Đàm Liên Hoa chỉ tay vào một nữ nhân mười sáu tuổi nói: “ đây là Trúc Mai Thanh”.

Trúc Mai Thanh nói nhẹ nhàng: “ ta sẽ giúp đỡ các muội muội đệ đệ”.

Không cần Đàm Liên Hoa giới thiệu một nam nhân thân hình vạm vỡ sáu múi nói: “ Ta là Vạn Phịch không có họ, ta hai mươi tuổi”.

Đàm Liên Hoa lại giới thiệu nàng chỉ tay về hướng một nam nhân lãnh tú nói: “ Kia là Bồ Láo công tử, tên họ đầy đủ là Bồ Cửa Thiên Hạ chức Láo Tử (chuyên đi nói Láo với các nước để họ tin”.

Bồ Cửa Thiên Hạ nói: “ ta chính là người mạnh nhất thiên Hà này, ta sẽ dạy dỗ các người “.

Đàm Liên Hoa chỉ tay vào người nam nhân cầm bình rượu xay xin nói: “ kia là Túy Vạn Lượng danh tính thật là Long Trảo Thủ “.

Long Trảo Thủ xay xin nói: “ ực... ta... sẽ..ức chỉ dạy... các người..ức xay xin ha ha ha ực.”

Mọi người trong đầu đầy chấm hỏi nghĩ tên này chắc chắn có vấn đề không nên và vào.

Một người nam nhân trong đầy học thức nói: “ ta là Trí Cao Não Trùng, rất vui được gặp các người “.

Đàm Liên Hoa lại giới thiệu tiếp, nàng chỉ tay vào

một nữ nhân ăn mặc hồ hang nói: “kia là Tú Kiến Mai nàng ta làm nghề múa.”

Tú Kiến Hoa nhỏ nhẹ nói: “Chào các vị tiểu đệ, tiểu muội rất vui được làm quen “.

Đàm Liên Hoa chỉ tay vào một người thanh niên đeo mặt nạ có vẻ lạnh lùng nói: “kia là Phụng Hình Luân “.

Phụng Hình Luân lạnh lùng không nói gì gật đầu một cái.

Đàm Liên Hoa nói: “Ta cho các ngươi giao hữu các vị kia nửa tiếng và nửa tiếng bàn chiến thuật!”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Tập huấn đấu đội bảy người trong hai tuần (kết)

Sau một tiếng tất cả đã giao hữu xong và đội của Tiểu Minh bàn chiến thuật xong. Lúc này cả hai đội đã tập chung đầy đủ, Đàm Liên Hoa nói: “Các ngươi bây giờ hãy đấu với nhau đi, riêng đội Vô Hữu Lâm các ngươi chỉ cần hấn một người thì các ngươi win”.

Bố Của Thiên Hạ trong đội Vô Hữu Lâm nói: “Sao nào rất dễ phải không? Các ngươi đừng nghĩ thế! Cả bảy người chúng ta ai cũng đều mạnh cả, các ngươi cứ thử hạ một người xem “.

Cả bảy người đều bàn bạc là sẽ đánh hệ phụ trợ. Trong lúc bàn bạc Tiểu Minh chỉ bàn bạc giả vờ, trong đầu hắn đã có kế hoạch rằng: “hắn sẽ thua 10 trận trong một tuần gần rưỡi và thắng một trận trận. Hắn làm vậy để cho các đồng đội của hắn luyện tập chứ hắn thắng trận đầu lấy đầu nữa mà luyện tập vì vậy hắn sẽ kêu Manh Manh diễn một vở kịch hoàn mỹ qua mắt mười bốn người.

Trận đấu bắt đầu, hắn dùng truyền âm vào Manh Manh: “muội hãy giả vờ vụng về để cho đánh trúng ba lần rồi xong ngã ra té nha!”.

Manh Manh nhìn Tiểu Minh gật đầu. Tất cả mọi người đều bật lộ hồn hoàn ra, bên đội Vô hữu Lâm tất cả mọi người đều ở mức hồn hồn tồn.

Bên đội của Tiểu Minh thì hầu như là hồn sĩ.

Cả hai bắt đầu tấn công nhau, Tiểu Minh và Manh Manh đóng vai trò đánh lạc hướng, năm người còn lại xông vào phụ trợ hồn sư, đột nhiên các người đang chú ý đến Tiểu Minh chạy lại phụ trợ hồn sư. Cả đội bất ngờ, đột nhiên lần lượt năm người bị văng ngã xuống đất, Tiểu Minh và Manh Manh cũng bất ngờ không biết khi nào cả năm người đều rút xuống. Tiểu Minh bỗng nhiên lãnh trọn một cú đâm bão cát từ xa bay tới hắn không đỡ mà lãnh trọn hấn giả vờ ngã xuống đất, Manh Manh cũng bị một cú đánh thẳng vào người, nàng ta vẫn bình thường, nàng ta liền tiếp bị ba cú đánh từ ba hướng lãnh trọn vào người, lúc này nàng ta đang ra vẻ suy nghĩ mà không hề hấn gì! Nàng ta lại bị ăn trọn sáu cú đánh từ bảy phía, lúc này nàng ta trong như choáng váng gãi đầu, nàng ta vẫn cứ bình thường. Cả bảy người giật mình và kinh ngạc nghĩ: “không thể nào ăn trọn sáu cú đánh lực vừa của chúng ta mà không hề hấn gì sao? “.

Tiểu Minh thấy Manh Manh bây giờ vẫn chưa ngắt liền dùng truyền âm hỏi: “Tại sao ngươi không ngắt đi!”.

Manh Manh lúng túng nói lại qua truyền âm: “nãy ca săn muội bị đánh ba cái liền ngắt, muội bị đánh toi chín cá muội không biết phải làm sao? Huynh.. huynh có thể chỉ muội không! Muội nhứt đầu quá!”.

Tiểu Minh nằm dưới đất chậm chạp che mặt lại dùng truyền âm nói: “bây giờ ngươi liền ngắt đi!”.

Manh Manh liền ngắt đi! Cả bảy người ngạc nhiên nghĩ: “lẽ nào hiệu quả lại xảy ra lâu hơn đối với nàng ta sao?. Đúng đúng như vậy! Không thể nào có chuyện ăn lãnh sáu cú đánh vừa của bọn ta lên nàng đại hồn sư không có chút hề hấn gì!”.

Mọi người bắt đầu dần tỉnh lại, vô Hư Lâm một người nói: “sao nào các ngươi đã thấy sự lợi hại của ta!”.

Đàm Liên Hoa nói: “Các ngươi đã thấy chứ! sự phối hợp của đồng đội là một vô cùng quan trọng!”.

Cả bảy người đội Tiểu Minh nói: “Đã thấy!”.

Tiểu Minh nói: “chúng ta cũng muốn có tên đội!”.

Từng người từng người nói: “Phải, phải chúng ta cũng muốn có một cái tên đội!”.

Đàm Liên Hoa nói: “Tên đội là do các ngươi tự đặt!”.

Mọi người thảo luận nói một lúc rồi đưa ra quyết định: “chúng ta sẽ đặt tên đội này là Thất Quái Mầm Non!”.

Được rồi các người cứ mỗi ngày đến đây đấu với đội Võ Hưu Lâm, một ngày chỉ đấu một lần “.

Đội Thất Quái Mầm Non: “Hô to nói đã rõ”.

Thâm thoát thời gian trôi đã quá hai tuần, đội hình Thất Quái Mầm Non đã trở nên trưởng thành hơn, có một chút uy, một chút sát khí. Cả bảy người thân thể ai nấy đều rắn chắc riêng nữ nhân thì vừa dẻo vừa rắn chắc tất nhiên nước đã chắc chắn phải nhuộm màu vàng nâu vì trong hai tuần tập luyện ngoài trời!”.

Đàm Liên Hoa nói khi mọi người tập chung tại bãi sân như cũ: “Các người hãy chuẩn bị cho tốt vì ngày mai chính là ngày đấu với lớp khác, các người thắng hay thua đều được!”.

Đội Thất Quái Mầm Non hô to nói: “vâng “.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Bàn Bạc Với Nguyệt Nga chuyện thi đấu

Tác: “Trương Minh Hiếu, 14 tuổi rưỡi)

Về đến nơi biệt thự sang giàu của mình cũng với Manh Manh. Tiểu Minh khi bước vào trong nhà liền thấy Bạch Nguyệt Nga hân hoan bước đến bên nàng và nhìn nàng nói: “Lớp của nàng đã thắng hay đã thua?”.

Manh Manh mặt buồn nói: “lớp của thiếp đã thắng!”.

Tiểu Minh mặt không hiểu nói: “Lớp nàng thắng mà tại sao nàng lại không vui?”.

Nguyệt Nga nói: “Lớp ta thắng đồng nghĩa với việc sẽ phải đấu với lớp chàng, ta và chàng sẽ đánh nhau! Ta không muốn như thế!”.

Tiểu Minh nói: “Đây chỉ là cuộc thi thôi, nàng cứ việc thoải mái! Ta và nàng đánh nhau qua nhiều trận rồi, tại sao bây giờ nàng lại không muốn đánh nhau trong cuộc thi này!”.

Nguyệt Nga ích kỉ nói: “Ta muốn huynh chiến thắng, được sống đúng những gì mà thực lực của huynh đang có!”.

Tiểu Minh nói: “Nàng không cần lo, ta bây giờ thích sống một cuộc sống bình thường hơn. Cuộc sống này không phải lo nhiều chuyện, chỉ lo tập luyện, ăn chơi mà thôi!”.

Nguyệt Nga nói: “nhưng ta vẫn muốn chàng thắng!”.

Tiểu Minh nói: “Lớp ta thắng không thể nào! Bởi vì lớp ta toàn là hồn sĩ một ít thì đại hồn sư còn lớp nàng toàn nam nhân, nữ nhân lớn có cấp bậc từ hồn tôn trở lên không có cửa!”.

Nguyệt Nga nói: “nhưng nhưng...” chưa nói hết câu Tiểu Minh nói: “nhưng có huynh và Manh manh đứng không?. Muội nghĩ như thế là sai rồi! Một thắng ở lại lớp như anh, một người đầu năm vào là hồn sĩ thì làm sao có thể thắng được lớp trên! Ta chỉ năm xem diễn biến thôi, ta không thể chứng tỏ thực lực được. Ta của quá khứ không còn nữa, danh phận Tiểu Oa có lẽ mọi người đã quên! Muội cứ thể hiện hết sức mạnh của mình đi! Đến lúc đó ta sẽ đấu với muội và giả bờ thua cuộc!”.

Nguyệt Nga mặt khó chịu nói: “nhưng nhưng ta không thích như thế, ta muốn chiến thắng huynh bằng chính sức mạnh của ta!”.

Tiểu Minh nói: “Vậy thì ta sẽ đấu với muội nữa phần thực lực của mình kết quả thắng thua thì muội sẽ rõ!”.

Nguyệt Nga suy nghĩ nói: “vậy cũng được! Ta chỉ muốn chính sức mình đánh bại chàng dù chàng có yếu như thế nào đi nữa!”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Trận thi đấu chào mừng năm học mới (kết)

Tác: “Trương Minh Hiếu”.

Ngày hôm sau, đội Thất Quái Mầm Non đã tập chung đầy đủ tại nơi thi đấu vào lúc 10h. Tất cả giờ đây ai nấy đều mạnh mẽ tâm trạng hồi hộp, phấn khích!. Kinh Bạch Liên lúc này hai chân rung rung, người cứ giật giật cứ như là sắp ngã. Còn tên Trư Bao Bao hẳn bây giờ đã không còn mập mạp như trước nữa hẳn bây giờ mang đang về to người cao lên một tí có vẻ là tuấn tú một chút, hẳn ra vẻ quyết tâm lần này hẳn chắc chắn sẽ cố gắng hết sức mình hoặc có thể vượt qua giới hạn của bản thân để rồi nhất đi!.

Tiểu Minh thì đang vui vẻ cười cười nghĩ: “ta sắp được đấu với Nguyệt Nga rồi, chắc chắn lần này dạy dỗ nàng một tí mới được sẵn tiện kiểm tra thực lực của nàng đã tiến bộ chưa!. Mạnh Mạnh thì ngồi trên ghế chống cằm hai chân thì dùng đưa mắt thì nhìn lên trời, lâu lâu cái miệng lại chảy nước miếng ra trong như muốn cái gì đó!. Tên Quyền Ngọc Minh lúc này hẳn đã trong lực lượng hơn, không chừng đòn đánh thường của hắn có thể bằng quả tạ 50 kg. Kế Tiếp là tên Lưu Giang Hiệp, tên này hẳn có vẻ là mập lên được một tí, đôi chân của hắn rất săn chắc tất nhiên thân hình cũng vậy nhưng chân hắn có vẻ mạnh và lực lưỡng hơn phần thân. Trần An Bình thì trên này biết được cách kiểm soát cơn giận của mình trong lần này vẫn nhỏ con như ngày nào nhưng được cái thay đổi là thân hình săn chắc hơn trước rất là nhiều. Còn Lưu Giang Hiệp thì bớt lười đi, bớt thích chứng tỏ đi bây giờ hẳn khá là tự tin với thân hình mạnh mẽ của mình.

Đàm Liên Hoa nhìn các trò như vậy gật đầu và cảm thấy rất hài lòng. Chính nàng còn bất ngờ vì học trò của mình lại thay đổi nhanh mà chắc như thế. Nàng nhìn các trò tốt về hài lòng nói: “ Các người đã cảm nhận được những thành quả mà các người đã nhận được trong những ngày qua chưa?. Ngày mà các người đổ rất nhiều mồ hôi để luyện tập cực nhọc cường độ ngày càng tăng! Để rồi hôm nay chiến thắng hoặc có thể thua. Nếu các người thua các người có hài lòng về kết quả ấy không?. Các người nên chấp nhận thật tại vì sự thật không bao giờ là sai chỉ khi nào sự dối trá trở thành một sự thật thì nó mới sai!. Nào các người có hài lòng khi các người thua không!”.

Cả bảy người để cuối đầu xuống, Tiểu Minh cuối xuống bởi vì làm theo còn Mạnh Mạnh cũng vậy.

Đàm Liên Hoa nói: “ Thôi nào! Đợt tập huấn đó không phải là để các người đầu đầu trận ngày hôm nay mà để cho sau này các người ứng dụng! Các người buồn làm gì, công sức của các người bỏ ra tuyệt đối không phí chỉ khi nào bỏ rơi nó hoặc đi con đường khác mà bỏ đi công sức của chúng ta thì nó mới gọi là lãng phí!”.

Quyền Ngọc Minh nhỏ giọng nói vui vẻ: “ Thế ta cứ tưởng cô muốn tụi em chiến thắng qua cuộc luyện tập này!”.

Đàm Liên Hoa nói: “ Ta đâu có nói là các người phải dành chiến thắng trong trận chiến mà ta nói các người hãy cố gắng để chiến thắng. Ta nói rất rõ ràng cách người hãy chiến đấu hết những gì mình có được và giành chiến thắng hoặc thua hay chỉ là những trò đùa phô diễn để rồi thua?. Ta không muốn các người vì muốn chiến thắng mà quên đi bản thân, quên đi người mà từng giúp đỡ các người, nói chung khi chiến thắng nhiều lần các người sẽ quên đi rất rất rất là nhiều thứ. Ta ví dụ người sẽ quên đi tình cảm, quên đi người từ đâu đến để có được ngày hôm nay v...v.”

Trư Bao Bao vui vẻ nói: “ Vậy chúng ta chỉ cần cố gắng thôi! Kết quả thế nào cũng không quan trọng đúng không cô!”.

Đàm Liên Hoa nói: “ Không đúng, mà là ta muốn cách người phải chạm đến được cái giới hạn và vượt qua giới hạn đó, các người vượt qua thì càng tốt, ai không được thì đừng buồn và kết quả cũng là một yếu tố quan trọng nếu các người thắng sẽ có động lực tiên lên. Nếu các người thua sẽ ghi nhớ cái danh thua này và sẽ phấn đấu nhiều hơn. Nói chung cả hai con đường này đều giống nhau cả!”.

Đột nhiên có một vị nữ nhân ăn mặc quyền rũ hờ hững bước tiến tới đội Thất Quái Mầm Non do Đàm Liên Hoa quản lý nói nhỏ nhẹ, điệu đà: “ Xin mời các vị đi thi đấu ạ!”. Nói xong nàng ta cúi đầu xuống và xoay người lại và bước đều ra cửa.

Đàm Liên Hoa nói: “ Đi Đi thôi! Chúng ta hãy thể hiện cho tất cả mọi người biết: “ Lớp F1 của ta mạnh mẽ đến nhường nào! Dù có thắng hay thua cách người vẫn sẽ cứ luyện tập, chừng nào cách người đủ mạnh trở thành một đội đứng đầu hạng nhất của Tôn Nữ Viện này. Mà thôi các người làm sao mà được, thiên phú quá kém, lại lười nói tu luyện, có ta là cá người lên vèo vèo đó thấy không! Cho nên các người vẫn là nên tập luyện hết học kỳ này thôi ha ha ha!”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Phần Tiếp Theo (Tác xin lỗi mọi người vì không làm đúng !):(

Bước lên sân thi đấu cả đội Thất Quái Mầm Non mang tâm trạng hồi hộp, lo sợ khi đứng trước họ là lớp S. Hai đội lúc này đang nhìn nhau chăm chú. Đột nhiên vị trọng tài nói: “ Các vị đã quan sát đủ rồi, bây giờ tới phần các bị giới thiệu!”.

Bên kia nói trước. Một vị nữ nhân nói: “ Ta là Linh Diệp Hoa cấp độ hồn tôn hai trăm tuổi”.

Các khán giả hô lên: “Vị nữ nhân ấy sao mà đẹp thế, ta muốn bắt nàng về làm vợ quá đi! Hú hú đẹp lắm đẹp lắm!”.

Các khán giả nữ nói: “Ông trời thật bất công không cho ta được một phần như nàng nha.

!”.

Một nam nhân trong đào hoa lãng tử bước tới phía trước vuốt tóc lên nói: “ta là Ly Thanh Từ, cấp bậc hồn tôn mười chín tuổi!”.

Các khán giả nữ đột nhiên vào hét lên: “trong ca ấy tuần tú chết ta rồi a!!!!”.

Ly Thanh Từ thật tím khiến cho nhiều khán giả nữ “chết” vì sự quá hạnh phúc.

Một tên trong to con lực lưỡng hét to: “ta là Bình Phương Huyết cáo bậc hồn tôn hai mươi lăm tuổi!”.

Lại một cái mỹ nữ ôn nhu nói: “ta là Mỹ Đình Diệu, cấp bậc hồn tôn hai mươi tuổi”.

Các khán giả nữ nam hô lên: “Sao mà diệu dàng thế này, ta muốn có thể tử như thế này - ta muốn có được bí quyết đẹp, diệu dàng như thế”.

Một nam nhân trong cổ vẻ linh hoạt nói: “Ta là Từ Mã Ô, cấp bậc hồn tôn”.

Các khán giả hô lên: “kia có phải sát thủ nổi tiếng không, ta thật sợ hắn ta quá - Nhìn hắn Tuần tú mà ta thấy hắn rất là Tuần tua nha, ta yêu cái lạnh lùng huyền bí của hắn rồi a”.

Một vị tiểu cô nương nói: “Ta là Bạch Nguyệt Nga cấp bậc hồn tôn!”.

Mọi khán giả hét lớn lên: “Đó là thiên tài quái vật sao? Mười một tuổi mà đã lên đến hồn tôn! Ta thật là ngưỡng mộ và sùng Bái quá đi - “.

Một vị nữ nhân bước ra hừ nhẹ một cái nói: “chẳng qua là có gia tộc giúp đỡ mà thôi! Có gì to tát đâu!”.

Bạch Nguyệt Nga nói: “Đâu phải là do gia tộc ta giúp đỡ đâu!”

Vị nữ nhân kia nói: “không gia tộc chứ ai giúp ngươi, ngươi hãy cố gắng bịa ra cái sự thật nghe lọt tai đi “.

Bạch Nguyệt Nga nói: “Mi Anh Hoàng tỷ hãy nghe rõ đây: đó chính là tướng công Tiểu Minh của muội đã giúp muội thăng cấp!”.

Má tức thật, ngày nào cũng buồn ngủ!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Phần tiếp theo

Vào lúc này, cả khán đài ngạc nhiên nín lặng. My Anh Hoàng đột nhiên cười như điên vừa nói: “Ngươi nói cái gì? Tên đó giúp ngươi thăng cấp, thật là cười xiu luôn quá. Một tên ở lớp F cấp bậc thua xa ngươi làm sao chỉ ngươi được ha ha, nếu hắn có thì tại sao hắn lại phải vào lớp F chứ!..”

Bạch Nguyệt Nga nói: “Tỷ không tin thì ta không trách, nhưng tỉ có xem trận đấu kia không? Trận đấu của Thất Nữ Tôn Tiên đó!”.

My Anh Hoàng nói: “Ta có xem, rồi sao? Tên đó có liên quan gì?”.

Bạch Nguyệt Nga nhớ ra là phải giữ bí mật nói: “Ta có đi thi đấu trận đó!”.

My Anh Hoàng nói: “Truyện đó ta có đương nhiên biết! Ngươi nói chỉ có vậy thôi sao! Lời biện minh của ngươi về tên kia thật là làm ta ôm cái bụng mà cười quá ha ha “.

Tiểu Minh thấy Nguyệt Nga khuôn mặt có buồn hắn nói: “Tỉ nữa hai chúng ta chiến đấu thế nào? Nhưng ta nói trước dù kết quả thế nào ta cũng sẽ phải chịu thua. Đó không phải là vì tiền mà là vì ta muốn ở lớp này cũng Mạnh Mạnh để chăm sóc, quan sát muội ấy “.

My Anh Hoàng tự tin nói: “Ta không cần biết, ngươi làm gì, ta chỉ biết ngươi thua ta là đều chắc chắn!”.

Tiểu Minh vừa định đáp lại, vị trọng tài nói: “Này các ngươi đã nói đủ chưa? Các ngươi có biết này giờ các ngươi đã làm các khán giả chờ mong và làm mất thời gian của chúng ta không, ta mặc kệ các ngươi đã chuẩn bị hay chưa! Ta bây giờ xin tuyên bố trận đấu chính thức bắt đầu!”

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Đấu với my anh hoàng!(1)

Lúc này, cả hai đội đều vào thế phòng thủ trong rất chắc chắn nhanh nhạy. My Anh Hoàng bước ra nói: “Nào ngươi có dám bây giờ ngươi và ta đấu với nhau không! Tất nhiên sẽ không có sự can thiệp của đồng đội ta!”. Nói xong nàng quay lại phía đội mình nói: “đứng không mọi người!”.

Cả năm người đều đồng thanh nói: “Đúng, chúng ta sẽ chờ “. Còn Manh Manh thì lưỡng lự.

Tiểu Minh chấp nhận và nói với Manh Manh: “nàng đừng lo ta sẽ chiến thắng!”,

Bỗng nhiên hệ thống vang lên” Ting “

“Ký chủ có nhiệm vụ, ký chủ có nhận không?.”

Tiểu Minh đang vội nên đồng ý định để dành để làm nhiệm vụ. Đột nhiên hệ thống nói luôn nội dung nhiệm vụ tại đây:” ký chủ phải thể hiện sự bá đạo của mình vì vậy hãy chiến thắng My Anh Hoàng trong bốn chiêu. Phần thưởng: 50 viên tiểu ếp (1000 exp). Ba trăm vàng, 5 k tích phân “.

Tiểu Minh thở dài nói: “ hey sao lại là lúc này!”,

My Anh Hoàng nghe vậy liền nói: “ Sao vậy? Ngươi định viện cớ là đau bụng để bỏ đi sao?”.

Tiểu Minh nói: “ nào lên đi!”.

My Anh Hoàng nhìn Tiểu Minh chưa xuất hồn hoàn ra nói: “Ngươi bị dần à, mau xuất võ hồn của ngươi ra mau!”.

Tiểu Minh nói: “ngươi cứ đánh nhiều chuyện làm gì?”.

My Anh Hoàng nói: mọi người ở đây đã nghe tên đó nói hết chứ! Ta có quýnh hấn thua trong tình trạng như thế này thì đừng bảo sao ta ăn hiệp tên đó!”

Tiểu Minh nhìn My ánh Hoàng nói: “Tới đây nào con cáo lừa!”.

My Anh Hoàng mặc kệ xuất võ hồn thứ nhất ra. Nàng ta bây giờ xuất hiện hai cái móng vuốt rất to lớn, nàng ta đột nhiên nhảy thẳng vào nơi Tiểu Minh. Tiểu Minh cũng thấy thế liền dùng nắm đấm nhọt bé của mình đánh lại.

“Phụt “ tiếng máu chảy ra từ một trong hai người.

Lúc này, xung quanh bỗng nhiên cười thật to! Bên đội Thất Quái Mầm Non ai nấy đều lộ ra khuôn mặt kinh hãi lo sợ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Trận Đấu Với My Anh Hoàng (Kết)

Lúc này, Tiểu Minh đang ôm ngực miệng phun ra máu, cứ như sắp ngục ngã. Còn My Anh Hoàng nàng ta cũng có máu trên môi nhưng không nặng bằng Tiểu Minh.

My Anh Hoàng cười nói: “Ha ha, ngươi thấy sự lợi hại của ta chưa”.

Tiểu Minh bất ngờ nói: “Tại sao dưới cú đánh 50 phần trăm sức mạnh của ta ngươi lại không ngất và tổn thương?”.

My Anh Hoàng ánh mắt đề phòng nhìn Tiểu Minh nói: “Đó chính là 50 phần trăm sức mạnh của ngươi sao?”. Nàng ta nghĩ: “Không lý nào dưới sức mạnh áo giáp phản đòn đánh của ta, lại không phản hết 50 phần trăm thực lực của tên này! Nếu hấn đánh hết sức lẽ nào áo giáp bị vỡ và cả ta cũng tàn phế sao?”.

Tiểu Minh nói: “Đúng! Ngươi chịu thua đi, ta không muốn làm người nát thân thể!”.

My ánh Hoàng nói: “Ta không sợ! Nào đấu tiếp đi nào!”.

Tiểu Minh với tình trạng này người ta cứ tưởng là sẽ ngục đi nhưng không hẳn bình thường trong rất là phi thường. Mọi người ngạc nhiên và nhìn nhau nói: “hắn là quái vật sao? Chịu lực của hồn tôn mà vẫn còn bình thường như chưa có gì xảy ra sao?”.

My Anh Hoàng bất ngờ, lo sợ hỏi: “Ngươi không bị làm gì sao?”.

Tiểu Minh nói: “Ta không bị gì cả, cảm ơn ngươi quan tâm!”.

My Anh hoàng tức giận nói: “Ta chỉ là sợ ngươi bị thương quá rồi ngất đi mà thôi! Đến lúc đó sẽ chân lấm!”.

Tiểu Minh nói: “trong một chiều này ta sẽ làm ngươi ngất đi!”.

Tiểu Minh triệu hồi vũ hồn giường ngủ ra khiến ai nấy đều kinh ngạc! Mọi người xì xào: “hắn như vậy đã là hồn tông sao?”.

Một vị giám khảo ngồi trên kia là lên: “Thiên tài, đúng là thiên tài!”.

My Anh Hoàng trong kinh ngạc nói: “Không thể nào! Ngươi là hồn tông sao?”

Cả đội Thất Quái Mầm Non mắt sáng đầy ngưỡng mộ nhìn về phía Tiểu Minh: “Hoá ra Tiểu Minh lại là hồn tông, ta thật là không bằng một phần của Tiểu Minh”.

Cả 5 người đội bên kia đặt dấu chấm hỏi trong đầu rằng: “Thiên tài như thế này tại sao lại vào lớp F!”

My Anh Hoàng nói: “Từ đầu ngươi đã chắc chắn phần thắng!”

Tiểu Minh nói: “Cũng có thể!”

Tiểu Minh lại nói: “bây giờ ta sẽ kết thúc cuộc chiến này ngay tại đây!”.

“Đứng im “ Tiểu Minh hô to nói.

Đột nhiên My Anh Hoàng không thể cử động được! Nàng ta đứng im như tượng. Tiểu Minh nhanh chóng dùng tốc độ nhanh nhất tiến lại nàng và đánh vào gáy làm nàng bất tỉnh. Những khán giả và mọi người đều bất ngờ và hỏi: “. Trận chiến kết thúc nhanh như vậy sao!”.

Nguyệt Nga nói: “Tại sao ta chưa thấy chàng thi triển chiêu mà!”.

Tiểu Minh nói: “Ta đã thi triển rồi! Ngay từ lúc nói chuyện ta đã rải cát hạt điều khiển vào trong não của nàng ta!”.

Tiểu Minh nói: “Ta đã thắng rồi nàng vui chứ!. Bây giờ nàng có muốn cùng ta độ sức không!”

“Ting “

“chúc mừng ký chủ đã hoàn thành nhiệm vụ, hệ thống đã gửi phần quà vào tương của ký chủ!”.

Nguyệt Nga nói: “Ta không đủ tư cách để đấu với chàng nên ta đành từ bỏ “.

Tiểu Minh nói: “Vậy được! Trọng tài ta xin dừng cuộc chơi!”.

Mọi người ngạc nhiên, vị trọng tài hô to nói: “hả?”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Trận chiến giữa lớp F1 và S1

Mọi người lúc này như không tin vào lỗ tai của mình. Với trọng tài nói: “ngươi nhận thua thật chứ!”.

Tiểu Minh nói: “Thật “.

Tất cả mọi người trong Thất Quái Mầm Non đều ngỡ ngàng và thất vọng trừ Mạnh Mạnh ra. Các khán giả trên khán đài chửi: “Tên nhát gan không dám thi đấu! Tên nhát gan!”.

Trọng tài đành phải làm theo quy tắc nói: “Vậy ta xin tuyên bố Tiểu Minh bị loại và My Anh Hoàng cũng bị loại!”.

Tiểu Minh bước xuống võ đài bình thần nhìn mọi người trong Thất Quái Mầm Non nói: Ta đã làm xong bổn phận của ta, tiếp theo là nhờ vào các người!”.

Mọi người tỏ vẻ vô cùng thất vọng rồi bỗng nhiên lạc quan một tí nói: “ chúng ta sẽ nhất định kéo theo một người trước khi bị loại!”.

Tiểu Minh cổ vũ: “Được rồi, các người hãy cố lên!”.

“Đừng!” Trời đang nắng, trong xanh bỗng nhiên xuất hiện nhiều đạo thiên lôi đánh xung quanh Tiểu Minh vòng tròn. Tiểu Minh bước ra và phá vỡ nó nhưng tài nào phá được. Hấn sức hết mình phá vỡ đạo thiên lôi nhưng không tài nào phá vỡ được.

“Đừng “ một đạo thiên lôi trong rất dày và đầy sát khí đánh thẳng vào đỉnh đầu Tiểu Minh. Mạnh Mạnh thấy vậy sợ hãi lao vào nhưng không cách nào phá được, đạo thiên lôi đánh trúng nàng nhưng nàng ta không bị gì cả. Tiếp theo đó Bạch Nguyệt Nga cũng vào đỡ nhưng nàng ta lại bị ngắt xi.

Các đạo thiên lôi dần dần mất đi và Tiểu Minh biến mất!.

Mọi người lè khản dài tỏ vẻ lo sợ vừa hài hứng nói: “ Tên tên đó bị gì vậy! Ta chắc chắn là do ông trời trừng phạt tính nhát gan của hấn, ha ha “.

Mạnh Mạnh bỗng hét lên: “ Không! Huỳnh đã biến mất thật rồi sao!”. Nàng ta không cảm nhận được sự hiện diện của Tiểu Minh tại thế giới này.

Đội Thất Quái Mầm Non gần như tuyệt vọng, đứng hình nhìn Tiểu Minh biến mất, tất cả mọi người đều quỳ xuống. Vị trọng tài cũng bất ngờ và nói: “ Ta biết các người cứu người là tốt nhưng luật vẫn là luật vậy nên cả hai người các người loại!”.

Nghe tin ấy công đội thất quái mầm non hết sức tuyệt vọng. Trêu Bao Bao đột nhiên nói giọng đầy u ám nói: “ Ta xin nhận thua”. Lần lượt lần lượt từng người đều nói xin nhận thua. Cuộc chiến đấu trở nên âm u đầy tuyệt vọng đối với thất quái mầm non. Bên đội kia không vui mà cũng không buồn, nói: “ chúng ta đã thắng rồi! “.

Vị trọng tài nói giọng vui mừng: “ Lớp S 1 đã giành chiến thắng!”.

Cả mọi người trên khán đài không một tiếng hô hoang, không một tiếng vỗ tay. Vì họ chưa chứng kiến cảnh đánh nhau của hai đội. Đây có lẽ là trận đấu nhanh nhất và buồn nhất và bất ngờ nhất.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Đây là đâu và ta là ai ?

Tiểu Minh mở mắt ra thấy xung quanh mọi thứ đều xa lạ, hấn thăm nghĩ: “ Đây là nơi nào? Sao ta cảm thấy rất quen thuộc nha nhưng không phải địa điểm này! À mà ta chết rồi sao?. Sao ta có thể lơ lửng thế này?”. Hấn ngồi suy nghĩ nguyên nhân tại sao hấn lại bị đưa đến đây suy nghĩ một hồi hấn chợt nhớ ra và gấn tự hỏi: “ Minh là ai?”. Hấn bắt đầu cảm thấy lo sợ, sợ hãi, hấn cố gắng moi móc những Thông tin mà hấn nhớ. Lúc này hấn chỉ nhớ hấn đã bị các đạo thiên lôi đánh rất mạnh vào người hấn. Khiến hấn bất tỉnh và khi mở mắt ra hấn ngay tại nơi đây.

Hấn đi loanh quanh. Hấn thấy một cậu nhóc và một cô gái từ hai hướng bước đến hấn. Khi hai người bước lại gần hấn. Hai người đồng thanh nói: “ Chào mừng người Tiểu Minh chúng ta triệu hồi người tới đây mục đích là để khảo sát người thích làm thần gi!”.

Tiểu Minh bất ngờ nói: “ Ta là Tiểu Minh sao? Mà các người là ai? Có phải là người quen của ta không?”.

Hai người nhìn nhau tỏ vẻ lo sợ nói: “ chẳng lẽ người lại bị mất trí nhớ? “

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Thế giới gì đây?

Cả hai vị thần siêng năng và thần lười đều bất ngờ khi Tiểu Minh bị mất trí nhớ. Hai vị thần nhìn nhau rồi gật đầu. Cả hai tiến tới đứng hai bên của Tiểu Minh. Hấn vỗ ngực nhìn qua nhìn lại hai người.

Cả hai người búng tay thật mạnh âm thanh vang lên dần. Tiểu Minh trong đầu đầy chấm hỏi, hấn nói: “ hai người đang làm gì ta?”.

Cả hai vị thần đều bất ngờ nói: “ngươi vẫn chưa nhớ lại ký ức sao?”.

Tiểu Minh nói: “Ta vẫn chưa!”

Hai vị thần tỏ vẻ lo lắng, một lúc sau cả hai người lại gật đầu. Vị thần siêng năng nói: “ngươi hãy ngồi xuống đi!”.

Vị thần lười biếng nói: “ký ức của ngươi đã bị trôi dạt vào một thế giới nào đó, vì vậy chúng ta sẽ đưa ngươi đến thế giới đó để tìm lại ký ức! Ngươi hãy nhớ sức mạnh thể chất và tinh thần của ngươi là gần như là mạnh nhất ở đó! Vì vậy hãy cố gắng tu luyện và thu thập thông tin ký ức của ngươi!. Ta chỉ có gợi ý cho ngươi là ký ức của ngươi nằm ở phía Bắc của thế giới đó. Bây giờ thì tạm biệt “.

Tiểu Minh chưa kịp phản ứng thì bị hai người làm phép cho qua thế giới nào đó.

Xuất hiện trước tất cả đám sống ở thế giới này, mọi người nhìn với cặp mắt khinh bỉ, còn Tiểu Minh nói: “Wow sao mà ở đây toàn là người đẹp thế này!”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: 1 Thỏi vàng đổi được cả gia tài và căn nhà !

Hắn lúc này, đã nhớ ra mình là ai nhưng không thể nhớ được mình từ đâu mà sinh ra hay các kỹ năng chiến đấu hắn chỉ nhớ mình có võ hồn Thần Cấp Giun Long, hắn không biết võ hồn này từ đâu mà có. Hắn ngần đầu thì thấy mọi người xung quanh đang nhìn chăm chú một cách khinh bỉ. Hắn trong đầu không biết gì liền đứng dậy phui bụi, hắn bây giờ không biết nên đi đâu. Hắn chợt nhớ lại, vị thần có nói: “hãy đi về phía Bắc. Hắn dọc đường hỏi phía Bắc nằm ở đâu, hắn hỏi như vậy cho chắc chắn vì thế giới này khác với các thế giới khác. Hắn cứ tiến và tiến về hướng Bắc, hắn lộ bộ cảm thấy mệt mỏi liền thò tay vào túi, hắn bất ngờ khi phát hiện trong túi mình có 10 thỏi vàng!. Hắn tự hỏi: “Thỏi vàng này đây ra?”. Hắn một hồi suy nghĩ không ra liền mặc kệ. Hắn dừng lại tại một nơi có ghi là: “Đổi các vật thành tiền “.

Tiểu Minh bước vào cửa tiệm thì thấy một tên trong gầy nhưng khuôn mặt lại trong rất là Tuấn tú nói: “ngươi tới đây để đổi mỹ phẩm làm đẹp à?”.

Tiểu Minh nói: “Ta tới đây để đổi tiền! Nhưng ngươi nói ở đây đổi mỹ phẩm, đành vậy ta đi “.

Nam nhân trong rất là tuấn tú nói: “khoan khoan, ngươi hãy nói món đồ mà ngươi muốn đổi “.

Tiểu Minh lấy ra một thỏi vàng đặt trên bàn rồi nói: “cái này bao nhiêu tiền?”.

Người Nam Nhân nói: “đại gia có chắc là đổi thỏi vàng này cho ta?”.

Tiểu Minh nói: “Đúng!”

Người nam nhân mắt sáng nói: “vậy cả gia tài này cho đại gia đó! Ta biết nhiều đó chưa có đáng giá lắm so với thỏi vàng này! “.

Tiểu Minh nói: “Không sao! Ta bây giờ không có tiền mà chỉ có cục vàng vàng như này thôi!”.

Người nam nhân nói: “Đại gia đợi ta một tý!”.

Một lúc sau người nam nhân trong rất là tuấn tú kia bước ra đem theo một sấp giấy tờ nói: “Xin mời đại hía ký tên! Căn nhà và cả gia tài này là của ngài! Bây giờ ta đi đây!”.

Tiểu Minh ngạc nhiên nhìn người nam nhân kia chạy thật nhanh về hướng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Vào học tại học viện đẹp tài thần

Tiểu Minh ngờ nhắc nhìn tên chủ quán chạy đi trong vui vẻ, hắn bây giờ nhưng vào tờ giấy cầm bút mình lên và ký tên mình vào tờ giấy. Nhưng trong lúc ký tên trong đầu hắn lại xuất hiện hai chữ khác nhau nhưng lại là trên hắn. Hắn không biết nên lấy đại một tên. Ký xong hắn lấy mấy tờ giấy cất vào một

nơi chỉ có hần biết. Hần đi xung quanh xem căn nhà này, hần lúc này trong không cảm thấy thoải mái lắm, hần nghĩ nơi này vẫn rất nhỏ so với nơi mà hần từng ở trước kia. Sau khi quan sát căn nhà xong hần lại nghĩ mình nên kinh doanh cái gì đây?. Hần suy nghĩ rất là lâu và đã đưa ra kết luận rằng là hần sẽ kinh doanh nhà trọ. Không hiểu sao trong lúc nghĩ hần lại có cảm giác không muốn làm gì nhưng phải kiếm ra được tiền nhưng một chút siêng năng của hần lại hiện lên. Hần đã quyết định rằng ngày mai hần sẽ khai trương nhà trọ này. Và bây giờ hần bước ra khỏi căn nhà đấy. Điều đầu tiên hần muốn tìm hiểu là đây là đâu và thứ hai là cách tu luyện ở thế giới này như thế nào? Và các điều còn lại hần chưa nghĩ tới. Hần dạo bước một hồi thì thấy ở đằng kia có rất nhiều người nam nữ tập chung đông đúc, hần bước vào đám đông một cách nhẹ nhàng. Hần nhìn theo hướng mọi người thì thấy một tờ giấy ghi là: “tuyển 10 học viên xuất sắc, không lấy học phí nhà trường sẽ bao nuôi “. Hần lúc này loé lên được ta tưởng rằng: “ Ta muốn biết được thông tin ở thế giới này thì phải vào trường học!”

. Thế là hần quyết định đi học, hần có cảm giác sao mà quen thuộc đối với hần. Một người nữ nhân trong quý tộc mặt đẹp nói: “ Trường này đối với quý tộc nhỏ bé như ta, thật là không có khả năng nhập học a, vào trường này ta chắc chắn trở nên giàu có và ta sẽ trở nên đẹp nhất trong 10 vạn người nếu đạt được xuất 10 người này của học viện Đẹp Tài Thân. Thế là hần càng tâm vẫn hơn, chắc chắn nhập học vào trường này.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Hệ Thống Thánh Lười xuất hiện

Tiểu Minh đi về nhà, hần lúc này trong lòng biến nằm tại giường. Hần nhìn lên trên đột nhiên một cảm xúc mãnh liệt hiện lên trong tâm trí hần. Cảm giác từ con tim, từ những ký ức về một cô gái mà hần đem lòng yêu cứ ủa về nhưng hần không tài nào nhớ tên của nàng được.

Hần trầm trách hai vị thần: “ Hai vị thần các ngươi tự nhiên triệu hồi ta rồi làm ta bị mất trí nhớ rồi phải bắt ta đi tìm mảnh ký ức là thế ế nào? Trong khi đó còn không cho ta cái gì trợ lực cho ta hết lấy gì ta tìm đây?”.

“Ting “

“ Ai nói là không có ai giúp ký chủ, có ta đây”.

Tiểu Minh nói: “ ngươi là ai?”.

“Ting “.

“ Ta là Hệ Thống Thánh Lười được Thần Lười tạo ra?”.

“Ting “

“ Trừ 10 tích phân “.

Tiểu Minh nói: “ Vậy ngươi có thể giúp gì cho ta?”.

“Ting “

“ Ký chủ có nhiều tích phân thì hệ thống chuyện gì cũng làm được”.

“Ting “

“ Trừ 100 tích phân “.

Tiểu Minh nói: “ Tích phân là gì?”

“ zTibg”

“ Là những gì hệ thống đã trừ, như vậy nè”.

“Ting “

“ Đã trừ 1000 tích phân của ký chủ “.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 94: “ ting! cái gì hệ thống cũng không biết ở thế giới này “

Tiểu Minh lúc này nổi điên vô cùng hấn nói: “Dm cái hệ thống, tại sao cứ hỏi một câu hỏi mi lại trừ tiền của ta?”.

“Ting”

“Cái này hệ thống đã giải thích cho ký chủ trước kia rồi!”

“Trừ 100 tích phân “.

Tiểu Minh hét lên: “Ôi, Ôi thánh thần thiên địa ơi ra đây mà xem cái hệ thống này bóc lột ta nè!”.

Tiểu Minh nói: “Ngươi có công dụng gì?”.

“Ting “

“Hệ thống có rất nhiều công dụng nha, như làm cho ký chủ ngủ một cách nhanh chóng, và điều đặc biệt nhất là hệ thống cái gì cũng có thể làm được!”.

“Ting “

“Khấu trừ 100 tích phân “.

Tiểu Minh không cảm thấy gì vì hấn đây là câu hỏi chính đáng với việc khi nghe câu:” hệ thống cái gì cũng làm được “. Thì hấn mắt sáng suy nghĩ một hồi rồi nói: “Này hệ thống mau cho tăng lên lv max cấp ở thế giới này đi! “.

“Ting”

“Ký chủ thật thông minh, nhưng hệ thống không thể dù bất cứ trường hợp nào!”.

Tiểu Minh nói: “Vậy cho ta lĩnh ngộ được công pháp mạnh nhất ở cái thế giới này đi!”.

“Ting”

“Ký chủ thật là biết nghĩ cho tương lai nhưng hệ thống không thể! Vì ký chủ bắt buộc phải tìm ra nó và lĩnh ngộ “.

Tiểu Minh nói: “Cái gì ngươi cũng không làm được, vậy liền biến cho ta 10 vàng đi “.

“Ting “

“Ký chủ có chắc chứ! Ta thấy trong kho ký chủ có rất nhiều vàng”.

Tiểu Minh nói: “Kho? Kho nào? Ta làm gì có kho?”.

“Ting “

“Ký chủ hãy nói thăm kho đồ là kho của ký chủ tự động hiện lên!”.

Tiểu Minh làm theo và hấn hết sức bất ngờ với việc trước mắt của mình. Hấn nhìn góc bên phải thì hấn thấy mình có 100 vạn vàng, kế bên là 1000 tích phân, trong kho có mấy món đồ linh tinh để chứ không dùng được trừ mấy lọ thuốc.

Hấn hô to lên nói: “Wao cái này thật là tiện lợi nha!”

Tiểu Minh một hồi nghịch cái kho chứa thì hấn lại hỏi hệ thống: “Này hệ thống ngươi có biết thông tin nào về thế giới này?”.

“Ting “

“Hệ thống không biết”

Tiểu Minh nói: “Thế còn cách tu luyện ở thế giới này?”.

“Ting “

“Hệ thống không biết “.

Tiểu Minh hấn lại hỏi những câu nói về thế giới này nhưng hệ thống lại lần lượt thông báo rằng: “Hệ thống không biết!”.

Tiểu Minh hần hét to: “Thế người biết cái gì về cái thế giới này?”.

“Ting “

“cái gì hệ thống cũng không biết về thế giới này “.

Nghe xong hần bắt lực quỳ xuống, hần nói: “Chẳng lẽ hai vị thần đó cho ta một cái phế vật hệ thống?”.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Khai trương quán Tứ Phương Tụ

Ngày hôm sau, Tiểu Minh hần thức dậy liền chuẩn bị kế hoạch khai trương quán. Hần nghĩ mãi nghĩ mãi không ra mình nên trang trí cái gì và làm gì. Hần đành phải đặt một thoi vàng ngoài cửa trên bàn kê bên đó ghi dòng chữ tuyển nhân viên làm hết tất cả mọi việc lương một tháng 10 vàng.

Năm phút sau, tất cả mọi người tấp nập tề tụ tại quán của hần. Hần đứng trên lầu thấy như vậy liền có chút bất ngờ, hần nghĩ: “Ở thế giới này, vàng là thứ quan trọng lắm sao? Thật là kỳ lạ, ta nhất định nhập học và tìm hiểu ra thế giới này mới được “. Hần bước xuống lầu, bước tới cánh cửa và từ từ mở cửa. Cánh cửa mở ra, mọi người ai nấy đều xông vào, mặc kệ hần mà cứ đi vào. Hần có khi bị người đụng chùng chùng nhưng hần lại không ngã mà người kia lại ngã, giương như mọi người không biết đến sự hiện diện của hần. Bỗng một người nam nhân Tuấn tú lẳng từ cầm quạt bước ra nói to: “Nào, nào mọi người! Chúng ta chưa biết ai là chủ của quán này và quy định ra sao mà đã nhao nhao vào đây, nếu như thế này người ta cứ tưởng là chúng ta tập thể ăn cướp đấy”.

Tiểu Minh trong vai về tiểu nam nhân mười một tuổi bước ra từ đám đông nói: “Đứng, đứng vị ca ca này nói rất hay! Chủ quán đã tới trước mặt các người mà các người lại xem như không thấy?”.

Mọi người nghe xong nhom nhao bàn tán:” chủ quán đã có ở đây ngay từ đầu sao? - Người có có phải là chủ quán? - người có phải không - không phải người thì là ai là chủ quán!”.

Tiểu Minh che cái mặt thất vọng lại thảm mắng: “Người ở đây trong đẹp thế này mà đầu óc chẳng sáng lên được tí nào!”.

Hần hét lên: “Các người im hết cho ta!!!! Ta người đứng trước mặt các người là ta chủ quán! Các người đều loại! Về hết về hết đi!”.

Mọi người nhìn Tiểu Minh với con mắt đã nghi, bỗng có một người từ trong đám đông nói: “Thằng nhóc này người định lừa gạt mọi người à, kêu chúng ta về hết há chẳng phải người sẽ được nhận vào làm sao?. Mọi người đều tức giận nói: “Phải Phải!

Người định dụ dỗ chúng ta à? Người còn non lắm!”.

Tiểu Minh chắc chắn hét lên: “Ta bây giờ loại

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Khai trương Tứ Phương Tụ (kết)

Hần hét to lên: “Bây giờ tất cả các người đều loại hết! Ta là chủ quán này! Các người bây giờ không tôn trọng ta mà ngược lại xem ta có cũng như không! Sau này nếu nhận một trong số các người vào làm há chẳng phải các người sẽ leo lên đầu ta ngồi sao! “,

Cũng vị thanh niên Tuấn tú cầm quạt bước ra từ đám đông: “Như vậy không hợp lý cho lắm, cậu nhóc trẻ người dãn giấy tuyển rồi đuổi về hết sao? Bây giờ cậu hãy ra đề kiểm tra đi! Ai qua được thì nhận làm!”.

Tiểu Minh hần bình tĩnh lại nói: “Các người bây giờ tự nhận mình không có đầu óc kinh doanh mà có sức thì ở lại, còn những ai không có hai điều trên thì ra về! Ta nói trước làm ở đây rất cực nhọc! “.

Một số người đột nhiên xoay người lại và rời đi. Hần nhìn trong căn phòng này đến ngoài thấy số người giảm đi một ít. Hần nói: “Các người ai có sức lực mà không có thông minh thì đi qua bên kia!”.

Bỗng nhiều người bước qua bên kia, hấn bắt ngờ nghĩ: “ chẳng lẽ người ở đây lại không có não? “.

Tiểu Minh nói với những người còn lại ở trước mặt hấn: “ Bây giờ sẽ bắt đầu bài kiểm tra! Những ai không nghĩ bài kiểm tra của mình trên tám thì đi về!”. Lại một lần nữa tập nập người đi ra. Hấn nhìn lại bây giờ thì loáng thoáng có ba người.

Hấn nói: “ Ba người các ngươi ta đều nhận! Không cần kiểm tra! Ta biết các ngươi như vậy liền là do sự tự tin và thực lực của các ngươi hoặc chỉ là một kẻ giả dối!”.

Đợi đến buổi chiều thì bên kia do máy làm bài kiểm tra cuối cùng cũng đã xong kết quả là chỉ có 10 người đậu so với một ngàn người.

Hấn nhìn sơ sơ thì thấy một người nam nhân tuấn tú cầm quạt khi này. Hấn nói: “ Ngươi không được chọn! Tại sao lại đứng đây?”.

Người nam nhân đó nói: “ Ta là Lý công tử tên thật là Lý Mộ Thạch, ta tới đây chỉ là xem thú vui mà thôi!”.

Tiểu Minh hấn cười nói: “ Vậy à, xin mời Lý công tử ra ngoài! Không tiễn”.

Lý Mộ Thạch đột nhiên cười to nói: “ Ha ha ha, ngươi được lắm! Ta thích ngươi rồi. Từ đó đến giờ chưa có ai dám bắt kính với ta cả! Hẹn ngươi một ngày nào đó gặp lại”

Tiểu Minh nhìn các nhân viên nói: “ Hôm nay các ngươi chính thức làm việc, các ngươi hãy làm món cơm chiên hay mỳ xào, mua rượu nữa. Còn ba người các ngươi mau giúp ta quản lý của tiệm, nếu phát đạt ta tăng lương cho tất cả các ngươi!”.

Các nhân viên hô to nói: “ Vâng thưa xếp!”.

Thế là quán Tứ Phương Tụ đã khai trương trong sòng khách.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Tranh giành xuất 10 người

Ngày hôm sau, vào lúc 3h 30 buổi chiều hấn để lại mọi công việc lại cho nhân viên của hấn. Hấn bắt taxi và đi đến nơi tuyển học viên. Đến nơi, hấn bước xuống xe thì thấy nơi đây rất là đông người. Hấn nhìn thấy có rất nhiều người gục ngã dưới đất. Hấn lấy làm lạ, hấn nghĩ: “ chẳng lẽ qua cửa này ta liền qua ải? Nhưng làm sao để qua?”. Hấn nhìn một người vận cái gì đó từ một người bình thường trở nên đẹp lạ thường. Làm xong, tên đó chậm chậm bước vào nhưng như không thể qua dễ dàng.

Hấn nghĩ: “ Ta một cái cũng không biết khi này tên đó hấn vận cái gì? Thì làm sao mà ta có thể qua được?. Hấn trầm tư suy nghĩ rồi một hồi gật đầu, hấn đứng dậy tiến lại gần cánh cửa kia. Hấn bắt đầu triệu hồi võ hồn của mình ra nhưng không được. Hấn đành phải tự chính sức lực của mình mà qua. Hấn đứng đo tiến lại gần hơn cánh cửa, và khi hấn ở giữa lại không có cảm giác gì. Lúc này hấn bắt đầu tự tin lên đồng đặc bước qua. Hấn đã qua được, trong lòng tràn đầy vui sướng sướng. Hấn hướng mặt lên thì thấy các thí sinh và các ban giám khảo chăm thi đang ngồi tại một cái ghế sang giàu và cái bàn cẩm thạch. Khoảng ba mươi phút sau, một vị giám khảo nam nói lớn: “ Các ngươi đã qua được cửa ải một vậy thì các ngươi liền tốt. Bây giờ chúng ta cho các ngươi nghỉ ngơi một tí “.

Tiểu Minh trong đám đông thắc mắc hỏi: “ Các bị ban giám khảo đây có biết cửa khu vực kiểm tra cách nào có thể qua được?”.

Mọi người lớn tiếng cười nói: “ ha ha ha, tên này không học mẫu giáo!”

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 98: Và bắt đầu học lại lớp một trong trường

Hấn không hiểu gì hỏi: “ Tại sao các ngươi lại cười ta?”.

Mọi người lại cười hấn, những tiếng xì xào vàng lên. Một người đàn ông ăn mặc chỉnh tề: “ E hèm, các ngươi im hết cho ta!”.Lời nói vừa dứt các học sinh đều im phăng phắc. Người đàn ông ấy tiếng lại gần trước Tiểu Minh hỏi: “ Ngươi bao nhiêu tuổi?”.

Tiểu Minh không ngừng ngại nói: “ Ta cũng không nhớ ta bao nhiêu tuổi nữa “.

Người đàn ông bỗng thở dài nói: “Vậy ngươi đã từng được đạo tạo qua trường lớp nào không?”. Tiểu Minh hần nói: “Cái này ta lại không nhớ!”.

Người đàn ông ăn mặc lịch sự chỉnh tề đó khuôn mặt tức giận, nổi nhưng: “Ngươi cái gì cũng không biết! Thôi được rồi vẫn là ngươi nên đi về!”.

Tiểu Minh bức xúc nói: “Ta vẫn là chưa kiểm tra cái gì, thế sao vị này đây lại muốn đưa ta về!”.

Người đàn ông đánh đúng tâm lý của hần nói: “Thế ngươi có biết cách tu luyện ở thế giới này?”.

Hần nói: “Cái này sau này ta sẽ biết!”.

Người đàn ông cười to: “Ha ha, thế mà ngươi cũng đi lấy xuất đi học vào trường này? Chưa trải qua trường lớp, trura được ai chỉ cách mà dám vào đây đề thi! Với lại nơi đây chỉ dành cho những người trên 15 tuổi thôi! Nhưng ngươi ta đoán chừng 10 ->12 tuổi mà thôi”.

Tiểu Minh tức giận nói: “Không cho thi thôi! Ta đi về!”. Tiểu Minh hần tức giận bước đi âm thầm tiến về hướng cổng. Trong lúc hần dậm chân một cách mạnh, tất cả đồ đạc đều rung chuyển, tại nơi hần dậm chân thì mặt đất bị rạn nứt và thành một khoảng trống hố sâu.

Người đàn ông ăn mặc chỉnh tề đó và mọi người nhìn thấy một mảng như thế thì há hốc mồm. Đâu ai nghĩ được một cậu bé 10 tuổi đến 12 tuổi lại có sức mạnh thể lực lớn như vậy?”. Người đàn ông vỗ và chạy đến hướng Tiểu Minh vừa chạy vừa kêu.

Tiểu Minh hần có người gọi tên mình và hần quay người lại coi ai gọi tên mình. Thì thấy tên đàn ông đó chạy đến hần. Hần lúc này mặt mày ủ rũ tức giận vô cùng.

Người đàn ông cũng bắt kịp Tiểu Minh. Người đó nói: “Cậu bé! Ngươi có đồng ta nhập học lớp 1 vào trường ta không. Ta có thể bao nuôi ngươi, cho ngươi nơi ở?”.

Tiểu Minh đắn đo suy nghĩ, nhưng một hồi quyết định. Hần nói: “Ta đồng ý”. Dù sao gắng lúc này muốn biết thông tin của cái thế giới này cho nên gần học ở đâu cũng được!”.

Người đàn ông đó nói: “thế mai ngươi liền đi học đây, lớp của ngươi là 6 một, nhớ có mặt trước lúc 5h45”.

Hần đã nhớ kỹ, và chờ đợi ngày mai.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Vào Học và những điều khiến con người ta không thể chấp nhận được

Vào ngày mai, hần thức dậy và thay quần áo, vệ sinh cá nhân. Đúng giờ, hần mặc bộ áo thùng với quần short. Trong hần lúc này sáng sủa và từ tể, hần kêu tài xế của hần trở đi đến trường. Đến nơi, hần bước xuống và bước vào cánh cổng bự. Đi một vòng trường hần cuối cùng cũng đã tìm ra lớp của hần. Bước vào lớp, hần bỏ cặp xuống đi ra ngoài lớp, tiến tới nơi mà mọi người tập chung đông đúc tại quảng trường. Hần ngồi đại một chỗ, khi hần ngồi chỗ đó mọi người nhìn hần bằng ánh mắt sát khí. Hần mặc kệ vì hần đã biết sức mạnh thể chất của mình mạnh đến mức nào!. Hần cứ ngồi đó và lắng nghe những thông tin.

Một số thông tin hữu ích đối với hần như là hần biết năm nay là năm 3000, tại đây vàng là thứ thiết yếu quyết định số phận và địa vị. Có một vài thông tin khiến hần cảm thấy thất vọng là ở trường này toàn là con ông cháu cha, học sinh ở đây nắm quyền thứ ba, hiệu trưởng là thứ nhất, hiệu phó là thứ hai còn các thầy cô giáo khác ư? Họ cũng chỉ là một cỗ máy dạy học mà thôi, không được lên tiếng không được động đến các học sinh. Nhưng cũng có vài thầy cô giáo thuộc các gia đình giàu có, họ sẽ nắm đầu học sinh.

Trong trường này có rất nhiều băng đảng. Điển hình là băng đảng Hokage đệ nhất đây là băng đảng do các thành phần cấp một tạo thành tất nhiên trong đó có rất nhiều trẻ từ lớp 1 đến lớp 5, trong tất cả đám trẻ này có một tên lớp 4 làm trưởng nhóm, hần có biệt hiệu là Huyết Linh. Xong buổi tụ họp, hần cùng lớp quay về lớp. Trong lớp, vị cô giáo đang đứng trên bục mang khuôn mặt như tiên nữ, dáng vóc thì trên cả tuyệt vời, nàng ta ăn mặc quý phái, bước đi trong rất quý tộc. Nàng ta nói: “Ta là Đình Linh Tú, từ hôm nay là chủ nhiệm của các ngươi! Nếu ai không nghe lời thì sẽ bị ta trừng phạt thích đáng!”.

Một tên trong mập mập, ăn mặc sang trọng nói: “Ai cho bà dám lớn tiếng ở đây! Bà có biết ta là ai không? Ta là công tử của Trư gia là một trong gia tộc đứng thứ một ngàn. Sao thấy thế nào? Đã sợ ta chưa. Từ này ta chính là tiếng nói của lớp này”.

Vị giáo viên chủ nhiệm như già bộ nói: “oh, vậy à! Chi là một gia tộc nhỏ bé mà còn dám lớn tiếng với ta? Ta đây người của Đình Gia đứng top 10 trong các đại gia tộc!”.

Tên kia bỗng nhiên hét hoảng khóc lóc: “Ta ta xin lỗi, mong cô tha tội hu hu”.

Vị giáo viên miệng cười: “Tha tội? Ngươi nghĩ ngươi là ai? Ngươi chỉ là một con kiến hôi trong mắt ta! Nhưng trách nhiệm giáo viên như ta thì phải tha cho ngươi nên ngươi từ nay khỏi cần đi học yên tâm ta sẽ không ghim hay làm bất cứ cái gì đối với ngươi, chỉ cần đến ngày kiểm tra, thi ngươi đến là được!”.

Mọi người ở lớp bỗng nhiên cúi mặt xuống bàn, Tiểu Minh hẩn quan sát thấy vậy liền làm theo.

Tên mập bỗng nhiên đổi thái độ hống hách nói: “Đuổi ta thì ta đi, ta có thể kêu cha ta kiểm cho ta một cái giáo viên để dạy học, đến ngày thi ta liền được điểm 10”.

Đình Linh Tú mỉm cười nói: “Bây giờ ngươi hành động được rồi đó, đừng đứng ở đó nữa”.

Tên mập kia mang vẻ tức giận đi ra. Đình Linh Tú nói: “Các ngươi ai trái lệnh của ta! Ta liền dựa theo tình hình mà ra xử phạt!”.

Các học sinh sợ hãi, còn Tiểu Minh hẩn cứ ngồi ở đó bỗng nhiên lại buồn ngủ liền ngủ đi

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thánh Lười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.